

BENNY
HINN

REVISED AND EXPANDED

CHÀO
ĐỨC
THÁNH LINH

MILLIONS IN PRINT WORLDWIDE

Benny Hinn - người sáng lập và mục sư của Trung tâm Cơ-đốc Oóc-lan-đô, tại bang Flo-ri-đa - Mỹ. Hội thánh hình thành vào năm 1983 với 250 người, hiện nay có hơn 7000 người dự nhóm hàng tuần. Công vụ truyền giảng trên truyền hình hàng tuần của ông được truyền đi nhiều nước trên khắp thế giới đến với khoảng 15 triệu người.

Ông và hội truyền giáo của mình thường xuyên đi tổ chức các đợt truyền giảng trên các nước trên thế giới, giới thiệu mọi người với Đức Thánh Linh và quyền năng cứu rỗi, an ủi, chữa lành của Chúa Giê-sus.

Benny Hinn có vợ Su-zan, hai con gái Giê-si-ca và Na-ta-sa, với một con trai Giô-suê.

Trong quyển sách này Benny Hinn mời gọi các bạn hãy giương cánh buồm của lòng khao khát mình lên, và thả mình theo, để ngọn gió tuyệt vời Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ đưa bạn đến những nơi chốn mới trong Chúa - với sự nhận thức về Chúa sâu sắc và đầy dẫy quyền năng của một đời sống đức tin cơ-đốc tràn đầy sức sống.

Quyển sách này xuất bản vào năm 1991 là một trong những quyển sách cơ-đốc được ưa thích nhất - đã được in ra với số lượng tổng cộng hơn 500.000 bản.

LỜI DỀ TẶNG

Đến thân vị Thánh Linh, Lễ sống của đời tôi,
và đến hai con gái của tôi, Jessica và Natasha,
là những kẻ sẽ mang sứ điệp này đến thế hệ của mình,
nếu Đức Chúa Trời vẫn còn trì hoãn cho chúng ta đến ngày ấy.

LỜI CẢM ƠN

Xin cảm ơn Neil Eskelin đã cố vấn và biên tập trong quá trình chuẩn bị bản thảo này.

Tôi xin cảm ơn người mẹ yêu dấu của tôi đã cầu nguyện cho; và cảm ơn Sheryl Pslmquist, Chrit Hinn, Nancr Prichard, Sammy Hinn Gene Polino, cùng ban dân sự tại trung tâm Cơ đốc Orlando đã góp phần giúp đỡ cho công trình này.

Đặc biệt xin cảm ơn Suzanne, vợ yêu dấu của tôi, người đã không ngừng yêu thương và nâng đỡ tôi.

NỘI DUNG

- 1- “Con có thể nhận biết Ngài không”?
- 2- Từ Jaffa cho đến những nẻo miền xa xôi của thế giới.
- 3- Tập tục quán
- 4- Cá nhân với cá nhân.
- 5- Bạn nghe tiếng nói của ai?
- 6- Tinh thần, Linh hồn và thể chất
- 7- Gió cho những cánh buồm.
- 8- Bước vào cánh quyền uy
- 9- Chỗ cho Thánh Linh
- 10- Chỉ cần một hơi thở ra.
- 11-Tại sao Ngài khóc
- 12- Thiên đàng trên đất

CHƯƠNG THỨ NHẤT:

1

CON CÓ THỂ NHẬN BIẾT NGÀI KHÔNG?

Hôm ấy là ba ngày trước mùa giáng sinh 1973. Mặt trời vẫn còn chiếu trên bầu trời Toronto vào một buổi sáng lạnh và sương mù.

Thình lình Ngài có mặt. Đức Thánh Linh bước vào phòng tôi. Sáng hôm ấy đối với tôi, Ngài có thật giống như cuốn sách mà bạn đang cầm trong tay đối với bạn vậy.

Suốt tám tiếng đồng hồ sau đó tôi đã trải qua một kinh nghiệm không thể tin được về Đức Thánh Linh. Điều này đã thay đổi cuộc đời của tôi. Những giọt nước mắt kinh ngạc và vui mừng chảy thành dòng xuống má khi tôi mở Kinh Thánh và được Ngài trả lời cho nghi vấn của tôi.

Đường như căn phòng của tôi đã được nhắc lên vào bên kia chốn thiên đàng. Và tôi lưu lại chốn ấy mãi mãi. Hôm ấy tôi vừa mới bước qua tuổi hai mươi mốt, sự thăm viếng này của Ngài là món quà sinh nhật cũng là món quà giáng sinh đẹp nhất mà tôi chưa từng bao giờ được nhận.

Ngay dưới phòng khách kia ba má tôi đang ngồi, họ làm sao hiểu được điều đang xảy ra cho Benny của họ. Nếu họ biết thì gia đình của chúng tôi, vốn đang ở bên mép bờ rồi loạn, hẳn sẽ đến chỗ tan vỡ. Đã gần hai năm nay, kể từ ngày tôi dâng hiến cuộc đời cho Chúa Giê-sus, thì giữa tôi và ba mẹ không còn nói với nhau một lời nào nữa. Thật là kinh khủng. Là con trai của một gia đình tỵ nạn Do thái, tôi bị còn như đã làm nhục gia đình khi phá vỡ di truyền thống. Trong đời, tôi chưa bao giờ làm một điều gì tan nát giống như vậy.

Tuy nhiên, giờ đây, trong căn phòng của tôi là một niềm vui thuần khiết, không làm sao diễn tả được. Nếu 48 tiếng đồng hồ trước đây bạn nói cho tôi biết điều gì đang xảy ra cho tôi, tôi hẳn sẽ bảo: “Đời nào”. Nhưng từ giờ phút này trở đi, Đức Thánh Linh đã trở nên quá sức sống động trong tôi. Ngài không là ngôi thứ ba xa vời trong ba ngôi Đức Chúa Trời nữa. Ngài có thật. Ngài là một thân vị.

Và giờ đây tôi muốn chia sẻ với các bạn về Ngài.

Bạn đọc thân mến, nếu bạn sẵn sàng bắt đầu mối tương giao cá nhân với Đức Thánh Linh, vốn vượt quá những điều bạn có thể mơ tưởng tới, thì hãy đọc sách này. Nếu ngược lại, thì tôi xin đề nghị bạn nên gấp nó lại mãi mãi. Đúng vậy. Xin bạn đóng nó lại, bởi vì điều mà tôi sắp chia sẻ sẽ thay đổi đời sống thuộc linh của bạn.

Có thể nó thình lình xảy ra với bạn, có thể lúc ấy bạn đang đọc hay cũng có thể lúc ấy bạn đang cầu nguyện. Cũng có thể đang lúc bạn lái xe tới sở. Đức Thánh Linh đang đáp ứng lời mời của bạn. Ngài sẽ trở thành người bạn thân mật nhất của bạn, là người hướng dẫn, là Đấng yên ủi, là bạn đồng hành trọng cuộc đời. Khi đã gặp được Ngài rồi, bạn sẽ nói: “Benny à ! để tôi kể cho anh nghe điều Đức Thánh Linh đang làm cho đời sống tôi”.

QUYỀN NĂNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI ĐƯỢC BÀY TỎ

1. MỘT ĐÊM NGẮN NGỦ Ở PITTSBURGH

Một người bạn của tôi là Jim Poynter, một Mục sư phái giám lý tự do, mời tôi đi với anh tới Pittsburgh trên một chuyến xe buýt thuê. Tôi quen Jim tại một nhà thờ. Và cả nhóm định đi dự một buổi truyền giảng chữa bệnh của cô Kathryn Kulman.

Thành thực mà nói, tôi biết rất ít về chức vụ của cô này. Tôi có thấy cô trên Tivi, và tôi cảm thấy rất chán cô ta. Tôi cho cô ấy có vẻ buồn cười và hơi là lạ. Cho nên tôi chẳng chờ đợi gì cả.

Nhưng Jim là bạn tôi, và tôi không làm anh ấy buồn.

Trên xe buýt tôi nói: “Jim à! anh không biết được là tôi đã khổ thế nào với ba mẹ tôi về chuyến đi này đâu”. Các bạn biết không sau khi tôi cải đạo, ba mẹ tôi làm đủ mọi cách, dùng quyền hành, không cho tôi đi nhà thờ. Bây giờ lại đến chuyện đi tới Pittsburgh, gần như không thể hiểu được vì sao họ lại miễn cưỡng cho phép tôi đi.

Chúng tôi đi Toronto vào giữa buổi sáng. Nhưng cơn bão bất ngờ cản trở không cho chúng tôi tới nơi sao 7 giờ đồng hồ như dự tính. Mãi tới 1 giờ khuya chúng tôi mới tới được khách sạn.

Jim nói: “Benny à! chúng ta sẽ trở dậy lúc 5 giờ đấy”

“Năm giờ ư?“, Tôi hỏi “Nhưng để làm gì cơ chứ?“

Anh ấy nói rằng nếu chúng tôi không có mặt bên ngoài lúc sáu giờ, thì chúng tôi sẽ không có chỗ ngồi.

Thật tôi không thể tin được. Tôi chưa từng nghe đúng trong khi trời lạnh công trước lúc mặt trời mọc để đi nhóm. Nhưng Jim nói đó là mục đích của chúng tôi khi đến đây.

Trời lạnh thấu xương. Tôi vùng dậy lúc năm giờ, mặc tất cả những thứ gì có thể vơ vào người: Giày ủng, găng tay, đủ lệ bộ. Trông tôi giống như người Eskimo vậy.

Chúng tôi đến nhà thờ trường lão I ở khu phố Pittsburgh khi trời đang còn tối. Nhưng điều làm tôi chùng hứng là cảnh hàng trăm người đã có mặt sẵn ở đó rồi. Cửa nhà thờ thì phải hai tiếng nữa mới mở.

Nhỏ con cũng có lợi. Dần dần tôi xích từ từ đến cửa nhà thờ, kéo thêm Jim đằng sau. Có cả người ngủ trên bậc tam cấp trên nữa. Một bà nói với tôi: “Họ đã ở đấy suốt đêm rồi đấy. Tuần nào cũng thế cả”

Khi tôi còn đang đứng đấy, thành linh tôi cảm thấy chấn động giống như có ai đang nắm lấy người tôi mà lay vậy.

Trong một thoáng, tôi chợt nghĩ rằng có lẽ tại vì trời lạnh. Nhưng tôi mặc đồ rất ấm, chắc chắn là tôi không bị lạnh rồi. Vậy là một cơn run không thể điều khiển được cứ xâm chiếm tôi.

Trước đây điều này chưa bao giờ xảy ra cả. Cơn run vẫn không dứt. Tôi bối rối đến độ không thể nói được với Jim, trong lúc đó vẫn cảm thấy các lóng xương đang va lập cập vào nhau, nơi đầu gối của tôi. “Cái gì xảy ra với mình vậy nhỉ?“ Tôi tự hỏi: “Đây có phải là quyền năng của Đức Chúa Trời không?“. Tôi chẳng hiểu gì cả.

2. CHẠY ĐUA VÀO NHÀ THỜ

Khoảng lúc đó cửa nhà thờ sắp mở. Đám đông xô đẩy nhau về phía trước đến nỗi tôi không thể nhúc nhích được. Tuy nhiên tôi vẫn còn run.

Jim nói: “Benny à ! Khi cửa mở, anh ráng hết sức chạy vô nhanh lên nghe không?”.

“Tại sao ?” Tôi hỏi.

“Nếu không họ sẽ chạy giẫm lên anh chớ sao” Jim đã từng dự rồi rồi nên biết rất rõ điều gì sắp xảy ra.

Thật chưa bao giờ tôi nghĩ đến chuyện chạy đua vào nhà thờ cả. Nhưng bây giờ thì tôi sắp phải làm đấy. Và khi cánh cửa nhà thờ mở ra, tôi vùng chạy giống như một lực sĩ điền kinh Olympic vậy. Tôi vượt qua tất cả mọi người, nam phụ lão ấu gì cũng bị tôi qua mặt cả. Tôi đi một mạch lên hành ghế đầu và cố ngồi xuống ghế. Một nhân viên hành lang tới nói với tôi rằng hàng ghế đầu đã có người ngồi ở hàng ghế đầu, bởi vì cô Kathryn đã chọn lựa kỹ những ai được ngồi ở hàng ghế đầu, bởi vì cô Kathryn rất ư là nhạy cảm đối với Thánh Linh đến nỗi cô chỉ muốn thấy người ngồi ngay trước mặt mình là những người ủng hộ tích cực và thiết tha cầu nguyện nhất.

Với tất cả lăm của mình, lúc ấy tôi biết rằng có cái cọ với họ cũng vô ích mà thôi. Hàng thứ nhì lúc đó cũng đã đầy người rồi nhưng Jim và tôi cũng kiếm được một chỗ ở hàng thứ ba.

Cũng phải một giờ nữa buổi nhóm mới bắt đầu, vì vậy tôi cởi áo choàng, găng tay và ủng ra. Khi đã thoải mái rồi tôi mới nhận ra là tôi còn đang run hơn hồi nãy nữa. Run hoài vẫn không hết run. Còn run cứ xuyên suốt cánh tay và chân tôi giống như là tôi bị hút vào trong một cái máy vậy. Từng trái nẩy rất lạ lẫm đối với tôi, và thú thật là tôi hơi sợ nó.

Khi tiếng đàn Organ nổi lên, tôi chẳng nghĩ được đến điều gì ngoài cơn run trong cơ thể tôi. Đó không phải là trạng thái bình, cũng không giống như khi bị cảm lạnh hay bị vi khuẩn xâm nhập. thực ra nó càng kéo dài thì càng cảm thấy thích thú. Cảm giác lạ lùng ấy quyết chẳng phải là hiện tượng vật lý chút nào.

Vào lúc ấy không biết từ nơi nào cô Kathman xuất hiện. Vào giây phút ấy, không khí trong tòa nhà bỗng ngập tràn. Tôi không biết mình phải chờ đợi điều gì đây nữa, vì tôi chẳng cảm thấy gì chung quanh mình cả. Không có giọng nói. Không có bài hát thiên thần. Tôi chỉ biết một điều là mình đã run suốt ba tiếng đồng hồ rồi.

Rồi đến lúc hát thánh ca. Và tôi thấy mình đang làm một điều trước nay chưa hề tưởng tượng rằng mình sẽ làm. Tôi đang đứng lên, tay thì giơ cao nước mắt thì chảy ròng ròng trên má khi hát bài “Lớn bấy duy Ngài”.

Cả con người tôi như bùng nổ. Trước đây chưa bao giờ mắt tôi đổ lệ dào dạt đến như vậy. Đứng ra phải nói đó là một niềm hưng phấn cao độ, một cảm giác rạng ngời vinh hiển.

Tôi không hát theo cách bình thường vẫn hát trong nhà thờ, nhưng hát bằng cả con người của mình. Và khi tới chỗ “Hồn ngợi khen Chúa, Cứu Chúa tôi Đức Chúa Trời”, tôi thật đã hát từ trong Linh hồn mình nói theo đúng nghĩa đen.

Tôi bị chìm đắm trong tinh thần bài hát đến nỗi phải mất mấy phút tôi mới nhận ra là cơn run của tôi đã hoàn toàn ngưng.

Nhưng cái không khi thờ phượng ấy vẫn không gián đoạn. Tôi nghĩ là mình vừa mới ở trong trạng thái ngây ngất hoàn toàn. Tôi đang thờ phượng với một cách thức mà trước nay chưa bao giờ tôi biết được. Giống như là tôi đang mặt đối mặt với lẽ thật thuộc linh thuần túy vậy đó, không biết những người khác thì sao.

Trong kinh nghiệm Cơ đốc thời trẻ tuổi của tôi, Đức Chúa Trời đã có lần chạm đến tôi, nhưng chưa lần nào được như ngày hôm ấy cả.

3. GIỐNG NHƯ LÀN SÓNG

Khi tôi còn đang đứng đó thờ phượng Đức Chúa Trời, thành linh tôi cảm thấy có một sự chuyển động trong không khí, tôi bèn mở mắt ra. Tôi không biết nó tới từ đâu nữa: Chậm chậm, nhẹ nhàng, giống như một cơn gió nhẹ vậy.

Tôi nhìn qua cửa kính, nhưng tất cả mọi cửa đều đóng kín. Và toà nhà thì cao quá làm sao một cơn gió thoảng có thể lọt vào được.

Cơn gió mà tôi cảm nhận có lẽ giống như một làn sóng lớn, nó chạy xuống tay này rồi chạy lên tay kia. Tôi cảm thấy rõ ràng sự di chuyển ấy.

Chuyện gì đang xảy ra vậy? Liệu tôi có can đảm nói với ai điều tôi đang cảm nhận không? Họ hẳn sẽ nghĩ tôi mất trí.

Làn gió nhẹ nhàng ấy liên tục xô dạt lên tôi cả 10 phút. Và rồi tôi cảm thấy như ai đó đã trùm lên tôi một cái mền ấm áp.

Kathryn khởi giảng cho hội chúng, nhưng tôi đang chìm đắm trong Thánh Linh đến nỗi chẳng để ý đến điều gì cả. Chúa đang cận kề bên tôi hơn bao giờ hết.

Tôi cảm thấy cần nói chuyện với Chúa, nhưng tôi chỉ có thể thì thầm như sau: "Jêsus yêu dấu ơi ! xin thương xót con" và tôi lập đi lập lại "Jêsus yêu dấu ơi xin thương xót con"

Tôi cảm thấy rằng mình chẳng ra gì.

Giống Êsai lúc bước vào sự hiện diện của Đức Chúa Trời.

"Bấy giờ tôi nói: Khốn nạn cho tôi xong đời tôi rồi! Vì tôi là người có môi dơ dáy. Ở giữa một dân có môi dơ dáy. Bởi mắt tôi đã thấy vua, tức là Đức Giê Hô Va vạn quân" (Êsai6:5)

Người ta khi thấy Đấng Christ thì đều nói giống như vậy. Họ sẽ tức thì nhận biết sự ô nhơ của mình và nhận ra nhu cầu cần được rửa sạch.

Đó cũng là điều xảy ra cho tôi hôm ấy. Dường như một chùm ánh sáng khổng lồ đang chiếu lên tôi, và tôi chỉ có thể thấy được một điều, ấy là tội lỗi, sai phạm, cùng tất cả mọi yếu đuối của tôi.

Nên tôi cứ nói đi nói lại mãi: "Jêsus ơi xin thương xót con"

Rồi tôi nghe một giọng nói mà tôi chắc chắn là Chúa, bởi vì giọng ấy rất dịu dàng và không thể nào nhầm lẫn được. Ngài nói với tôi rằng: "Sự thương xót của ta dư dật trên con"

Mãi tới thời điểm đó đời sống cầu nguyện của tôi chỉ ở mức độ của một Cơ đốc nhân bình thường. Nhưng nay tôi đã được Chúa nói chuyện với tôi, chứ không phải chỉ tôi thưa chuyện với Ngài.

Sự tương giao này thật diệu kỳ làm sao.

Từ sau này tôi mới hiểu ra, điều tôi kinh nghiệm nơi hàng ghế thứ ba của Hội

thánh trưởng lão của thành phố Pittsburgh chỉ là một sự nếm đầu tiên cho những gì mà Đức Chúa Trời định thực hiện trong tương lai.

Những lời này cứ vang vọng bên tai tôi: “Sự thương xót của ta dư dật trên con”.

Tôi ngồi xuống khóc nức nở. Chẳng điều gì trong đời có thể so sánh được với điều tôi đang cảm nhận cả. Tôi được tràn ngập và biến chuyển bởi Đức Thánh Linh đến nỗi chẳng có điều gì trên đời này là quan trọng đối với tôi. Bây giờ nếu có trái bom nguyên tử rót xuống thành phố Pittsburgh và cả thế giới này bùng nổ đi nữa, tôi cũng không quan tâm. Giây phút này tôi cảm nhận được, như Kinh Thánh đã mô tả: “Sự bình an vượt quá mọi sự hiểu biết” (Philíp 4:7)

Trước đây Jim đã từng kể cho tôi nghe về những phép lạ xảy ra trong buổi nhóm của cô Kathryn Kuhlman, nhưng tôi không tưởng được những gì đã xảy ra trong tiếng đồng hồ kế tiếp: Người điếc tự nhiên nghe được, có một phụ nữ đứng dậy khỏi chiếc xe lăn, cùng nhiều chứng tích chữa lành các bệnh : ung thư, viêm khớp, đau đầu và nhiều nữa. Cho dầu một người phê bình khắc khe nhất cũng phải thấy rằng sự chữa lành thật đã xảy ra trong buổi nhóm này.

Buổi nhóm rất dài nhưng giống như chỉ trong thoáng chốc. Chưa lần nào trong đời tôi cảm động và được Đức Chúa Trời chạm đến như vậy.

4. TẠI SAO CÔ ẤY KHÓC ?

Khi buồn nhóm đang tiếp tục và tôi đang cầu nguyện thầm, thành linh mọi vật như ngưng lại. Tôi nghĩ thầm: “Chúa ơi xin đừng để buổi nhóm kết thúc”.

Tôi nhìn lên và thấy Kathryn đang vui mặt vào đôi tay và khóc nức nở. Cô nức nở càng lúc càng lớn đến nỗi mọi sự như ngưng lại. Âm nhạc dừng. Các nhân viên sắp xếp chỗ ngồi bất động trên chỗ mình.

Mọi người dán mắt vào cô. Suốt đời tôi không hiểu vì sao cô ấy khóc nữa. Trước giờ tôi chưa từng thấy một mục sư nào như vậy cả. cô khóc về chuyện gì vậy cả? (Sau này tôi nghe kể rằng, hồi nào đến giờ Kathryn không bao giờ làm như vậy cả, và bao nhân viên của cô nhớ mãi sự kiện này cho đến hôm nay)

Cứ như vậy cho đến hai phút. Rồi Kathryn hát đầu ra sau. Và như thế cô đứng trước mặt tôi, chỉ cách có vài bước. Mắt cô rực sáng. Trông cô thật sống động. Vào giây phút này nơi cô có một vẻ dạn dĩ đến nỗi tôi chưa từng thấy nơi bất cứ người nào khác. Cô chỉ thẳng tay với một sự mạnh mẽ và cảm xúc to tát và dường như đau đớn nữa. Giả dụ như có ma quỷ ở đấy chắc chỉ cần một cái xô nhẹ cô cũng đuổi chúng đi được.

Giây phút ấy là một chiều thước không thể đo lường được. Vẫn nức nở, Kathryn nhìn về phía khán giả và nói với một vẻ thống khổ: “Xin đừng”. Cô như kéo dài từng chữ một “Xin đừng làm Thánh Linh đau khổ”

Cô ấy đang van xin. Bạn có thể tưởng tượng cảnh một bà mẹ đang xin kẻ giết người đừng giết con mình không? Thì đây cũng giống như thế. Cô ấy đang van xin khoản này đây.

“Xin đừng”, cô nức nở, “đừng làm Thánh Linh đau khổ”

Và hiện tại đang viết dòng chữ này tôi cũng còn như trông thấy cặp mắt của cô ấy đang chĩa thẳng vào tôi.

Và khi cô ấy nói như thế, một con muỗi bay qua cũng nghe thấy.

Tôi như không dám thở, cũng không giám nhúc nhích một thớ thịt nữa. Tôi cứ bám vào hàng ghế phía trước mình. Hoang mang không biết có gì xảy ra nữa đây.

Cô ấy nói tiếp: “Bộ bạn không hiểu sao? Ngài là tất cả của tôi”

Tôi nghĩ thầm: “cô ấy nói gì ấy nhỉ?”

Cô ấy vẫn tiếp tục lời cầu xin tha thiết, “Xin đừng làm Ngài thương tổn. Tôi chỉ có Ngài mà thôi. Đừng làm đau khổ người mà tôi yêu thương”.

Tôi không bao giờ quên được những lời này. Và tôi còn nhớ cả cường độ thờ của cô khi cô thốt ra những lời này nữa.

Trong Hội Thánh của tôi, các mục sư cũng nói về Đức Thánh Linh. Nhưng không giống như vậy. Họ thường nói đến các ân tứ, tiếng lạ hoặc lời tiên tri chứ không có: “Ngài là người thân nhất của tôi, là một thân vị gần nhất, là bạn thân yêu nhất”. Kathryn đang nói về một nhân vật còn có thật hơn cả bạn và tôi nữa.

Rồi cô ấy chỉ tay xuống tôi, nói cách rõ ràng mồm một, “Ngài còn chân thật hơn bất cứ điều gì trên thế giới này”.

5. TÔI PHẢI CÓ ĐƯỢC NGÀI

Khi cô ấy nhìn vào tôi và nói ra những lời này thì có cái gì rất thực từ bên trong nắm lấy tôi. Những lời này dành cho tôi. “Tôi khóc và nói tôi phải có được Ngài”

Giờ đây, thành thật mà nói, tôi nghĩ rằng tất cả mọi người trong buổi nhóm ấy cũng cảm muốn y như vậy. Nhưng Đức Chúa Trời có cách đối xử riêng với từng cá nhân, và tôi tin rằng buổi nhóm hôm ấy là dành riêng cho tôi.

Xin hãy hiểu rằng, hồi ấy tôi là một Cơ đốc nhân còn khá mới mẻ trong Chúa nên tôi không thể hiểu được ngay lập tức những gì xảy ra trong buổi nhóm hôn ấy. Nhưng tôi cũng không thể phủ nhận tính xác thực và quyền năng mà tôi đang trải qua.

Khi buổi nhóm tới hồi kết thúc, tôi nhìn lên vị nữ truyền đạo ấy và thấy dường như có sương mờ đang bao phủ quanh cô và bên trên cô. Lúc đầu tôi nghĩ rằng mắt mình đánh lừa mình. Nhưng rõ ràng như thế, mặt cô thì chiếu sáng giống như ánh đèn xuyên qua sương mù vậy.

Tôi không lúc nào nghĩ rằng Đức Chúa Trời đang cố ý tôn vinh Kathryn Kuhiman cả. Nhưng tôi tin tưởng một điều, rằng Ngài dùng buổi nhóm ấy để bày tỏ quyền năng của Ngài cho tôi.

Khi buổi nhóm tan, đám đông xếp hàng đi ra, nhưng tôi không muốn nhúc nhích. Tôi đã chạy đua vào phòng nhóm, nhưng giờ đây tôi chỉ muốn ngồi lại và ôn tất cả những gì đã xảy ra cho tôi.

Cuộc sống riêng của tôi không thể cung ứng cho tôi những gì tôi đã cảm thấy trong tòa nhà ấy. Tôi biết rằng khi tôi trở về nhà thì sự bất ổn vẫn còn tiếp diễn. Về bản thân, thì ảnh tượng của tôi đã bị thực tế phủ phàng hất đổ vì tội nói lố của mình.

Khi còn là một cậu bé ở trường Công giáo, tật nói lố đã cô lập tôi với mọi người, không ai thèm nói chuyện với tôi cả. Ngay sau khi đã trở thành một Cơ đốc nhân, tôi cũng kết bạn rất ít, bởi vì làm sau tôi có thể dám gặp nhiều người khi tôi rất khó trao đổi với họ.

Cho nên tôi không muốn điều tôi tìm thấy được ở thành phố Pittsburgh này rời bỏ tôi. Tôi chỉ còn có Chúa Jêsus trong đời mà thôi. Chẳng còn có gì có ý nghĩa đối với tôi

nữa. Tôi không có tương lai. Thực tế, gia đình tôi đã quay lưng lại với tôi. Tôi biết lắm, rằng họ yêu thương tôi nhưng quyết định theo Chúa Jêsus của tôi đã tạo ra một hố thẳm rộng hoát.

Tôi cứ ngồi ở đó, bởi vì, suy cho cùng, sau khi đã lên được thiên đàng thì chẳng còn ai muốn đi xuống hỏa ngục nữa.

Nhưng tôi không được phép chọn lựa, bởi vì xe buýt đang đợi, và tôi phải về nhà. Và khi ra tới phía sau nhà thờ, tôi dừng lại, tự hỏi: “Điều có ấy nói có nghĩa gì ấy nhỉ?” “Không biết có ấy muốn nói gì khi thốt ra những lời về Đức Thánh Linh”

Trên đường về Toronto, tôi cứ nghĩ mãi “Mình không hiểu được cô ấy muốn nói gì nữa. “Tôi còn hỏi mấy người cùng đi trên xe buýt, nhưng họ không trả lời được vì họ chẳng hiểu”.

Không cần phải nói cũng biết về nhà tôi mệt lử ra sao. Sự thiếu ngủ, đi đường trường cả mấy tiếng đồng hồ, cộng với từng trải thuộc linh đã qua cảm xúc tôi mong mong như lò quay bánh vậy, cho nên cơ thể tôi sẵn sàng nghỉ ngơi.

Nhưng tôi không thể ngủ được. Cơ thể tôi mệt mỏi đến tận xương, nhưng tinh thần tôi vẫn ráo hoảnh giống như có một núi lửa không bao giờ tắt đang phun trong tôi.

NHẬN BIẾT SỰ HIỆN DIỆN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

1. AI ĐANG KÉO TÔI?

Khi tôi đang nằm trên giường thì có cảm tưởng như ai đó đang kéo tôi khỏi nệm và bắt tôi quỳ lên. Thật là một cảm giác lạ lùng nhưng mạnh mẽ đến nỗi tôi không thể cưỡng lại.

Và như vậy, trong căn phòng tối, tôi quỳ lên. Đức Chúa Trời chưa chịu rời bỏ tôi, và tôi vâng theo sự hướng dẫn của Ngài.

Tôi biết mình muốn nói gì với Chúa, nhưng tôi không biết phải xin ra sao : Tôi muốn nói có được điều cô Kathryn ở Pittsburgh.

Tôi nghĩ: “Tôi muốn có điều cô Kathryn”. Từng tế bào, từng đường gân thớ thịt trong tôi muốn có điều đó. Tôi khao khát có được điều mà cô ấy đã nói với tôi, mặc dầu tôi không hiểu nó lắm.

Vâng, tôi hiểu điều mình muốn, nhưng không hiểu sao không nói ra được. Rồi tôi quyết định dùng cách duy nhất mà tôi biết, đó là nói một cách đơn sơ.

Tôi muốn nói chuyện với Đức Thánh Linh, nhưng trước đây chưa bao giờ tôi làm như vậy cả. Tôi nghĩ : “Tôi có làm đúng không đây?” Nói cho cùng thì tôi chưa bao giờ trò chuyện với Đức Thánh Linh. Tôi chẳng bao giờ nghĩ rằng Ngài là một nhân vật cho mình nói chuyện. Tôi không biết phải cầu nguyện như thế nào, nhưng tôi biết lòng tôi. Tôi chỉ muốn có một điều là được biết Ngài theo cách mà Kathryn đã nói.

Và tôi cầu nguyện như sau: “Đức Thánh Linh ơi, Kathryn nói Ngài là bạn của cô ấy” . Tôi nói tiếp một cách chậm chạp, “Con nghĩ là mình chưa biết Ngài. Hôm trước đây con nghĩ là con biết Ngài, nhưng sau buổi nhóm đó con mới thấy là thật ra con chưa biết. Con nghĩ là con chưa biết Ngài”

Và giống như một đứa trẻ, với hai tay đưa cao lên, tôi hỏi: “Con có thể gặp Ngài không? Con có thể gặp Ngài không?”

Tôi tự hỏi, “Bộ đó là cách đúng sao? Tôi có nên nói chuyện với Đức Thánh Linh như vậy không nhỉ?”. Rồi tôi nghĩ “Nếu mình chân thành thì chắc Chúa sẽ chỉ cho mình biết mình có đúng hay không”. Nếu Kathryn sai, tôi cũng muốn tìm cho ra.

Sau khi nói chuyện với Đức Thánh Linh xong, chẳng có gì xảy ra cả. Tôi bắt đầu tự vấn, “Không biết kinh nghiệm gặp Đức Thánh Linh là có thật không nhỉ?” “Không biết thật có điều ấy không?”

Tôi nhắm mắt lại. Rồi giống như bị điện giật, cơ thể tôi bắt đầu run khắp nơi, y như mấy giờ đồng hồ chờ bên ngoài nhà thờ vậy. Nó cũng giống như cảm giác chấn động trước một giờ trước phòng nhóm nữa.

Điều đó lại trở lại. Và tôi nghĩ, “Ô nó xảy ra nữa”. Nhưng lần này không có đám đông. Không có quần áo ấm. Tôi đang ở trong căn phòng ấm áp của mình chỉ với bộ Pyjama trên người- và đang run từ đầu tới chân

Tôi sợ không dám mở mắt ra. Lần này dường như những gì xảy ra trong buổi nhóm đều cuộn tròn, tái diễn lại trong một khoảnh khắc.

Tôi đang run, nhưng cùng lúc, tôi cảm thấy chiếc chăn ấm áp của quyền năng Đức Chúa Trời đang đắp chung quanh tôi.

Tôi có cảm giác như mình được dời lên thiên đàng. Tất nhiên thực tế không làm như vậy, nhưng thành thực mà nói, tôi không tin rằng thiên đàng có thể tốt hơn điều tôi đang có. Sự thực, lúc ấy tôi có nghĩ rằng: “Nếu như mình mở mắt ra thì một là mình đang ở Pittsburgh, hai là đang ở cổng thiên đàng”.

Và sau một lúc khi mở mắt ra, tôi thật sự ngạc nhiên khi thấy mình đang ở trong căn phòng của mình. Cũng sàn nhà ấy, cũng bộ Pyjama ấy. Nhưng quyền năng của Thánh Linh Đức Chúa Trời vẫn còn dư hưởng trên tôi.

Tối đó khi buông mình xuống ngủ, tôi vẫn chưa ý thức hết rằng điều này sẽ khởi sự cuộc sống sau này của tôi như thế nào.

2- LỜI NÓI ĐẦU TIÊN CỦA TÔI

Sáng sớm hôm sau, tôi thức dậy tỉnh như sáo. Và tôi chẳng trù trù nói chuyện liên với người bạn mới của mình.

Và miệng tôi thốt ra những chữ đầu tiên như sau: “Xin chào Thánh Linh”.

Vào ngay lúc tôi nói những lời này thì không khí tràn ngập vinh hiển trở lại căn phòng của tôi, dầu lần này tôi không bị chấn động hay run nữa. Tôi chỉ cảm thấy sự hiện diện của Ngài đang bao trùm tôi.

Tôi lại nói lần thứ hai: “Xin chào Thánh Linh” Và tôi cảm thấy Ngài đang ở với tôi trong căn phòng. Không những tôi được đầy đầy Thánh Linh sáng hôm ấy, mà tôi còn nhận được sự đổ đầy của Ngài mỗi khi tôi đang cầu nguyện nữa.

Những gì tôi đang nói đây không thể nào diễn tả cho hết bằng lời được. Quả thật, tôi cũng nói bằng ngôn ngữ của thiên đàng, song những điều này còn hơn như vậy nữa. Đức Thánh Linh đã trở nên rất thật. Ngài đã trở thành bạn của tôi, là bạn đồng hành, là người cố vấn.

Điều đầu tiên tôi làm sáng hôm ấy là mở Kinh Thánh ra. Tôi muốn được bảo đảm nên tôi mở lời ra. Tôi biết Ngài đang ở đó với tôi, gần gũi như đang ngồi bên cạnh tôi vậy. Mặc dù tôi không thấy mặt mũi hay diện mạo của Ngài, nhưng tôi biết Ngài đang

ở đó. Tôi đã bắt đầu hiểu cá tính của Ngài.

Từ giây phút đó trở đi, Kinh Thánh mang một chiều kích mới.

Tôi thường nói: “Thánh Linh ơi, xin hãy dạy con bằng lời Đức Chúa Trời”. Khi tôi muốn biết vì sao Ngài đến thì Ngài dẫn tôi đến câu Kinh Thánh sau: “Về phần chúng ta chẳng nhận lấy phần thế gian nhưng đã nhận lấy Thánh Linh từ Đức Chúa Trời hầu được hiểu biết những ơn mà chúng ta đã nhận lãnh từ Đức Chúa Trời” (I Côrinthô 2:12)

Khi tôi thắc mắc tại sao Ngài muốn chúng ta làm bạn của Ngài, thì Ngài dẫn tôi đến lời của Phao lô: “Nguyên xin ơn của Đức Chúa Jêsus Christ, sự yêu thương của Đức Chúa Cha, và sự thông công của Đức Thánh Linh ở với anh em hết thủy” (II Côrinthô 13:13)

Kinh thánh trở nên sống động. Trước đây tôi chưa bao giờ hiểu được lực tác động của những lời này: “Ấy chẳng phải bởi quyền thế hoặc năng lực nhưng bởi thần ta Đức Giê Hô Va phán vậy”

Cứ như vậy, Ngài cứ xác định mãi qua lời Đức Chúa Trời về những điều Ngài đang thực hiện trong cuộc sống của tôi. Trong hơn tám giờ ngày hôm ấy và từ ngày này qua ngày khác, tôi dần dần lớn lên trong sự hiểu biết Ngài càng hơn.

Cuộc sống cầu nguyện của tôi bắt đầu thay đổi. Tôi nói với Đức Thánh Linh như sau: “Đức Thánh Linh ơi, vì Ngài biết cha rất rõ, nên bây giờ Ngài có thể giúp con cầu nguyện được không, và khi tôi khỏi sự cầu nguyện, tôi được đến một chốn mà Đức Chúa Trời bồng bế hơn bao giờ hết. Giống như ai đó đã mở toang cánh cửa ra rồi nói, “Ngài đây này”

3- THẦY GIÁO CỦA TÔI NGƯỜI DẪN ĐƯỜNG CỦA TÔI

Tôi đã hiểu rõ hơn bao giờ hết, tính cách của một người Cha nơi Đức Chúa Trời. Không phải nhờ đọc sách, cũng không phải theo công thức ABC, mà bởi Đức Thánh Linh mở mắt tôi về lời Đức Chúa Trời. Thật ra anh em chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi, nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng Aba ! Cha ! (Rôma 8:14-15)

Tôi bắt đầu những điều Chúa Giêsus nói về Đức Thánh Linh. Ngài là Đấng yên ủi, là thầy giáo và là người dẫn đường của tôi.

Lần đầu tiên tôi hiểu Chúa Jêsus muốn nói gì khi Ngài bảo các môn đồ “Hãy theo ta”. Rồi ngày lại nói: “Đừng đi theo ta, vì nơi ta đi bây giờ người chẳng có thể theo ta được”, Ngài nói, “Nhưng Đức Thánh Linh, Ngài sẽ dẫn dắt, sẽ hướng dẫn người.”

Chúa Jêsus đã làm gì? Ngài làm cho môn đồ một người lãnh đạo khác. Một người mà họ có thể theo được.

Tôi tra tìm Kinh Thánh hằng ngày suốt cả mấy tuần cho đến khi các thắc mắc của tôi được giải đáp hết mới thôi. Suốt quãng thời gian đó, tôi trở nên hiểu rõ Đức Thánh Linh hơn. Và mỗi thông công đó tiếp tục cho đến ngày hôm nay. Tôi hiểu rõ rằng Ngài ở sát bên cạnh tôi. Và toàn bộ cuộc sống tôi đã biến chuyển. Tôi tin rằng các bạn cũng được như vậy nữa.

Ngày nay mỗi khi thức dậy, tôi lại nói: “Chào Thánh Linh”

CHƯƠNG THỨ HAI:

2

TỪ JAFFA ĐẾN NHỮNG MIỀN XA XÔI CỦA THẾ GIỚI

Jaffa, thuộc Israel, tháng 12 năm 1952

Clemence Hinn sắp sửa sanh đứa con thứ hai trong bệnh viện. Từ cửa sổ phòng hộ sản, nàng ngắm nhìn ra cảnh vật bên ngoài. Màu nước Địa Trung Hải xanh thắm trải dài đến vô tận, nhưng trái tim của người thiếu phụ nhỏ bé, con cháu dòng dõi Armenia, đang rối bời. Cay đắng, sợ hãi tủi nhục làm cho lòng nàng tan nát.

Xa xa nàng có thể thấy được những cụm đá tảng đen sì như biển. Đó là những tảng đá Andromeda. Truyền thuyết Hy Lạp kể lại rằng nàng trinh nữ Andromeda bị trói vào một trong những tảng đá này thì được Perseur, bay xuống trên con ngựa có cánh, giết chết quái vật đại dương và cứu nàng.

Giờ đây Clemence ao ước ai đó có cách nào lao xuống cứu nàng khỏi một năm tủi nhục vô phúc nữa. Nàng là một phụ nữ chính thống Thiên Chúa Giáo Hy Lạp ngoan đạo, nhưng nàng không biết nhiều về Chúa. Tuy nhiên trong căn bệnh viện hôm ấy nàng có mặc cả với Ngài.

Đứng bên cửa sổ với đôi mắt muốn xuyên thủng cả bầu trời, nàng nói lên từ trong đáy lòng: “Đức Chúa Trời ơi con chỉ xin một điều thôi. Đó là nếu Ngài cho một đứa con trai, thì con sẽ dâng nó cho Ngài”.

Rồi nàng lập lại lần nữa, “Chúa ơi con xin Ngài, Nếu Ngài cho con một đứa con trai con sẽ dâng nó cho Ngài”

JAFFA

1-SÁU BÔNG HỒNGXINH ĐẸP

Đứa con đầu tiên của Costandi và Clemence Hinn là một bé gái xinh đẹp tên Rose. Nhưng đối với nền văn hóa khắc nghiệt của xứ Trung đông, và đặc biệt là truyền thống từ tổ tiên truyền lại cho gia đình Hinn, thì đứa con đầu tiên đáng phải ra là con trai và là kẻ thừa tự.

Gia đình của Clemence, từ Hylạp di cư xuống Palestine, bắt đầu bắt bớ cô Clemence vì cô đã không sanh được một đứa con trai. Thấy không, “Họ chì chiết” Rồi lại mấy cô em dâu khác của cô cũng có được mấy đứa con trai” Cô bị họ trên tức, chế nhạo đến phát khóc, và cô cảm thấy rất bối rối, tủi hổ với cuộc hôn nhân được mẹ sắp

đặt rất kỹ lưỡng này.

Tối hôm ấy khi ngủ thiếp đi, đôi mắt của Clemence vẫn chưa ráo nước. Suốt đêm đó cô mơ một giấc mơ mà mãi đến sau này vẫn còn nhớ “Giấc mơ hôm ấy tôi thấy mình có 6 bông hồng trong tay” Cô kể, “Và tôi thấy Chúa Giêsu đi vào phòng của tôi. Ngài đến và xin tôi một bông trong số đó. Tôi bèn cho Ngài một bông”

Giấc mơ tiếp tục. Có một thanh niên thấp bé mảnh khảnh với mái tóc đen cô còn nhớ trên khuôn mặt của anh ta tiến đến trên cô và trùm một tấm vải ấm trên cô.

Khi thức dậy, cô tự hỏi, “Giấc mơ này có nghĩa gì đây?” “Điều gì sẽ đến?”

Hôm sau ngày 3 tháng 12 tôi ra đời.

Rốt lại gia đình chúng tôi cũng có được sáu trai và hai gái, nhưng mẹ của tôi không bao giờ quên được lần mặc cả với Đức Chúa Trời hôm ấy. Sau đó bà kể cho tôi nghe về giấc mơ ấy, và nói tôi là đóa hồng mà bà đã dâng cho Chúa Giêsu.

Tôi được rửa tội ở một nhà thờ chính thống Hylạp bởi vị giáo khu của Giêrusalem, và được đặt tên thánh theo tên của ông là Benedictus.

Sinh ra trong một đất thánh có nghĩa là ra đời trong một bầu không khí mà tôn giáo đã đúc một bóng mát không thể trốn chạy được. Mới hai tuổi, tôi đã ghi tên học trường mẫu giáo của công giáo và được các bà xơ chính thức rèn luyện. Sau đó suốt 14 năm trời tôi được các cha dạy dỗ.

Đối với tôi, Jaffa là một thành phố đẹp. Thật ra tên Jaffa cũng có nghĩa là đẹp rồi. Tên Ảrập của nó là Jaffa, tên trong tiếng Hylạp cổ là Joppa, và trong tiếng Hêbơơ là Yafo, trong ngôn ngữ nào tên nó cũng có nghĩa là đẹp cả.

Là con trai nên tôi rất thích nghe những câu chuyện lịch sử quanh mình. Jaffa được thành lập từ thời xa xưa trước khi lịch sử được ghi lại. Người ta nói rằng thành phố ở trong danh sách truyền thống cho Pharaôn Thutmose III của người Canaan vào thế kỷ 15 trước công nguyên, còn trước cả khi Giôsuê đánh trận Giêricô nữa. Và đây cũng là nơi vua Hiram của xứ Tyơ chở đến cây bạch tùng làm đền thờ cho vua Salômôn.

Mặc dầu tuyệt vời như vậy, nhưng vào thời tôi sinh ra, lịch sử lúc ấy không mấy tốt đẹp. Jaffa bị xâm chiếm, bị phu tù, bị hủy diệt, rồi lại phục hồi không biết mấy mươi bận, Simôn Macabê, Vespasian, nhóm Mamelukes, napoleon, và Allenby điều tuyên bố Jaffa là của mình.

Chỉ sáu năm trước khi tôi sinh ra, Jaffa bỗng dưng thuộc về quốc gia mới được tiên tri từ trước là nước Ysraên. Nhưng cộng đồng của nó thì không phải là người Do Thái.

2-THỊ TRƯỞNG HINN

Suốt tuổi thơ ấu của tôi, ba tôi giữ chức thị trưởng Jaffa. Ông rất khỏe, nặng đến 250 cân Anh, và bẩm sinh là một nhà lãnh đạo. Từ thể chất đến tinh thần ý chí, mặt nào ông cũng rất mạnh.

Gia đình tôi đi từ Hy Lạp đến Aicập trước khi định cư ở Palestine. Điều này không có gì đặc biệt bởi vì Jaffa của tôi thờ thơ ấu chính thực là thành phố quốc tế. Từ đường Raziel đến quản trường Tower, nơi có một tháp đồng hồ Abdul Hamid Jubilee, có chà tường bằng đá, có ngôi đại giáo đường hồi giáo xây năm 1810, đầu đầu tôi cũng nghe dân cư chuyện trò bằng đủ thứ tiếng khác nhau: Pháp; Bungari; Ảrập; Yiddi; và nhiều

thứ ngôn ngữ khác. Tại những gian hàng và quán cà phê lộ thiên tôi có thể kiếm hàng tá món ngon khác nhau như Baklava; Zlabiya; Felafel; sum-sum

Và như vậy tuy tôi sinh ra ở Israên nhưng không phải là người Do thái; được nuôi dưỡng trong nền văn hoá Ả-rập nhưng không phải dòng dõi Ả-rập. Học trường Công Giáo La mã nhưng được nuôi dạy theo chính thống giáo Hy Lạp.

Trên phần đất đỏ của thế giới, người ta nói nhiều thứ tiếng một cách rất dễ dàng. Tôi nghĩ mỗi người đều có thể nói ba hoặc bốn thứ tiếng". Trong nhà, chúng tôi nói tiếng Ả-rập, nhưng ở trường công giáo các cô dạy tiếng Pháp, ngoại trừ cụ ước được dạy bằng tiếng Hêbơơ.

Thời tôi còn nhỏ, hàng trăm ngàn dân Jaffa bị tràn lấn bởi sự bùng nổ dân cư Do Thái từ Tel Aviv đến miền bắc. Ngày nay thành phố thủ phủ này đã có tên chính thứ là Tel Aviv-Jaffa, với hơn bốn trăm ngàn dân sinh sống trong vùng.

Thật ra Te Aviv khởi đầu chỉ là một thí điểm của người Do thái, Khi vào năm 1909 có 60 gia đình mua 32 mẫu đất cồn trụi ngay phía bắc của Jaffa và di chuyển về nơi ấy. Họ đã quá chán những hoàn cảnh khó khăn trở ngại và các khu Ả-rập ồn ào nơi chỗ họ sống rồi. Và cứ như thế, Họ nói rộng mãi đến lúc Tel Aviv trở thành thành phố lớn nhất của Israên.

Mặc dù ba tôi không phải là một người Do thái, nhưng các lãnh tụ Do thái rất tin cậy ba của tôi. Và họ rất thích có ai đó nối họ với cộng đồng quốc tế Jaffa ấy. Chúng tôi rất hạnh diện vì các mối quen biết của ba, vì toàn là những nhân vật quốc gia cả. Ba tôi đề cử làm đại sứ nước ngoài cho Israên, nhưng ông lại chọn ở lại Jaffa hơn.

Nhưng ba tôi rất ít khi ở nhà. Thật ra tôi không nói rằng có thể hiểu được cha mình. Hồi ấy dường như ông luôn luôn bận dự một buổi họp quan trọng nào đấy hoặc một hoạt động nào đó của chính phủ.

Ông không phải là một người cởi mở, mà là người luôn luôn nghiêm khắc, và ít khi bày tỏ những dấu hiệu tình cảm rõ ràng (Ngược lại mẹ tôi là một sự bù trừ cho ông) Và lại, cũng do một phần ở nguyên nhân văn hoá: Đàn ông là đàn ông, mà đàn bà là đàn bà.

Hồi ấy chúng tôi sống rất thoải mái. Đại vị của ba tôi trong chính phủ cho phép chúng tôi có được một ngôi nhà ở ngoại ô. Đó là một ngôi nhà tuyệt vời có tường cao bao bọc với mảnh chai bên trên để bảo đảm an toàn. Mẹ tôi làm việc tại nhà theo đúng nghĩa đen của từ này, bởi vì nuôi một lũ nhỏ của dòng họ Hinn này quả còn hơn là làm việc trọn thời gian nữa.

3-TỔ KÉN THIÊN CHÚA GIÁO

Với nền giáo dục liên tục, tôi luôn cho mình là một công giáo. Quá trình này bắt đầu từ khi tôi còn rất nhỏ. Trường mẫu giáo của tôi là một tu viện thì đúng hơn. Lễ mình thánh Chúa được cử hành rất đều đặn. Ba mẹ tôi không phản đối gì cả, bởi vì trường tư của công giáo có nền giáo dục được xem là tốt nhất trong các trường mà chúng tôi có được.

Trong trường tôi học với các xơ, và vào chủ nhật tôi đi nhà thờ Chính thống giáo Hylạp với ba mẹ tôi. Nhưng điều ấy không phải là vấn đề lớn trong xứ Jaffa đa quốc tịch này. Trung thành với một nhà thờ nào đó dường như chẳng có ý nghĩa gì.

Như vậy tôi có phải là một người Công giáo không? Hoàn tất phải. Đời sống tôn giáo của tôi là Thiên Chúa giáo. Nó chiếm của tôi năm ngày một tuần. Nó trở thành đời sống tinh thần của tôi. Thực tế là tôi sống trong một tu viện, và trong cái tổ kén đó, tôi trở nên tách biệt trên đời sống bên ngoài.

Nhưng cá nhân tôi có một điểm bất hạnh để bị cô lập, đó là từ nhỏ tôi đã khổ sở với tật nói lắp nặng của mình. Chỉ cần bị một áp lực nhỏ của xã hội tác động, hay chỉ một chút căng thẳng thần kinh, thì cũng đủ gây cho tôi nói lắp, và tật này làm cho tôi không thể chịu nổi. Tôi nhận thấy rằng mình rất khó có thể kết bạn. Hồi nhỏ tôi bị tụi con nít chế giễu, có đứa còn tránh xa tôi nữa.

Cho nên tôi biết rất ít về sự kiện thế giới bên ngoài, tôi chỉ biết những gì mà thầy giáo đòi hỏi phải biết thôi. Nhưng về đời sống tôn giáo, tôi lại rành lắm. Tiếp tục học lên, tôi vô trường học của các cha và được linh mục dạy dỗ.

Từ hồi còn rất nhỏ, tôi cũng rất mực sùng đạo rồi, Tôi hay cầu nguyện lắm. Có lẽ tôi cầu nguyện còn hơn những cơ đốc nhân ngày nay nữa. Nhưng sự cầu nguyện của tôi chỉ là bài chúc tán mẹ Mary, các bài tín điều, kinh lạ cha, và những bài cầu nguyện có sẵn.

Thỉnh thoảng tôi mới thưa chuyện với Chúa, đó là những lúc tôi có những yêu cầu đặc biệt. Ngoài ra, cuộc sống cầu nguyện của tôi rất quy cũ, đều đều như nhau, mà tột đỉnh nhất của nó cũng chỉ là khi cầu nguyện anh nên cảm thấy đau đớn. Mà đau đớn thì dễ lắm, bởi vì thực ra chúng tôi chẳng có chỗ nào để quỳ bên ngoài những viên đá trắng người ta dùng để xây Giêrusalem mà nơi nào cũng có. Mọi nhà ở đây đều được xây bằng loại đá đó. Trường học của chúng tôi cũng vậy, chẳng có gì cả, sàn nhà chỉ toàn đá mà thôi.

Tôi đã đi đến chỗ thật sự tin rằng nếu không cảm thấy đau đớn trong sự nài khẩn, Đức Chúa Trời sẽ không nghe mình, rằng đau đớn là cách tốt nhất để nhận được ân huệ của Đức Chúa Trời.

Mặc dầu sự dạy dỗ ấy thực ra chẳng có gì là thuộc linh cả, nhưng tôi vẫn thích thú cái nền tảng tôi nhận được trong Kinh Thánh. Ngày nay tôi thường nghĩ “Hiện có bao nhiêu đứa trẻ được dạy dỗ cụ ước bằng tiếng Hêbơrô” Hồi ấy, những cuộc du hành đến các cánh đồng thực sự đã làm lời Đức Chúa Trời gần gũi với cuộc sống. Một lần nọ, chúng tôi du lịch đến Negev, đứng tại cái giếng mà Ápraham đã đào và học về ông ta. Kinh nghiệm ấy đã ở với tôi mãi đến sau này.

4-ÁO NGÀI CÒN TRẮNG HƠN CẢ MÀU TRẮNG

Trong cuộc đời của tôi, nhiều lần Đức Chúa Trời đã nói với tôi bằng khải tượng. Suốt thời gian ở Jaffa thì duy nhất chỉ có một lần Chúa nói với tôi thôi, Hồi ấy tôi lên mười một.

Ngày nay tôi thật sự tin rằng vào giây phút ấy Đức Chúa Trời khởi sự hành động trong cuộc đời của tôi. Khải tượng ấy, tôi còn nhớ rõ như mới xảy ra ngày hôm qua vậy. Trong lúc ấy tôi thấy Chúa Jêsus đi vào phòng của tôi. Ngài mặc chiếc áo dài màu trắng hơn cả màu trắng nữa. Một chiếc thắt lưng đỏ sậm buộc ngang chiếc áo.

Tôi nhìn tóc Ngài, tôi nhìn vào mắt Ngài, tôi thấy dấu đinh trong tay Ngài tôi thất tất cả mọi thứ.

Các bạn phải hiểu rằng tôi chưa biết Chúa Jêsus. Tôi không xin Ngài bước vào lòng của tôi. Nhưng giây phút tôi thấy Ngài thì tôi lập tức nhận ra Ngài . . .Tôi biết rằng đó là Chúa.

Khi khả tượng xảy ra thì tôi đang ngủ. Nhưng tinh linh thân hình nhỏ bé của tôi bị giật lên bởi một cảm giác không thể nào diễn tả được, chỉ có thể nói giống như điện thoi. Giống như có ai đó đang cắm tôi vào một ổ điện vậy. Rồi thân thể tôi trở nên tê cứng đi giống như hàng triệu mũi kim châm suốt mình tôi vậy.

Và rồi Chúa đứng trước tôi trong lúc tôi đang ngủ rất say sưa ấy. Ngài nhìn thẳng vào tôi bằng đôi mắt đẹp đẽ. Ngài mỉm cười và tay Ngài mở rộng ra. Tôi có thể cảm thấy sự hiện diện của Ngài. Điều này rất lạ lùng và rất diệu kỳ khiến tôi không thể nào quên được.

Chúa không nói với tôi một lời nào. Ngài chỉ nhìn tôi và rồi Ngài biến mất.

Lập tức, tôi choàng tỉnh dậy. Lúc ấy tôi hầu như không hiểu được điều gì đang xảy ra, nhưng đó không phải là giấc mộng. Chúa cho phép tôi trải qua một khả tượng để tạo nên một ấn tượng không thể tẩy xóa trên cuộc sống nhỏ dại của tôi.

Khi tôi tỉnh dậy, cảm giác kỳ diệu đó vẫn còn, Dầu tôi mở mắt và nhìn chung quanh, nhưng cái cảm giác mãnh liệt, mạnh mẽ vẫn ở trong tôi. Tôi vẫn có cảm giác tê liệt toàn thân đến nỗi không thể nhất được một mí mắt hoặc cử động một cơ bắp nào. Tôi bị tê cứng hết cả. Tuy nhiên tôi vẫn kiểm soát hết được. Cảm giác lạ lùng này xâm chiếm tôi nhưng không khống chế tôi.

Thật ra tôi có cảm tưởng rằng nếu tôi nói: “không, tôi không muốn như thế” thì điều ấy hẳn sẽ cất đi. Nhưng tôi không nói gì cả, và khi tôi đang còn nằm đó, vẫn thức, thì cảm giác ấy lưu lại nơi tôi một lát rồi dần dần tan đi.

Sáng ra, tôi kể cho mẹ tôi nghe về từng trải đó, và cho đến hôm nay mẹ tôi còn nhớ lời bà nói với tôi rằng: “Con chắc chắn sẽ thành một vị thánh”.

Những câu chuyện như vậy không xảy ra với người dân ở Jaffa, cho dù họ là Thiên Chúa Giáo La mã hay chính thống giáo Hylạp. Tất nhiên tôi không phải là một vị thánh rồi, nhưng mẹ tôi tin rằng, Chúa Jêsus đã ở với tôi có nghĩa là Ngài hẳn sẽ chọn tôi ra cho một sự kêu gọi cao hơn.

Trong lúc Đức Chúa Trời đang làm việc trên đời sống tôi, thì thời gian ấy có nhiều yếu tố hiệp lại để thay đổi mãi mãi tương lai của gia đình tôi.

NHỮNG MIỀN XA XÔI CỦA THẾ GIỚI

1_TỪ GAZA ĐẾN MIỀN CAO GOLAN

Sống ở Ysoraên suốt mười tám năm, tôi có thể cảm nhận được sự căng thẳng chính trị đang leo thang ở đây. Những cuộc đột kích của khối Ả rập vào Ysoraên xảy ra hầu như hằng ngày, dọc theo các biên giới từ Ả rập đến Giôđanh và Siri. Và quân đội Ysoraên thường xuyên trả đũa lại những cuộc tấn công đó.

Vào tháng 5 năm 1967, Ysoraên và các quốc gia Ả rập đặt các lực lượng quân sự của mình trong tình trạng báo động một chiến tranh có thể xảy ra. Aicập yêu cầu quân đội Mỹ rút ra khỏi Gaza và vùng Sinai Peninsuala.

Rồi vào tháng 5 tháng 6 năm 1967, Quân lực Ysoraên tấn công vùng trời Ả rập

Giôđanh và Siri. Cuộc chiến 6 ngày diễn ra. Chỉ chưa đầy một tuần, Ysôraên phá hủy hầu như toàn bộ không lực của khối Ả-rập. Quân đội Ysôraên chiếm đóng dải Gaza, vùng Sina Peninsuala, vùng tây ngạn, và miền cao Golan của Syri. Đột nhiên mà quân Ysôraên đã làm chủ toàn lãnh thổ Ả-rập có diện tích toàn bộ gấp ba lần miền đất Ysôraên.

Tôi không bao giờ quên được cái ngày ba tôi tập hợp gia đình lại nói cho chúng tôi hay rằng ông đang thực hiện kế hoạch di tản gia đình. Ông nói: “Đừng nói cho ai hay cả, nếu không chúng ta sẽ gặp rắc rối về hộ chiếu xuất cảnh đấy.” Đó là đầu năm 1968.

Đầu tiên theo kế hoạch, chúng tôi sẽ di tản đến Bỉ. Ba tôi có bà con ở đó, và ý nghĩ được đến một nơi nói tiếng Pháp thì thật là thú vị. Nói cho cùng thì đó là thứ tiếng tôi học ở trường.

Rồi một buổi tối, một nhân viên từ tòa đại sứ Canada đến nhà tôi chơi và chiếu một cuốn phim ngắn về đời sống ở Canada. Thành phố Toronto trông có vẻ phồn thịnh, sống động. Cha tôi có hai người trai sống ở đó, nhưng chúng tôi không chắc là họ có đủ tài chánh để chính thức bảo lãnh chúng tôi hay không.

Những câu hỏi xoay quanh việc ra đi của chúng tôi ngày một lớn. Và cho đến lúc cha tôi bảo rằng phải đến 5 năm nữa chúng tôi mới có thể chuẩn bị rời khỏi quê hương được.

2-TÔI MẶC CẢ VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI

Vào lúc ấy tất cả chúng tôi đều sốt ruột muốn đi, đến nỗi tôi quỳ gối xuống, trên tảng đá Jérusalem ấy, và lập lời thề với Đức Chúa Trời. “Chúa ơi” tôi cầu nguyện “Nếu Ngài khiến cho chúng con ra khỏi đây, con sẽ mang cho Ngài một bình dầu ôlive bự nhất mà con có thể có được” Và tôi thêm “Nếu chúng con tới được Toronto, con sẽ mang tới nhà thờ và dâng cho Ngài để tạ ơn”.

Tôi được dạy dỗ rằng mặc cả với Chúa chẳng có gì là bất thường cả. Và lại dầu ôlive là một món hàng quý. Cho nên tôi đã lập lời thề.

Trong vòng vài tuần, một thanh niên từ tòa đại sứ Canada gọi ba tôi nói: “Ông Hinn à, chúng tôi đã làm xong xuôi rồi đừng hỏi tôi làm thế nào. Tất cả giấy tờ của ông đều hợp lệ rồi. Ông có thể đi bất cứ lúc nào chuẩn bị xong.”

Không phải lâu la gì. Chúng tôi liền bán hầu như tất cả của cải và chuẩn bị cho cuộc sống mới ở Bắc Mỹ.

Trong những ngày còn lại trên đất thánh, tôi cảm thấy rõ ràng, một cái gì đó lớn lao lắm sắp sửa xảy ra. Tôi biết rằng tôi sắp xa rời một thành phố đặc biệt, nhưng tôi cảm thấy rằng điều tốt nhất đang ở trước mặt tôi.

Chính tại cảng của thành phố cổ xưa Joppa này- tức Jaffa của tôi, mà Giônã đã ra đi. Và kết quả là thành Ninive được cứu. Và biết bao lần tôi đã trèo lên núi Gitadel, ngọn núi cao nhất nhìn xuống hải cảng. Gần ngọn hải đăng của nhà thờ dòng Francisco xây dựng năm 1654. Gần đó là địa điểm nhà của Simôn, thợ thuộc gia, nơi sứ đồ Phierô ở lại trong chóc lát và có một khải tượng thay đổi cả thế giới. Nghe theo tiếng Chúa bảo ông ta phải nhận cả người ngoại lẫn người Do Thái vào trong Hội Thánh, Phierô đáp: “Quả thật ta biết Đức Chúa Trời chẳng hề vị nể ai. Nhưng trong các dân hễ ai kính sợ Ngài và làm sự công bình, thì nấy được đẹp lòng Chúa” (Công vụ 10:34-35)

Từ giây phút đó, sứ điệp về Đấng Christ được lan truyền từ Joppa đến Sêsarê và

cho đến đầu cùng đất. Chạm đến toàn thể nhân loại.

Khi chúng tôi lái xe xuống đường Haganah tới phi trường Lod, tôi tự nhủ, “Rồi tôi có thấy lại chốn này nữa không?” Tôi nghĩ đến các xơ bên công giáo đã yêu thương dạy dỗ tôi. Tôi có nhìn thấy các gương mặt ấy lần cuối không?

Từ cửa sổ máy bay, tôi nhìn lần cuối cùng thành phố Tel Aviv, một khối lục giác khổng lồ trải dài màu trắng xám. Đằng sau tôi là hàng dặm những cánh rừng cam xanh thắm. Những ngọn đồi xứ Giuđa chiếu sáng một cách yếu ớt ở đằng xa xa.

Khi phi cơ nhắm hướng biển Địa Trung Hải, tôi nhìn xuống và nói lời từ biệt cuối cùng với Jaffa. cổ tôi nghẹn lại. Tôi mới mười bốn tuổi thôi, và nơi ấy chính là quê nhà duy nhất trước nay của tôi.

3-BÁN CÀ REM TẠI KIỐT

Việc gia đình Hinn tới Toronto vào tháng 7 năm 1968 không phải là một sự kiện loan báo rầm rộ. Mà ba tôi cũng muốn vậy. Chẳng có uỷ ban tiếp đón nào đến gặp chúng tôi, và ba tôi không có được một ai hứa cho việc làm cả.

Chúng tôi đến nơi này với một bộ quần áo trên người, một vài vật dụng trong vali và một ít tiền do bán của cải ở Jaffa. chùng đó cũng đủ tồn tại trong một thời gian ngắn.

Cuộc đời mới của chúng tôi bắt đầu trong căn nhà thuê. Thật là ngỡ ngàng khi phải hội nhập ngang vào một nền văn hoá nước ngoài. Tôi có thể nói lắp nhiều thứ tiếng, nhưng với tiếng Anh thì tôi chưa được hân hạnh đó, vì tôi chỉ biết đếm một, hai, ba, là đứt chỉ rồi. Nhưng ba của tôi thì học tiếng Anh đủ để điền đơn xin một việc làm, và có kết quả. Ông chấp nhận thử thách để giữ tất cả mọi thứ lại, trở thành một người bán bảo hiểm.

Tôi không hiểu do vì gánh nặng phải nuôi một đại gia đình hay vì lý do phong thái tự tin tự nhiên trong khi giao tiếp với dân chúng mà ba tôi lập tức rất thành công trong nghề nghiệp mới của mình. Và chúng tôi đã đổi một căn nhà riêng trước rất nhiều tháng. Tất cả chúng tôi đều rất hãnh diện về điều này.

Cuộc sống thay đổi quá nhanh cho tôi. thay vì học tại một trường công giáo tư, thì bây giờ tôi lại học một trường trung học công- trường cấp hai Georges Vanier. Và vì phần lớn tụi ở trường có công việc bán thời gian, nên tôi cũng muốn làm giống như vậy.

Chúng tôi sống ở khu vực North York thuộc Toronto. Cách không xa chúng tôi bao nhiêu, khu Fairview Mall mới cũng đã được mở. Tôi xin việc tại một Kiốt bán Hămberger và Càrem. Mặc dầu tôi không có một kinh nghiệm nào buôn bán trước đây cả, nhưng họ cũng thuê tôi. Vậy mỗi ngày sau khi tan học, tôi trực chỉ đến đó.

Dầu thế một chủ nhật nọ, tôi cũng đến một cửa hàng tạp hóa và hỏi quản lý: “Ở đây có bán dầu ôliu không? Tôi muốn mua một hũ bự nhất, hoặc một thùng cũng được của ông”. Tất nhiên là ông đem ra ngay một hũ bự nhất.

Thế là hôn sau, tôi hãnh diện đi bộ tới nhà thờ chính thống Thiên Chúa giáo Hylap và làm điều tôi đã hứa nguyện với Chúa. Tôi đặt nó trước bàn thờ và thầm thì: “Cám ơn Chúa cảm ơn Ngài đưa chúng con an toà đến quê hương mới”

Tám lòng tôi tràn đầy như hũ dầu ôliu ấy.

Tại Kiốt, tôi thực sự làm việc. Vì tất cả lăm của mình nên tôi không đổi đáp nhiều, nhưng tôi rất giỏi việc múc kem và vỏ bánh quế hình nón. Tôi làm việc chung với

một anh chàng tên Bob.

4-BOB ĐÃ MẤT TRÍ RỒI Ừ?

Tôi không bao giờ quên được cái ngày vào năm 1970, khi tôi tới làm việc và phát giác ra Bob đã làm một việc rất kỳ quái là: Trên tất cả bức tường của Kiốt anh ta đều dán những mảnh giấy nhỏ viết các câu Kinh Thánh. Tôi nghĩ anh ta mất trí rồi.

Tôi biết anh ta là một cơ đốc nhân, vì anh ta bảo tôi như thế. Nhưng như thế này há chẳng phải là đi quá xa sao? Tôi tự nhủ: “Tạo sao anh ta lại làm như thế nhỉ? Để cho tôi sao chứ? Tôi chắc chắn là hiểu Kinh Thánh hơn anh ta rồi”.

Cuối cùng, tôi hỏi anh ta: “Những miếng giấy đó có ý gì đây?”

Anh ta liền khởi sự làm chứng cho tôi. Tôi nghĩ rằng chắc chắn khi nào anh ta chịu dùng cho. Và khi đã hết, tôi nhất quyết từ nay phải tránh cái gã điên này càng xa càng tốt.

Tôi cố tránh anh ta trong một khoảng thời gian lâu nhất, nhưng dường như không thể được. Cuối cùng chúng tôi phải làm việc với nhau. Anh ta cứ mang vấn đề tôn giáo ra nói hoài, và còn hơn thế nữa anh ta rất thích nói về việc tái sanh, một cụm từ chẳng có trong vốn ngôn ngữ eo hẹp của tôi, cũng chẳng có trong nhãn quan của tôi về Kinh Thánh.

Cuối cùng, Bob bỏ việc ở Kiốt nhưng phần nhiều bạn bè của anh ta học ở trường tôi. Hai năm kế tiếp tôi cố gắng tránh họ hết sức. Tôi nghĩ: “Bọn họ cùng một lập dị với nhau cả” Trông họ lập dị. Cách họ nói cũng khác thường. Họ hoàn toàn tương phản với các sơ đã dạy tôi.

Trong thời gian tôi học lớp 12 ở Georges Vanier, lần thứ hai trong đời, tôi được đối diện với Chúa. Ngài đi vào phòng tôi và thăm tôi, lần này bằng một hình thức chiêm bao không thể quên được.

Ở Jaffa, khi tôi 11 tuổi, ảnh tượng Chúa Jêsus đứng trước mặt tôi đã để lại một ấn tượng không thể nào tẩy xóa được. Nhưng bây giờ ở Toronto tôi không bị vướng vào giờ học Kinh Thánh. Không, tôi vẫn còn đi nhà thờ chứ. Nhưng điều sắp sửa xảy ra là tôi vượt khỏi phạm vi còn lại. Tôi hoàn toàn không ngờ trước được, và những gì đã trải qua làm tôi choáng váng, sửng sốt.

Tôi sẽ kể cho bạn nghe điều gì đã xảy ra với tôi trong phòng ngủ, vào một đêm lạnh lẽo tháng 2 năm 1972.

Khi giất mơ trải qua, tôi thấy mình đang đi xuống một bậc thang dài và tối. Nó dốc đến nỗi tôi nghĩ mình bị rơi tuột xuống. Và cầu thang ấy đang dẫn tôi xuống một cõi hỗn loạn mang sâu thẳm không cùng.

Tôi thì đang bị trói bằng dây xích vào một tù nhân đằng trước và một tù nhân đằng sau. Và người tôi mặc bộ quần áo của một phạm nhân. Dây xích trói chân và cổ tay tôi. Những gì tôi thấy được đằng trước và đằng sau mình là hàng hàng tội nhân dài đến vô tận.

Rồi trong cái hang tranh tối tranh sáng, hoảng loạn đó, tôi thấy có hàng chục con người nhỏ nhỏ đang di chuyển chung quanh tôi. Chúng giống như những con tiểu yêu với những cái tai hình thù quái dị. Tôi không thấy được mặt chúng, mà hình thù của chúng thì gần như vô hình.

Nhưng rõ ràng chính chúng là người đang kéo chúng tôi xuống thang, giống như kéo đàn bò đến lò sát sinh hay còn tệ hơn thế nữa.

Thình lình không biết từ đâu xuất hiện một thiên sứ của Đức Chúa Trời. Ô, thật là một điều kỳ diệu đáng chiêm ngưỡng. Một sinh linh thượng giới đang bay lượn ngay trên đầu của tôi, chỉ cách tôi một vài bước mà thôi.

Trong đời, tôi chưa bao giờ thấy cảnh tượng như vậy cả, ngay trong giấc mơ cũng chưa. Một thiên sứ sáng lánh đẹp để hiện diện trong cái hố đen ấy.

Khi tôi nhìn một lần nữa thì thấy thiên sứ ấy ra dấu tay bảo tôi đến với người. Rồi người nhìn vào mắt tôi và kêu tôi ra. Mắt tôi cứ dán chặt vào thiên sứ và khi tôi di chuyển về phía người. Từ từ các xiềng xích rơi khỏi chân tay tôi. Tôi không còn bị cột vào các tù nhân chung số phận nữa.

Thiên sứ vội vã dẫn tôi đi qua một cánh cửa mở rộng, và bấy giờ tôi bước đi trong ánh sáng. Sinh vật thiên liêng ấy dắt tay tôi và thả tôi xuống đường Mills Road- ngay tại góc đường Georges Vanier. Người để tôi cách bức tường của trường khoảng vài phân, ngay sát bên một cửa sổ.

Phút chốc thiên sứ biến mất. Tôi thức dậy và chạy ào đến trường để vô thư viện học trước khi vào lớp.

5-TÔI HẦU NHƯ KHÔNG CHỚP MẮT

Và khi tôi ngồi đó, không nghĩ gì cả về giấc mơ của mình, thì một nhóm học sinh đi tới bàn của tôi. Tôi nhận ra họ liền. Họ là những kẻ thường xuyên quấy rầy tôi với cái gọi là “Chúa Jêsus nói”. Họ đến hỏi tôi xem có thể gia nhập buổi cầu nguyện sáng với họ không. Căn phòng ngay bên ngoài thư viện thôi. Tôi nghĩ “Được thôi, tôi sẽ rũ bỏ được họ đằng sau lưng. Một buổi cầu nguyện thì không có gì tổn hại đến tôi”

Tôi nói: “Được”, và họ đi với tôi vào phòng. Đó chỉ là một nhóm nhỏ chỉ khoảng 12-15 cậu, và ghế của tôi được đặt ngay chính giữa phòng.

Thình lình cả nhóm giơ tay lên trời và cầu nguyện bằng một ngôn ngữ rất buồn cười. Tôi mở mắt hầu như không chớp. Kìa là những học sinh 17,18,19 tuổi mà tôi từng biết trong lớp. Vậy mà coi kìa, họ đang ngợi khen Chúa bằng những âm thanh không thể hiểu được.

Tôi chưa bao giờ nghe nói đến tiếng lạ, cho nên tôi ngồi sững. Hãy xem kìa, Tôi, Benny, ngay tại một trụ sở trường công, lại đang ngồi giữa một nhóm cuồng tín đang lú lo. Thật là không thể hiểu nổi.

Tôi đâu có cầu nguyện đâu. Tôi chỉ giương mắt ngó thôi.

Những gì xảy ra kế tiếp còn hơn trong tưởng tượng nữa. Tôi thình lình nẩy người lên vì một thôi thúc muốn cầu nguyện. Nhưng thật sự là tôi không biết phải nói gì. Bài tán tụng mẹ Mary dường như không thích ứng với những gì mà tôi đang cảm nhận. Mà từ trước tới nay đâu có ai dạy tôi bài cầu nguyện của một tội nhân đâu, kể cả trong lớp học giáo lý của tôi nữa. Tôi chỉ biết có một câu mà mỗi lần gặp người của Jêsus tôi thường nghe họ nói, đó là, “Bạn phải gặp Chúa Giê-sus”. Nhưng những lời ấy đối với tôi là không đúng chỗ bởi vì tôi nghĩ là tôi biết Ngài.

Thật ra một giây phút khó xử. Không có ai lúc bấy giờ đang cầu nguyện với tôi hay là đang cầu nguyện với tôi cả. Tuy nhiên tôi đang ở trong một không khí thuộc linh

manh mẽ mà trước đây chưa bao giờ tôi kinh nghiệm cả. Tôi là một tội nhân sao? Tôi không nghĩ như thế. Tôi chỉ là một chàng trai công giáo tốt và nhỏ bé, người luôn cầu nguyện buổi tối và xưng tội luôn cho dầu có cần thiết hay không.

Nhưng vào giờ phút đó, tôi nhắm mắt lại và nói ra bốn chữ làm thay đổi cuộc sống tôi mãi mãi. Bốn chữ ấy thoát ra khỏi miệng tôi chỉ thoát ra có mấy chữ ấy thôi. Và tôi cứ lặp đi lặp lại “Jésus ơi ! xin trở lại, Jésus ơi ! xin trở lại”

Bộ tôi nghĩ rằng Ngài đã rời ngôi nhà của tôi và ra khỏi đời sống của tôi rồi ư? Thật sự tôi không biết nữa. Nhưng có điều, cái giây phút tôi nói ra những chữ ấy thì một cảm giác đến trên tôi. Tôi được đưa về trạng thái tê cứng mà năm 11 tuổi tôi đã biết. Nó không mạnh như hồi ấy, nhưng tôi cảm nhận được chúng cùng chung một loạt, và dòng điện ấy chạy xuyên qua tôi.

Nhưng điều mà tôi thật sự cảm thấy đó là sự tuôn chảy của một quyền năng đang rửa sạch tôi dần dần, từ trong ra. Tôi cảm thấy sạch sẽ, trắng trong và tinh khiết hoàn toàn.

Thình lình chính mắt tôi trông thấy Chúa Jésus. Ngài đứng đó. Chỉ trong một khoảnh khắc thôi. Chính là Chúa Jésus.

6- TÁM GIỜ KÉM NĂM

Các học sinh chung quanh có lẽ chẳng biết điều đang xảy ra với tôi. Họ đang cầu nguyện. Sau đó, từng người một họ lên ra khỏi phòng về lớp.

Lúc ấy là tám giờ kém năm sáng. Tôi đang còn ngồi đó khóc. Tôi không biết phải nói gì phải làm gì đây nữa.

Vào lúc tôi không hiểu điều gì đang xảy ra đó, thì tôi vẫn thấy là Chúa Giê-sus trở nên rất thật với tôi giống như sàn nhà ở dưới chân tôi vậy. Thật ra tôi không cầu nguyện gì cả ngoài bốn chữ đó thôi. Nhưng tôi biết chắc không một chút vương vấn nghi ngờ rằng, một cái gì đó rất đặc biệt đã xảy ra vào sáng thứ hai ấy.

Hôm ấy tôi vô hơi trễ giờ lịch sử. Môn ấy là môn ưa thích của tôi. Chúng tôi đang học về cuộc cách mạng Trung hoa, nhưng tôi không nghe thầy giảng chữ nào. Tôi không nhớ học cái gì hôm ấy nữa. Cái cảm giác khởi đầu từ sáng nọ cứ bám tôi không rời. Mỗi khi tôi nhắm mắt lại, thì Chúa Jésus, Ngài lại có đó. Và tôi mở mắt ra, Ngài vẫn còn đó. Hình ảnh Chúa ở với tôi không rời.

Suốt ngày, tôi cứ phải lau nước mắt, và tôi chỉ biết nói mỗi một điều, “Chúa Giê-sus ơi, con yêu Ngài”. “Chúa JÊ-sus ơi, con yêu Ngài”

Khi tôi ra khỏi trường và đi xuống vỉa hè góc đường, thì tôi nhìn vào cửa sổ thư viện. Và lúc ấy các mảnh vụn được sắp xếp lại đâu vào đó. Thiên sứ. Giác mơ. Tất cả điều một lần nữa như thật.

Đức Chúa Trời muốn nói với tôi điều gì đây?

Điều gì đang xảy ra cho tôi vậy?

CHƯƠNG THỨ BA:

3

TẬP TỤC QUÁN

Tôi đi vào phòng ngủ, và như có nam châm, tôi bị hút về quyển Kinh Thánh bụi màu đen. Đó là cuốn Kinh Thánh duy nhất trong nhà tôi. Ba và má tôi không có cuốn nào cả. Tôi không biết cuốn Kinh Thánh này từ đâu có nữa, nhưng theo tôi còn nhớ thì cuốn Kinh Thánh này là của tôi.

Những trang giấy này hầu như không được mở ra lần nào kể từ ngày chúng tôi tới Canada, nhưng giờ đây tôi cầu nguyện Chúa rằng, “Chúa ơi Ngài chỉ cho con hiểu điều đã xảy ra với con ngày hôm nay” Tôi mở Kinh Thánh ra và bắt đầu ngấu nghiến nó giống như một người đói đang được ăn bánh vậy.

Đức Thánh Linh trở thành thầy giáo của tôi. Lúc ấy tôi chưa hiểu, nhưng điều ấy quả thật đã xảy ra cho tôi cách lạ lùng. Bạn thấy đó những cậu con trai ở buổi cầu nguyện đầu có nói với tôi rằng: “Kinh Thánh nói thế đâu”. Chúng chẳng nói gì với tôi cả. Thực tế thì chúng có hiểu điều gì đang xảy ra suốt hai mươi bốn giờ vừa qua đâu. Và dĩ nhiên thì không nói gì với ba má tôi cả.

Tôi bắt đầu bằng cách đọc các sách tin lành. Tôi thấy mình nói to lên rằng: “Chúa Jêsus ơi, xin vào lòng con. Con xin Ngài Chúa Giê-sus ơi xin hãy vào lòng con”. Từ Kinh Thánh qua Kinh Thánh, tôi thấy được kế hoạch cứu rỗi được trải ra. Giống như là từ trước đến nay tôi chưa hề đọc Kinh Thánh vậy. Các bạn ơi điều này thực đấy. Lời Chúa tuôn tràn từ dòng suối và tha hồ uống.

Cuối cùng, lúc ba hay bốn giờ sáng gì đó, với một niềm bình an hoàn toàn trước đây chưa hề có, tôi ngủ thiếp đi.

1_TÔI THUỘC VỀ NƠI ẤY

Hôm sau vào trường, tôi cố tìm cho ra mấy kẻ cuốn tén ấy và nói với họ rằng: “Này, tôi muốn các bạn dẫn tôi đi nhà thờ của các bạn” Họ còn kể cho tôi nghe về buổi thông công hàng tuần ở nhà thờ và tình nguyện dẫn tôi đi hai ngày sau đó nữa.

Vậy là tối thứ năm hôm ấy, tôi thấy mình có mặt nơi các hầm mộ. Đó là tên họ đặt ra. Buổi nhóm giống y như buổi cầu nguyện buổi sáng ở trường: mọi người đưa tay lên cao để thờ phượng Chúa. Nhưng lần này tôi tham gia đúng bon.

“GiêHôVa Dirê, Đấng hằng cung cấp những phước ân thiêng liêng Ngài đầy dư, cho tôi” Họ cứ hát mãi, hát mãi. Từ lần đầu nghe bài hát ấy tôi đã thích rồi, và càng yêu thích hơn khi tôi biết rằng bài hát ấy được soạn bởi vợ của một Mục sư là bà Merla Watson. Chồng của bà là ông Merv, chính là người chặn bẫy chiền lạ lùng nhất này.

“Các hầm mộ” không phải là một kiểu nhà thờ, những người tới đó thật ra chỉ là những cơ đốc nhân vui mừng, nhóm nhau lại mỗi tối thứ năm tại nhà thờ lớn thánh

Phaolô, một nhà thờ anh quốc ở khu kinh doanh của thành phố Toronto này.

Đó là thời gian của phong trào Giêsu. Những ngày ấy mấy kẻ được gọi là “hippies” được cứu còn nhan hơn cắt bỏ mái tóc Hippies của họ nữa. Hãy nghĩ tới điều này một chút xem, trước lúc ấy, trong một thời gian, tôi không hề thấy cái cửa tiệm hớt tóc nào hoạt động cả (vì chẳng có ai thêm hớt tóc)

Tôi nhìn quanh. Chỗ ngồi chật ních thanh niên cỡ tuổi tôi. Giá mà bạn thấy được. Họ nhảy lên, khiêu vũ, gây ra những tiếng ồn ào vui vẻ trước mặt Chúa. Tôi thật khó mà tưởng tượng rằng một chốn thế này lại thực sự hiện hữu. Nhưng đầu sau đi nữa, từ cái tốt đầu tiên ấy tôi cảm thấy tôi thuộc về nó.

2- “ĐI LÊN ĐI”

Vào buổi nhóm. Merv Watson nói: “Tôi muốn những ai muốn công khai xưng nhận tôi lổi bước ra phía trước. Chúng tôi sẽ cầu nguyện với bạn khi bạn xin Đấng Christ vào trong lòng của mình”

Tôi bắt đầu run và ớn lạnh. Nhưng tôi nghĩ: “Minh nghĩ là không nên đi lên làm gì vì mình đã được cứu rồi”. Từ lúc tám giờ kém năm sáng hôm thứ hai nọ, tôi biết Chúa đang cai quản cuộc đời của tôi. Tối hôm thứ năm rồi còn gì.

Nhưng bạn thử đoán coi điều gì xảy ra. Chỉ trong vòng hai giây sau, tôi thấy mình đang đi lên giữa hai hàng ghế một cách nhanh nhất. Tôi cũng không biết vì sao mình lại làm như thế nữa. Nhưng có cái gì đó trong tôi nói rằng đi lên đi.

Thế là trong khoảnh khắc ấy, trong buổi nhóm đầy thu hút ở nhà thờ Anh quốc, một chàng trai nhỏ bé, sống tốt, người công giáo chính thống, xuất thân từ một gia đình theo đạo chánh thống thiên chúa giáo Hy Lạp, đã công khai tin nhận Chúa Giêsus. “Chúa Giêsus ơi”, tôi nói “Con xin Ngài hãy làm Chúa cả đời con”

Hồi ở đất thánh không thể so sánh với bây giờ được. Được Chúa Giêsus ở cùng thật là tốt lành hơn nhiều so với việc ở nơi mà Chúa từng có lần ở.

Tối đó khi về nhà, trong tôi đầy dẫy sự hiện diện của Chúa đến nỗi tôi quyết định nói cho má tôi biết điều đã xảy ra. (Tôi không có can đảm để nói với ba tôi)

“Má à ! Con phải chia sẻ điều này với má” tôi thì thầm: “Con đã được cứu rồi”

Trong chớp nhoáng, quai hàm bà nghiêng lại. Bà liếc xéo và hỏi khô khốc: “Được cứu khỏi cái gì”

“Hãy tin con đi mà” tôi nói “Rồi má sẽ hiểu”

Sáng thứ sáu hôm sau và suốt cả ngày hôm đó, dù đang ở trường, ở Kiốt hay ở bất cứ nơi đâu, một hình ảnh cứ lóe lên ở đằng trước mặt tôi. Tôi nhìn thấy mình đang giăng. Thật khó tin nhưng tôi không thể xua đi được. Tôi thấy nhiều đám đông, còn tôi thì đứng đó, mặc bộ đồ comlê, tóc tai húi cao gọn gàng, đang giăng thật bốc cháy.

Hôm đó tôi đi tìm Bob, người bạn kỳ quặc từng dán đầy tường các câu Kinh Thánh. Tôi chia sẻ với anh một ít chuyện đã xảy ra trong tuần. Và tôi kể với anh rằng tôi thậm chí còn thấy mình đang giăng đạo nữa.

Bob à ! Tôi nói: “Cả ngày tôi cứ bị như vậy. Tôi không thể xua đi cái hình ảnh rằng mình đang nói ở những buổi nhóm rất đông người ngoài trời, ở khắp các hội trường, ở nhà thờ, ở các rạp hòa nhạc” Tôi bắt đầu nói lắp. Tôi thấy người ta, tối tận chân trời kia. Hẳn tôi đã mất trí chặc? Bạn nghĩ gì về điều này?”

“Chỉ có thể như thế này thôi,” anh ấy bảo tôi “Đức Chúa trời sửa soạn anh cho một công tác lớn. Tôi nghĩ điều này tuyệt lắm”

BỊ TỪ BỎ

Ở nhà tôi không nhận được sự khích lệ như thế. Dĩ nhiên, thật ra tôi không thể nói cho gia đình biết việc Chúa đang làm được rồi.

Hoàn cảnh lúc bấy giờ thật dễ sợ.

I- TUỔI NHỤC VÀ HỔ THẸN

Toàn thể gia đình bắt đầu ngược đãi chế nhạo tôi. Thật là kinh khủng. Tôi dự trù nó sẽ tới từ phía ba tôi, không ngờ mẹ tôi cũng thế. Khi tôi bắt đầu lớn lên thì bà bắt đầu tỏ ra rất mực yêu mến tôi. Các chị em tôi cũng thế. Ngờ đâu bây giờ họ đối xử với tôi cách khinh bỉ. Giống như là kẻ tự nhiên xâm nhập vào gia đình người ta vậy.

“Ồ! tập tục tập quán” một câu trong bài hát : “Fiddler on the Roof” nói thế. Nếu một người đồng phương phá vỡ truyền thống, có nghĩa là anh ta đang phạm một tội không thể tha thứ được. Tôi không dám chắc người tây phương có thể hiểu biết sự nghiêm trọng này. Nó có nghĩa là anh ta mang sự sỉ nhục đến với gia đình, cho nên điều ấy không thể tha thứ được.

Gia đình tôi bảo “Benny mày đang hủy phá tên tuổi của gia đình”. Họ vang tôi đừng làm điểm nhục thanh danh của gia đình. Cha tôi từng làm thị trưởng, và ông đã nhắc nhở tôi về điều ấy. Tên tuổi gia đình đang lâm nguy.

Xin các bạn cố hiểu cho tôi điều tôi đang nói, nhưng sự thật là chính thống Thiên Chúa giáo Hy Lạp và những người trong hàng giáo phẩm “Cao cấp” phương đông là những kẻ khó mà mang họ đến một đạo Cơ đốc có tính cá nhân nhất.

Khi tôi trở thành một Cơ đốc nhân tái sanh, thật sự họ rất hổ thẹn. Tại sao vậy? Tại vì họ tin rằng họ thật sự là những cơ đốc nhân rồi. Và họ có thể chứng minh bằng sử liệu. Họ là những cơ đốc nhân lâu đời hơn ai hết.

Đây mới chính là rắc rối, và tôi phải đưa nó ra bàn luận. Đức tin của họ lâu đời về hình thức, nghi lễ, giáo điều, nhưng thiếu đi sự sức dẫu của Đức Chúa Trời. Và bỏ quyền năng. Kết quả họ thật sự chẳng hiểu gì cả về vấn đề nghe tiếng Chúa và “được Đức Thánh Linh dẫn dắt”

Rõ ràng là nếu tôi tiếp tục ở nhà, tôi sẽ phải vĩnh viễn không được bao giờ nói về Đấng Christ nữa.

Tuy nhiên không có gì để giảm bớt ngọn lửa đức tin mới tạo cho tôi được. Tôi giống như một cục than hồng không bao giờ ngừng cháy.

Sáng sớm, quyển Kinh Thánh của tôi được mở ra rồi. Đức Thánh Linh tiếp tục bày tỏ lời cho tôi. Nhưng chừng đó chưa đủ. Tối nào có thể trốn ra khỏi nhà được là tôi lại tới nhóm, dự nhóm thông công thanh niên hoặc tới cầu nguyện. Và vào các tối thứ ba, tôi lại trở lại “các hầm mộ”

Tôi không bao giờ có thể bôi xóa khỏi ký ức cái ngày tôi nói về Chúa Jêsus trong gia đình. Cha tôi đã bước qua tát vào mặt tôi. Tôi cảm thấy đau đớn. Lần này không phải là nỗi đau khi ngồi trên đá Giêrusalem, mà là một nỗi đau khác. Nhưng sự đau khổ mà

tôi cảm thấy đây là cho gia đình tôi. Tôi yêu họ vô cùng và đau khổ về sự cứu rỗi của họ.

Thực ra đây là lỗi của tôi. Cha tôi đã từng cảnh cáo tôi: “Mày thử nhắc đến danh của Jêsus một lần nữa coi, mày sẽ hối hận lập tức”. Ông gầm gừ với sự ghét bỏ, và đe dọa sẽ đuổi tôi ra khỏi nhà.

Tôi bèn nói với Mary, cô em nhỏ của tôi, về Chúa. Nhưng không biết sao ba tôi biết được, và cơn giận của ông lại bùng sôi. Ông cấm tôi thậm chí không được nói với em về những điều thuộc linh nữa.

2- THỜI GIAN CHO CÁC BÁC SĨ TÂM THẦN

Ngay các em trai tôi cũng bắt bớ tôi nữa. Họ gọi tôi bằng đủ mọi thứ tên trên thiên đàng, và một vài tên dưới đất nữa. Thời kỳ này kéo dài rất lâu. Trong phòng tôi câu nguyện “Chúa ơi ! bao giờ mới chấm dứt? Khi nào họ mới tiến đến chỗ nhận biết Ngài?”

Và đến mức tôi không còn có thể nói chuyện với một người nào trong gia đình được nữa cả. Tôi không cần phải tìm tòi đâu xa định nghĩa của từ “Ostracized” (bị tẩy chay)

Họ còn mang bà nội tôi từ Israên qua bằng máy bay chỉ cốt để bà nói cho tôi biết rằng tôi đã điên. “Con gây rối cho thanh danh gia đình”, bà nói: “Bộ con không hiểu được sự nhục nhã mà con đã gây ra sao?”

Còn cha tôi thì hẹn cho tôi đi khám bác sĩ tâm thần. Rõ ràng ông nghĩ là tôi đã mất trí. Mà bác sĩ đã kết luận thế nào? “Có lẽ con trai ông đang trải qua một cái gì đấy. Rồi cậu ấy sẽ khỏi thôi”

Phương kế tiếp theo của ông là kiếm cho tôi một việc làm để giữ cho tôi được bận rộn đến nỗi không có thì giờ cho Jêsus nữa. Thế là ông tới một người bạn và nói, “Tôi muốn anh cho thằng Benny nhà tôi một công việc.”

Cha tôi chở tôi tới chỗ người ấy và chờ ở xe cho đến lúc tôi đi vô hẳn bên trong. Người đàn ông ấy là một người thô lỗ nhất, khó khăn nhất, ti tiện nhất mà tôi từng thấy. Rõ ràng là tôi không thể làm việc với một người như vậy.

Tôi trở ra xe hơi và nói, “Ba ơi ! con không thể có một người chủ như ông ta được”

Hôm ấy quả thật tôi thấy buồn cho ba tôi. Ông đã hết cách rồi. Ông nói, “Benny con muốn ba làm gì cho con đây? Hãy nói cho ba biết. Ba sẽ làm bất cứ điều gì con yêu cầu, chỉ xin con bỏ ông Jêsus này ra khỏi con đi”

“Ba ơi !” tôi nói “ba muốn làm gì con cũng được, nhưng con sẽ chết nếu ba bắt con từ bỏ điều con đã tìm được”

Thật là một cảnh tượng xấu xí. Ông đổi ngay từ một ông ba thân thiện sang một người lạ cay độc. Và ông tặng ngay một tràng đầy những ghét bỏ, một trận roi quất bằng lời.

Cả hơn một năm sau gần hai năm trời, cha con tôi không nói chuyện nữa. Ở bàn ăn ông không nhìn tôi. Tôi bị bỏ quên hoàn toàn, đến nỗi cuối cùng việc ngồi xem tin tức tối với gia đình trên tivi, tôi cũng không chịu đựng nổi nữa.

Như vậy tôi làm gì đây? Tôi ở lì trong phòng. Nhưng giờ đây, nhìn lại, tôi có thể nói rằng Chúa biết đích xác điều Ngài muốn làm. Tôi đã trải qua hàng trăm tiếng đồng

hồ hay hàng ngàn tiếng, một mình với Chúa. Kinh Thánh của tôi mở ra luôn luôn. Tôi cầu nguyện với họ. Tôi thờ phượng. Tôi được ăn tiệc ma na trên trời cần thiết cho những năm tới.

3- TÔI PHẢI VẮNG LỜI CHÚA

Đi nhà thờ là một vấn đề rắc rối lớn. Tôi khao khát đi nhóm biết mấy, nhưng ba tôi nói, “Tuyệt đối không được” Lần nào cũng thế. Trên thực tế chúng tôi chỉ nói với nhau có chừng ấy thôi, tranh cãi về vấn đề nhà của Chúa.

Người đồng phương cho rằng không thể nghĩ đến chuyện bất tuân cha mẹ được. Nhưng tôi đã gần hai mươi một tuổi rồi. Tôi còn nhớ rất rõ cái đêm tôi thu hý can đảm nói với ba tôi rằng “Con sẽ vâng lời ba về bất cứ điều gì, nhưng về vấn đề đi nhà thờ thì con không vâng lời ba đâu. Con phải vâng lời Chúa”

Ông choáng váng. Bạn hãy giả dụ như ai đó vừa mới bắn ông. Trông ông còn sững sốt hơn thế nữa.

Với lòng kính trọng, tôi cố gấn hết sức tỏ ra ngoan ngoãn. Tôi xin ông, “Con có thể đi nhà thờ tối nay được không”. Và khi ông trả lời không, tôi thường đi vào phòng cầu nguyện, “Chúa ơi xin hãy đổi ý của ba con đi.” Rồi tôi xuống cầu thang hỏi lại, “Con đi được không”

“Không” Ông hầm hè. Và tôi lại trở về phòng.

Dần dần ông bắt đầu bỏ cuộc, ông biết rằng đây là cuộc chiến chỉ có thua. Những người “hầm mộ” thuê một tòa nhà khác để nhóm ngày chủ nhật, và tôi luôn có ở đó. Học Kinh Thánh thứ ba và thứ sáu, nhóm thanh niên vào tối thứ bảy. Những buổi nhóm đó là toàn bộ cuộc sống của tôi.

Hai năm sau khi trở lại đạo, thuộc linh của tôi phát triển như một tên lửa chuyển động trong quỹ đạo vậy. Vào cuối năm 1973, Merv và Merla Watson mời tôi cùng họ đứng trên bục giảng để góp phần hướng dẫn thờ phượng và hát ca ngợi. Chỉ có việc nói trước đám đông là tôi không thể làm mà thôi.

Jim Poynter, một mục sư giám lý tự do đầy dẫy Đức Thánh Linh, đã gặp tôi ở đây. Và một ngày nọ ông ghé qua Kiốt ngay ngoài đường để nói về Chúa. Rồi ông mời tôi đi cùng với ông tới buổi nhóm cô Kathryn ở Pittsburgh.

Sự gặp gỡ cá nhân với Đức Thánh Linh sau buổi nhóm ấy thực là kinh khủng. Phải mất mấy ngày tôi mới hiểu hết chiều kích của sự bày tỏ mà Chúa đã cho tôi.

Cũng lúc ấy, tôi đổi công việc. Tôi nhận một chân thư ký sắp xếp hồ sơ cho ban giám hiệu một trường công giáo Toronto. Tôi chắc là đôi khi họ cũng lấy làm lạ về tôi, vì mỗi khi nghĩ về những gì Chúa đang làm cho đời sống của tôi, thì trên mặt tôi lại xuất hiện một nụ cười.

Ngay sau khi xong việc, tôi liền về nhà và chạy vù lên lầu, bắt đầu trò chuyện với Ngài. “Vâng, Ngài luôn luôn ở cùng tôi, nhưng căn phòng ngủ của tôi đã trở thành một nơi chốn thiêng liêng, đặc biệt. Đôi khi không làm việc, tôi ở nhà suốt ngày chỉ để thông công với Ngài.

Những giây phút ấy tôi làm gì? Tôi chỉ thông công với Ngài. Giao thông với Đức Thánh Linh! Và khi tôi không làm việc hoặc không ở trong phòng riêng, tôi tranh thủ đi nhà thờ. Nhưng tôi không nói cho ai biết điều đã xảy ra cho tôi cả.

Mỗi buổi sáng khi tôi ra khỏi nhà, Ngài cùng đi với tôi. Tôi thật sự cảm thấy có ai đó bên cạnh tôi. Trên xe buýt, tôi được thôi thúc phải trò chuyện với Ngài, nhưng chỉ vì tôi không muốn người ta bảo tôi điên. Ngay cả khi tôi làm việc cũng có khi tôi thì thầm với Ngài. Lúc ăn trưa Ngài là bạn đồng hành. Và ngày này qua ngày khác, khi tôi về nhà, tôi phóc lên lầu, khóa cửa lại, và nói, “Bây giờ chỉ có con với Ngài mà thôi” và cuộc hành trình thuộc linh của tôi cứ thế tiếp diễn.

4- XỨC DẦU TRONG XE

Bây giờ tôi sẽ giải thích việc nhiều lần tôi cảm thấy sự hiện hữu của Ngài. Tôi biết Ngài ở với tôi. nhưng tôi đã trở nên quá quen thuộc với Ngài đến nỗi tôi không cảm thấy điện lực của những lần đặc biệt ấy nữa.

Nhưng nhiều người lại thấy nó. Đã nhiều lần các bạn của tôi khi nhìn thấy tôi, thì họ khởi sự khóc bởi sự hiện diện của Thánh Linh.

Lần nọ, Jim Poynter gọi cho tôi, nói, “tôi muốn đón anh và đưa anh tới một nhà thờ giám lý. Tôi hát ở đó. Nếu anh muốn anh có thể hát với tôi. “Thật ra tôi không phải là một ca sĩ, nhưng thỉnh thoảng tôi cũng hát phụ anh ta.

Chiều hôm đó tôi lại một lần nữa chìm đắm trong sự xúc dầu của Thánh Linh Đức Chúa Trời. Sau đó tôi nghe Jim nhấn còi xe. Khi tôi chạy xuống lầu và ra xe, tôi thật sự cảm thấy sự hiện diện của Chúa cũng theo với tôi.

Chính lúc tôi nhảy vào ghế trước và đóng cửa xe, Jim bắt đầu khóc. Anh ấy hát bản nhạc hợp xướng Halélugia ! Halélugia Rồi anh quay sang tôi nói, “Benny à, tôi có thể thấy sự hiện diện của Thánh Linh trong chiếc xe hơi này”.

“Dĩ nhiên là sự hiện diện của Ngài có trong chiếc xe này.” Tôi nói, “Ngoài ra nó còn ở đâu khác nữa chứ?”. Với tôi nó đã trở thành qui cũ rồi. Nhưng Jim thì hình như không thể lái xe được. Anh ấy tiếp tục khóc trước mặt Chúa.

Lần khác, mẹ tôi đang lau hành lang phòng khách thì tôi đang ở trong phòng nói chuyện với Đức Thánh Linh. Khi tôi bước ra bà bật ngay ra phía sau. Có cái gì đó đã xô bà ngã vào tường. Tôi nói, “Có chuyện gì vậy má?” Bà trả lời, “má không biết nữa”. À thì ra sự hiện diện của Chúa gần như đánh ngã bà.

Anh em của tôi cũng có thể kể cho các bạn nghe những lần họ đến gần tôi, và không biết điều gì đang xảy ra, nhưng họ cảm biết có một cái gì lạ lắm.

Thời gian trôi qua, tôi hết hứng thú đi chơi với những thanh niên nhà thờ. Tôi chỉ muốn ở riêng với Chúa. Rất thường khi tôi nói với Chúa “Chúa ơi con thà cứ như vậy hơn là mong muốn bất cứ thứ gì thế gian này mang đến” Họ còn chơi, thú giải trí, bóng đá của họ, tôi thì không cần những thứ ấy.

“Con chỉ muốn điều mình đang có hiện nay thôi”, “Tôi nói với Chúa, cho dù gì đi nữa đừng để nó bỏ rơi con” Tôi bắt đầu hiểu hơn niềm mong muốn trọn vẹn của Phaolô là được tương giao với Đức Thánh Linh.

5- HENRY, MARY, SAMMY VÀ WILLE.

Bây giờ ngay cả những người trong gia đình của tôi cũng có thắc mắc. Thánh Linh của Chúa lan vào gia đình tôi đến nỗi các em trai và chị em gái của tôi cũng bắt đầu

phát triển một sự đói khát thuộc linh

Từng người một, họ bắt đầu tìm tới tôi và hỏi nhiều câu hỏi. Họ nói, “Benny, Em đang chăm xem anh. Chúa Jêsus này có thật phải không?”

Em gái Mary của tôi dâng tấm lòng cho Chúa. Và trong vòng một vài tháng sau em trai nhỏ Sammy nhận sự cứu rỗi. Rồi đến Willie.

Tôi chỉ còn biết hé lên Halêlugia. Chuyện đó đang cứ xảy ra mặc dầu tôi chưa khỏi sự rao giảng.

Vào thời gian này, ba tôi gần như sắp sửa vào trại an dưỡng tâm thần. Chẳng phải là tôi đang mất cả gia đình vào tay Giêsus này sao? Ông không còn biết phải xử trí ra sao nữa. Nhưng không còn nghi ngờ gì nữa, ba và má tôi phải thấy sự thay đổi hoàn toàn nơi tôi, nơi hai em trai, và nơi Mary

Khi lần đầu tiên dâng đời sống cho Chúa, tôi đã vài lần tiếp xúc thật tuyệt vời với Ngài. Nhưng những lần đó chẳng thể so sánh được chút nào với sự bước đi hàng ngày của tôi với Đức Thánh Linh. Bây giờ Chúa thật sự đã thăm viếng căn phòng của tôi. Vinh hiển thường đầy dẫy nơi ấy. Có những ngày tôi quỳ gối thờ phượng Chúa một mạch tám, chín, hoặc mười tiếng đồng hồ.

Năm 1974 là năm mà nguồn quyền năng vô tận của Đức Chúa Trời khai phóng trong đời sống của tôi. Tôi chỉ cần nói vào buổi sáng rằng “Chào Đức Thánh Linh” thì lập tức quyền năng lại ngập đầy. Vinh quang của Chúa ở cùng với tôi.

Vào một ngày tháng tư, tôi nghĩ, “Điều này hẳn phải có một lý do gì đây” Tôi hỏi “Chúa ơi tại sao Ngài làm tất cả những việc đó cho con?” Tôi biết rằng Chúa không bao giờ cho người ta một cuộc dạo chơi thuộc linh hoài.

Rồi tôi bắt đầu cầu nguyện, và đây là điều Chúa đã bày tỏ cho tôi. Tôi thấy có ai đứng đó trước mặt tôi. Anh ta hoàn toàn ở trong lửa, vùng vẫy loạn xạ, chân thì không chạm đất. Miệng của hình thể này cứ mở ra khép lại. Giống điều Kinh Thánh mô tả là ngiên rãng.

Vào giây phút đó, Chúa nói với tôi bằng một giọng nghe thấy được. Ngài nói hãy giảng tin lành.

Và dĩ nhiên tôi đáp lại rằng, “Chúa ơi con không thể giảng được”

Hai đêm sau Chúa cho tôi một giấc mộng thứ hai. Tôi thấy một thiên sứ. Nơi chân thiên sứ ấy có dây xích gắn vào một cái cửa dường như che cả thể thiên đàng. Anh ta mở nó ra, và có dòng người đến tận chân trời ở đó. Đó là các linh hồn. Họ đang di chuyển về phía thung lũng rộng và sau thung lũng ấy có hồ lửa đang cháy bùng bùng.

Thật dễ sợ. Tôi thấy hàng ngàn người đi vào hồ lửa ấy. Những người hầu như cố gắng chống lại, nhưng đám đông che chúc đàng sau đẩy họ rơi vào lửa.

Một lần nữa Chúa nói với tôi. Một cách rất rõ ràng. Ngài nói: “Nếu con không giảng, những người rơi đó là con chịu trách nhiệm”. Lập tức, tôi biết rằng một việc đã xảy ra trong đời sống của tôi chỉ để nhằm một mục đích “rao giảng tin lành”

6- ĐIỀU ẤY XẢY RA TẠI OSHAWA

Mối tương giao tiếp tục. Vinh hiển tiếp tục. Sự hiện diện của Đức Chúa Trời không lìa khỏi tôi, thực ra nó còn mạnh mẽ hơn nữa. Lời Chúa trở nên thực hơn. Đời sống cầu nguyện của tôi có năng lực hơn.

Cuối cùng vào tháng 11 năm 1974, tôi không thể tránh vấn đề lâu hơn nữa. Tôi nói với Chúa: “Con sẽ giảng tin lành với một điều kiện: đó là Ngài phải ở với con suốt buổi nhóm” Rồi tôi nhắc Ngài “Chúa biết con đó, con không nói được, “Tôi lo lắng nghĩ mãi về tật cà lăm của tôi và về sự kiện rằng tôi sẽ bị lúng túng, ngượng nghịu.

Tuy nhiên, tôi không thể tẩy xóa được khỏi óc mình hình ảnh các người bị cháy và tiếng Chúa nói, “Nếu con không giảng, những người rơi xuống đó là con chịu trách nhiệm”.

Tôi nghĩ, “Tôi phải bắt đầu giảng mới được”. Nhưng chỉ giảng những bài ngắn ngắn chắc cũng được chứ gì? Thế là một buổi chiều nọ, vào tuần lễ đầu tiên của tháng 12, khi ngồi trong nhà của Stan và Shirley Philips ở Oshawa, cách phía tây Toronto khoảng 30 dặm, tôi hỏi họ.” Tôi muốn kể cho các anh nghe điều này không biết có được không?” Trước nay tôi chưa bao giờ cảm thấy được sự dẫn dắt đến chỗ phải kể ra toàn bộ câu chuyện về từng trải của tôi, về những giấc mơ và các khả năng. Trong gần ba tiếng đồng hồ, tôi dốc đổ hết những chuyện chỉ có Chúa và tôi biết mà thôi.

Trước khi kết thúc, Stan ngưng tôi lại và bảo, “Benny, tối nay anh phải tới Hội thánh của tôi và chia sẻ điều này.” Họ có một mối thông công gồm khoảng ba trăm người tại Hội thánh Ngũ Tuần Ba ngôi ở Oshawa. Buổi nhóm đó có tên gọi là Silô.

Giá mà các bạn thấy tôi khi ấy. Tóc tôi dài đến vai, và tôi không ăn mặc như lúc đi nhà thờ vì lời mời ấy đột xuất quá.

Nhưng vào ngày 7 tháng 12 năm 1974, Stan giới thiệu tôi với nhóm, và lần đầu tiên trong đời, tôi đứng sau bục giảng để giảng.

Ngay lúc tôi vừa mở miệng, tôi cảm thấy một cái gì chạm vào lưỡi của tôi và giải phóng nó. Đường như có một chút tê tê, tôi bắt đầu công bố lời Đức Chúa Trời một cách vô cùng lưu loát.

Điều này thật lạ lùng. Đức Chúa Trời không chữa cho tôi khi tôi đang ngồi ở dưới, cũng không chữa cho tôi lúc tôi lên bục. Ngài không chữa cho tôi ngay cả lúc tôi đứng sau bục giảng. Chúa chỉ thi hành phép lạ khi tôi mở miệng ra nói.

Khi lưỡi tôi được giải phóng, tôi nói: “Đúng rồi” Bệnh cà lăm của tôi đã mất rồi. Mất hoàn toàn, và sẽ không bao giờ trở lại nữa.

Ba mẹ tôi hồi ấy không biết tôi đã khỏi bệnh vì chúng tôi rất ít khi nào quanh quẩn trong nhà trò chuyện với nhau. Dĩ nhiên trước đây có những lần tôi có thể nói mà không bị trục trặc gì trong khoảng một thời gian ngắn, trước khi có một cái gì cất đi chúng cà lăm của tôi.

Nhưng tôi biết mình đã lành. Và công tác truyền giáo của tôi bắt đầu nở rộ. Đường như ngày nào tôi cũng được mời tới, hoặc một nhà thờ hoặc một nhóm thông công nào đó, để giảng. Tôi cảm thấy mình đang ở ngay giữa ý muốn hoàn hảo của Đức Chúa Trời.

7- TÔI SẮP SỬA SỬA NGUY RỒI:

Cả năm tháng kế tiếp, tôi là một nhà truyền giáo, nhưng ba mẹ tôi chẳng biết một tí gì. Giữ bí mật quá lâu như vậy quả thật là một phép lạ. Mấy em trai của tôi biết, nhưng họ cũng giám nói với ba tôi vì họ biết nó là tận số Benny rồi.

Nhưng trong tạp chí Toronto Star của tháng 4 năm 1975, hình tôi xuất hiện trong

một trang quảng cáo. Tôi đang giảng tại một nhà thờ Pentecost ở phía tây thành phố, và vị mục sư ở đó vì muốn thu hút vài người dự nên đã in hình tôi lên.

Và hiệu quả ngay. Ông bà Costandi và Clemence đã xem quảng cáo và đã thấy.

Tối chủ nhật hôm ấy tôi ngồi trên bục giảng. Đang khi hát, tôi nhìn lên và hầu như không tin vào mắt mình nữa. Kìa là ba mẹ tôi đang được dẫn đến chỗ ngồi chỉ cách bục giảng có vài hàng ghế.

Tôi nghĩ: “Rồi tôi sắp sửa nguy rồi”

Anh bạn quý Jim Poynter ngồi cạnh trên bục giảng. Tôi quay qua anh ta nói: “Cầu nguyện Jim, cầu nguyện đi” Anh ấy vô cùng kinh ngạc khi nghe tôi nói ba má tôi đang ở đằng kia.

Hàng ngàn ý nghĩ lóe qua đầu tôi, nhưng đặc biệt là ý nghĩ này “Chúa ơi nếu tối nay con không cà lăm thì có nghĩa là con đã thật đã được chữa lành”. Và cho đến hôm nay, tôi nhớ là chưa lần nào tôi bị căng thẳng suốt buổi nhóm mà sự căng thẳng ấy lại làm tôi trở lại cà lăm cả.

Khi tôi khởi sự giảng, quyền năng và sự hiện diện của Đức Chúa Trời bắt đầu tuôn chảy qua tôi, nhưng tôi không dám tự mình nhìn về phía ba má tôi, ngay cả liếc một cái thật nhanh cũng không. Tất cả những mối lo về tật cà lăm thật không cần thiết, và khi Chúa chữa lành tôi, thì sự chữa lành đó vĩnh viễn.

Vào cuối buổi nhóm tôi bắt đầu cầu nguyện cho những người cần được chữa lành. Ô ! quyền năng của Đức Chúa Trời tràn ngập nơi ấy.

Khi buổi giảng đang kết thúc, ba má tôi đứng dậy và đi ra cửa sau để ra về.

Kết thúc rồi, tôi nói với Jim “Anh phải cầu nguyện đấy nhé. Anh có hiểu là trong vài tiếng nữa, số phận tôi sẽ được quyết định hay không?”

Tối đó tôi lái xe chạy quanh qua thành phố Toronto một cách vô mục đích. Tôi muốn đợi hai giờ sáng hẵng về nhà. Vào giờ đó ba mẹ tôi chắc đã ngủ rồi.

Tôi thật sự không muốn đối diện với họ chút nào.

Nhưng đó là chuyện sau này.

CHƯƠNG THỨ TƯ

4

CÁ NHÂN VỚI CÁ NHÂN

Bạn có sẵn sàng gặp gỡ Đức Thánh Linh một cách cá nhân và mật thiết không? Bạn có muốn nghe giọng Ngài không? Bạn có chuẩn bị để biết Ngài với tư cách cá nhân không?

Chính đó là điều xảy ra với tôi, và nó đã biến đổi cuộc sống tôi một cách mạnh mẽ. Đó là một kinh nghiệm cá nhân mãnh liệt, và điều ấy là nền tảng trên lời Chúa.

Có lẽ bạn sẽ hỏi “Có phải đó là kết quả của việc học Kinh Thánh một cách hệ thống không?” Không đâu các bạn ạ! nó chỉ xảy ra khi tôi mời Thánh Linh làm bạn với cá nhân tôi, là người hướng dẫn thường xuyên xuyên cho tôi, nắm lấy tay tôi và đưa tôi vào lẽ thật. Những gì Ngài dàn trải và bộc lộ trong Kinh Thánh sẽ làm việc học Kinh Thánh của bạn trở nên sống động.

Điều tôi sắp sửa chia sẻ cho bạn đây bắt đầu từ giây phút Đức Thánh Linh bước vào phòng tôi vào tháng 12 năm 1973, và cứ thế tiếp diễn. Chỉ có sự khác biệt duy nhất là: “Hôm nay tôi biết Ngài một cách rõ ràng hơn ngày đầu tiên ấy gặp Ngài”

Chúng ta hãy bắt đầu từ căn bản đi. Đức Thánh Linh thay đổi đời sống của tôi. Ngài ở với tôi từng giây phút tôi xin Đấng Christ bước vào lòng tôi và tôi được sanh lại.

Rồi đến lúc tôi nhận báp tem Thánh Linh, tôi được đầy dẫy Thánh Linh, tôi nói tiếng mới. Ngài bày tỏ ra cho tôi sự hiện diện và ân tứ của Ngài. Như vậy đã có nhiều cơ đốc nhân kinh nghiệm từng trải đó, và cũng ngừng ngay tại đó. Họ không thể hiểu rằng điều xảy ra ngày lễ ngũ tuần chỉ là một trong những ân tứ của Đức Thánh Linh.

Nhưng tôi muốn bạn biết điều này: vượt lên trên sự cứu rỗi, vượt lên trên sự báp tem bằng nước, vượt lên trên sự đầy dẫy Thánh Linh, là ngôi thứ ba trong ba ngôi đang chờ đợi gặp gỡ với Ngài một cách cá nhân. Ngài khao khát với chúng ta một mối thông công trọn đời. Và đó chính là điều bạn sắp sửa khám phá.

ĐƯỢC KÉO VÀO MỐI TƯƠNG GIAO.

Nếu cách đây hai năm bạn quay số điện thoại của tôi thì chúng ta sẽ quen nhau trên điện thoại. Nhưng nếu chúng ta cứ nói chuyện như vậy mà không gặp nhau, thì bạn biết gì về tôi chứ?

Bạn sẽ đáp: “Tôi sẽ biết giọng ông qua điện thoại,” Và chỉ có như vậy thôi. Bạn sẽ không nhận ra tôi khi gặp tôi ngoài đường.

Nhưng rồi một ngày nọ chúng ta gặp nhau mặt đối mặt. Bất thành thành bạn đưa tay ra bắt tay tôi. Bây giờ bạn sẽ biết tôi như thế nào, màu tóc và màu mắt của tôi ra sao, tôi ăn mặc như thế nào. Có lẽ chúng ta đi ra ngoài dùng bữa với nhau, và bạn sẽ biết được tôi thích cà phê hay trà.

Khi bạn được tiếp xúc trực tiếp với ai, bạn sẽ biết được nhiều điều về họ.

CHẤM DỨT CHIẾN ĐẤU

Khi Đức Thánh Linh và tôi gặp nhau, thì mọi việc chỉ mới ở giai đoạn đầu. Tôi bắt đầu khám phá ra những điều thuộc về tính cách của Ngài và điều ấy đã thay đổi tôi với tư cách là một Cơ đốc nhân. Nhưng Đức Thánh Linh đã có ảnh hưởng to tác trên bước đi cơ đốc của tôi.

Khi tôi bắt đầu biết Đức Thánh Linh thì tôi trở nên nhạy cảm với Ngài và họ biết điều gì làm cho Ngài buồn lòng, cũng như điều nào làm cho Ngài vui lòng; cái nào Ngài thích, cái nào Ngài không thích, cái gì làm Ngài giận, cái gì làm hạnh phúc.

Tôi tiếng đến chỗ biết rằng Kinh Thánh được viết bởi Đức Thánh Linh. Ngài sử dụng nhiều người trên các bước đi trong cuộc sống, nhưng mỗi người được dẫn dắt bởi Đức Thánh.

Trái qua một khoảng thời gian dài tôi chiến đấu cố gắng hiểu Kinh Thánh. Rồi đến một ngày kia tôi nhìn lên và nói, “Thật tuyệt, Thánh Linh ơi. Xin chỉ cho con biết Ngài muốn gì qua điều này”. Và Ngài nói. Ngài bày tỏ Lời cho tôi.

Mặc dầu Chúa đã dùng buổi nhóm của cô Kathryn Kuhlman để chuẩn bị cho tôi điều sắp sửa xảy ra, nhưng chưa bao giờ cô Kathryn ngồi xuống với tôi và nói cho tôi nghe về Đức Thánh Linh cả. Mọi thứ tôi học được là từ Ngài. Đó là lý do vì sao những điều tôi học được lại tươi mát, lại mới mẻ, lại là của riêng tôi.

Khi từ buổi nhóm ở Pittsburgh về nhà, tôi quỳ gối xuống. Tôi chân thành và trong sáng khi tôi nói, “Thánh Linh quý giá ơi, con muốn biết Ngài”. Tôi không bao giờ quên được tôi đã bồn chồn biết bao lúc ấy. Nhưng từ ngày ấy trở đi, tôi đã lớn lên trong sự nhận biết Ngài như một người anh. Thực vậy, Ngài đã làm một thành viên trong gia đình.

NGÀI LÀ AI:

Bạn hỏi, “Đức Thánh Linh là ai?” ử Tôi muốn bạn biết rằng Ngài là người đẹp nhất, quý giá nhất, đáng yêu nhất trong thế gian này. Đức Chúa Con không ở trên đất, Đức Chúa Cha không ở trên đất. Cả hai vào giờ phút này đều ở trên thiên đàng.

Vậy ai ở trên đất? Đức Chúa Thánh Linh. Vì Đức Chúa Cha đến để làm công tác của Ngài qua con là Đấng đã phục sinh. Khi Đức Chúa Con ra đi, Đức Thánh Linh đến, và Ngài vẫn đang làm công tác của Ngài.

Bạn hãy suy nghĩ một tí về điều ấy xem, Khi Đức Chúa Con ra đi, Ngài không đem Giảng và Phierơ theo Ngài. Ngài nói, “Hỡi các con trẻ, ta còn tạm với các con, các con sẽ tìm ta, và như ta đã nói với người Giuđa rằng: Các người không thể đến nơi ta đi, thì bây giờ ta nói với các người cũng vậy” (Giăng 13:33)

Nhưng khi Đức Thánh Linh ra đi, điều mà nhiều người tin là sắp sửa xảy ra, Ngài sẽ đem những kẻ được chuộc của Đấng Christ. Sự kiện gọi là biến hoá của thân thể. Chúng ta sẽ được cất lên với Ngài để gặp Chúa Giêsus trên không trung.

Vậy Đức Thánh Linh Ngài là ai? Tôi có lần nghĩ đến Ngài giống như hơi nước, là một cái gì đó trôi nổi quanh ta mà tôi không bao giờ thật sự biết được. Nhưng tôi được dạy rằng Ngài không những có thật mà còn là một tính cách nữa.

CÁI GÌ Ở BÊN TRONG?

Điều gì làm cho tôi thành một cá nhân? Đó có phải là thể chất của tôi không. Tôi chắc là bạn từng đi tới đám tan rỗi, và từng thấy xác người nằm trong một quan tài. Có phải khi đó bạn đang nhìn một cá nhân không? Không !Bạn đang nhìn một xác chết.

Bạn phải hiểu rằng cái làm nên một cá nhân không phải là một thể xác. Thay vì đó, tính cách là cái vượt ra khỏi thân thể. Tình cảm, ý thức, tri thức, cảm xúc. Đó là một vài đặc điểm mà bạn trở thành một cá nhân và cho bạn một tính cách.

Khi người ta nhìn tôi giăng, đó không phải là họ đang nhìn Benny Hinn mà là nhìn thể xác của tôi. Còn con người của tôi thì đang ở trong cái thể xác ấy. Vậy thì cái con người ở trong ấy mới quan trọng. Đức Thánh Linh là một thân vị. Và giống y như bạn, Ngài có thể cảm nhận, thấu hiểu và đáp ứng. Ngài biết tổn thương. Ngài có khả năng yêu và khả năng ghét. Ngài nói, và Ngài có ý muốn riêng của Ngài.

Nhưng nói cho thật chính xác thì Ngài là ai? Đức Thánh Linh là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và là Thánh Linh của Đức Chúa Con. Ngài là quyền năng của Đức Chúa Trời quyền năng, của Đức Chúa Trời ba ngôi.

Công việc của Ngài là gì? Công tác của Đức Thánh Linh là làm hoàn thành mệnh lệnh của cha và sự thực thi của con.

Để hiểu công việc của Đức Thánh Linh, chúng ta cần hiểu công việc của Cha và của Con. Đức Chúa Cha là người ra mệnh lệnh. Ngài luôn luôn là người nói, "Hãy có". Từ ban đầu, chính Đức Chúa Trời là Đấng ra lệnh.

Mặt khác chính Đức Chúa Con là người thực hiện mệnh lệnh của Cha. Khi Đức Chúa Cha nói, "Hãy có sự sáng", thì Đức Chúa Con đến và thực thi lời ấy. Rồi Đức Thánh Linh mang ánh sáng lại.

Tôi sẽ minh họa cho các bạn như sau. Nếu tôi yêu cầu bạn, "Xin hãy bật đèn lên", thì sẽ có lực lượng tham gia vào. Trước tiên người ra mệnh lệnh là tôi. Kế đến bạn sẽ là người đi đến công tắc và bật nó lên. Nói cách khác, bạn là người thực hiện mệnh lệnh. Nhưng cuối cùng, ai là người mang ánh sáng tới? Chẳng phải tôi, chẳng phải bạn. Đó là điện lực sản xuất ra ánh sáng.

Đức Thánh Linh là điện của Đức Chúa Trời. Ngài là quyền năng của Cha và quyền năng của Con. Ngài là người làm cho hành động thực hiện của Con được thành. Dẫu vậy Ngài là một thân vị. Ngài có những tình cảm được diễn tả trong một cách thức đồng bộ giữa ba ngôi Đức Chúa Trời.

Bạn sẽ hỏi tôi, "Benny, bộ anh quên sự quan trọng của Đấng Christ trong tất cả những thứ này rồi sao?". Đời nào ! Làm sao tôi quên được người đã yêu tôi và chết thế cho tôi! Nhưng cũng có vài người cứ nhắm vào con mà quên Cha, người đã yêu thương và gọi con một đến cho họ. Tôi không thể quên Cha nhưng thể quên Con. Nhưng tôi không sao tiếp xúc được với Cha và với Con nếu không có Đức Thánh Linh. (Êphêso 2:18)

SỰ THÔNG CÔNG.

Trong lần gặp gỡ đầu tiên với Đức Thánh Linh, tôi đã có một từng trải khiến tôi xúc động ứa nước mắt. Tôi đã hỏi Ngài gián dị như đang nói chuyện với bạn, rằng: "Ngài

muốn con phải làm gì đây? Xin hãy nói cho con biết Ngài như thế nào”. Một cách chân thành, tôi như một đứa trẻ cố gắng học hỏi vậy. Và tôi cảm thấy Ngài không giận câu hỏi thành thực của tôi.

BIẾT SỰ THÔNG CÔNG:

Đây là câu trả lời của Đức Thánh Linh “Ta là Đấng thông công với con”, và, “trúc” một cái, câu Kinh Thánh này lóe lên, “Nguyên xin ơn của Chúa Giê-sus Christ, sự yêu thương của Đức Chúa Trời, và sự giao thông của Đức Thánh Linh ở với anh em hết thủy” (II Cô-rinh-tô 13:13)

Tôi nghĩ, “Đúng rồi Đức Thánh Linh là Đấng giao thông, đồng công với tôi” Rồi tôi hỏi, “Làm sao con có thể thông công với Ngài mà không có Đức Chúa Con?” Và Ngài đáp rằng “Thật đúng như vậy đó. Ta ở đây để giúp khi con cầu nguyện với Đức Chúa Cha. Và ta cũng có mặt ở đây để giúp con khi con cầu nguyện với Đức Chúa Con.”

Lập tức, toàn bộ thái độ cầu nguyện của tôi thay đổi. Giống như là tôi đã được trao một chìa khóa vàng để mở cửa thiên đàng. Từ đó trở đi, tôi có một người bạn riêng giúp đỡ tôi nói chuyện với Cha trong Danh Chúa Giê-sus. Ngài có thể hướng dẫn tôi quý xuống, và làm việc tương giao với Đức Chúa Trời trở nên dễ dàng.

Thật là mối thông công tuyệt vời làm sao ! Đó là điều mà Đức Thánh Linh khao khát, “được thông công với bạn.”

Hãy để tôi giải thích cho bạn nghe. Khác với trong câu chuyện, trong sự thông công không có cầu xin, khẩn nài. Nếu tôi yêu cầu, “Làm ơn mang cho tôi một ít thức ăn được không?” thì đó là sự cầu xin. Nhưng sự thông công thì có tính cách riêng tư nhiều hơn, “Hôm nay bạn có khỏe không? Chúng ta hãy dùng bữa sáng với nhau đi.” Đó chính là thông công.

Hãy nhớ rằng trong sự thông công không có những đòi hỏi ích kỷ, chỉ có tình bạn, tình yêu, và sự tương giao. Đó chính là sự thông công mà tôi có được. Trước khi tôi cầu nguyện, tôi thường bắt đầu chờ đợi Đức Thánh Linh. Tôi thường nói, “Thánh Linh quý báu ơi, Ngài có thể tới và giúp con cầu nguyện được không?”

Kinh Thánh nói, “Cũng một lẽ ấy, Đức Thánh Linh giúp cho sự yếu đuối của chúng ta. vì chúng ta chẳng biết sự mình phải xin dặng cầu nguyện cho xứng đáng, nhưng chính Đức Thánh Linh lấy sự thở than không thể nói ra được mà cầu khẩn thay cho chúng ta. Đấng dò xét lòng người hiểu biết ý tưởng của Đức Thánh Linh là thế nào, vì ấy là theo ý Đức Chúa Trời mà Ngài cầu thế cho các thánh đồ vậy” (Rô-ma 8:26-27)

Khi chúng ta không biết phải nói gì thì Ngài tới tiếp viện cho chúng ta.

Và đây là nguyên tắc thứ hai mà tôi học được: Đức Thánh Linh là thầy giáo duy nhất của Kinh Thánh, “Về phần chúng ta, chúng chẳng nhận lấy thần thế gian, nhưng đã nhận lấy Thánh Linh từ Đức Chúa Trời đến, hầu được nhận biết những ơn mà chúng ta nhận lãnh từ Đức Chúa Trời. Chúng ta nói về những ơn đó, không cậy lời nói mà sự khôn ngoan mà Đức Thánh Linh đã dạy, dùng tiếng thiêng liêng để giải bày sự thiêng liêng.” (I Cô-rinh-tô 3:12-13)

ĐỒNG ĐI VỚI ĐỨC THÁNH LINH.

Từ lần gặp gỡ đầu tiên với Thánh Linh, tôi đã bắt đầu biết rằng Ngài là thầy giáo lớn - người sẽ dẫn tôi “vào lễ thật”. Đó là lý do vì sao tôi hỏi Ngài, “xin làm ơn cho con biết câu Kinh Thánh này có ý nghĩ gì?”

Nhưng tôi vẫn muốn biết rằng, “Ngài là ai? và tại sao Ngài lại khác lạ như vậy?” Tôi thường nói, “Con muốn biết Ngài như thế nào.”

I- DỊU DÀNG MÀ VẤN QUYỀN UY

Đó chính là điều tôi thấy. Ngài bày tỏ cho tôi thấy rằng Ngài là một nhân vật oai quyền và cùng lúc lại nhạy cảm như trẻ thơ. Ngài nói với tôi, “Khi con làm tổn thương một đứa trẻ, nó sẽ tránh xa con; khi con yêu thương nó, nó sẽ gần gũi với con.” Và đó là cách tôi khởi sự để tới gần Ngài. Tôi cảm thấy Ngài rất dịu dàng mà vẫn oan nghi, uy quyền. Và giống như một trẻ thơ, Ngài muốn cận kề bên những kẻ yêu Ngài.

Bạn đã bao giờ thấy cảnh một đứa bé trai hoặc bé gái đang giấu váy mẹ hoặc gút quần cha chưa? Bất cứ cha mẹ đi đâu, những đứa con có quần theo sau. Đó là giấu hiệu chắc chắn cho thấy những đứa trẻ ấy được yêu thương, chăm sóc. Với Đức Thánh Linh cũng vậy. Ngài lưu luyến bên cạnh những kẻ yêu thương Ngài.

Làm sao nhà truyền giáo vĩ đại Charles Finney có thể giảng tin lành và người ta bị bắt phục dưới quyền năng đến nỗi phải xưng nhận tội lỗi? Quyền năng nào đã ban xuống khi John Wesley đứng trên mộ đá và mở miệng ra giảng? Đó là thân vị Thánh Linh đã cùng đi với chức vụ của họ.

Ở thành phố Nữ ước, một ngày nọ cô Kathryn Kuhlman vừa mới giảng xong cho đại hội các thương nhân phúc âm toàn vẹn, cô bèn đi qua nhà bếp để lên cầu thang máy tránh đám đông. Nhưng người nấu bếp không biết rằng buổi họp đang tiếp diễn, và cũng chưa bao giờ nghe về cô Kathryn Kuhlman cả. Những người nấu bếp đội mũ trắng và mang tạp dề này không biết ngay cả việc cô ấy đang đi ngang, nhưng bạn biết không sau đó họ điều té nằm dài trên sàn. Tại sao vậy? Kathryn đâu có cầu nguyện cho họ đâu, cô ấy chỉ đi ngang qua thôi, nhưng có chuyện gì đã xảy đến vậy? Đường như cô ấy từ buổi họp bước ra thì quyền năng của sự hiện diện Thánh Linh vẫn ở với cô.

Vậy Thánh Linh là ai? Ngài là quyền năng của Chúa.

Quyền năng đó đã tỏ ra rõ ràng nhất với tôi khi tôi bắt đầu cầu nguyện trong phòng, chỉ một mình trong phòng. Ngày qua ngày giờ qua giờ, tôi gơ tay lên nói, “Đức Thánh Linh quý giá ơi Ngài có thể tới ngay giờ đây và nói chuyện với con không?” Lúc ấy tôi biết phải quay về ai bây giờ? Gia đình tôi chống lại tôi. Bạn bè tôi thì chỉ vài người. Chỉ có Ngài thôi. Chỉ có một mình Thánh Linh mà thôi.

Có lúc Ngài tới như gió. Như một làn gió mạnh mẽ mùa hè, Ngài tới. Niềm vui của Chúa tràn ngập tôi cho đến khi tôi không còn chỗ chứa nữa. Và khi nói, tôi chỉ có thể nói với Ngài rằng, “Thánh Linh ơi, con yêu Ngài và con khao khát được thông công với Ngài”. Và tôi khám phá ra rằng mối thông công đó hai chiều, vì Ngài cũng khao khát thông công với tôi nữa.

II - BỮA ĂN TỐI CÓ THỂ CHỜ ĐÓ.

Một ngày nọ, ở Anh, tôi ngụ tại một tin đồ Cơ đốc. Phòng tôi ở tít trên tầng thượng. Tối đó tôi đang chìm đắm trong Thánh Linh, đang có những giây phút tuyệt vời nhất trên đời vì được trò chuyện với Ngài, thì nữ chủ nhân của căn nhà gọi lên, Benny, “bữa tối dọn xong rồi”. Nhưng lúc ấy tôi đang đầy dẫy và không muốn bỏ đi. Bà ta gọi lại nữa, “Bữa tối dọn xong rồi”. Tôi sắp chuẩn bị ra đi, thì cảm thấy ai đó nắm lấy tay tôi và nói, “Năm phút nữa. Chỉ năm phút nữa thôi mà” Đức Thánh Linh khát khao thông công với tôi đấy.

Bạn sẽ hỏi tôi rằng: “Làm sao phân biệt Ngài với Cha và Con?” Ngay lập tức Ngài chỉ cho tôi cảnh Êtiên bị ném đá, và nói, “Êtiên thấy là thấy Cha và Con, còn ta lúc ấy đang ở trong Êtiên” Ba ngôi phân biệt rõ ràng.

Đức Thánh Linh là Đấng ban cho Êtiên quyền năng để chịu khổ. Chúa Giê-sus là Đấng chờ đợi ông lên. Và Cha là Đấng ngồi trên ngôi. Bạn có thể đọc được điều ấy trong (CÔNG VỤ 7:54-56)

Đức Thánh Linh chỉ cho tôi nhiều nữa.

Ngài là người cho Môi se quyền năng để cứu Ysơraên.

Ngài là quyền năng trong cuộc đời của Giô-suê.

Ngài là sức mạnh đằng sau ngọn gió chia đôi biển đỏ.

Ngài là quyền năng siêu việt đập đổ thành Giê-ri-cô.

Ngài là năng lực đằng sau viên đá của Đavít làm Gô-liát té ngã.

Đức Thánh Linh Ngài là sức mạnh trong đời sống của Samu-ên, trong Ê-li và trong Đấng Christ Chúa chúng ta.

Giê-sus là một người hoàn toàn, nhưng Kinh Thánh đã nói rằng Ngài sẽ không hoạt động nếu không có Đức Thánh Linh. Ngài sẽ không đặt tay lên kẻ đau nếu không có Đức Thánh Linh. “Thần của Chúa ngự trên ta”, Ngài nói thế khi Ngài bắt đầu chức vụ, “Vì cơ Ngài đã xúc dầu cho ta để giảng Tin lành” (Luca 4:18)

Điều gì sẽ xảy ra khi Chúa Giê-sus trở về với Cha? Đột nhiên các môn đồ được giao thông với Đức Thánh Linh đến nỗi toàn bộ ngôn ngữ họ được thay đổi. Họ bắt đầu nói rằng, “Thánh Linh và chúng ta” cùng là chứng về sự phục sinh của Đấng Christ. Ngài trở thành một thành phần trong mỗi một hoạt động của đời sống họ. Họ và Thánh Linh thông công với nhau trong toàn bộ đời sống, làm việc với nhau vì Chúa Giê-sus, cho Chúa Giê-sus.

Điều gì trong Phaolô cho ông sức mạnh để chịu đựng? Điều gì trong đời sống của Phierơ khiến cho ngay cả bóng của ông cũng chữa lành người đau? Đó chính là sự chạm đến của Đức Thánh Linh.

Đavít Wilkerson có nói về một phụ nữ người của Đức Chúa Trời tên là Basilea Schlink. Ông kể lại rằng ngay phút vừa bước vào phòng là ông cảm thấy ngay sự hiện diện của Chúa. Tại sao? Tại người phụ nữ này yêu mến Đức Thánh Linh. và những kẻ yêu mến Ngài sẽ hiểu sự hiện diện của Ngài.

III - BẠN CÓ NHẬN RA GIỌNG NÓI ĐÓ KHÔNG

Khi Chúa Giê-sus còn ở trên đất, các môn đồ có một nan đề nào thì họ sẽ quay

sang ai? Thưa, họ sẽ đến với Con và hỏi, "Chúng tôi nên làm gì?" Và Ngài sẽ chỉ cho họ, "Thánh Linh sẽ hướng dẫn người, Ngài sẽ an ủi người. Ngài sẽ khuyên bảo các người và sẽ nhắc các người về những điều ta đã khuyên bảo cho các người. Ngài sẽ nói về ta."

Bấy giờ Phierơ và Giảng nói, "Thánh Linh tuyệt diệu" Còn Phaolô thì nó về mối thông công trong Ngài.

Sau khi Phierơ có khả năng trên mái nhà của Simôn, thợ thuộc gia, ở Joppa, "Đức Thánh Linh phán cùng người rằng: Kìa có ba người đang tìm người. Vậy hãy đứng dậy, xuống mà đi với họ, chớ hồ nghi vì ta đã sai họ đó" (Công vụ 10:19-20)

Phierơ nhận ra giọng nói của Đức Thánh Linh. Và bắt đầu từ đó Tin lành được bắt đầu giảng cho dân ngoại.

Viên quan người Ethiôpi trở lại đạo như thế nào? "Đức Thánh Linh nói với Philip rằng: Hãy lại gần và theo kịp xe đó"

Philip nhận ra giọng nói của Thánh Linh. Chẳng phải Đức Chúa Cha đã nói với ông, cũng chẳng phải Đức Chúa Con. Mà chính là Đức Thánh Linh. Ngài là một thân vị có ý muốn, và vào lúc ấy Ngài đang làm công tác của Đức Chúa Cha. Tội tin rằng tội trọng chống nghịch lại Thánh Linh chính là tội làm cho Ngài đau khổ, bao hàm việc chối bỏ quyền năng và sự hiện diện của Ngài. Bạn sẽ chẳng tìm thấy chỗ nào trong Kinh Thánh câu, "Đừng làm Đức Chúa Cha buồn lòng" hoặc câu "Đừng làm Đức Chúa Con buồn lòng" Nhưng suốt Kinh Thánh Bạn sẽ tìm thấy những câu như, "Đừng làm buồn Đức Thánh Linh".

Đức Chúa Trời nói với con dân Ysraên trong đồng vắng rằng, "Các người làm phiền thân linh ta." Ngài không nói, "Các người làm phiền lòng ta" Đức Chúa Con nhìn người Pharisi và nói, Ai nói nghịch cùng con người thì sẽ được tha, song kẻ nói lộng ngôn phạm đến Đức Thánh Linh thì không được tha đâu" (Luca 18:12)

Thân vị Thánh Linh được phân biệt rất rõ ràng trong ngôi Đức Chúa Trời. Ngài rất dịu dàng, rất nhạy cảm. Nhưng vì Chúa Jêsus đã ban Ngài cho chúng ta nên Ngài sẽ không rời bỏ chúng ta.

Đức Thánh Linh là một người quý phái. Ngài không bước vào phòng bạn cho đến khi bạn mời Ngài vào. Ngài không ngồi xuống cho đến chừng bạn mời Ngài ngồi. Và Ngài không nói với bạn cho đến lúc bạn nói với Ngài.

Ngài sẽ chờ đến bao lâu? Đến bao giờ bạn nói với Ngài. Có thể là hàng tháng, có thể là hàng năm. Ngài vẫn chờ, chờ hoài, chờ hử. Bạn thân mến, bạn sẽ không bao giờ biết được quyền năng của Ngài, biết được sự hiện diện của Ngài cho đến khi bạn đến ngồi bên cạnh Ngài và nói, "Thánh Linh tuyệt diệu ời, xin hãy nói cho con biết về Chúa Giê-sus".

IV - TÔI HẦU NHƯ KHÔNG GIỮ ĐƯỢC ĐIỆN THOẠI.

Sau khi kết thúc buổi nói chuyện trong một chương trình trên đài phát thanh ở Florida, người phụ nữ phỏng vấn tôi nói với tôi rằng, "Benny à !Tôi là một cơ đốc nhân lâu lắm rồi, nhưng có một cái gì đó rất thiếu sót trong cuộc sống của tôi"

"Thế cô khao khát điều gì?" Tôi hỏi.

Cô ta đáp, "Tôi cần sự hiện hữu, của Chúa trong đời sống của tôi".

Tôi hỏi cô ta có biết Đức Thánh Linh không, thì cô ta đáp "tôi chỉ biết Chúa

Giêsus”

“Thánh Linh là một thân vị” Tôi bảo cô, “Tôi sẽ cảm thấy ra sao nếu giả dụ cô ngồi đây mà không thèm đếm xỉa đến tôi? Khi chúng ta gặp nhau, tôi mong đợi cô trò chuyện với tôi. Và đó cũng là cách đối xử với Đức Thánh Linh”

“Tôi chưa bao giờ nghĩ theo cách đó cả” Cô ta nói.

“Tối nay khi cô ở nhà một mình, hãy nói chuyện với Ngài đi” Tôi bảo. “Chỉ giảng dị vạy thôi”. Tôi biết rằng cô gái này sẽ tìm thấy sự thật mà cô đang tìm kiếm.

“Còn về Chúa Jêsus thì sao?” Cô hỏi.

Tôi bảo cô, “Cô chỉ cần ngồi đây mà đợi Ngài. Ngài là người đem vinh hiển đến Chúa Jêsus. Không phải là cô quên Chúa Giê-sus đâu. Vì rốt lại Đấng Christ đã cho cô Thánh Linh. Vậy cô chỉ việc làm theo lời Chúa Jêsus.”

Hôm sau tôi nhận được một cú điện thoại từ một buổi nói chuyện thú vị nhất mà bạn có thể hình dung được. Cô gái ấy hỏi tôi, ““Ông có biết điều gì xảy ra với tôi tối qua không?” Cô ta kể huyền thuyên đến nỗi tôi phải tộp bộp lại. “Benny à ! Hôm qua Thánh Linh đã nói với tôi”

Những điều cô ta kể làm tôi rợn người. Tôi hầu như không giữ vững được điện thoại. Cô ta bắt đầu khóc khi kể với tôi về Đức Thánh Linh đã nói với cô. Cô nói, “Tôi đã tìm khắp thế giới và không thấy có ai giống như Chúa Jêsus đâu ông ạ.” Và cô kể, những lời cô nghe được là, “Chúa Jêsus, xin hãy tới. Chúa Jêsus xin hãy tới”

Ngay lập tức, tôi nhớ lại câu, “Thánh Linh và cô dâu mới nói. Hãy đến” (Khải huyền 22:17)

Đây là một trong những bài học quan trọng nhất mà tôi học được. **MỘT NGƯỜI BIẾT SỰ HIỆN DIỆN CỦA ĐỨC THÁNH LINH SẼ LUÔN LUÔN TÔN VINH VÀ LÀM LỚN HÌNH ẢNH CỦA CHÚA JÊSUS.**

Khi bạn thật sự biết Thánh Linh thì bạn sẽ làm vinh hiển Chúa Jêsus con Đức Chúa Trời, bởi vì Thánh Linh trong bạn sẽ tôn vinh Đức Chúa Con. Tự động như vậy. Trong đời sống đầy dẫy Đức Thánh Linh thì chỉ có Chúa Jêsus là được tôn vinh thôi.

Mỗi hành động trong đời sống bạn sẽ phản ảnh bạn được đầy dẫy điều gì. Nếu cuộc sống bạn đầy dẫy báo chí, bạn sẽ chỉ nói về tin tức. Nếu bạn xem cải lương, bạn sẽ nói toan về cải lương. Nhưng nếu bạn đầy dẫy Thánh Linh và dằm thắm mình trong sự hiện diện của Ngài, bạn sẽ tìm kiếm Chúa Jêsus và không tôn vinh ai cả ngoài Chúa Jêsus.

Nếu Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con đã chứng tỏ lòng yêu thương đối với Đức Thánh Linh, thì tạo sao bạn lại làm ít hơn?

Đức Chúa Cha yêu mến Ngài đến nỗi đã phải phạt Ysoraên vì tội không vâng lời. “Nhưng họ đã nổi loạn và làm buồn lòng Đức Thánh Linh của Ngài vì vậy Ngài xây khối Họ như một kẻ thù” (Êsai 63:10). Đức Chúa Trời không chấp nhận một cửa lễ hay cả một lời cầu nguyện của Môise để tha thứ cho tội chống lại Thánh Linh.

V - GIÁ ĐẮT CỦA TỘI NÓI DỐI

Kinh nghiệm của Anania và Saphira đã chứng tỏ rất rõ điều gì đã xảy ra cho những người khinh lờn Thánh Linh. Cặp vợ chồng này đã bán tài sản mình nhưng chỉ nộp một phần nhỏ chỉ thuộc về Chúa thôi, Phierơ nói: “Hỡi Anania sao quỷ santan đây

dấy lòng người, đến nỗi người nói dối cùng Đức Thánh Linh?” (Công vụ 5:3) Anania liền chối. Một vài giờ sau người vợ xông vào, và Phierơ nói: “Hãy khai cho ta, người đã bán đám rộng giá có ngần ấy phải không?”

“Phải” bà ta nói, “giá chừng ấy. “Phierơ nói với bà rằng, “Sao các người giám đồng mưu để thử Thánh Linh của Chúa? Kìa chơn của những kẻ chôn chồng người đang ở ngoài cửa, họ sẽ đem người đi luôn. “Chính từ đó, “Nàng té xuống chân Phierơ và tắt hơi” (Công vụ 5:7-10)

Tội chống lại Thánh Linh rất nguy hiểm. Nếu bạn không hiểu công việc của Thánh Linh thì đừng nói về chúng. Tốt hơn là giữ im lặng. Trong chức vụ của tôi, tôi cầu xin cho mọi điều tôi sẽ làm trong ý muốn tốt đẹp của Ngài. Đức Thánh Linh là Đấng gọi tôi, và Ngài cũng là Đấng điều khiển các buổi nhóm của tôi. Nói cách khác Ngài là ông chủ của buổi nhóm.

Bạn cũng cần Ngài cai quản cuộc sống của bạn nữa.

Tạo sao? Bởi vì Ngài đã gọi xuống với bạn, và trong bạn. mãi mãi. Bạn có thể biết Ngài và có một thông công với Ngài mãi mãi. Và bạn càng giao thông với Ngài chừng nào thì Chúa Giêsu lại càng lớn lên trong bạn chừng nấy. Và Đấng Christ lại càng đáng yêu hơn. Vì Ngài chỉ nói về Đấng Christ. Chúa Giêsu nói, “Khi nào Đấng yên ủi đến, là Đấng sẽ bởi cha sai xuống, tức là thần lễ thật ra từ cha, ấy chính Ngài sẽ làm chứng về ta” (Giăng 15:26)

Như vậy nếu tôi muốn biết về Chúa Jêsus, tôi phải đi đến với Thánh Linh. Chúa Jêsus nói vậy, và Ngài biết Ngài đang nói về điều gì.

Thời cụ ước, Mỗi se có thể đến với Cha. Thời tân ước các môn đồ có thể nói chuyện với Con. Nhưng khi bạn và tôi cần thì sẽ quay về ai? Về Đức Thánh Linh. Ngài là một thân vị, và ngay giờ đây Ngài đang đợi bạn chào đón bạn vào đời sống của Ngài.

Bằng cách tìm kiếm sự hiện diện của Ngài, bạn sẽ khám phá ra bí quyết của những con người lớn lao của Chúa, những người nam và người nữ vĩ đại của Chúa. Đavit nói, “Đừng cắt tôi khỏi sự hiện diện của Chúa cũng đừng cắt tôi khỏi Thánh Linh Chúa” (Thi thiên 51:11). Ông biết rất rõ điều đã xảy ra khi Thánh Linh rời khỏi Saulơ.

Phao lô bảo chúng ta hãy bước đi trong Thánh Linh, sống trong Thánh Linh, cầu nguyện trong Thánh Linh, Phierơ và Philip nói chuyện với Ngài, và Đấng Christ vậy.

VI - ĐÃ ĐẾN LÚC BẮT ĐẦU.

Bạn sẽ hỏi tôi, “Tôi bắt đầu như thế nào thế nào đây?” Thật là đơn giản. Bạn có thể bắt đầu bằng cách nói, “Đức Thánh Linh ơi, giờ đây xin giúp con cầu nguyện”. Đó chính là điều Ngài muốn bạn làm. Kinh Thánh nói Ngài cầu thay cho những nỗi thở than không thể nói ra được của bạn. Và khi bạn bắt đầu nhờ Ngài thì bạn sẽ thấy gánh nặng của mình được cất đi. Bạn sẽ có một người đồng cầu nguyện, dẫn bạn thẳng tới ngôi của Đức Chúa Trời.

Đức Thánh Linh là một người rất đáng yêu. Ngài muốn làm bạn thân nhất của bạn, và Ngài muốn chờ để đem bạn đến gần hơn với Chúa Jêsus. Đấng Christ nói, “Vì nếu ta không đi, Đấng yên ủi sẽ không đến cùng các ngươi đâu, song nếu ta đi thì ta sẽ sai Ngài đến” (Giăng 16:7). Rồi Ngài nói: “Đức Thánh Linh sẽ dẫn các ngươi vào mọi lẽ thật”, và sẽ làm sáng danh ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về ta mà rao bảo cho các ngươi.

(Giăng 16:13-14), và không chỉ có vậy, Ngài sẽ chuẩn bị bạn cho kỳ kêu gọi của Chúa Jêsus để khi sự biến hoá thân thể xảy ra bạn sẽ sẵn sàng.

Đức Thánh Linh đang đợi. Ngài muốn bạn bắt đầu một mối quan hệ mới cá nhân với cá nhân

CHƯƠNG THỨ NĂM:

5

BẠN NGHE TIẾNG CỦA AI ?

Benny, Cha muốn con chất dứt việc nói về Chúa Giêsu trong căn nhà này đi nghe không? Tôi không thể quên được giọng nói giận dữ của ba tôi. Và sau khi tôi được gặp gỡ với Đức Thánh Linh thì cơn giận của ông càng thêm.

Nhưng tôi cũng bắt đầu nghe một giọng nói khác. Đó là tiếng của Đức Thánh Linh, và Ngài cho tôi một tình yêu đối với cha tôi. Tình yêu đó vượt lên trên tình tôi có được khi còn nhỏ và khi đã lớn lên. Mặc cho ba tôi nói gì thì nói, tôi chỉ nhìn ông với niềm bình an hoàn toàn. Và dường như ông càng giận giữ thì Đức Thánh Linh lại càng cho tôi thêm tình yêu.

Có ba điều xảy ra khi Đức Thánh Linh bước vào đời sống của tôi.

Trước hết, lời của Đức Chúa Trời hằng sống trở nên sự sống rõ ràng cho tôi. Tôi không còn đọc một chút ở Mathiơ, một chút ở Thi thiên nữa. Tôi mở Kinh Thánh ra và cảm thấy dường như tôi ở trong nó, thấy nó sống và màu sắc sống động. Tiếng của Thánh Linh dẫn tôi tới một cuộc phiêu lưu trong Kinh Thánh.

Thứ hai, đời sống cầu nguyện của tôi thay đổi hoàn toàn. Đã qua rồi những giờ cầu nguyện, ngáp dài, và lặp đi lặp lại. Nay Đức Thánh Linh và tôi cùng trò chuyện. Ngài làm cho Đức Chúa Trời trở nên thật. Ngài ban cho tôi quyền năng và sự dạn dĩ đến nỗi tôi có cảm tưởng như mình đã cao thêm lên mười bộ vậy.

Và thứ ba, Ngài chuyển đổi đời sống Cơ đốc hằng ngày của tôi. Thực tế là tôi cứ bắt đầu hát mà không hiểu lý do, cho đến chừng đọc được câu này: “Phải đây đây Đức Thánh Linh. Hãy lấy ca vịnh, thơ thánh, và bài hát thiêng liêng mà đối đáp cùng nhau, và hết lòng hát mừng khen Chúa” (Êphêsô 5:18-19)

Điều đã xảy đến cho tôi không phải là tự nhiên, đó là điều siêu nhiên. Đức Thánh Linh đã chiếm hữu. Ngài bắt đầu báp tem tôi bằng tình yêu đối với con người, đặc biệt là đối với ba tôi. Đúng như điều Kinh Thánh đã nói: “Vì sự yêu thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh đã được ban cho chúng ta” (Rôma 5:5)

Tôi đã trở nên một con người được thay đổi đến bản năng phản ứng tự nhiên của tôi được thay thế bởi sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh. Tôi học biết được ý nghĩa của việc “đóng đinh xác thịt”. Và tôi hiểu rằng, tự mình tôi không thể làm được chuyện ấy. “Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết, song nếu nhờ Thánh Linh làm cho chết các công việc của thân thể thì anh em sẽ sống. Vì hết thảy kẻ nào được Thánh Linh của

Đức Chúa Trời dắt dẫn, điều là con của Đức Chúa Trời” (Rôma 5:5)

TIẾNG CỦA NGÀI

Bạn đã được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn như thế nào?

Bạn trở nên quen biết với tiếng của Ngài, Bạn nhận ra nó. Bạn đáp ứng. Và càng tương giao với Ngài, thì mối quan hệ lại càng sâu đậm.

I- LÚC BAN ĐẦU

Từ lúc ban đầu Đức Chúa Trời khiến cho thân vị và quyền năng của Đức Thánh Linh được tỏ ra thật rất rõ ràng. Thực tế, Thánh Linh là sự tỏ bày đầu tiên của Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh. “Và thần của Đức Chúa Trời vận hành trên mặt nước(Sáng thế ký 2:7)

Khi Đức Chúa Trời tạo ra Adam từ trong bụi đất, trước hết Ngài nắn nên bùn. Bùn ấy hoàn toàn không có sinh khí cho đến lúc hơi thở của sự sống đến. Kinh Thánh nói rằng Đức Chúa Trời “Hà hơi vào lỗ mũi, và con người trở thành một sinh vật sống” (Sáng thế ký 2:7)

Hơi thở của Đức Chúa Trời chính là Đức Thánh Linh. Hãy xem Gióp mô tả nó: “Thần Linh của Đức Chúa Trời tạo nên tôi. Và hơi thở của Đấng tối cao đã ban cho tôi sự sống” (Gióp 33:4)

Phút giây Đức Chúa Trời hà hơi vào Adam thì ông trở nên sống. Khi Adam mở mắt ra, người đầu tiên ông tiếp xúc tức là Đức Thánh Linh. Vì Ngài là hơi thở tuôn chảy qua thân thể Adam, và tiếp tục vận hành trên ông. Adam đứng dậy, ngập tràn sự hiện diện của Đức Chúa Trời.

Kinh Thánh nói với tôi rằng Đức Chúa Thánh Linh là quyền năng của sự sáng tạo: “Thần Chúa trang điểm các tầng trời” (Gióp 26:13)

Tuy nhiên điều lý thú hơn cả là Đức Chúa Trời muốn lấy Thánh Linh ấy ban cho bạn. Ngài thật sự muốn đổ Thánh Linh trên bạn.

“Cho đến chừng nào thần ở trên cao được rải xuống khắp trên chúng ta, Đồng vắng biến thành rộng tốt. Ruộng tốt được kể như rừng rậm. Bấy giờ sự xét đoán sẽ ở nơi đồng vắng. Sự công bình sẽ trú nơi ruộng tốt”. (Êsai 32:15-16)

Thật là một lời hứa tuyệt vời. Đức Chúa Trời muốn đổ Thánh Linh của Ngài trên bạn. Ngài muốn hà hơi Thánh Linh của Ngài vào bạn. Ngài muốn bạn giống như Adam nghĩa là sống động.

Việc hiểu ra rằng hơi thở của Đức Chúa Trời chính là Thánh Linh, đối với tôi giống như là khám phá ra được một cửa quý chôn giấu. Đã bao giờ bạn nghe tiếng của Đấng toàn năng phán với bạn chưa? Nhiều người đã được đấy. Nhưng nói cho thật đúng thì ai đã phán với họ? Bạn đã nghe giọng của ai?

Tôi tin rằng giọng mà bạn nghe được đó chính là Đức Thánh Linh. Ngài là Đấng truyền đạt giọng nói của Đức Chúa Trời. Trong sách Gióp có mô tả lại giọng nói của Đức Chúa Trời.

“ Khá nghe, khá nghe giọng nói vang đầy của tiếng Ngài,
Và tiếng âm âm ra khỏi miệng Ngài,

Kể liền đó có tiếng âm âm.
 Ngài phán ra tiếng oai nghi và sấm rền
 Và nổi tiếng Ngài lên, thì không cầm giữ chớp nhoáng lại.
 Đức Chúa Trời phát tiếng và sấm rền ra kỳ lạ.
 Ngài làm những công việc lớn lao mà chúng ta không hiểu nổi” (Gióp 37:2;4-5)
 Giọng nói của Đức Chúa Trời có một quyền năng mà dân Ysơraên không thể hiểu được.

II - MỘT GIỌNG NÓI TỪ THIÊN ĐÀNG

Đức Chúa Trời đã phán với Môi se bằng cách nào? Qua một thiên sứ. Trong Tân ước, có ba lần Đức Chúa Trời thật sự đã nói.

Trước hết, Ngài nói về Chúa Jêsus: “Tức thì có tiếng từ trên trời phán rằng, Đây là con yêu dấu của ta đẹp lòng ta mọi đàng” (Mathiơ 3:17)

Rồi khi Chúa Jêsus xin Cha “Làm vinh hiển danh Cha”, và đầu là điều đã xảy ra: “Rồi có một tiếng từ trời phán xuống rằng: Ta đã làm sáng danh rồi, ta đã làm sáng danh nữa” (Giăng 12:28). Đoàn dân nghe tiếng đó thì nói là “Tiếng sấm nổ” (Câu 29)

Và một lần duy nhất khác mà Đức Chúa Trời trực tiếp nói là khi đám mây vây quanh các môn đồ trên núi hóa hình, và Ngài nói, “Đây là con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đàng. Hãy nghe theo lời người” (Mathiơ 17:5). Một lần nữa, tiếng Đức Chúa Trời đã để lại kết quả gây sợ hãi. “Khi môn đồ nghe tiếng ấy thì té sấp mặt xuống đất, và sợ hãi lắm. Song Đức Chúa Jêsus lại gần các môn đồ rồi mà phán rằng: Hãy đứng dậy, đừng sợ. Môn đồ bèn ngửa mặt lên, thì chỉ thấy một mình Chúa Jêsus mà thôi” (Câu 6-8)

Bạn sẽ nói. “Benny à, tôi nghĩ là Chúa nói qua lời Ngài.” Hoàn toàn đúng. Nhưng cái người nói là Đức Thánh Linh.

Để tôi ví dụ cho bạn nghe. Giọng các Đấng tiên tri nghe được chính là giọng của Thánh Linh, không phải là giọng của Cha hay Con.

Êsai có nói về việc nghe giọng Chúa nói rằng:

“Đi đi nói với dân này rằng:

Các người hãy nghe nhưng chẳng hiểu chi.

Hãy xem nhưng chẳng thấy chi,

Hãy làm cho dân ấy béo lòng,

Nặng tai, nhắm mắt,

E rằng mắt nó thấy được,

Tai nó nghe được,

Lòng nó hiểu được,

Nó trở lại và được chữa lành chẳng” (Êsai 6:9-10)

Nhưng thật ra thì ai nói? Đó thật sự có phải là giọng của Chúa không? Hay đó là giọng của GiêHôVa trên đất, tức là Thánh Linh? Để tìm biết, hãy nhìn đoạn Kinh Thánh khác tương đương lập lại ý này, trong Công vụ.

Phaolô ở thành Rôma, có lính canh theo dõi, đã giảng rằng,

“Đức Thánh Linh phán phải lắm, Ngài dùng Đấng tiên tri Êsai mà phán cùng các tổ phụ người rằng:

Hãy đến với dân này và nói rằng:

Các người lấy lỗ tai nghe mà chẳng hiểu chi,
 Lấy mắt xem mà chẳng thấy gì.
 Vì lòng dân này là nặng nề.
 Họ bị lỗ tai,
 Nhắm mắt lại.
 E rằng mắt mình tự thấy,
 Tai mình tự nghe,
 Lòng mình tự hiểu,
 Và họ trở lại.

Mà ta chữa cho lành được chẳng.” (Công vụ 28:25-27)

Thật ra ai đã nói những lời này? Điều mà Êsai cho là Chúa nói, thì Phao lô giải thích rõ là do Thánh Linh nói.

Nên nhớ rằng Tân ước giải nghĩa Cựu ước. Đây là một ví dụ khác, Trong Giêrêmi, Nhà tiên tri nói, “Chúa phán” Nhưng để hiểu cội nguồn thật sự của đoạn Kinh Thánh đó. bạn cần đọc trong sách Hêbơơ về nó: “Đức Thánh Linh cũng làm chứng cho chúng ta vậy, và đã phán rằng:

Chúa phán: Đây là giao ước mà ta đã lập cùng chúng nó
 Sau những ngày đó,
 Ta sẽ đặt luật pháp ta vào lòng chúng nó,
 Và ghi tạc nơi trí khôn” (Hêbơơ 10:15-16)

Ai đã nói điều đó? Chính Đức Thánh Linh. Không những Ngài làm chứng điều ấy, mà Kinh Thánh còn bày tỏ rằng, “Vi Ngài đã phán rằng,” (Câu 15)

III - “GIÊHÔVA” LÀ AI?

Một sự thay đổi sâu sắc đã xảy ra với đời sống thuộc linh của tôi khi tôi hiểu rằng Thánh Linh là Đức Chúa Trời. Hàng triệu người, có tôi trong số đó, đôi khi đi tới chỗ tin rằng Ngài kém giá trị hơn thế. Đôi khi chúng ta đi tới chỗ giáo điều, cho rằng vì Ngài đứng hàng thứ ba nên Ngài không phải là Đức Chúa Trời.

Bạn phải đi tới sự thật này, rằng: Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời. Ngài không phải là một Đức Chúa Trời kém thua Chúa Jêsus. Ngài không phải là một Đức Chúa Trời kém hơn Cha. Ngài là Đức Chúa Trời như Cha và như Con vậy.

GiêHôVa là tên của một bản thể ba ngôi, không phải chỉ là tên của một trong ba ngôi. Cha được gọi là GiêHôVa, Con được gọi là GiêHôVa. Đức Thánh Linh cũng được gọi là GiêHôVa.

Khi Đức Chúa Cha nói, Ngài nói qua giọng của Thánh Linh. Khi Chúa Jêsus sai mười hai sứ đồ đi, Ngài nói, “Chớ lo về cách nói làm sao hoặc nói lời gì, vì những lời đáng nói sẽ chỉ cho các người chính trong giờ đó. Ấy chẳng phải tự các người nói đâu, song là Thánh Linh của Cha các người sẽ từ trong lòng các người nói ra” (Mathiơ 10:19-20)

Trong Khải Huyền chúng ta cứ được khuyên đi khuyên lại rằng, “Ai có tai hãy nghe Đức Thánh Linh phán” (Khải 2:7;11;17). Vậy chúng sẽ nghe giọng của ai? Giọng của Thánh Linh.

Ngay cả chính Đấng Christ cũng không tự nói mà không có Đức Thánh Linh.

Trong công vụ đoạn Ngài được cất lên trời, “. . . Sau khi Ngài cất Đức Thánh Linh mà răn dạy các sứ đồ Ngài đã chọn” (Công vụ 1:2). Và trong Hêborơ, chúng ta thấy rằng Đấng Christ dâng chính mình cho Đức Chúa Trời “Cậy Thánh Linh đời đời” (Hêborơ 9:14)

Như thế rõ ràng chưa? Đức Thánh Linh là Đấng liên lạc giữa thiên đàng với tấm lòng con người. Ngài là tiếng nói của Đức Chúa Trời cho bạn. Bạn sẽ nói, “À, tôi biết đó là Đức Chúa Trời đang nói với tôi”. Dĩ nhiên đó là Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh hay nói cách khác là Đức Chúa Cha, qua Đức Chúa Con cậy Đức Thánh Linh phán với bạn.

Sau khi đã thông qua những điều này rồi, bạn có thể tưởng tượng điều gì sẽ xảy đến nếu Đức Chúa Cha nói với bạn khiến bạn nghe được giọng Ngài? Chắc bạn sẽ không thể chịu nổi quá. Tôi cũng không tin rằng bạn có thể sẵn sàng nghe tiếng Chúa Jêsus, “Tiếng như tiếng nước lớn” (Khải 1:15). Khi Giăng vừa nghe thì ngã xuống chân Ngài như chết” (CÁU 17)

Tuy nhiên Đức Thánh Linh đã lấy giọng của Cha và của con và làm cho trở thành êm ái, dễ thương và rất rõ ràng.

Phút giây tôi hiểu rằng Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời, và bắt đầu thờ phượng và đối xử với Ngài như Đức Chúa Trời, thì cuộc sống của tôi bắt đầu thay đổi. Tôi không còn xem Thánh Linh là kém cõi hơn, yếu hơn, và ẩn ẩn hiện hiện trong một góc phòng nữa. Và tôi không còn chỉ thờ lạy Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con mà thôi.

Hãy để tôi nói với bạn một lần nữa. Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời, cũng cùng một uy nghi, quyền năng, vinh hiển, và đời đời. Ngài chính là Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jêsus đã nói gì về Đức Thánh Linh? Ngài nói rằng khi thần lễ thật đến, “Ngài sẽ không tự mình nói, nhưng nói điều mình đã nghe” (Giăng 16:13). Nhưng Ngài nghe gì? Thánh Linh quý giá nghe Cha và trực tiếp nói cho các bạn. Nhưng khi Ngài nói thì Ngài không nói rằng, “Đức Chúa Trời nói”, mà Ngài nói “Ta nói”, Tại sao? Đức Chúa Trời chỉ có một. Nhưng Ngài là ba Cha, Con và Thánh Linh luôn luôn hành động hòa hợp.

IV _GIỐNG NHƯ MẶT TRỜI TRÊN CAO.

Giới hạn Đức Chúa Trời hoặc phân chia Đức Chúa Trời ba ngôi mà không dựa trên Kinh Thánh thì thật dễ dàng. Các Cơ đốc nhân trẻ tuổi thường hỏi, “Làm thế nào Đức Chúa Trời tuy một là ba được. Thực tế mặt trời đó là mặt trời ba phần, làm cho hành tinh chúng ta sống động. Có ba yếu tố phân biệt: Mặt trời, ánh sáng và sức nóng.

Ba ngôi cũng thế. Đức Chúa Cha là toàn bộ mặt trời. Chúa Jêsus là ánh sáng, và Chúa Thánh Linh là sức nóng bạn cảm thấy được. Khi bạn đứng trong sự hiện diện của Cha, bạn sẽ cảm thấy gì? Sự ấm áp, năng lực, và quyền năng của Thánh Linh. Nếu bạn nhìn vô mặt Cha, bạn sẽ thấy ai? “Ai đã thấy ta tức là thấy Cha” Chúa Jêsus nói với Philip như vậy. (Giăng 14:9)

Tôi rất vui thích khi nghĩ đến lúc bước vào thiên đàng. Ba ngôi Đức Chúa Trời sẽ có ở đấy. Khi Đứng trước Cha, tôi sẽ thấy cả ba ngôi, Thánh Linh, Con và chính Cha.

Đức Chúa Trời như thế nào? Chẳng có chỗ nào trong Kinh Thánh mô tả Cha một cách chi tiết cả. Êtiên, “Được đầy dẫy Thánh Linh mắt ngó chăm lên trời, Thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, Chúa Jêsus đứng bên hữu của Đức Chúa Trời” (Công vụ 7:55)

Êtiên đã nhìn thấy Chúa Jêsus rất rõ, nhưng về Cha thì người chỉ thấy sự vinh hiển bao quanh. Vâng, Đức Chúa Cha có hình thể, nhưng không ai biết Ngài ra sao cả. (Phi líp 2:6). Kinh Thánh nói, “Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời” (Giăng 1:18), nhưng con đến để giải bày Cha cho chúng ta.

Nếu chúng ta xem kỹ những điều Christ nói, bạn sẽ hiểu Đức Thánh Linh bao trùm ngôi Đức Chúa Trời như thế nào. Chúa Jêsus nói: “Chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha” (Giăng 14:6). Và Kinh Thánh dạy rằng chúng ta được kéo đến Đấng Christ nhờ Đức Thánh Linh. Nói cách khác, nếu bạn muốn Đức Chúa Trời thì bạn phải có Thánh Linh. Nếu bạn chấp nhận Thánh Linh thì bạn chấp nhận Cha và Con.

Tôi không bao giờ quên được ngày mà Thánh Linh bày tỏ cho tôi địa vị là Chúa của Ngài. Địa vị ấy ngang với Chúa Giê-sus. Bằng Kinh Thánh, Ngài chỉ cho tôi rằng Ngài là Chúa trong Kinh Thánh.

Phao lô viết cho Hội Thánh Côrinhtô rằng, “Vả Chúa cũng là Thánh Linh, Thánh Linh của Chúa ở đâu, thì sự tự do cũng ở đó” (II Côrinhtô 3:17)

Thật thế, Tất cả chúng ta xưng nhận Chúa Jêsus là Chúa, nhưng Đức Thánh Linh cũng thế. Ngài là Thánh Linh của Chúa Jêsus.

Thánh Linh ở khắp mọi nơi, nhưng buồn thay không phải nơi nào cũng có tự do. Có vài Hội Thánh giống nhà tù thù nghịch hơn là một ngôi nhà ngợi khen. Tại sao vậy? Tại vì Chúa Thánh Linh không phải là Chúa trong Hội Thánh ấy.

Đừng bao giờ quên điều này: Thánh Linh là Chúa. Ngay câu kế tiếp Phaolô viết, “Chúng ta ai nấy đều để mặt trần mà nhìn xem vinh hiển Chúa như trong gương, thì hóa nên một ảnh tượng Ngài, từ vinh hiển qua vinh hiển, như bởi Chúa là Đức Thánh Linh” (Câu 18)

V - LÀM THẾ NÀO BẠN BIẾT?

Tiếp theo bạn phải hiểu rằng cả ba ngôi là vinh hiển của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Cha là vinh hiển của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Con là vinh hiển của Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh là vinh hiển của Đức Chúa Trời. Nhưng ai là người biểu lộ sự vinh hiển ấy? Đó chính là Đức Thánh Linh. Đo chính là phần việc của Ngài.

Tôi xin hỏi một câu khác. Bạn biết rằng mình đã được cứu khỏi tội rồi chứ? Vậy thì làm sao bạn biết được điều đó? Bạn đã nghe một giọng nói thiêng liêng từ trời chẳng? Hay Chúa Jêsus hiện ra bằng xương bằng thịt rồi nói, “Con đã được cứu” phải không?

Làm sao bạn biết rằng bạn đã qua sự chết thuộc linh, để vào trong sự sống? Bạn biết là vì Đức Thánh Linh đã nói cho bạn. Bạn biết chắc mọi lẽ thật đến nỗi có thể chết vì điều ấy. Tại sao vậy? Bởi Đức Thánh Linh đã nói, Ngài nói ngay trong bản thể của bạn, ngay trong thịt xương máu huyết của bạn.

Bởi cách y như vậy, chúng ta biết rằng Chúa Jêsus đang sống. Không phải vì chúng ta thấy mặt Ngài, nhưng vì Thánh Linh của Ngài mà ta biết Ngài đang sống. Và Thánh Linh đó chính là ngôi thứ ba của ba ngôi Đức Chúa Trời.

Gần đây có người hỏi tôi rằng, “Benny à ! làm sao ông biết rằng mình được cứu?” Ô tôi chỉ có thể nói như sau, “Tôi biết, rằng tôi biết, rằng tôi biết, rằng tôi biết.” Đó là sức mạnh sự bảo đảm mà Thánh Linh đã ban cho tôi.

VI - LƯƠNG TÂM CỦA BẠN XÁC NHẬN ĐIỀU ẤY.

Đức Thánh Linh nói như thế nào? Ngài làm chứng nơi chính lương tâm bạn. Trong thư Rôma Phaolô nói, "Tôi nói thật trong Đấng Christ, tôi không nói dối, lương tâm tôi làm chứng cho tôi bởi Đức Thánh Linh" (Rôma 9:1)

Bạn đừng nên bao giờ nghi ngờ sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh. Vào lúc mà "Con người bề trong" của bạn bối rối, bất an, thì đừng động đậy. Nếu bạn cố gấn tự dẫn dắt mình, bạn sẽ sụp đổ đấy. Hãy nghe tiếng Ngài khi Ngài phán với linh hồn bạn.

Trong một chương trình xây dựng Hội Thánh, người ta hỏi tôi, "Làm sao ông biết được mình đang làm đúng?" Câu trả lời giống y như lúc người ta hỏi về sự cứu rỗi. "Tôi biết, tôi biết rằng, tôi biết rằng, tôi biết rằng Chúa, qua Thánh Linh, bảo tôi hãy khỏi sự xây đi. Mọi quyết định trong đời sống của tôi đều dựa vào tiếng nói bên trong ấy"

Thế gian không có được một sự hiểu biết rõ ràng về những điều thuộc Thánh Linh, đó là tình trạng mù loà thuộc linh của họ. Nhưng bạn thì có thể hiểu. Tại sao? Vì bạn hiểu Đức Thánh Linh hoạt động như thế nào và bạn đang học nghe tiếng Ngài.

Cũng một cách đó tôi biết rằng thiên đàng có thực, mặc dầu tôi chưa hề bước vô cổng thiên đàng. Nhưng Thánh Linh đã làm thiên đàng có thực, sống động đối với tôi. Đọc Kinh Thánh về thiên đàng thì thật tuyệt diệu, nhưng bằng cách đó thiên đàng không thể trở nên thực với bạn được. Hàng vô số người đã đọc Kinh Thánh mà vẫn bị trôi buộc vào sự hư nát. Tại sao vậy? tại vì lời Chúa không đi vào tấm lòng của họ.

Đây là câu trả lời. Ngài đã cho các bạn hiểu biết về sự giao ước mới, "Chẳng phải giao ước bằng chữ, bèn là giao ước về Thánh Linh, vì chữ làm cho chết song Thánh Linh là cho sống" (II Côrinhtô 3:6)

Tôi lấy làm lạ cho những người nào có thể nói như vậy khi đọc Kinh Thánh, "Không, tôi không hiểu Ngài muốn nói gì." Hoặc, "Thực ra Ngài đâu có làm phép lạ ấy đâu" hoặc, "Ngài không phải sanh ra từ nữ đồng trinh Mari" Vấn đề rất đơn giản, ấy là họ đang nghĩ với một đầu óc xác thịt.

Nhưng bạn có thể thảo luận những vấn đề ấy một cách xác tín hoàn toàn. Vì đó chẳng phải là điều bạn đọc mà là điều Kinh Thánh bảo bạn, và bạn liễu mình vì nó.

Nếu bạn thực tâm muốn Đức Thánh Linh nói như thế nào, thì hãy đọc đi đọc lại những từ thân thâm này, "Chính Đức Thánh Linh làm chứng trong lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời" (Rôma 8:16). Làm sao bạn biết điều này là thực? Đức Thánh Linh làm chứng trong lòng chúng ta, một lần nữa bạn biết rằng bạn biết.

Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời của sự ấn chứng. Phipơ nói gì khi các sứ đồ bị đưa đến trước toà công luận? "Còn chúng ta đây là kẻ làm chứng về mọi việc đó, cũng như Thánh Linh mà Đức Chúa Trời đã ban cho kẻ vâng lời Ngài vậy" (Công vụ 5:33) Chính sự xác quyết liên tục đó đã giữ các bạn trong ý muốn của Đức Chúa Trời.

Có một câu Kinh Thánh đặc biệt nữa mà Đức Thánh Linh đã giải bày cho tôi khiến cuộc đời tôi xoay chuyển hẳn, đó là nguyện xin ơn của Chúa Jêsus, sự yêu thương của Đức Chúa Trời, và sự giao thông của Đức Thánh Linh ở với anh em hết thảy (II Côrinhtô 13:13)

Đức Thánh Linh đã mang câu này đến trước mặt tôi mãi. Và càng đọc tôi lại càng thấy thú vị. Thành linh tôi hiểu ra rằng Đức Thánh Linh là để dành cho tôi ngay hôm nay.

Đây là điều Đức Thánh Linh đã chỉ cho tôi. Khi nào chúng ta biết về ân điển của

Chúa Jêsus Christ?” Đó là khi Ngài chết cho chúng ta. Khi nào chúng ta biết về “Tình yêu thương của Đức Chúa Trời”? Đó là khi chúng ta thấy thập tự giá. Cả hai điều này đã xảy ra. Nhưng khi đọc đến “Sự giao thông của Đức Thánh Linh ở với anh em hết thủy” thì tôi nói ngay, “Chính điều ấy đấy. Đức Thánh Linh ở đây để giao thông với tôi và ở bên tôi ngay lúc này đây”

VII - THẬT LÀ MỐI GIAO THÔNG TUYỆT VỜI LÀM SAO

Kinh Thánh muốn nói gì khi đề cập đến chữ giao thông? Có bảy ý nghĩa cả thủy trong ý nghĩa này.

Thứ nhất từ giao thông có nghĩa là sự hiện diện. Đức Cha mong muốn cho bạn sự hiện diện ngọt ngào của Thánh Linh.

Thứ hai có nghĩa là thông công. Bạn không cần cầu nguyện với Đức Thánh Linh, chỉ cần bạn giản dị thông công với Ngài. Và bạn nên tìm kiếm mối thông công ấy như tìm nước trong sa mạc.

Nghĩa thứ ba chia sẻ. Bạn dốc đổ lòng bạn, và Ngài đổ lòng Ngài. Bạn chia sẻ niềm vui của bạn, và Ngài sẽ chia sẻ niềm vui của Ngài. “Ấy là Đức Thánh Linh và chúng ta đã ưng rằng . . .” Các sứ đồ viết như vậy cho những tín hữu ở Antiốt. (Công vụ 15:28). Họ đã chia sẻ với nhau thậm chí cùng viết thư chung nữa.

Thứ bốn, giao thông có nghĩa là tham gia vào. Thánh Linh trở thành người đối tác, bạn đường của bạn. Kinh Thánh đầy những từ như “cùng làm việc với họ” và “Thánh Linh cùng chúng tôi” chừng đó cũng rõ là công việc của Thánh Linh tham gia vào đời sống của bạn.

Thứ năm có nghĩa là “tình thân”. Bạn sẽ không bao giờ kinh nghiệm một tình yêu sâu sắc với Christ cho đến chừng bạn biết điều ấy nhờ Thánh Linh mang lại cho bạn một mối thâm tình. Không có cách nào khác nữa. Đức Chúa Trời đang đổ tình yêu của Ngài vào lòng chúng ta “bởi Thánh Linh đã được ban cho chúng ta” (Rôma 5:5). Không có Đức Thánh Linh, bạn không thể nào yêu Đức Chúa Trời được.

Thứ sáu, có nghĩa là tình bạn. Đức Thánh Linh mong chờ được làm người bạn thân nhất của bạn, là người bạn có thể chia sẻ những điều sâu kín nhất trong trái tim mình.

Và thứ bảy, giao thông nghĩa là tình đồng đội. Trong ngôn ngữ Hy Lạp, từ này có nghĩa là vị chỉ huy. Ngài giống như là một vị thuyền trưởng, một nhà lãnh đạo, hoặc một ông chủ, nhưng rất mực yêu thương và thân ái. Cũng giống như vị chỉ huy cho các sứ đồ ngày xưa, rằng họ nên đi đến chỗ này không nên đi đến chỗ kia, thì ngày nay Ngài đòi hỏi bạn. Hãy nhớ rằng kể từ khi Đấng Christ ra đi, thì Thánh Linh đang coi sóc thế gian.

Bạn có đang lắng nghe giọng nói Ngài không? Bạn có sẵn sàng giao thông cùng Ngài không?

Khi tôi bắt đầu mối thông công với Đức Thánh Linh thì tôi nói chuyện với Ngài ngày đêm. Chẳng có ngày nào mà tôi nói, “Thánh Linh ơi, Thánh Linh quý giá ơi!” và chúng tôi bắt đầu thời gian cầu nguyện và giao thông của chúng tôi.

Ôi, tuyệt vời biết mấy là giọng nói của Ngài.

6

TINH THẦN LINH HỒN VÀ THỂ XÁC

Satan là kẻ đại lừa dối, đã làm một công việc không thể tưởng tượng được. Nó đã thuyết phục thế giới, và ngay cả các nhà truyền giáo Tin lành đã dâng mình, rằng Đức Thánh Linh chỉ là một ảnh hưởng hoặc một quyền lực đặc biệt nào đó. Sự lừa dối này là ưu tiên số một của Satan, vì nó biết rằng lúc bạn đã khám phá ra tính cách và sự thực hữu của Thánh Linh, thì đời sống của bạn sẽ được chuyển đổi kinh khủng.

Hãy nhìn lịch sử xem. Sự tỏ bày về Đức Thánh Linh luôn đi kèm những cuộc phục hưng lớn. Ngay cả Martin Luther cũng công nhận cuộc cải chánh là công tác của Đức Thánh Linh. Ông nói sách Galati là sách ông ưa thích bởi vì có câu nói rằng, “Hãy bước đi trong Thánh Linh, chớ hề làm trọn những điều ưa muốn của xác thịt” (Galati 5:16)

Nhưng ngày nay nhiều người không biết bước đi trong Thánh Linh có nghĩa gì. gốc của từ này có nghĩa là liên hiệp với, làm một với, hoặc nối kết với, thậm chí thông công với. Thật là đáng sửng sốt khi có một người được nuôi dưỡng trong Hội Thánh đây đây Đức Thánh Linh lại hỏi tôi rằng: “Tôi có nên nói chuyện với Đức Thánh Linh không?”

Gần đây tôi được mời giảng cho một Hội Thánh Ngũ tuần Lịch sử Pentecost, hội chúng ở đây sửng sốt khi nghe tôi nói, “Các bạn là những người tái khám phá ra Đức Thánh Linh nhưng các bạn đã đặt Ngài vô trong một cái chuông”. “Tôi giải thích, “Các bạn ngỡ rằng công giáo không thể có Ngài, Báp-tít cũng không. Nhưng tôi nói cho các bạn hay, Ngài nhảy qua hàng rào của các bạn và bước vào Hội Thánh Saint Micheal, Báp-tít I, Giám lý liên hữu, cùng tất cả các giáo phái còn lại”

Hàng triệu người đã được Đức Thánh Linh chạm tới, nhưng sự phát triển thuộc linh của họ đã bị khựng lại bởi các mục sư, không hiểu vì lý do nào, cứ hạ thấp ngôi thứ ba trong ba ngôi Đức Chúa Trời.

Buồn thay Hội Thánh của Chúa Jê-sus đã bỏ lơ điều tôi đang chia sẻ với các bạn. Việc bạn đọc sách này tỏ cho tôi biết rằng bạn có một niềm khao khát riêng tư muốn biết Đức Thánh Linh. Bạn có thể đẩy đẩy Đức Thánh Linh và đã đối diện với Ngài một cách không thể chối cãi được. Nhưng một sự hiểu biết sâu xa về Đức Thánh Linh không thể chỉ qua một đêm mà đến với ta được. Đối với tôi nó còn phải mất nhiều năm để Ngài dẫn dắt và bày tỏ qua Kinh Thánh. Và hiện nay tôi còn phải học mỗi ngày.

ĐỨC CHÚA TRỜI

Điều tôi sắp sửa chia sẻ với các bạn đây là về toàn bộ bức tranh Cha, Con và Thánh Linh mà Đức Chúa Trời đã ban cho tôi. Tôi nhận thấy rằng Đức Chúa Trời là thần

linh hằng hữu. Tuy không có hình thể vật chất, nhưng Ngài luôn luôn mượn hình thể con người hoặc dáng vẻ con người để bày tỏ chính mình.

I- ĐỨC CHÚA CHA:

Đức Chúa Trời thường hiện ra với con người như thế nào? Khi Êxêchiên thấy khải tượng về Chúa vào năm 593 T.C ông mô tả Ngài ngồi bên trên vùng xa xa, ngăn cách các sinh vật sống với các vinh quang của Chúa. Ông thấy có hình như cái ngai, trạng nó như bích ngọc, . . . có hình như người ở trên nó.” (Êxêchiên 1:26) Đức Chúa Trời có diện mạo ra sao giống như một con người.

Bạn sẽ nói, “Tôi học rằng Đức Chúa Trời là thần Linh.” Vâng Ngài là thần linh với một hình thể bí ẩn, chứ không giống như mây bông bành trên không trung. Sứ đồ Giăng trong sách Khải huyền đã mô tả Ngài giống như sự phản chiếu ánh rục rờ của đá quý, “Tức thì tôi bị Thánh Linh cảm hóa, Thấy một ngai đặt tại trên trời, Trên ngai có một Đấng đương ngai đó. Đấng ngai đó rục rờ như bích ngọc và mã não, có cái móng giống như lục bửu thạch bao chung quanh ngai” (Khải 4:2-4)

Các tiên tri mô tả Đức Chúa Trời bằng những chi tiết mãnh liệt đặc biệt, “Môi đầy thanh nộ, lưỡi giống như lửa nuốt. Hơi thở Ngài khác nào sông lũ vỡ, nước ngập lên tận cổ” (Êsai 30:27-28)

Và Đức Chúa Trời còn bày tỏ rằng Ngài có thể thấy. “Họ làm điều ác trước mặt ta” (Êsai 66:4)

Tôi rất ngạc nhiên thấy rằng Đức Chúa Trời được mô tả giống như có, ngón tay, bàn tay, và một khuôn mặt. Sau khi Chúa đã phán với Môi se trên núi Sinai, Ngài cho ông cái tấm bằng bằng đá, “Bởi ngón tay của Đức Chúa Trời viết ra” (Xuất 31:18) Rồi Đức Chúa Trời nói với Môise, “Người sẽ chẳng thấy được mặt ta, vì không ai thấy mặt ta mà còn sống” (Xuất 33:20).

Thậm chí Ngài còn đề cập đến “Lung” Ngài với Môise. Ngài nói “khi sự vinh hiển đi ngang qua . . . ta . . . lấy tay ta che người để chùng nào ta đã đi qua rồi. Ta sẽ rút tay lại và người sẽ thấy phía sau ta nhưng thấy mặt ta chẳng được” (Cầu 22-23)

Nếu Đức Chúa Trời tỏ ra Ngài chỉ là thần linh không thấy được, thì làm thế nào Adam và Èva nghe tiếng của Ngài? “Lối chiều nghe tiếng Giê Hô Va Đức Chúa Trời đi ngang qua vườn” (Sáng thế ký 3:8)

Đức Chúa Trời cũng có một tấm lòng nữa, “Đức Chúa Trời tự trách đã dựng nên loài người trên mặt đất, và buồn rầu trong lòng” (Sáng thế ký 6:6)

II - GIỐNG NHƯ “NGỌN LỬA” ĐANG CHÁY

Bây giờ đến Con

Trước khi Chúa Jêsus xuống trần gian thì Ngài, cùng với Cha, chỉ có một dạng phi vật chất. Khi Ngài sinh ra là một hài nhi ở Bêtlêhem thì Ngài mang một thân xác bằng xương bằng thịt. Và giống như bạn, Ngài lớn lên thành một người đàn ông.

Nếu như tôi hỏi, “Trong ba ngôi Cha, Con và Thánh Linh thì ai mới thật là người?” hầu hết trả lời là con. Bạn có thể hiểu được Đấng Christ và Ngài mang hình dạng con người. Thật ra nếu bạn không tin rằng Ngài đã sống, chết đi, và sống lại từ trong kẻ chết,

thì bạn khó trở thành một Cơ đốc nhân. Đó chính là nền tảng làm nên sự cứu rỗi của bạn.

Kinh Thánh đã nói rằng Chúa Giê-sus, một thành phần của Đức Chúa Trời có một linh hồn. Tại vườn Ghết-sê-manê, trước khi bị đóng đinh, Ngài nói với các môn đồ, “Linh hồn ta sầu nào cho tới chết” (Mác 14:34)

Chúng ta hãy mô tả nhận dạng Chúa Jê-sus để vẽ cho mình một hình ảnh về Ngài. Ví dụ chúng ta biết đó, Ngài có bộ râu và tóc dài. Trong Cựu ước có đoạn nói tiên tri về sự chịu khổ của Đấng Mê-si, Chúa nói, “Ta đã là cái lưng cho kẻ đánh ta, và đưa má cho kẻ nhổ râu ta” (Ê-sai 50: 6). Đấng Christ cũng là người Naxarét, Ngài đến từ một thành phố mà người đàn ông có tục lệ để râu dài.

Ngày nay, Đấng Christ trong cơ thể được phục sanh, ngồi bên hữu Đức Chúa Cha. Thế thì Ngài trông ra sao? Giăng, trong Khải huyền, thấy tóc Ngài trắng như lông chiên, như tuyết, mắt như ngọn lửa . . . mặt như mặt trời soi sáng hết sức” (Khải 1: 13-14; 16). Trên đầu Ngài là “Mão triều thiên vàng” (Khải 14:14). Và trên áo Ngài được viết chữ, “VUA CỦA CÁC VUA và CHÚA CỦA CÁC CHÚA” (Khải 19:16)

Không phải Giăng đang nói về Đức Chúa Cha, mà chính là “Con người”. Và cái thể xác loài người đã được làm cho vinh hiển đó của Ngài được phân biệt rõ ràng với thể trạng thiên liêng của Đức Chúa Cha.

III - TÂM TRÍ RIÊNG CỦA NGÀI.

Nhưng còn về Đức Thánh Linh thì sao? Ngài có một tâm trí, một ý chí và một tình cảm không? Chắc là có rồi. Đây là một đề tài mà phần nhiều các mục sư rất sợ nói đến. Nhưng tôi đã được kinh nghiệm thân vị của Thánh Linh rồi.

Tất cả chúng ta ai cũng đồng ý rằng Ngài là một linh. Tên của Ngài cũng nói lên một phần về điều đó. Nhưng còn về phần con người bên trong của Ngài thì như thế nào? Ngài có thật sự là một nhân vật không?

Trước hết Thánh Linh có một tâm trí riêng. Nói về thánh Linh Phao-lô nói, “Đấng dò xét lòng người hiểu biết ý tưởng của Thánh Linh là thể nào, vì ấy là theo ý Đức Chúa Trời mà Ngài cầu thế cho các thánh đồ vậy” (Rô-ma 8:27). Tâm trí của Thánh Linh được phân biệt rõ ràng với tâm trí của Cha và Con.

Ngài cũng có tình cảm nữa. Ngài có những cảm xúc sâu sắc khiến cho Ngài đau buồn hay yêu thương, “Anh em chớ làm buồn Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc” (Ê-phê-sô 4:30). trái tim của Ngài có thể bị tổn thương, và có khả năng bày tỏ tình yêu thương, Phao-lô trong thư viết cho các cơ đốc nhân tại Lamã, nói rằng, “Vậy hỡi anh em nhờ Đức Chúa Giê-sus Christ chúng ta và nhờ sự yêu thương sanh bởi Đức Thánh Linh, tôi khuyên anh em phải chiến đấu trong những lời cầu nguyện mà anh em vì tôi trình cùng Đức Chúa Trời.” (Rô-ma 15:30). bạn có thể tưởng tượng việc một người không có tình cảm mà lại biết yêu thương không?

NHÂN VẬT THÁNH LINH

Còn ý chí của Thánh Linh thì sao? Có lẽ bạn không bao giờ cho rằng Thánh Linh có thể tự quyết định đầu nhỉ? Nhưng chắc chắn Ngài có thể có những quyết định của

mình rồi, có điều quyết định của Ngài luôn luôn phù hợp với Cha và Con. Nói về những ân tứ thuộc linh, Phaolô viết, “Mọi điều đó là công việc của đồng một Thánh Linh mà thôi, theo ý Ngài muốn, phân phát sự ban cho riêng cho mỗi người” (I Côrinh 12:11) Nói cách khác Đức Thánh Linh có những định đoạt của Ngài.

I- BỒ CÂU VÀ CHIÊN CON

Chính vấn đề hình dạng của Thánh Linh đã gây nên rất nhiều bối rối. Gần đây có một người nói với tôi rằng, “Benny à, Thánh Linh thật sự có hình dạng chim bồ câu. Đó là cách Ngài bay từ thiên đàng xuống đây”

Tôi đáp, “Vâng, nếu thế thì bạn phải tin rằng Chúa Giê-sus là một con chiên nhỏ. Đó là cách Ngài thể hiện trong Khải huyền đấy” Trong sách Khải huyền, sứ đồ Giăng nghe trưởng lão nói, “Chớ khóc, kia, sự tử của chi phái Giuđa . . .” (Khải 5:5)

Giăng quay qua nghĩa là sẽ thấy một con sư tử đang gặm thịt, nhưng thay vì đó ông thấy một con chiên mềm mại, hiền lành đã bị giết chết. Hiện nay Chúa Giê-sus đã đi lên thiên đàng với một thân thể vật chất có dấu đinh nơi tay. Nhưng biểu tượng mà Giăng thấy là một con chiên con. Tạo sao? Con chiên tượng trưng cho Chiên con của Đức Chúa Trời- Chúa Giê-sus Christ.

Đức Chúa Jê-sus đã nhìn thấy Thánh Linh ngay khi chịu Báp-tem, “Các tầng trời mở ra, Ngài thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngự xuống như hình chim bồ câu đậu trên Ngài” (Mathi 3:16). Chúng ta có thể thấy Cha và Con, thì cũng vậy có thể thấy Thánh Linh. Nhưng sự hiện xuống, giống như một chim bồ câu xinh đẹp, của Ngài không có nghĩa là Ngài bay xung quanh thiên đàng giống như hình chim bồ câu. Cũng như Chúa Giê-sus không đi xung quanh thiên đàng với hình thể một chiên con .

Trong Khải huyền Đức Thánh Linh lại được nhìn thấy giống như bảy ngọn đèn cháy sáng rực (Khải huyền 4:5). Nếu trong Mathi, Thánh Linh hiện ra giống như chim bồ câu, thì chúng ta mong Ngài có hình thể bảy cây đèn hay bảy ngọn lửa. Đức Thánh Linh không phải là bảy ngọn đèn, cũng không phải là một con chim bồ câu. Chiên con , bồ câu, cây đèn- tất cả đều là biểu tượng không phải hình thể vật chất.

II - NGHE, NÓI, NHÌN

Tuy vậy Kinh Thánh cho tôi biết rằng Đức Thánh Linh có thể giao tiếp mặt\c đầu Ngài không có tai hay miệng. Chắc chắn Ngài có thể nghe hoặc nói với chúng ta: “Ngài nói điều mình đã nghe” (Giăng 16:13). Và chúng ta phải lắng nghe Ngài, “Hãy nghe lời Thánh Linh phán” (Khải 2:7) Và đầu Ngài không có mắt giống như mắt của tôi, “Đức Thánh Linh dò xét mọi sự, cả đến sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời nữa” (I Côrinh 2:10). Vì Ngài đã tạo ra chúng ta có tai, có miệng , có mắt, há bạn không nghĩ là Đấng tạo hóa của mình- Cha, Con và Thánh Linh, phải hiểu và nói chuyện với bạn sao?

Tôi cũng tin rằng Thánh Linh có thể hiện ra cho chúng ta biết qua hình hài thể xác, một mặt Ngài cũng không có giới hạn và hiện diện khắp mọi nơi. Kinh Thánh đã giải thích rõ khi nói, “Thần Đức Chúa Trời vận hành trên mặt nước.” (Sáng thế ký 1:2)

Và bây giờ Kinh Thánh không nói với tôi về hình dạng Thánh Linh trông như thế nào. Tôi chỉ biết được một chút ít về sự tỏ ra của Cha. Và tôi được mô tả một ít về Đấng

Christ. Nhưng những chi tiết liên quan đến sự tỏ mình của Thánh Linh thì thật là ít thấy trong Kinh Thánh. Đôi khi người ta thấy Ngài nhưng không nghe, lần khác lại nghe được Ngài nhưng không thấy. Tuy nhiên bất cứ lúc nào Ngài cũng có thể bày tỏ sự hiện diện và sự điệp của Ngài qua bất cứ hình thức nào Ngài muốn.

III - MỘT SỰ GIỐNG NHAU LẠ LÙNG

“Đức Chúa Trời đôi khi trông giống như thế nào?”

Mặc dù tôi chưa bao giờ thấy Ngài hiện ra trong hình dạng vật chất thấy được cả, nhưng tôi tin- cũng như với Thánh Linh rằng, Ngài có thể khiến Ngài trở nên như Chúa Jêsus trên đất vậy. Thật ra, nhiều dấu ấn thiêng liêng về tính cách đã được ghi rõ trên bản chất của con người, vốn được tạo ra theo bản chất của Đức Chúa Trời. (Sáng thế ký 1: 26-27; Giacơ 3:9)

Thơ Hêbơơ nói về Đấng Christ như là “Sự chói sáng của vinh hiển Đức Chúa Trời, và hình bóng của bốn thể Ngài” (Hêbơơ 1:3). Tôi chỉ có thể đi tới một kết luận sau: Khi chúng ta thấy Chúa Jêsus thì chúng ta cũng thấy Cha nữa. và tôi tin rằng Chúa Giêus cũng là sự bày tỏ Thánh Linh như Ngài bày tỏ Cha vậy. Hãy nhìn Chúa Giêus đi, bạn cũng thấy Đức Thánh Linh nữa.

Một ngày nào đó không xa, tôi sẽ khám phá ra một cách chắc chắn. Và tôi tin rằng bạn sẽ đến nơi ấy thôi.

Một lần nữa Đức Thánh Linh không phải là một ngọn gió nhẹ trên thiên đàng hoặc hơi nước mờ mịt nổi trôi ra vô cuộc sống bạn. Ngài là Đức Chúa Trời, và Ngài ở trong chúng ta, bình đẳng như Cha với Con trong ba ngôi Đức Chúa Trời. Phao lô đã viết thư cho Hội Thánh Côrinhtô nói, “Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trong anh em sao? Ví có ai phá hủy đền thờ của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ phá hủy họ, Vì đền thờ của Đức Chúa Trời là thánh, mà chính anh em là đền thờ” (I Côrinhtô 3:16-17). Ông nói rằng Đức Thánh Linh sống trong đền thờ của Đức Chúa Trời. Chúng ta là đền thờ đó, và Cha và Thánh Linh bình đẳng với nhau trong chúng ta.

IV- ĐỒNG ĐẲNG VỚI CHA VÀ CON

Thánh Linh không chỉ đơn giản là một nhân vật được phân biệt rõ ràng với Cha và Con. Ngài còn hơn thế nữa. Ngài là Đức Chúa Trời đồng đẳng với Cha và Con.

Trước hết chúng ta thấy rằng Đức Thánh Linh thì có mặt khắp mọi nơi. Nói cách khác, Ngài có thể cùng một sự hiện diện ở nhiều nơi. Các linh không cùng lúc ở khắp nơi được, nhưng Thánh Linh thì có thể. Ngài hiện diện ở LosAngeles y như ở Leningrad vậy. Cũng sống động y như thế. Cũng đầy dẫy vinh hiển như thế.

Ngày nay có những người có những lo âu không cần thiết đối với Satan. Họ nghĩ ma quỷ có thể hiện diện khắp nơi. Tôi bảo đảm với các bạn rằng không có điều đó. Satan không thể cùng một lúc có mặt khắp mọi nơi được. Vì sao? Vì các thiên sứ không cùng một lúc có mặt khắp mọi nơi, mà ma quỷ chẳng qua là thiên sứ, một thiên sứ thượng đẳng. Nếu thiên sứ Micheal hoặc Gabriel không thể có mặt khắp mọi nơi thì Satan cũng thế.

Sự hiện diện khắp nơi của Thánh Linh được mô tả như sau trong Thi thiên:
 Tôi sẽ đi đâu xa thần Chúa?
 Tôi sẽ trốn đâu khỏi mặt Chúa?
 Nếu tôi lên trời Chúa ở tại đó,
 Khi tôi nằm dưới âm phủ, kia, Chúa cũng ở đó.
 Nhược bằng tôi lấy cánh hừng đông,
 Bay qua ở tại cuối cùng biển,
 Tại đó Chúa dẫn dắt tôi,
 Tay hữu Chúa sẽ nắm giữ tôi.
 (Thi thiên 138:7-10)

Nhưng không những Ngài có mặt khắp mọi nơi mà còn có quyền năng tuyệt đối nữa, đầy đầy quyền năng. Thiên sứ nói với Mary, “Thánh Linh Chúa sẽ ngự trên người, và quyền năng của Đấng tối cao sẽ che phủ người” (Luca 1:35) Quyền năng của Đấng tối cao chỉ về Thánh Linh. Tương đương với quyền năng của Đấng tối cao chính là Đức Thánh Linh, và Ngài có quyền năng tuyệt đối. Đầy đầy vinh hiển đầy đầy năng quyền. Đức Chúa Trời tối cao.

Đức Thánh Linh cũng là Đấng toàn tri. Ngài biết mọi thứ. Tôi đã thực sự thích thú khi đọc những lời này:

“Ấy là sự mất chưa thấy, tai chưa nghe
 Và lòng chưa nghĩ đến,
 Nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn
 điều ấy cho các con cái Ngài.

Đức Chúa Trời đã dùng Đức Thánh Linh để bày tỏ những sự đó cho chúng ta, vì Đức Thánh Linh dò xét mọi sự, cả đến sự sâu nhiệm của Đức Chúa Trời nữa, “Vả nếu không phải là thần trong lòng người, thì ai biết sự trong lòng người? Cũng một thể ấy, nếu không phải là Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì chẳng ai biết sự trong Đức Chúa Trời” (I Côrinthô 2:9-10)

Hãy nghĩ mà xem, Thánh Linh thật sự dò xét tâm trí của Đức Chúa Trời. Ngài biết cái gì ở đó thì liền bày tỏ cho bạn. Ngài nói, “Ta thấy như vậy như vậy nè. . .” Làm sao Ngài biết được “Những điều sâu nhiệm của Đức Chúa Trời?” Vì Ngài biết tất cả mọi thứ. Ngài là Đấng toàn tri.

Ngoài ra, bạn còn phải biết điều này nữa của satan, rằng nó không thể đọc trong tâm trí bạn được. Các thiên sứ không thể đọc trong tâm trí của bạn, mà ma quỷ là một thiên sứ. Nếu nó đọc được trong tâm trí của bạn thì nó là thần toàn tri rồi. Khoản ấy chỉ có Cha và Thánh Linh mới có quyền. Còn satan thì không thể đọc tâm trí bạn được.

V - CÓ NÊN THỜ LẠY NGÀI KHÔNG?

Đây là một câu hỏi quan trọng mà tôi phải đặt ra. Nếu Thánh Linh ở khắp mọi nơi, nếu Ngài toàn năng, toàn tri, thì chúng ta có nên thờ lạy Ngài như Đức Chúa Trời không? Ngài có xứng đáng cho chúng ta ngợi khen và tôi thờ không?

Các Cơ đốc nhân gặp phải sự rất rối lớn khi họ đi tới chủ đề thờ phượng Thánh Linh. Đó là một đề tài mà thà họ không bàn đến. Nếu bạn hỏi họ, “Tạo sao bạn không thờ lạy Thánh Linh?” thì dường như họ không trả lời được. Họ sẽ nói đại khái như vậy,

“À, đâu có ai nghĩ đến chuyện đó đâu”

Thành thực mà nói, tôi cũng gặp phải vấn đề này. Tại sao? Tại vì ma quỷ lừa dối chúng ta cũng như lừa dối những người khác. Tôi nghĩ, “Tôi phải thờ phượng Ngài như thế nào đây? Tôi có bao giờ được dạy như thế đâu”.

Nhưng Đức Thánh Linh không chỉ là một con chim bay trên bầu trời, cho bạn kinh nghiệm ngũ tuần, Ngài còn hơn thế nữa. Nếu Ngài là những gì mà chúng ta vừa mới bàn luận, tức là ngang bằng với Cha, và ngang bằng với Con, thì Ngài đáng được thờ phượng. Vì nói cho cùng, há chúng ta không thờ phượng Đức Chúa Cha sao? Há chúng ta không thờ phượng Đức Chúa Con sao?

Có lẽ bạn nghĩ, “Làm sao mà Thánh Linh lại đáng cho chúng ta thờ phượng được?” Nhưng mà này bạn có thờ phượng Đức Chúa Cha không? Bạn có thờ phượng Đức Chúa Con không? Thế thì đây có gì khác biệt đâu. Bạn hoàn toàn có thể làm ngập tràn lên Ngài bằng sự dâng hiến và bằng tình yêu của bạn.

Kinh Thánh nói với chúng ta rằng Đức Chúa Trời ba ngôi- Cha, Con và Thánh Linh, cả ba tự hữu: “Huống chi huyết Đấng Christ, là Đấng nhờ Thánh Linh đời đời, dâng chính mình không tì tích cho Đức Chúa Trời, thì sẽ làm sạch lương tâm anh em khỏi công việc chết, đặt hầu việc Đức Chúa Trời hằng sống, là đường nào.” (Hêbơr 9:14)

Khi chúng ta học về các thiên sứ, chúng ta thấy rằng họ chỉ hiện diện với sự hiện hữu của Chúa Jêsus. Nhưng tôi báo tin cho bạn biết, Đức Thánh Linh có thể coi như một cá nhân riêng biệt, một “cái tôi”, y như Đức Cha và Đức Con vậy.

VI- DẦU, NƯỚC, ĐÁM MÂY VÀ ÁNH SÁNG

Từ lần đầu gặp gỡ Đức Thánh Linh, tôi đã kinh nghiệm ngày càng thêm rằng Ngài thật hiện hữu. Mỗi câu Kinh Thánh mỗi lần đối diện, và mỗi sự tỏ bày, lại càng làm cho bước đi của tôi trong Thánh Linh thêm hoàn hảo.

Gần đây trong lúc đang học lời Chúa, tôi nói với vợ tôi, “Em biết không, anh cảm thấy sự hiện diện của Đức Chúa Trời đầy dẫy khắp nơi anh” Chính đây là điều đã chạm vào tôi khi tôi đang tra xem nghĩa của các câu Kinh Thánh và sự liên quan của chúng với Thánh Linh vào tối hôm ấy.

Tôi tự hỏi, “Làm Thánh Linh buồn lòng thực ra là thế nào?”

Tôi học được rằng Thánh Linh không chỉ là thần linh có thể có hình dạng, mà Ngài có thật đến nỗi chúng ta có thể chống cự Ngài. Ngày nay nhiều người nghĩ rằng Thánh Linh là một ngọn gió. Nhưng không phải. Đó chỉ là một trong những biểu tượng nằm trong danh sách dài mô tả về Đức Thánh Linh mà thôi, dầu, nước, lửa, chim bồ câu, đám mây, ánh sáng, và nhiều nữa. Nhưng có một điều chắc chắn rằng Ngài không phải giống như các biểu tượng đó.

Gió vô hình đối với mắt nhìn, nhưng bạn không thể chống lại gió. Từ “Chống cự” nghĩa là đối kháng. Bạn không thể đối kháng lại gió được. Cố gắng chống lại gió xem, nó vẫn tạt qua bạn. Tuy nhiên bạn có thể chống lại Thánh Linh. Bạn có thể thực sự bắt Ngài ngừng hoạt động. Êtiên khi giảng tại toà công luận, đã trích lời Môi se nói, “Hỡi những người cứng cổ, lòng và tai chẳng cắt bì kia ! Các ngươi cứ nghịch với Đức Thánh Linh hoài, tổ phụ các ngươi thế nào thì các ngươi cũng thế ấy” (Công vụ 7:51)

Họ nghịch với Ngài, và bất hạnh thay, họ đã thành công. Hãy nhớ điều này: Bạn

không thể chống lại gió, dầu, và ngay cả chim bồ câu, vì nó sẽ bay đi, nhưng bạn có thể chống lại một thân vị, và Đức Thánh Linh là thế đó.

Rồi tôi truy tìm nghĩa của từ “buồn lòng” trong căn từ Hylạp. Gốc của chữ đó là “Loopa”, có nghĩa là cảm thấy đau đớn trong tinh thần và thể xác. Nó có nghĩa là chịu một nỗi thống khổ về tinh thần và thể chất vậy.

Đức Thánh Linh là một thân vị, nếu không, Phaolô đâu có nói: “Đừng làm buồn lòng Đức Thánh Linh”. (Êphêsô 4:30). Đức Thánh Linh không chỉ tổn thương, mà sự tổn thương ấy còn lan khắp mọi mức độ tình cảm của Ngài. Ngài “buồn lòng”, và sự buồn lòng ấy có vẻ sâu sắc hơn rất nhiều.

Không những thế, Đức Thánh Linh còn có thể bị “dập tắt”. Từ ấy có nghĩa là vùng dậy đi. Phao lô cảnh cáo Hội Thánh tại Têsalônica “Chớ dập tắt Đức Thánh Linh” (1 Têsa 5:19). Bạn không thể dập tắt cùng các biểu tượng khác. Nhưng bạn có thể ngăn lại một người và Đức Thánh Linh là thế đó.

VII- RẤT DỄ BỊ TỔN THƯƠNG:

Bạn cũng phải hiểu rằng Đức Thánh Linh biết đau khổ, biết cảm thấy giày vò. Ngài biết “buồn rầu”. Êsai đã nói về lòng thương xót của Chúa và sự nhơn từ của Ngài đối với dân Ysơraên rằng, “Song họ đã bội nghịch, đã làm cho thần thánh Ngài buồn rầu, Ngài bèn trở lại cừ thù với họ, và chính Ngài chinh chiến với họ” (Êsai 63:10). Thật khó tưởng tượng, nhưng đó là sự thật. Đức Thánh Linh có thể cảm thấy đau đớn, bị giày vò bởi con người.

Trong nguyên ngữ, Từ “buồn rầu ở đây mang ý nghĩa mệt mỏi, nao sồn, lo âu, và thậm chí đau khổ. Chỉ có một người có thể thành mục tiêu của một sự dấn vật đường ấy.

Một cơn gió mạnh thì không thể lặng được, nhưng Đức Thánh Linh thì được: “Đoạn người gọi ta và nói với ta rằng: “Này . . . đã làm cho thần ta yên lặng” (Xachari 6:8) Đức Thánh Linh là một thân vị có thể đáp ứng lòng mong mỏi của các bạn. Bạn có thể yêu cầu Ngài yên lặng đi, và Ngài sẽ làm, và khi đó bạn quá cả gan làm buồn Ngài.

Đã nhiều lần trong những buổi nhóm công cộng, tôi thấy Đức Thánh Linh sắp sửa lên tiếng nhưng rồi Ngài lại yên lặng đi vì có nhiều biểu hiện xác thịt ở nơi ấy. Và giây phút thiêng liêng ấy, tôi cảm thấy Đức Thánh Linh rút lui đi.

Đức Thánh Linh không phải là người chiến đấu, Ngài là một người yếu. Nếu bạn muốn chống cự Ngài, Ngài sẽ ra đi. Ngài không giống như satan là lẩn ra xa bạn khi bạn chống cự nó, như Kinh Thánh đã nói. Còn Đức Thánh Linh thì không phải như vậy, Ngài không chạy xa vì sợ hãi, nhưng đúng hơn Ngài tránh mặt bạn với một tấm lòng tổn thương. Nếu Ngài buồn lòng Ngài sẽ nhẹ nhàng rút lui. Nếu ngài bị dập tắt Ngài sẽ lặng lẽ rời đi. Thật thê thảm khi hình dung ra cảnh người ta sẽ làm buồn lòng hoặc cố làm người đáng yêu dường ấy phải căm đi. Nhưng loài người đã làm thế đấy. Con dân Ysơraên đã làm thế đấy. Và ngày nay trong khi Ngài đang mong mỏi tình yêu và sự thông công của chúng ta đã làm Ngài tổn thương qua sự thiếu hiểu biết và nổi loạn của chúng ta.

Giờ đây tôi như vẫn còn nghe cô Kathryn Khulman ở Pittsburgh nức nở với một nỗi niềm đau khổ đến thế, “Làm ơn, xin đừng làm Ngài tổn thương. Đối với tôi Ngài là tất cả”

CHƯƠNG THỨ BẢY

7

GIÓ CHO NHỮNG CÁNH BUỒM

“Nếu các con thấy một người say ở bên này đường thì hãy băng qua bên kia đường” Đó là lời khuyên của cha tôi dành cho lũ nhóc họ Hinn khi tôi bắt đầu lớn lên ở đất thánh.

Mỗi buổi sáng các anh chị em của tôi cùng tôi đi bộ tới trường công giáo. Và chắc chắn là điều ấy phải xảy ra, tối thiểu là một lần rồi, và hầu như bằng bản năng tôi nhớ lời dạy của ba tôi, không nói một lời chúng tôi băng qua bên kia đường cho đến khi người say vượt qua khỏi chúng tôi. Làm sao bạn biết được anh ta có say hay không? Chúng tôi đâu có đi lên và hỏi, “Ông ơi, Ông có say không?” hay là, “Cho tôi ngửi miệng ông nhé”. Dĩ nhiên chúng tôi không làm vậy rồi. Cho dầu là trẻ con, nhưng chúng tôi cũng biết là ông ta đang xỉn. Vì mọi thứ nơi ông ta mách cho chúng tôi biết thế, cái cách ông đi chuyển, cái vẻ mặt, quần áo bù xùi. Và nói theo người Anh thì ông ta đang say khướt.

Theo lẽ thật thì sở dĩ ông có hành vi chương kỳ như thế, giản dị bởi vì: Ông đang bị một lực lượng xấu điều khiển. Ông ta đang ở dưới một ảnh hưởng xấu xa.

Sứ đồ Phaolô hết sức thẳng thắn khi nói, “Chớ say rượu vì rượu xui cho lương tuồng, nhưng phải đầy dẫy Đức Thánh Linh” (Êphêso 5:18). Thật là một sự tương phản rõ rệt giữa cách sống bừa bãi và cách sống công nghĩa. Sự say sưa theo như Phaolô cảnh cáo, mang đến những hành vi xấu. Nhưng nếu một người nam hay nữ có thể bị rượu điều khiển, thì Đức Thánh Linh lại còn có thể làm chủ một người đến mực nào?

Thật là khó đoán định xem ai đang làm chủ người đó, phải không?

Chẳng khó chút nào. Hằng ngày bạn đều gặp những người mà tâm trí, tấm lòng cách xa Chúa hằng nhiều năm ánh sáng. Rất dễ thấy. Bạn nghe thấy tất cả ngôn ngữ, qua hành động của họ. Dường như chính satan đang hướng dẫn nhất cử nhất động của họ vậy.

ĐỜI SỐNG ĐẦY DẪY THÁNH LINH

Nhưng còn người đã gặp gỡ Đức Thánh Linh thì sao? Những dấu hiệu bên ngoài nào cho thấy đó là một đời sống đầy dẫy Thánh Linh? Nhiều lắm, và sự thay đổi của họ làm cho người khác phải giật mình. Nó không thể giải thích được. Thành linh những biểu hiện tích cực bắt đầu phát triển ở mọi nơi mọi lúc.

Ngay khi nói, “hãy đầy dẫy Thánh Linh” Phaolô miêu tả bốn kết quả tách bạch có thể xảy ra với bạn. Nó giống như trồng những hạt giống trong một mảnh đất Thánh Linh và đang gặp một mùa gặt của nước Đức Chúa Trời vậy.

I- BẠN SẼ ĐƯỢC THAY ĐỔI

Biểu hiện đầu tiên của đời sống đầy dẫy Thánh Linh mà bạn có thể chờ xảy ra là: ngôn ngữ của bạn thay đổi. Sứ đồ Phaolô bảo chúng ta hãy nói bằng: “Ca vịnh thơ thánh” (Êphêsô 5:19). Các bạn có thể tưởng tượng cả thế giới này thật kỳ diệu biết bao khi những mẫu đối thoại của chúng ta giống như là chúng ta đang đọc Thi thiên vậy.

Một sự nghiên cứu gần đây cho thấy rằng tính tất cả các từ trong tiếng Anh, thì từ I (Tôi) được sử dụng nhiều nhất. Nhưng một Cơ đốc nhân được Đức Thánh Linh hướng dẫn có từ vựng mới, không lấy cái tôi làm trung tâm nữa, mà lấy Đức Chúa Trời làm trung tâm. Thật là bất ngờ, vì bạn sẽ nói những câu như : “Ngợi khen Chúa” (Thi thiên 105: 1). Và hãy để loài người có hơi thở ngợi khen Ngài.” (Câu 6)

Còn đây là dấu hiệu thứ hai mà Phaolô nói sẽ xảy ra: Bạn sẽ có một bài ca mới. Sứ đồ nói, bạn sẽ “hết lòng hát ngợi khen Chúa.” (Êphêsô 5:19) Còn hơn là một bài ca mới nữa, vì đó chính là sự thay đổi diễn ra trong tâm hồn bạn. Khi bạn được thay đổi từ bên trong thì một giai điệu du dương sẽ trào dâng lên. Đó là một phản ứng khôn cưỡng bộc phát. Tôi không dám nói mình là một ca sĩ, nhưng từ giây phút gặp gỡ Thánh Linh, trên môi miệng tôi có một bài ca.

Biểu hiện thứ bốn là: Bạn bắt đầu cảm tạ. “Thường thường nhơn danh Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, vì mọi sự tạ ơn Đức Chúa Trời là cha chúng ta” (Câu 21)Đột nhiên bạn bắt đầu biết ơn Chúa về mọi thứ. Bạn cảm ơn Ngài về điều tốt cũng như điều không tốt. Bạn nhận thấy rằng Đấng ban cho mọi ân tứ biết rất đích xác cái bạn đang cần. Kết quả là bạn có sự biến chuyển trong thái độ. Cho dù điều gì có xảy ra đi nữa thì bạn sẽ nói, “Cảm ơn Ngài”

Dấu hiệu rất rõ ràng thứ tư là bạn sẽ trở thành một kẻ phục vụ. “Hãy kính sợ Đấng Christ mà vâng phục nhau” (câu 21). Điều ấy nói lên câu, “Hãy kính trọng nhau trong tình yêu thương”. “Tấm lòng của bạn sẽ khao khát phục vụ người khác. Đức Thánh Linh mang bạn đến một nơi mà bạn sẽ phải nói, “Xin hãy cho con biết con sẽ thực hiện”

Đầy dẫy Thánh Linh có nghĩa gì? “Nhiều người nghĩ điều đó giống như lái chiếc xe Honda đến trạm xăng và đổ xăng vô bình như không phải vậy đâu.

Nơi bực giảng tôi có một chai dầu. Theo Kinh Thánh dạy, tôi dùng chai dầu này để xúc dầu cho kẻ tiến lên để được chữa lành. Đó chỉ là một thứ đồ đựng đơn giản và nhỏ, đựng dầu Ôliu. Nhưng khi tôi dùng hết thì nó hết. Chai dầu này không thể tự đầy lại.

Từ “Đầy dẫy” trong thư Êphêsô chẳng liên quan gì đem cái chai hoặc bình được đổ đầy cả. Thì hiện tại trong ngôn ngữ Hy Lạp được sử dụng để chỉ rằng sự đầy dẫy Thánh Linh không phải là kinh nghiệm một lần đủ cả. Đó là một kinh nghiệm liên tục.

Bạn đã từng bao giờ trải qua một ngày trên tàu chưa? Hồi hộp thích thú lắm. Điều gì xảy ra cho chiếc thuyền khi các cánh buồm đầy căng? Con thuyền bắt đầu chuyển động phải không? Đó chính là điều Phaolô đang nói với bạn. Ông muốn bạn đầy dẫy, không giống như một cái chai đổ đầy như bất động, nhưng giống như một cánh buồm liên tục được ngập căng gió. Và cứ thế mãi. Ông muốn bạn chuyển động về phía đàng trước với ngọn gió Thánh Linh không bao giờ dứt ngập căng cánh buồm thuộc linh của bạn.

II- BẠN NGHĨ BẠN LÀ AI?

Được đầy dẫy Thánh Linh sẽ dẫn đến hành động. Điều này xảy ra trong ngôn ngữ, trong lòng, trong thái độ, và trong hoạt động của bạn. Thật là một sự thay đổi lạ lùng làm sao ! Bây giờ lời nói của bạn được cao hẳn lên, trong lòng có sự hoà hợp, bạn dâng lời cảm tạ Chúa, và bạn thành thực cùng hạ mình phục vụ người khác.

Làm sao một người nam hay nữ được đầy dẫy Thánh Linh lại nói những điều thuộc trần tục được? làm thế nào họ có được một tâm hồn đầy ghe tị, cay đắng, và chỉ trích? Một người đầy dẫy Thánh Linh không nói, “Bạn nghĩa bạn là ai mà lại dạy bảo tôi phải làm điều này hay điều nọ?” hay “Tại sao Chúa lại xử với tôi như vậy?” Đây là những dấu hiệu của một con người lấy cái tôi làm trung tâm, “Trống rỗng Đức Thánh Linh” thay vì “Đầy dẫy Thánh Linh”

Khi Đấng Christ trở về với Cha, Ngài không định để bạn tự làm lấy. Sự giúp đỡ đang đến với bạn: “Chẳng phải bởi quyền thế cũng chẳng phải bởi năng lực, nhưng là bởi thần ta, Đức Giê Hô Va vạn quân phán vậy” (Xachari 4:6)

Ấy có bởi Thánh Linh mà bạn có thể làm vinh hiển Chúa Jêsus. Ấy là bởi Thánh Linh mà tấm lòng bạn được đầy bài ca. Ấy là bởi Thánh Linh mà bạn có thể nói, “Chúa Jêsus ơi, con cảm ơn Ngài vì tất cả mọi thứ”. Và ấy là bởi Thánh Linh mà bạn đầy dẫy quyền năng để nói, “Tôi tha thứ cho anh”.

Tình yêu của Đức Chúa Trời văng đổ ra trong lòng bạn bằng cách nào ? Bởi Đức Thánh Linh.

Bạn chưa từng bao giờ thấy được ngọn gió, song bạn chắc chắn đã thấy được hậu quả của gió khi nó đi ngang qua. Cây cối rạp xuống. Cờ phấp phới. Và thuyền bắt đầu chuyển động. Ô, Gió có sức mạnh dường nào.

Bạn không cần phải thấy Đức Thánh Linh để biết Ngài đang sống động. Bạn có thể cảm thấy bằng chứng trong quyền năng mà Ngài cho bạn. Cứ mỗi lần Ngài đầy dẫy bạn, thì việc tìm kiếm một bằng chứng xác nhận lại Ngài quả trở thành một công tác vô bổ. Có lần có người hỏi tôi, “Benny à, xin hãy nói cho tôi biết, tôi có được đầy dẫy Thánh Linh không?”

Tôi đáp, “Ông bạn ơi, nếu anh không biết, thế thì anh chưa đầy dẫy rồi. “Bạn không cần phải hỏi một khi bạn nhìn thấy kết quả. Những người nào còn thắc mắc về sự đầy dẫy của họ, nghĩa là họ chưa bao giờ nhận được điều ấy.

III - BẮT ĐẦU VỚI SỰ CỨU RỐI

Có lẽ bạn sẽ hỏi, “làm thế nào để trở nên đầy dẫy Thánh Linh? Nếu tôi nói tiếng mới thì đó có phải là dấu hiệu không?”

Đức Thánh Linh hiện diện ngay khi bạn xin Chúa Jêsus tha thứ tội lỗi của bạn và làm sạch lòng bạn nếu bạn không tin điều đó tức là bạn không hiểu về ba ngôi. Như Phaolô đã viết cho Tít rằng, “Ngài cứu chúng ta, không phải cứu vì việc Chúa ta đã làm, nhưng cứ theo lòng thương xót Ngài, bởi sự rửa và sự sanh lại và sự đổi mới của Đức Thánh Linh mà Ngài đã rải trên chúng ta cách dư dật bởi Đức Chúa Giêsus Christ, Cứu Chúa chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ ơn Ngài được xưng công bình, trở nên con kế tự

của Ngài trong sự trong cậy của sự sống đời đời” (Tít 3:5-7)

Nhưng bây giờ chúng ta đang nói về sự đầy đầy Thánh Linh một cách hiển nhiên mà hàng trăm triệu người trên thế giới, nói theo nghĩa đen, đã từng trải được con số thống kê còn vượt trội hơn thế. Tôi biết rằng vài người vẫn còn thích tranh cãi về điểm này, nhưng, “Kinh nghiệm bao giờ cũng thắng hơn lý luận”

Tôi không bao giờ quên được mấy ngày đầu tiên sau khi được tái sinh. Lúc ấy tôi giống như một đứa trẻ nhỏ vậy, biết được một đứa trẻ thì ra sao rồi. Chúng tôi luôn luôn té ngã, la khóc, và đòi hỏi người khác giúp đỡ. Tôi như thế đấy. Thực ra, Lúc ấy tôi có chia sẻ với một người trong Hội Thánh cũng một mối nghi ngờ mà bấy nay tôi vẫn nghe người khác chia sẻ với tôi. Tôi nói với người đó: “Ồ ! Tôi khổ quá! Ông ta hỏi có chuyện gì không ổn vậy?”

Tôi đáp, “Tôi không biết chắc là mình được đầy đầy Thánh Linh không nữa?”

Ông ta hỏi tôi, “Benny ơi, Anh đang đặt câu hỏi đấy ư?”

Tôi đáp : “Dạ”

Và ông ta nói, “Đó là tất cả những gì anh cần phải làm đấy”

Bạn thấy đó, tôi chỉ là một em bé trong Christ. Lúc ấy tôi không biết gì về những điều mà ngày nay tôi biết cả. Tôi thật sự không biết mình đang làm gì nữa, nhưng ai đó có nói với tôi rằng: “Điều anh đang cần, ấy là nói tiếng mới”.

Nhưng sau đó tôi học biết rằng nói tiếng mới chỉ là một trong các ân tứ. Bạn không thể cần các ân tứ cho bằng cần Đấng ban ân tứ được. Phaolô viết cho Hội Thánh ở Rôma rằng, “Vì các sự ban cho và các sự kêu gọi của Đức Chúa Trời chẳng hề được đổi lại bao giờ” (Rôma 11:29) Các ân tứ đã cho ra không bao giờ bị lấy lại, nhưng Đấng ban cho quyền năng có thể rời chúng ta, và Đấng ấy sẽ bị rút lại khỏi chúng ta nếu bị chúng ta lơ là và làm cho Ngài buồn lòng.

Đừng bao giờ quên điều đã xảy ra với vua Saulơ. Chúa nói, “Ta hối hận vì đã lập Saulơ làm vua; bởi người đã xây bỏ ta, không làm theo lời ta” (I Samuên 15:11) Và khi vua Đavít được Samuên xức dầu làm vua mới thì, “Thần của Đức Giê Hô Va lia khỏi Saulơ” (I Samuên 16:14)

THUẬN PHỤC

1- BẠN ĐÃ VÁ ĐƯỢC BUỒM MÌNH CHƯA?

Có lẽ bạn sẽ hỏi, “Làm thế nào đến gần Thánh Linh? Làm sao để có thể sẵn sàng tiếp nhận Ngài?”

Có lẽ tôi sẽ hỏi bạn một hoặc hai câu hỏi: Thuyền bạn đã sẵn sàng đi biển chưa? Nó có chịu nổi biển không? Bạn đã vá lại các buồm chưa? Chúng có sẵn sàng nhận gió Thánh Linh khi Ngài khởi sự thổi lên bạn không?

Cũng giống như việc chuẩn bị hôn nhân ấy mà. bạn bỏ ra thì giờ suy nghĩ và sửa soạn cho giây phút bạn đứng trước bàn thờ thiêng liêng. Rồi bạn sẽ thể nguyện “chung thủy suốt đời” Khi ấy bạn thật sự hiến dâng thân mình cho người bạn trăm năm của bạn. Đó là một hành động thuận phục tình yêu một cách xả kỷ. Từ giây phút đó trở đi, mỗi ràng buộc duy nhất của sự giao thông được thành lập và chỉ có vợ chồng mới biết.

Nhưng điều gì xảy ra nếu bạn rút một phần bản thân đã được cam kết cho đi

trong cuộc hôn nhân ấy? Bạn nói, “Em không thể lấy hết ! Phần đó thuộc về tôi” Và điều gì xảy ra nếu người hôn phối của bạn cũng nói tương tự? Hẳn điều ấy sẽ tạo ra một rào cản trong mối quan hệ của các bạn. Sự hợp nhất sẽ bắt đầu sụp đổ tan tành. Mối tương giao sẽ bị khựng lại. Chỉ có thuận phục hoàn toàn mới mang lại một mối tương giao toàn bộ. Và nó sẽ sinh sản tình yêu và sự thông hiểu.

Chỉ có một cách duy nhất để phục hồi một mối quan hệ đã gãy vỡ. Giống như cánh buồm trên tàu, bạn không tiếp tục kéo căng siết chặt chúng nữa. Ngược lại bạn phải uyển chuyển và đầu hàng, phải thực sự thận theo sự đổ đầy mới của tình yêu

Giây phút ban đầu gặp Chúa, Ngài sẽ đổ đầy Thánh Linh cho bạn. Bạn không cần phải van xin để được đổ đầy, và nó cũng không đòi hỏi phải đầy một xô nước mất. Điều duy nhất cần thiết là cần một sự thuận phục hoàn toàn trước Đấng Christ và là một tấm lòng tình nguyện muốn nắm giữ Thánh Linh quý giá của Ngài.

Sự thuận phục hoàn toàn mang đến để sự đổ đầy trọn vẹn, và sự thuận phục hoàn toàn cũng mang lại một mối thông công trọn vẹn nữa. Nhưng cũng giống như trong hôn nhân, bạn phải làm điều ấy mỗi ngày phải nói, “Jésus ơi , con yêu Ngài,” “Đức Chúa Trời ơi con tôn thờ Ngài”, “Thánh Linh quý giá ơi con khao khát sự thông công với Ngài” Chỉ cần bạn lơ là trò chuyện, liên lạc một ngày thôi thì hôm sau sẽ thấy khó khăn hơn một chút đấy.

2-GIỐNG MỘT CON GIAO BÉN

Điều gì xảy ra đến cho một cuộc hôn nhân nếu một người trong cuộc lại lơ là người kia? Chỉ sau một thời gian ngắn, sự cay đắng bắt đầu bước vô tâm lòng, và lời lẽ nói ra với nhau sẽ cắt như dao bén. Chẳng bao lâu sự ghẻ lạnh sẽ hoá thành giận giữ, ghen tị và tẻ hơn nữa. Trong nhiều trường hợp nó dẫn đến hậu quả ly thân, ly dị và ghét nhau, nhưng sự rạn nứt cũng rất dễ hàn gắn; chỉ cần một sự thuận phục mới mẻ xuất phát từ linh hồn bạn là được; một sự làm mới lại lời thề ước, “yêu mến tôn trọng và âu yếm”

Cũng tương tự vậy nếu bạn lơ là Chúa bạn sẽ phát triển sự cay đắng và giận giữ, và đột nhiên bạn sẽ không còn thông công được với Chúa nữa. Đó cũng là điều xảy ra với dân Ysơraên, trong đồng vắng họ bắt đầu lầm bầm, “Chớ chi chúng tôi đã chết trong xứ Êđíphtô, hay là đã chết trong đồng vắng này, vì cơ nào Đức Giê Hô Va, và dẫn tôi vào xứ này đặng vì gươm mà ngã?” (Dân số ký 14:2-3) Và Chúa đã phán với Môi se và Arôn, “Ta sẽ chịu hội chúng hung dữ này hay lầm bầm cùng ta cho đến chừng nào?” (Cầu 27)

Con dân Ysơraên đã đi từ chỗ nói, “Chúa là Đức Chúa Trời, đến chỗ lầm bầm” “Trở về Êđíphtô há chẳng là điều tốt hơn sau?” Điều gì đã gây nên điều thay đổi ấy? Bởi vì họ đã ngưng tìm kiếm Ngài, và lòng họ trở cứng hơn, và họ đã bỏ Ngài trước khi hiểu ra chuyện.

Đừng để một ngày nào trôi qua mà không có sự thuận phục tươi mới trước Chúa. Phao lô viết, “Dầu người bề ngoài hư nát, nhưng người bề trong cứ đổi mới ngày càng hơn” (II Côrinhtô 4:16). Sự thuận phục phải liên tục, đó là một sự dốc đổ bản ngã luôn luôn, không bao giờ nghỉ, trước Chúa. Và khi bạn đã tập thành thói quen, bạn sẽ bắt đầu kinh nghiệm được sự hiệp nhất hoàn hảo, mối thông công toàn vẹn, sự hiểu biết trọn vẹn, và tình yêu đầy đủ của Đức Chúa Trời.

Tôi tin rằng ý muốn của Đức Chúa Trời là bạn phải liên tục đầy đầy Thánh Linh.

Cũng với ý nghĩa trong câu: “Hãy đầy dẫy Thánh Linh”, Phaolô bảo chúng ta trong Êphêô 5:17 rằng, “Vậy chớ nên như kẻ dại dột, nhưng phải hiểu rõ ý muốn Đức Chúa Trời là thể nào” Phaolô chẳng chút nghi ngờ gì về ý muốn của Đức Chúa Cha là ý muốn Thánh Linh trong mỗi kẻ tin. Đó là ý muốn của Đức Chúa Trời trong mọi ông cha, bà mẹ, cho mọi thanh niên và cho bạn.

3 - THƯ GIẢN, THƯ GIẢN

Tôi nhớ có một lần trong một Hội Thánh gần Toronto, tôi thấy một chàng thanh niên đang cầu nguyện để đầy dẫy Thánh Linh. Tôi chẳng bao giờ quên được cái vẻ mặt của chàng ta, căng ra đây về căng thẳng. Anh ta rõ ràng là van xin theo đúng nghĩa đen, để được gặp gỡ Thánh Linh.

Tôi đi qua chỗ anh rồi nói, “Bạn trẻ ơi bạn không bởi van xin mà được điều gì đâu. Chỉ cần bạn thư giãn mình, khi bạn thuận phục thì vô cùng dễ dàng” và anh ta đã làm như thế, Đức Thánh Linh gáng trên anh thật là đẹp đẽ. Một nụ cười phảng phất trên mặt khi anh khởi sự cầu nguyện bằng ngôn ngữ thiên đàng.

Thuận phục ra sao? Điều ấy chẳng xảy ra nếu bạn còn cố gắng. giống như học bơi vậy. Nếu bạn gồng mình chống chọi để bơi thì bạn sẽ bắt đầu chìm, và thậm chí còn chết đuối nữa. Đó là lý do các thầy dạy bơi trước hết phải dạy trẻ em buông mình và học nổi. Việc bơi sẽ tới rất tự nhiên khi bạn không cố chiến đấu.

Và đó cũng là cách thuận phục, nó đến gần như là tự động, với một trái tim chịu đầu hàng. Khi bạn gặp gỡ người bạn đời được dành cho mình thì bạn không phải “Cố yêu” Đó là một cách gì hoặc là có hoặc là không. Bạn không phải lao động với điều đó, vì tình yêu là thuận phục.

Khi Chúa Jêsus là Chúa của bạn, khi bạn yêu mến Ngài hết lòng, thì thuận phục Ngài chẳng khó. Cũng tương tự như thế đối với Thánh Linh. Mỗi ngày, khi bạn trình diện với Ngài, thì Ngài sẽ đổ đầy bạn. Bạn cứ được tươi mới như một đóa hoa dưới ánh nắng sớm mai. Ngài cứ tiếp tục cho bạn sự sống, và những bông hoa ấy dường như không bao giờ tàn.

Tôi không thể chỉ bạn làm thế nào để đến gần Ngài, nhưng tôi thì làm thế này. Rất nhiều bận tôi vào phòng, khóa cửa lại, và chỉ việc đứng đó với cánh tay đưa thẳng lên trời. Ngài biết tôi yêu Ngài; Tôi biết Ngài yêu tôi, và tôi đang chờ đợi để nhận Ngài với đôi tay rộng mở.

Rất lâu rồi, có một lần tôi đòi xin tình yêu của Ngài. Tôi không bao giờ sẽ không bao giờ quên được lần ấy. Đó là suốt thời gian tôi đang có tranh chiến với gia đình. ba mẹ tôi chưa được tái sanh, cho nên mối quan hệ giữa chúng tôi rất buồn. Rồi một tối nọ, trong phòng mình, tôi ngẩng lên, nói, “Chúa Jêsus ơi, con biết nói trong lời Ngài rằng Ngài yêu con . . . nhưng xin con một đặc ân: Hãy nói cho con biết rằng Ngài yêu con.” Và sau đó tôi đi ngủ.

Vào giữa đêm, tôi bị đánh thức dậy bởi một giọng nói giống như tiếng nước chảy âm âm. Tôi chỉ biết mô tả âm thanh đó nghe rất đầy đặn, nặng nề. Rồi một giọng nói nghe rõ ràng, có lẽ đến từ một nơi nào đó, mà cũng nghe như đến từ mọi phía, bắt đầu cất lên. Bên trên dòng lũ đó, tôi nghe một giọng nói rất rõ như bất cứ giọng nói nào tôi có thể nghe được. Giọng đó nói rằng, “Ta yêu con !Ta yêu con”Đó là chính giọng nói của

Chúa Giêsu. Vào giây phút đó, các bức tường nhà phòng tôi có vẻ như thực sự chấn động, rung lên. Tôi rất kinh sợ bởi vì sự hiện diện của Chúa lạ lùng quá.

Nhưng từ lúc ấy trở đi, tôi không bao giờ đòi thấy tình yêu của Ngài nữa. Ngài cho chúng ta những kinh nghiệm loại ấy khi chúng ta thấy chúng ta cần chúng, chứ không phải khi chúng ta muốn chúng.

Nhiều lần tôi đứng trong phòng và không nói một lời. Tôi luôn giữ yên lặng hoàn toàn. Tôi chắc chắn rằng bạn đã từng kinh nghiệm những lúc không cần phải thốt ra một lời nào để đoan chắc tình yêu của bạn với ai đó. Có những lần rất đặc biệt giữa hai người khác nhau, mà chỉ cần một lời thốt lên cũng đủ hủy phá khoảnh khắc khó quên ấy. Yên lặng thường là ngôn ngữ đẹp nhất.

Cũng có rất nhiều lần tôi đứng trong phòng, và đột nhiên mắt tôi ngập nước. Có một vẻ đẹp và sự ấm áp không thể diễn tả được đây trong không khí khi Ngài khởi sự đổ đầy tôi. Nó đã xảy ra như thế nào? Tôi đã làm gì? Thật sự tôi chẳng làm gì cả, chỉ đứng đó trong sự hiện diện của Ngài với một sự thuận phục bên trong. Nhưng sự lặng yên hoàn hảo ấy. Khi khởi đầu được tiếp nối bằng sự thờ phượng và tôn kính mà tôi chẳng bao giờ muốn chấm dứt.

Khi bạn được liên tục đầy dẫy Thánh Linh của Đức Chúa Trời thì đời sống cầu nguyện của bạn có một chiều kích mà không không thể nghĩ rằng có thể có được. Để kinh nghiệm làn gió tươi mới của Thánh Linh vốn được đổ đầy đời sống của bạn bằng sự ngợi khen, thì bạn cần phải hiểu cách làm thế nào để tới gần Ngài Đức Chúa Trời trong khi cầu nguyện.

4- TỪNG BƯỚC MỘT

Có bảy bước rõ ràng để cầu nguyện

Bước thứ nhất là “Xưng nhận”. Bạn hãy bắt đầu bằng cách hiểu biết Đức Chúa Trời là ai. “Ápraham gọi Ngài là Giê Hô Va Đức Chúa Trời chí cao, Chúa tể của trời và đất” (Sáng thế ký 14:22) Hãy bắt đầu bằng cách sống công bố quyền năng của Đấng vạn năng. Êli bắt đầu bài cầu nguyện trên núi Cạcmên như sau: “Lạy Giê Hô Va, Đức Chúa Trời của Ápraham, của Ysác và của Ysoraên.” (I Các vua 18:36). Nếu bạn muốn lửa rơi xuống, hãy khởi sự xưng nhận Đức Chúa Trời là ai

Bước kế tiếp trong sự cầu nguyện là “nài xin”, Giản dị thôi, đó là “hãy trình bày các nhu cầu của anh em lên Chúa” Nhưng buồn một nỗi, đây là cái bước mà nhiều người mất nhiều thời gian cho nó quá. Toàn buổi cầu nguyện của họ dường như chỉ chú trọng đến nhu cầu, ước muốn và khao khát. Tất nhiên là các vấn đề cá nhân của bạn đáng cho Chúa chú ý đến, nhưng khi bày tỏ cho Chúa xong, đầu phải đã đến lúc “Amen” liền đầu, vì điều hay đẹp nhất là những bước tiếp theo.

Bước thứ ba, bước tôi yêu thích, trân trọng, là tôn thờ. Đây là khoảnh khắc dành cho sự thờ phượng và có vẻ tuyệt đối. Yêu mến Ngài. Tôn thờ Ngài. Nó có thể bắt đầu bằng lời, “Jesus ơi, con yêu Ngài” Thành linh bạn sẽ cảm thấy sự hiện diện của Thánh Linh, và hai giờ sau, bạn nhìn đồng hồ và nói, “Tôi không thể tin được là thời gian đi mau đến vậy” Phút giây ấy rất thưa và rất sống động.

Bước thứ tư: Giây phút thân tình. Đây là lúc quá đỗi yêu thương, quá đỗi thiêng liêng, quá đẹp không thể tả xiết. Có nhiều lần, khi đang chìm sâu vào sự cầu nguyện, tôi

cảm thấy như có ai đang đứng đó, xoa trán tôi, nói, “Cám ơn con, ta rất vui được ở bên con”

Hãy nhớ rằng Đức Thánh Linh không bao giờ áp đặt chính mình Ngài lên bạn cả. Ngài không đặt những đòi hỏi và quy định lên đời sống cầu nguyện của bạn, Nhưng nếu bạn nói giúp con cầu nguyện đi, “Thì Ngài sẵn sàng đáp ứng”

Nhiều lần trong đời tôi, sự cầu nguyện ở mức độ này đã kéo dài suốt mấy tiếng đồng hồ, nhưng phút giây thân tình không phải là bước xuất phát trong tiến trình cầu nguyện, cũng không thể bỏ bằng những bước trước để đạt ngay đến điểm này.

Bước thứ năm là cầu thay: Chúa Jêsus nói Thánh Linh sẽ bày tỏ mọi điều cho chúng ta và đó chính là điều đã xảy ra cho tôi. Khi bạn mời Thánh Linh giúp bạn cầu nguyện, Ngài không nhắm vào các nhu cầu và ước muốn vị kỷ của bạn. Không ! Mục tiêu của Ngài ở bên ngoài kia ! Ngài đã đặt những cái tên và những khuôn mặt người, mà đạ nhiều năm rồi tôi không nghĩ đến, trước mặt tôi và tôi cầu thay cho họ.

Nhưng các bạn đừng nghĩ rằng đây là khoảnh khắc mừng vui và thờ phượng nhé. Ngược lại đấy. Lần đầu tiên bước vào sự cầu thay, tôi không dám nói là mình muốn nói. Vì sự giao thông biến mất. Sự gắn gũi tan đi. Suốt những lần cầu thay này, tôi chỉ cảm thấy một nỗi đau đớn thống khổ không thể diễn tả bằng lời. Tôi đứng là nện mình rầm xuống sàn, với tất cả sức lực khi cầu nguyện cho gia đình, cho bạn bè và cho các giáo sĩ, ngay cả cho các quốc gia nữa.

Tôi xin cảnh cáo các bạn rằng hoàn toàn không thể dờ vào sự cầu thay để như một cái búng tay được. Điều ấy không tới ngay tức khắc, vì đó là một sự đồng công với Đức Chúa Trời, đòi hỏi ta phải có một mối quan hệ rất mực sâu sắc và riêng tư vô cùng với Ngài. Bạn thấy đó Đức Thánh Linh hướng dẫn đời sống cầu nguyện của bạn từng bước một. Với tôi, nó không xảy ra vào ngày thứ nhất, thứ hai và thứ ba. Phải nhất ít sáu tháng thôi mới được dờ vào cái chiều sâu của sự cầu nguyện. Kinh Thánh dạy, nếu chúng ta trung thành trong các việc nhỏ thì Đức Chúa Trời sẽ cho chúng ta nhiều hơn. Đó chính là điều Ngài làm. Ngài là người trọn vẹn là thần giáo toàn hảo.

Nhưng điều tiếp theo sau xứng đáng cho cơn đau đớn vừa qua.

Bước thứ sáu trong sự cầu nguyện là tạ ơn. Nhưng Phaolô viết, “Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời đã cho chúng ta thắng, nhờ Đức Chúa Giê-sus Christ chúng ta” (I Côrinhtô 15:57) Tôi luôn luôn bỏ thì giờ tạ ơn Cha, Con và Thánh Linh.

Cuối cùng bước thứ bảy trong sự cầu nguyện là ngợi khen. Đôi khi tôi hát đôi khi tôi nói bằng ngôn ngữ Thánh Linh. Nhưng từ tận trong sâu con người tôi, tuôn trào thành sự ngợi khen toàn bộ. Đó chính là hình thức cầu nguyện thuần khiết nhất mà tôi từng kinh nghiệm được.

Bạn sẽ hỏi : “Benny ơi !, Bộ ông lúc nào cũng đi hết toàn bộ bảy bước ấy ư?” Tôi sẽ trả lời, “Vâng, phải” Và đây là điều quá sức tuyệt vời của Đức Thánh Linh mà vâng tôi muốn bày tỏ, đó là: Nếu bạn cho phép Ngài là qua bạn trong sự cầu nguyện, thì bạn sẽ khám phá ra rằng, bạn sẽ chẳng làm gì nhiều trong sự cầu nguyện. Vì Ngài dường như đã làm tất cả rồi. Ngay cả khi cầu thay, đau đớn là thế, nhưng cánh tay của Thánh Linh cũng như đang nhất bạn lên, ban cho bạn sự mới lạ liên tục khi bạn đã xong.

Phaolô nói đúng lắm khi viết trong thư Êphêsô 4:18 rằng, “Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ các sự cầu nguyện và này xin” Như thế ông không chỉ biết có một loại cầu nguyện.

5- NGÀI Ở ĐÂY RỒI

Không có gì thay thế được sự đầy dẫy Thánh Linh đến như một kết quả trực tiếp của một đời sống cầu nguyện. Đó chính là quyền năng ảnh hưởng trên mọi điều bạn làm.

Gần đây tôi được mời nói chuyện ở Columbia, Nam Mỹ. Đó là một chiến dịch bồi linh kéo dài ba ngày. Vào buổi tối thứ hai tôi giảng về Đức Thánh Linh, hôm ấy là tối thứ tư, lúc giữa bài giảng tôi cảm thấy quyền năng của Đức Thánh Linh vận hành trên buổi nhóm. Tôi cảm thấy sự hiện diện của Ngài, nên ngừng giảng và nói với mọi người, “Ngài đây rồi!” Các mục sư trên tòa giảng cũng như người dự thính đều cảm thấy như vậy, nó giống như một cơn gió ulla vào quay tít nơi ấy.

Người ta bèn đứng lên trong một nỗi niềm ngợi khen bỗng chốc bộc phát bùng nổ. Nhưng họ không thể đứng lâu được, vì ở khắp nơi, người ta té nằm trên sàn dưới quyền năng của Thánh Linh. Tất cả đều bị giết trong Thánh Linh.

Điều xảy ra tiếp theo chính là điều tôi đã chứng kiến lặp đi lặp lại nhiều lần ở các buổi nhóm trên khắp thế giới: Người ta bắt đầu tin nhận Đấng Christ làm cứu Chúa của cá nhân mình, và sự chữa lành bắt đầu xảy ra khắp cử tọa.

Cứ mỗi lần tôi nói về Đức Thánh Linh thì một sự sức dầu lạ lùng lại đi theo bài giảng. Luôn luôn như vậy sự bày tỏ đáng kinh ngạc về sự có mặt của Đức Chúa Trời diễn ra, và không lần nào giống lần nào cả. Dường như các phép lạ ngày càng kỳ diệu hơn; số người được cứu nhiều hơn các buổi nhóm khác; và sự chạm đến của Đức Chúa Trời trên đời sống người ta được công bố nhiều hơn.

Trong những buổi nhóm đó, sự kêu gọi đến với Chúa dường như rất dễ dàng, không cần van xin này nọ. Ngay lập tức người ta lũ lượt đến với Chúa. Đúng như lời Chúa hứa, Thánh Linh kéo người ta đến với Christ.

Sau buổi nhóm người ta thường lên và nói, “Đây là buổi nhóm đầy quyền năng nhất mà tôi thường dự”. Giống như Thánh Linh đã làm vinh dự buổi nhóm bởi vì Ngài là vị khác được hoan nghênh đến dường ấy vậy. Cũng trong chiến dịch ấy, Mục sư Colin, thông dịch cho tôi đã đến với tôi ngay sau buổi họp giảng dạy vào buổi sáng về Đức Thánh Linh với gần hai ngàn diễn giả. Khi tới anh ấy bắt đầu nức nở. Rồi anh ấy lấy tay nâng mặt lên, nói với một cảm xúc cao độ, “Anh yêu dấu ơi, tôi biết quá ít về Thánh Linh. Tôi thấy mình giống như ở lớp nhà trẻ ấy” Sự thật qua bài giảng đã chinh phục anh.

Có một lần khác tôi thấy một người thông dịch ngừng ngay giữa buổi giảng và bắt đầu khóc không kiềm chế được. Đó chính là quyền năng của Đức Thánh Linh

Điều xảy ra trong một buổi nhóm vẫn có thể xảy ra nơi bạn đang ngồi. Đó là lý do vì sao tôi yêu cầu các bạn thuận phục Đức Thánh Linh hoàn toàn. Rồi bạn sẽ hiểu điều Phaolô muốn nói khi ông viết, “Hãy đầy dẫy Thánh Linh . . . lấy ca vịnh thơ thánh mà đối đáp cùng nhau . . . tạ ơn luôn luôn đến Đức Chúa Trời, là Cha chúng ta . . .” và bạn sẽ hiểu vì sao ông nói, “Vâng phục nhau” (Êphêso 5:18-21)

6- NGỌN GIÓ THỨ NHÌ

Bạn có sẵn sàng cho ngọn gió nhẹ chốn thiên đàng làm đầy buồm bạn không? Nó đã bắt đầu cùng với sự cứu rỗi khi bạn xưng nhận Tội lỗi và cam kết cả đời theo Chúa Jêsus là cứu Chúa của bạn. Khi Đấng Christ nói về gió, tức là Ngài nói về sự cứu chuộc. Ngài bảo Nicôđem một thành viên trong Hội Đồng trưởng lão Do Thái rằng, “Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với ngươi; Các ngươi phải sanh lại, gió muốn thổi đâu thì thổi, ngươi nghe tiếng động nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.” (Giăng 3:7-8)

Giống sự cứu rỗi được mô tả như một ngọn gió, Đức Thánh Linh cũng được mô tả như một “Ngọn gió thứ nhì” ngọn gió của quyền năng. Vào ngày lễ ngũ tuần, “Thình lình có tiếng từ trời giống như tiếng gió thổi ào ào, đầy khắp nhà môn đồ ngồi” (Công vụ 2:2) Gió Thánh Linh đang lùa vào, và nó rất mạnh mẽ, quyền uy. Đó chính là năng lực sẽ khởi động đời sống bạn.

Đã đến lúc hạ thủy thuyền của bạn rồi. Hãy giương buồm lên và bắt đầu làm cho nó được căng và, căng liên tục gió, của Thánh Linh

CHƯƠNG THỨ TÁM

BƯỚC ĐẾN CÁCH UY QUYỀN

Điều này thật sao? Tôi vừa mới dâng đời sống cho Chúa, và hiện nay tôi đang cố gắng chiến đấu để đời sống Cơ đốc nhân

Khi tôi nghĩ về điều hiện nay đang xảy đến với tôi, Tôi không hiểu sao nó lại có thể xảy ra được. Vào tháng 2 năm 1972, sau khi kinh nghiệm tái sinh, tôi biết rằng tấm lòng mình đã được rửa sạch, nhưng những khó khăn tôi đang đương đầu thì dường như không thể vượt qua được. Ở nhà tôi có những mâu thuẫn, tương lai chưa định được, và ảnh tượng bản thân thì thấp ngang sàn nhà dưới chân tôi.

Ồ ! Hồi ấy tôi phải vật lộn với cuộc sống là đường nào! Ngay cả dâng trọn vẹn tình yêu cho Chúa có những lúc thấy khó khăn nữa. Tôi có rất nhiều câu hỏi thôi thúc. Rồi hai tuần lễ sau, tôi được đầy đầy Thánh Linh. Từ giây phút ấy trở đi tôi đã chờ đợi một thiên đàng trên cõi hạ giới này, nhưng nó chẳng xảy ra. Cuộc chiến ngày này qua ngày khác của tôi vẫn tiếp tục.

Đương nhiên lúc ấy tôi đã được những giây phút vui mừng, phấn chấn lớn lao. Và giá có ai muốn hỏi các kinh nghiệm thuộc linh của tôi để lấy tất cả dầu hỏa của nước Ả rập Saudi đi nữa, thì tôi cũng không đổi. Nhưng tận sâu trong lòng, có một câu hỏi ray rứt ám ảnh tôi tháng này sang tháng khác. “Bộ chỉ có vậy thôi sao?” Tôi tự hỏi. Và câu hỏi này không rời tôi. “Bộ Chúa không có gì khác hơn cho tôi sao?”

Và rồi giữa một đêm tháng 12 lạnh lẽo, tức là gần hai mươi năm sau khi tôi gặp Đấng Christ, điều ấy xảy ra. Khi tôi nằm trên giường mình trong thành phố Toronto, thì Thánh Linh đã đi một cách uy quyền vào phòng tôi. Ngay lập tức có đủ cả cảm giác nẩy lên như đẹn giạt lẫn sự ấm áp như chiếc mền đắp lên thân.

Tôi mất chỉ vài ngày thôi là hiểu ngay ý nghĩa của điều đã xảy ra. Sự chiến đấu của tôi đã qua ! Tôi đã tìm ra sự giản đơn của đời sống Cơ đốc nhân, tức có mối quan hệ cá nhân với Đức Thánh Linh.

KHÔNG CÒN VẬT LỘN NỮA

Từ phút giây Thánh Linh vào cuộc sống của tôi, thì tôi không còn phải tranh chiến với nghịch cảnh nữa. Chúng vẫn còn đó, nhưng sự vật lộn và lo lắng dường như tan biến. Điều xảy đến với tôi giống như điều tiên tri Êxêchiên nói về dân Ysoraên hàng thế kỷ trước. Chúa đã nói với ông trong một thời đại xáo trộn ghê gớm về chính trị, rằng, “Ta sẽ ban lòng mới cho các người, và đặt thần mới trong các người. Ta sẽ cắt lòng bằng đá khỏi thịt các người, và cho các người lòng bằng thịt. Ta sẽ đặt thần ta trong các người, và khiến các người nói theo luật lệ ta, thì các người sẽ giữ mạng lệnh ta và làm theo” (Êxêchiên 36: 26-27)

Cho tới hôm nay, vẫn còn nan đề ấy. Hàng triệu người đang hằng ngày vẫn tranh chiến để giữ luật lệ của Đức Chúa Trời, và họ thua cuộc trong trận chiến ấy bởi vì họ không hiểu kế hoạch chiến trận của Cha. Chiến thuật của Ngài rất súc tích rõ ràng, “Ta sẽ đặt thần ta trong các người” Chúa nói vậy và tại sao đó lại là chương trình hành động của Ngài? Ngài muốn khiến các người” (Tức là từ sâu trong lòng các người nói theo mệnh lệnh Ngài) Ngài muốn việc giữ luật pháp Ngài được làm thành dễ dàng.

Bạn có thấy khó giữ luật pháp của Chúa không? Đùng cảm thấy đơn thương độc mã, vì hầu như không thể nào làm cho thành công được. Bạn cần được giúp đỡ. Nhưng bạn biết quay về đâu đây? Đức Chúa Cha thì ở trên thiên đàng. Đức Chúa Con cũng thế. Mà bạn thì cần một người ở đây và ngay tức thì bấy giờ. Như vậy trong ba ngôi Đức Chúa Trời chỉ có Thánh Linh là thân vị ở trên đất mà thôi. Ngài là người bạn cần phải biết hơn lúc nào hết.

Nếu bạn có đi quan sát một vòng và hỏi người ta xem họ mong muốn điều gì nhất nơi Chúa, Thì câu trả lời có thể như sau: “Tôi muốn Đức Chúa Trời vui vẻ với tôi” và đó là điều Chúa hứa với tiên tri Êxêchiên. Chúa nói, “Ta sẽ không che mặt khỏi chúng nó nữa, vì ta sẽ đổ thần ta lên nhà Ysoraên” (Êxêchiên 39: 29)

Giây phút Đức Thánh Linh tham gia vào đời sống bạn, thì Đức Chúa Trời bắt đầu nhìn về phía bạn. Mặt Ngài bắt đầu chiếu sáng trên bạn. Mong muốn lớn nhất của Cha là bạn tiếp nhận Thánh Linh được đầy dẫy Ngài, và nó có mối thông công với Ngài. Điều đó làm Ngài hạnh phúc.

Bạn hãy bắt đầu đọc sách Công vụ xem, rồi bạn sẽ hiểu kế hoạch của Đức Chúa Trời. Các sứ đồ có một mối liên hệ to lớn với Đức Thánh Linh và bằng chứng đó được ghi lại trên những trang sách. Nhưng có lẽ Công vụ này, còn hào hứng hơn nữa ở đạo kế tiếp về sau này, cho đến tận ngày nay. Nếu tất cả công tác lạ lùng của Thánh Linh điều được ghi lại, thì có đã không có một bộ thư viện nào đủ chỗ chứa được các bộ sách ấy.

Điều xảy ra trên phòng cao lễ ra chẳng có gì đáng ngạc nhiên cả. trước khi về trời, chính Chúa Jêsus đã bảo những kẻ theo Ngài đùng rời Giêrusalem, nhưng hãy đợi chờ ơn Cha Ngài hứa ban, “Các người hãy nghe ta nói, vì chùng Giăng đã làm phép báp tem bằng nước, nhưng trong ít ngày các người sẽ chịu báp tem bằng Thánh Linh” (Công vụ 1:5-6)

Thậm chí Chúa Giê sus còn mô tả điều ấy giống như thể nào và nó sẽ thay đổi đời sống của bạn ra sao nữa. “Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các người thì các người sẽ nhận lấy quyền phép và làm chứng về ta tại thành Giêrasalem, cả xứ Giuđê, xứ Samari, cho đến cùng trái đất” (câu 8)

THÁNH LINH GIÁNG LÂM

1-TRẬN GIÓ MẠNH:

Chúa Giêsus hạ giáng thật ra sao thì Thánh Linh cũng đến thật như thế. Y như đã tiên tri về Đấng Mêsi, các Đấng tiên tri cũng nói trước về việc đến của Thánh Linh. Hằng mấy trăm năm trước Chúa, Đức Chúa Trời đã bảo Giô ên rằng:

“Ta sẽ đổ thần ta trên mọi loài xác thịt;

Con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri;

Những người già cả các người sẽ thấy chiêm bao,
 Những kẻ trai trẻ các người sẽ xem sự hiện thấy;
 Trong những ngày đó dầu tố trai và tố gái,
 Ta cũng đổ thân ta lên” (Giô ên 2:28-29)

Đức Thánh Linh đến và Ngài làm cách uy quyền. Tiếng gió thổi ào ào. Các lưỡi lửa. Một sự chứng thực quyền năng của Đức Chúa Trời. Sự giáng lâm trên đất của Ngài không thiếu một sự kỳ vĩ nào cả.

“Đến này lễ ngũ tuần, các môn đồ nhóm tại một chỗ. Thình lình có tiếng từ trời đến như tiếng gió thổi ào ào, đầy khắp nhà môn đồ ngồi. Các môn đồ thấy lưỡi rời rạc từng cái một, như lưỡi bằng lửa hiện ra, đậu trên mỗi người trong bọn mình. Hết thấy đều được đầy dẫy Thánh Linh, khỏi sự nói thứ tiếng khác, theo như Thánh Linh cho mình nói” (Công vụ 2:1-4)

Thật y như Êsai đã nói trước: “Thật như Đức Giê Hô Va sẽ dùng môi lưỡi lạ mà phán” (Êsai 28: 11)

Khi Chúa Giêsu sanh ra, giây phút ấy được đánh dấu bằng sự thanh bình yên lặng. Đó là một đêm rất đẹp ở Bêtlêhem, trời trong đến nỗi mục đồng có thể xem thấy ngôi sao mà đến nơi máng chiên. Thật là một tương phản với tiếng động đầy quyền năng cặp theo sự giáng lâm của Thánh Linh. Nó đã tạo nên tiếng inh ỏi ở Giêrusalem đến nỗi lúc tiếng ấy vang ra, dân chúng chạy đến ai nấy điều sùng sớ” (Công vụ 2:6)

Tôi thường suy nghĩ rằng, nhóm chữ “Lúc tiếng ấy vang ra”, có nghĩa là có ai đã chạy vòng vòng thành phố la lên, “Đến coi chuyện gì nè” Nhưng trường hợp này không phải. Nói cho thật sát thì cả thành phố đều nghe thấy sự nhộn nháo của điều xảy ra đó. “Vả, bấy giờ có người Giuđê, kẻ mộ đạo, từ các dân thiên hạ đến, ở tại thành Giêrusalem” (Câu 5). Bạn có thể tưởng tượng được họ nghĩ gì không?

Kinh Thánh nói rằng khi nghe những tiếng ấy, họ bỏ về hiện trường, và rất bối rối. “Vì mỗi người đều nghe các môn đồ nói tiếng xứ mình” (Câu 6)

Hoàn toàn sững sốt họ hỏi, “Hết thấy những người đó chẳng phải là người Galilê sao? Vậy thì sao chúng ta nghe ai nấy điều nói tiếng riêng của xứ chúng ta sanh đẻ? (Câu 7-8) Và khi nghe các môn đồ nói điều kỳ diệu của Đức Chúa Trời bằng chính ngôn ngữ của họ, thì họ hỏi nhau, “Việc này là nghĩa làm sao?” (Câu 12)

2- TẠI SAO LẠI 120 NGƯỜI ?

Sự đến như sấm rền của Ngài không định dành cho một đền thờ làm bằng đá. Thay vì đó Đức Thánh Linh đến trên 120 kẻ tin, những kẻ trở thành đền thờ mới của Đức Chúa Trời.

Bạn có nhớ khi vua Salômôn, xây cất đền thờ xong ông có 120 thầy tế lễ thổi kèn. (II Sử ký 5:12) không? Kinh Thánh chép rằng, “Đền của Đức Chúa Trời bị mây lấp đầy, đến nỗi các thầy tế lễ vì mây không thể đứng đó hầu việc được, và sự vinh hiển của Đức Giê Hô Va đầy lấp đền của Đức Chúa Trời” (Câu 13-24)

Điều ấy lại xảy ra một lần nữa trên lầu cao. Một trăm hai mươi người cùng nhóm lại và Thánh Linh của Đức Chúa Trời đầy dẫy đền thờ. Tạo sao lại con số 120 ? Đó là con số khép lại thời đại xác thịt và mở ra thời đại của Thánh Linh. Trong sáng thế kỷ đoạn đề cập đến 120 là đoạn đề cập đến Nôê đóng chiếc tàu gỗ: Thời đại của xác thịt đã đến

lúc tận chung. Đức Chúa Trời phán thần ta sẽ chẳng hằng ở trong loài người luôn; trong điều lầm lạc, loài người chỉ là xác thịt; đời người sẽ chỉ là một trăm hai mươi năm mà thôi” Sáng thế ký 6:3)

Thế đã rõ mục đích của Đức Chúa Trời khi chỉ nhóm hiệp lại một trăm hai mươi người tại lễ ngũ tuần. Để rồi Thánh Linh sẽ được khai phóng trên khắp quốc gia. Nó đánh dấu sự khởi đầu của thời đại Thánh Linh.

Những kẻ chứng kiến không thể hiểu được điều đang xảy ra ! vài người trong bọn còn chế diễu họ và nói: “Họ say rượu mới đó” (Công vụ 2:13) Nhưng Phierơ đứng ra cùng 11 sứ đồ, cất tiếng nói cùng dân chúng rằng: “Hỡi người Giu đã và mọi người tại thành Giêrusalem, hãy biết rõ điều này và lắng tai nghe lời ta. Những người này chẳng phải say như các người ngờ đâu, Vì bây giờ mới là giờ thứ ba trong ban ngày. Nhưng ấy là điều Đấng tiên tri Giô ên đã nói tiên tri” (Công vụ 2:14-16)

Một trăm hai mươi người này được đầy dẫy Thánh Linh đến nỗi họ không thể kham nổi quyền năng nơi chính họ. Đức Thánh Linh quyền oai đến nỗi Ngài nắm quyền kiểm soát trên mọi hành vi của các môn đồ. Ngài đang hành động thay đổi ngôn ngữ, tình cảm và cách cư xử của họ. Thành Giêrusalem không phải đang chứng kiến sự say sưa nhưng là sự vui mừng lạ lùng thường kèm theo khi Thánh Linh được nắm quyền làm chủ. Bản thân tôi đây cũng đã từng bị kết án một vài chuyện như thế.

Nơi một Phierơ ít lời đã có sự chuyển đổi làm sao ! Nó đã trình ra một nhà tuyên đạo nơi Phierơ khi ông cất tiếng và nói, với một sự dạn dĩ, cho một đám đông càng lúc càng kéo tới đông hơn. Nhưng ai đã cho ông những lời này? Sứ điệp thu hút ấy là Thánh Linh. “Vả đạo tin lành chúng tôi đã rao truyền cho anh em, không những bằng lời nói thôi, lại cũng bằng quyền phép Thánh Linh, và sức mạnh của sự tin quyết” (I Têsalônica 1:5) Hoàn toàn đúng. Tin lành được giảng ra bởi Đức Thánh Linh. Hãy nhớ Kinh Thánh nói rằng Đức Thánh Linh “Làm việc cùng với họ” Ngài chính là người thực hiện công tác.

Bây giờ hãy nhìn điều bất ngờ xảy ra trong sách Công vụ ; Đức Thánh Linh ban quyền năng lớn lao cho những kẻ nhận Ngài. Lúc ấy là ba giờ chiều. Phierơ Giảng đi lên đến thờ, Vả có một người què từ lúc sanh ra, cứ hằng ngày người ta đem đặt tại cửa đền, gọi là cửa đẹp đặng ăn mày những người vào đền” (Công vụ 3:2)

Xây nhìn người ăn xin đầu tóc rũ rượi, Phierơ và Giảng ngó chăm người vá nói rằng: hãy nhìn xem chúng ta:(Câu 4).Thật là kỳ diệu khi nhìn thấy một con người đã dâng phò hoàn toàn cho Thánh Linh Phierơ đầy dẫy sự dạn dĩ và quyền năng mà chính ông hoàn toàn không ngờ đến, lúc nhìn sâu vào tận trong linh hồn của con người tội nghiệp này , qua đôi mắt của anh ta.

Người ăn xin biết Phierơ và Giảng không phải đang đùa. Một sự dạn dĩ thiêng liêng toát ra bên ngoài hai sứ đồ. Khi Phierơ nói, “Hãy nhìn xem chúng ta”. Thì người ấy lập tức “Nhìn chăm chăm hai người, tưởng sẽ được chút gì” (Câu 5)

Rồi Phierơ nói: “Ta không có vàng bạc chi hết song điều ta có thì ta cho người. Nhân danh Chúa Jêsus ở Naxarét, hãy bước đi” (câu 6). Ông nắm tay phải người ăn mày, giúp anh ta đứng lên, và lập tức bàn chân và mắt cá anh ta trở nên vững vàng. “Người liền nhảy đứng lên, và bước đi cùng hai người vào đền thờ, vừa đi, vừa nhảy vừa ngợi khen Đức Chúa Trời” (Câu 7-8)

Bạn có thể tưởng tượng được sự kinh ngạc như thế nào không? Người ăn mày hoàn toàn ngang nhiên tự đi vào. Lập tức người ta nhận ra anh ta và “đều bỏ ngờ, sững

sờ vì điều đã xảy đến cho người” (Câu 10)

3- KHÔNG PHẢI LÀ KINH NGHIỆM CỦA NGÀY HÔM QUA

“Năng lực và quyền uy của các sứ đồ được chạm đến nhiều cuộc đời ở mọi nơi mọi lúc. Chức vụ họ được nhiều phép lạ, dấu kỳ . . . làm ra trong dân”cập theo. (Công vụ 5:2)Và kết quả là thế nào? “Số những người tin Chúa càng ngày càng thêm lên, nam nữ đồng lứa (Câu 14) những dấu lạ cập theo khi Thánh Linh đến sẽ dẫn người ta thẳng đến Đấng Christ. Đó là sự kiện quan trọng cần nhớ.

Điều xảy ra ở phòng cao không phải là kinh nghiệm một lần rồi thôi, cũng không phải là chú thích cuối trang của lịch sử. Những môn đồ được đầy dẫy Thánh Linh đã thiết lập một mối tương giao kéo dài với Thánh Linh. Họ “liên tục” được đầy dẫy khi Phierơ bị điệu đến tòa công luận vì đã chữa lành người ăn mày, họ hỏi ông: “Bởi quyền phép nào hay nhơn danh ai mà ông làm điều này?” Phierơ “đầy dẫy Thánh Linh”, khi ông nói ra: (Công vụ 4:7-8) Không phải thì quá khứ nhưng là thì hiện tại, chứ đầy dẫy đã mô tả vị sứ đồ trong tình trạng hiện tại, ngay giây phút ấy.

Được lập đi lập lại nhiều lần trong Kinh Thánh, từ đầy dẫy Thánh Linh khi mô tả môn đồ của Đấng Christ, điều ám chỉ đến sự đổ đầy mới mẻ, chứ không phải nói đến sự kiện xảy ra ngày hôm qua hoặc trong tháng qua.

Phierơ được đầy dẫy Thánh Linh trong đền thờ đến nỗi ông trở nên oai nghi trước những kẻ chỉ trích ông. Ngoan cường, ông nói: “Hỡi các quan và các trưởng lão, nếu ngày nay chúng tôi bị tra hỏi vì đã làm phước cho một người tàn tật, lại hỏi chúng tôi thế nào người đó đã được lành, thì hết thảy các ông và toàn thể dân Ysơraên khá biết, ấy là nhơn Danh Chúa Jêsus Christ ở Naxarét, Đấng mà các ông đã đóng đinh trên thập tự giá, và Đức Chúa Trời đã khiến từ kẻ chết sống lại, ấy là nhờ Ngài mà người này được lành mạnh, hiện đứng trước mặt các ông” (Công vụ 4:8-10)

Bạn có hiểu rằng quyền năng của Đức Thánh Linh có thể đầy dẫy trên bạn, đến nỗi bạn hoàn toàn không sợ một ai hết không? Chúng ta hoàn toàn có thể thiết lập một mối tương giao với Ngài đến nỗi dấu cho đứng trước mặt một nguyên thủ quốc gia cũng không gây một mảy mai e sợ nào cho chúng ta. Đức Thánh Linh sẽ nhắc đầu bạn lên, so vai bạn và truyền cho bạn sự tự tin không ngờ.

Khi tôi du hành đến Vatican ở Lamã gặp Đức Giáo Hoàng, tôi nghĩ là tôi sẽ căng thẳng, hồi hộp lắm nhưng điều ấy không xảy ra vì tôi thao thao bất tuyệt về đề tài của mình.Và nơi các vị lãnh đạo của Vatican, tôi cảm thấy có một sự khao khát những điều thuộc Thánh Linh.

4- PHIERƠ KẺ ĐẦY QUYỀN NĂNG

Phierơ không đơn giản chỉ đương đầu với các thầy tế lễ đền thờ mà ông đang thật sự ở thế đối nghịch với chính quyền Ysơraên. Thực ra trong đêm trước khi được phép hầu chuyện với các thầy tế lễ, ông và Giăng đã bị bắt vô tù. Nhưng khi ông nói thì lời của ông như búa bổ. Ông bảo họ “Chúa là hòn đá bị các ông xây nhà bỏ ra, rồi trở nên đá góc nhà” (Công vụ 4:11) Câu áy trích dẫn trực tiếp từ khi Thi thiên 118:22

Có phải chính Phierơ này đây, chỉ một vài tuần trước thôi, cũng ở nơi này, trước

những người này, đã run lên vì một sự chế giễu của một cô gái và đã chối thầy mình, không? Bây giờ thì ông ta ở đây, đầy dẫy Đức Thánh Linh, chẳng chút sự hãi, và bắt chấp những kẻ đã giết Chúa Jêsus !

Bây giờ thì Phierơ nhút nhát không còn nữa, chỉ còn có Phierơ oai quyền thôi. Thánh Linh đã thay đổi lạ lùng làm sao.

Và cũng bởi sự thông công lớn lao với Đức Thánh Linh mà Phierơ đã thẳng thắn thách thức Anania ông nói : “Hỡi Anania sao quỷ satan đầy dẫy lòng ngươi, đến nỗi người nói dối cùng Đức Thánh Linh?” (Công vụ 5:3) Lời của Phierơ và hành động của Đức Chúa Trời có sức mạnh đến nỗi “phàm những người nào nghe sự ấy đều sợ hãi quá đỗi” (Câu 5)

SỰ GẮN GỬI CỦA NGÀI BÊN CHÚNG TA

Tôi có thể nói cho các bạn biết, từ một kinh nghiệm cá nhân của tôi, rằng sẽ đến một thời điểm mà sự thông công của Đức Thánh Linh sẽ trở nên rất thật, rất sâu và rất lớn lao, đến nỗi lời nói và hành động của bạn hòa hợp với lời nói và hành động của Ngài.

Ví dụ khi bạn biết rằng Ngài đang buồn lòng, thì bạn có thể thay mặt Ngài nói ra, mà vẫn cảm biết Ngài đang tuôn chảy qua bạn vào giây phút ấy. Bạn sẽ cảm thấy gần Ngài đến nỗi bạn thật sự thấy Ngài đang hưởng ứng điều bạn đã nói.

Tôi tin rằng ngày ấy đang tới gần, ngày mà người nam và người nữ của Đức Chúa Trời trở nên gắn gũi với Đức Thánh Linh của Ngài đến nỗi có thể chứng kiến nhiều hơn nữa sự chữa lành và các phép lạ. Chúng ta sẽ chứng kiến Thánh Linh làm tan rã những kẻ dám chống lại Ngài.

Đừng bao giờ quên Anania. Ông “Ngã xuống và tắt hơi” (Công vụ 5 : 5) Và đừng bao giờ quên Ghê ha xi. Ông đã nói dối Êlisê là tặng phẩm mà Na a man đã dâng cho ông. Na a man đã được khỏi bệnh, nhưng Thánh Linh đã khiến Ê lisê nói, “Vì vậy bệnh phong của Na a man sẽ dính vào người và dòng dõi người đời đời” (II Các vua 5:27) Và đã xảy ra y như vậy.

Chúa Jêsus tuyên bố rất oai quyền khi Ngài phán, “Cha đã sai ta thế nào, ta cũng sai các người thế ấy” Và khi Ngài nói những lời này thì hà hơi trên họ và bảo, “Hãy nhận lấy Thánh Linh. Kẻ nào mà các người tha tội cho, thì sẽ được tha, còn kẻ nào các người cầm tội lại, thì sẽ bị cầm cho kẻ đó” (Giăng 20:21-23). Những lời này hẳn sẽ là một suy nghĩ rất sáng suốt, tỉnh táo, và từng lời một được các sứ đồ nhận lãnh một cách nghiêm túc.

1- KHUÔN MẶT THIÊN SỨ:

Phierơ gần Đức Thánh Linh đến nỗi ông bảo với những kẻ kết án mình rằng, “Còn chúng ta đây là những kẻ làm chứng những việc ấy, cũng như Đức Thánh Linh mà Đức Chúa Trời ban cho những kẻ vâng lời Ngài vậy” (Công vụ 5:32)

Đức Thánh Linh làm chủ Êtiên đến nỗi khi ông được mang đến các thầy tế lễ thì, “phàm những người ngồi tại tòa công luận điều ngó chăm Êtiên, thấy mặt người như mặt thiên sứ vậy” (Công vụ 6: 15) Nhưng, hãy nghe lời ông nói đây. “Hỡi những người cứng

cổ . . .cất bì kia ! Các người cứ nghịch với Đức Thánh Linh hoài; tổ phụ các người thể nào các người cũng thể ấy” (Công vụ 7:51) Tại sao ông ấy nói vậy? Bởi vì ông đã được đầy đầy mọi điều: “Nhưng người, được đầy đầy Thánh Linh, mắt ngó chăm lên trời thấy vinh hiển của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jêsus bên hữu Đức Chúa Trời (Công vụ 7: 55)

Sự hiện diện của Đức Thánh Linh trở nên quá mạnh mẽ trong đời sống Êtiên đến nỗi ông có thể nhìn lên trời thấy vinh hiển của Đức Chúa Trời. Ông thậm chí còn mang lấy tình cảm và đặc tính của Đức Thánh Linh vào giây phút bị ném đá nữa. Êtiên nói, “Lạy Chúa xin đừng đổ tội này cho họ” (công vụ 7:60). Bạn có thể tưởng tượng một phần ứng dường ấy không? Ông không nói, “Xin hãy đoán phạt họ, giết họ, giết chết họ đi. “Đức Thánh Linh rất khác.

Tôi tin rằng sẽ đến một thời điểm trong mối quan hệ giữa bạn và Thánh Linh mà sự xúc dầu của Ngài sẽ rất đậm trên bạn. Sự hiện diện của Ngài kề bên bạn đến nỗi bạn có thể nhìn lên và thấy khải tượng của Đức Chúa Trời. Ngài có thể trở nên rất thật đến mức ấy.

Sau lơ suốt thời gian cải đạo đầy gây cản, đã có một kinh nghiệm đầu tay với một quyền năng kinh khủng của Thánh Linh. Trên đường đi Đa mách, đặng đặng sát khí bất bố tén đồ theo Đấng Christ, thành linh một ánh sáng từ thiên đàng soi sáng chung quanh ông. Ông té xuống đất và nghe một giọng nói với ông, “Saulơ, Saulơ, sao người bắt bố ta” (Công vụ 9:3-4)

Ông run sợ và kinh ngạc, “Thưa Chúa, Chúa là ai?” saulơ hỏi. “Ta là Giêsus mà người đương bắt bố”, Ngài đáp, “Hãy đứng dậy vào trong thành người ta sẽ nói với người mọi điều người phải làm” (công vụ 9 :5-6). Nhưng kẻ đi với Saulơ rất sừng sốt và không nói nên lời. Saulơ bị kinh nghiệm ấy làm mù lòa mất ba ngày trước khi Chúa Jêsus xúc dầu cho ông và ông được đầy đầy Thánh Linh. (Câu 17)

Một lần nữa Thánh Linh đã đến cách uy quyền. Ngài đã biến chuyển Saulơ, kẻ đối nghịch thành Saulơ sứ đồ. trong thực tế ảnh hưởng đó đã lan khắp xứ. Hội Thánh khắp xứ Giude, Galilê và Samari được hưởng sự bình an, gây dựng và đi trong đường kính sợ Chúa, lại nhờ Thánh Linh vừa giúp, thì số của Hội được thêm lên” (Công vụ 8:31)

Phần tôi chỉ có thể tưởng tượng được điều sẽ xảy ra khi mỗi Mục sư trong nước sắp mình xuống tìm kiếm liên hệ cá nhân với Đức Thánh Linh. Hãy nói đến sứ phục hưng ! Tôi tin rằng nói sẽ cách mạng hóa thế giới Hội Thánh đến nỗi các nhà thờ bắt đầu không thể chứa nổi người ta nữa.

Cám ơn Chúa vì có những Mục Sư đang sống trong Thánh Linh, nhưng tôi nghe nói còn có nhiều Mục sư, thành thật mà nói, dường như có vẻ giống những nhà lo liệu tang chế hơn ! Nếu có sự thông công liên tục với Đức Thánh Linh hoạt khác xa. Người ta đang đói khát một thực tế mà chỉ mỗi Thánh Linh mới có thể làm thành

2- NGÀI KHÔNG BAO GIỜ NGỪNG HOẠT ĐỘNG

Từ giây phút ngũ tuần đó, Đức Thánh Linh bắt đầu công tác của Ngài trên đất, và công tác đó không bao giờ ngưng lại. Không bao giờ ! Thật là khó tin khi thấy cái cách của Ngài xen vào đời sống Phierơ. Khi Phierơ đang cầu nguyện trên mái nhà thì Đức Chúa Trời cho ông một khải tượng, và Phierơ đang nghĩ về khải tượng ấy, Đức Thánh Linh nói với ông, “Kìa, có ba người đang tìm người, vậy hãy đứng dậy, xuống mà đi với

họ, chớ hồ nghi vì ta sai họ đó” (Công vụ 10: 19-20)

Ba người mà Thánh Linh bảo với ông đó, được một người kính sợ Chúa tên Cọt này gọi tới, Ông là đội trưởng trong một trung đoàn Lamã; và ông cũng có một khả năng, Người thấy rõ ràng . . . một vị thiên sứ của Đức Chúa Trời vào nhà mình và bảo rằng . . . vậy bây giờ hãy sai người tới Gióp bê mời Simôn nào đó cũng gọi là Phierơ” (Công vụ 10:3-5) Nhưng đó chẳng phải là thiên sứ nói đầu, mà là Thánh Linh đang nói qua thiên sứ. Bạn nhớ không Thánh Linh nói “Ta sai họ đó” (Câu 19-20)

Thánh Linh là một thân vị hoạt động. Ngài không bao giờ ngừng hoạt động. Ngài sẽ gọi một thiên sứ đến bạn nếu đó là điều bạn cần. Những điều xảy ra trên đất đều là công việc của Thánh Linh. Ngài là đại diện của Cha và Con.

Tại nhà của Cọt này, Phierơ giảng về sự chết, sự chôn và sự sống lại của Đấng Christ. Và khi “Phierơ đang nói, thì Đức Thánh Linh giảng trên mọi người nghe đạo.” (Công vụ 10:44). Những tín đồ cùng đi với Phierơ “điều lấy làm lạ vì thấy sự ban cho của Đức Thánh Linh cũng đổ trên người ngoại nữa : Vì các tín đồ nghe họ nói tiếng ngoại quốc và ngợi khen Đức Chúa Trời” (Câu 45-46). Đừng bao giờ quên rằng Lời phải đến trước. Sứ điệp về Đấng Christ phải đứng thế thượng phong. Tin lành là cái nền cho mọi điều mà Thánh Linh được sai đến để thực hiện.

Đức Thánh Linh quan tâm đến cuộc sống của bạn, ngay đến tương lai của bạn nữa. Ngài muốn hướng dẫn, bảo vệ, thậm chí cảnh cáo bạn về những điều trước mặt. Bạn sẽ hỏi : “Thánh Linh có thể tiên tri những điều sắp tới không?” Vậy thì hãy nhìn điều xảy ra khi Banaba đến thành phố lớn Antiốt xem. Lúc bấy giờ có hơn nửa triệu người sống ở đó. Cả một năm chẳng Phaulô và Banaba dạy dỗ rất nhiều người trong ngôi đại giáo đường đang phát triển ấy.

“Trong những ngày đó, có mấy người tiên tri từ thành Giêrusalem xuống thành Antiốt. Trong bọn đó có một người tên là Agabút đứng dậy, bởi Thánh Linh nói tiên tri rằng sẽ có sự đói kém trên khắp đất, thật vậy sự đói kém này xảy ra trong đời Cơ lốt trị vì. Các môn đồ bèn định mỗi người tùy sức mình, gởi một món tiền bố thí cho anh em ở Giudê” (Công vụ 11:27-29)

Qua đó ta thấy Đức Thánh Linh gắn gũi với đời sống hàng ngày của họ là dường bao. Ngài bày tỏ nạn hạn hán sắp tới, và nhờ Đức Thánh Linh là một thân vị, cho nên Ngài quan tâm sâu sắc đến con người. Ngài biết điều sắp sửa xảy ra trên đời sống của bạn và vô cùng quan tâm lo lắng cho bạn.

3- THÁNH LINH VÀ THUẬT SĨ

Chẳng phải đã đến lúc bạn cho phép Thánh Linh sắp xếp các bước đi của bạn rồi sao? Tạo sao bạn lại cứ cố gắng đặt chương trình cho riêng mình trong khi Ngài biết từng phần một của quãng đường trước mặt của bạn, biết khúc queo nào nguy hiểm, biết từng ổ gà một? Các Cơ đốc nhân ở Antiốt đã học biết điều đó. “Đương khi các môn đồ thờ phượng Chúa và kiêng ăn, thì Đức Thánh Linh phán rằng: Hãy để riêng Banaba và Phao lôặng làm công việc ta gọi làm” (Công vụ 13:2). Họ đáp ứng tức thì, “Vậy Banaba và Phao lô đã chịu Thánh Linh sai đi, bèn xuống thành Sêloxi, rồi từ đó đi thuyền đến đảo Chípơ” (Câu 4)

Các sứ đồ đang thực hiện công tác của Cha, nhưng ai sai họ đi?

Họ đã nhận lệnh trực tiếp từ Thánh Linh. Và suốt cuộc hành trình Đức Thánh Linh không bao giờ ngưng hoạt động. Ngài còn cho họ quyền trên các tiên tri giả.

Élyma là một thuật sĩ vừa là một phù thủy, Ông cố gắng ngăn công việc đang làm bởi quyền năng của Đức Chúa Trời ở tại đảo Chiprô. Nhưng, “Saulơ, cũng gọi là Phao lô, đây đây Thánh Linh đối mặt nhìn người nói rằng: Hỡi người đây mọi thứ gian trá và hung ác, con của ma quỷ, thù nghịch cùng cả sự công bình, ngươi cứ làm hư đường thẳng của Chúa không thôi sao? (Công vụ 13:9-10)

Thật là một sự buộc tội quyền oai làm sao ! Trên thực tế Đức Thánh Linh mạnh mẽ trên Phao lô đến nỗi ông bảo người thuật sĩ rằng sẽ bị mù. Và quả thật kết quả trực tiếp là nhiều người đã quay lại với Đấng Christ, “Đạo Chúa đầy khắp trong xứ đó” (Công vụ 13:49) “Còn các môn đồ thì được đầy dẫy sự vui vẻ và Thánh Linh vậy” (Cầu 52)

Bạn sẽ hỏi tôi, “Tôi có thể để Đức Thánh Linh quyết định mọi chuyện không?” Bởi vì nói cho cùng, chẳng phải Chúa đã ban cho tôi một trí óc riêng sao?” Tất nhiên là Ngài ban cho chúng ta rồi. Nhưng những gì có ý nghĩa đối với bạn thì cũng có ý nghĩa đối với Ngài nữa. Giáo hội nghị tạo thành Giêrusalem viết thư rằng, “Ấy là Thánh Linh mà Chúng ta đã ưng rằng . . .” (Công vụ 15:25) Khi điều gì đúng, nó sẽ được Thánh Linh công nhận, và bạn sẽ biết nên theo hướng nào.

4- SỨ ĐIỆP VÀ SỨ GIẢ

Nếu Thánh Linh rất cần thiết đối với Đấng Christ thì Ngài cũng quan trọng đối với bạn. Chúa Giê-sus được sanh ra bởi Đức Thánh Linh, được Thánh Linh xúc dầu, đuổi quỷ nhờ Thánh Linh, bởi Thánh Linh mà trở nên trọn vẹn, và thi hành phép lạ nhờ Thánh Linh. Và chính Ngài đã cậy Thánh Linh mà dạy dỗ, ban mệnh lệnh, ban quyền và cai trị Hội Thánh; tự hiến mình trên cây gỗ và được phục sanh lại cũng nhờ Thánh Linh”

Hướng chi huyết của Đấng Christ, là Đấng nhờ Đức Thánh Linh đời đời, dâng chính mình không tì tích cho Đức Chúa Trời, thì sẽ làm sạch lương tâm anh em khỏi công việc chết, Đấng hầu việc Đức Chúa Trời hằng sống là đường nào?” (Hêbơơ 9:14). Chính Đức Thánh Linh rất thiết yếu cho công tác trên đất của Đấng Christ đó, cũng rất cần thiết cho bạn. Ngài là điều không thể thiếu được.

Kinh nghiệm cứu chuộc của bạn dựa trên Đấng Christ, dựa trên thập tự giá, và trên sự xưng nhận của bạn. Nhưng làm thế nào bạn nhận được sự thực về sự tái sanh của bạn? Làm thế nào bạn biết là tấm lòng của bạn đã được rửa sạch? Các bạn của tôi ơi, đó chính là công tác của Thánh Linh đấy. Chính Thánh Linh của Chúa đã đặt sứ điệp trong tận linh hồn bạn. Bạn không thể tìm lời thích hợp để mô tả hoặc giải thích nói, nhưng bạn biết nó có hiệu lực bản thân cuộc sống vậy.

Nếu sự thực ấy đã quá mạnh mẽ, sâu sắc và riêng tư đến vậy, thì Đấng ban nó còn thực đến mức nào? Câu hỏi đó rất có ý nghĩa. Nếu sứ điệp đã quá thực thì sứ giả còn thực đến mức nào?

Thánh Linh khao khát mối quan hệ cá nhân, hằng ngày và dài lâu với bạn. Ngài muốn bước vào một cách oai nghi vào đời sống bạn

CHƯƠNG THỨ CHÍN

9

CHỖ CHO THÁNH LINH

Đã nhiều thế hệ qua, người ta được dẫn dắt tới chỗ tin rằng Thánh Linh là một điều gì đó. Qua hàng ngàn lời nói, hàng triệu ngôn từ viết ra, và qua một quan điểm phổ biến lan tràn trong đức tin Cơ đốc, chúng ta đã được sắp đặt để nghĩ về Thánh Linh như “một điều gì đó”, hơn là “một ai đó”

Gần đây tôi nghe một điệu hát rằng: “Xin cho con thêm Ngài” Và tôi nghĩ, “Ừ, đâu có đúng với Kinh Thánh”. Bạn đâu thể nhận Ngài một phần, vì Ngài là một thân vị kia mà. Bạn không thể chia Ngài làm nhiều mảnh, tuần này lấy cánh tay tuần sau lấy cái chân được. Cho nên không phải nói xin cho con thêm Ngài. Hơn nữa nói cho thật đúng thì ngược lại mới phải: Bạn nên gào lên với Thánh Linh rằng, “Xin nhận con thêm”, vì Ngài không thuận phục bạn. Không ! chính bạn phải thuận phục Ngài.

MỘT CHỖ CHO NGÀI

Không còn nghi ngờ gì nữa, sứ điệp bỏ lơ nhất trong Hội Thánh ngày nay là: Thánh Linh có thật và chúng ta phải dành một chỗ cho Ngài

Buồn thay hàng ngàn mục sư tin lành đã không hiểu sự làm việc của Thánh Linh trên hành tinh này. Tôi e rằng chính họ cũng bị dẫn dắt sai nữa, vì từ trường chủ nhật lên đến trường thần học, người ta hướng dẫn họ tin rằng Thánh Linh là một vai phụ trong ba ngôi Đức Chúa Trời, người đã giáng lâm trong ngày lễ ngũ tuần và từ đó đang trôi nổi trong những đám mây. Nhiều người còn thật sự tránh nhắc đến tên Ngài, để người khác không lẫn lộn họ với những kẻ nhiệt thành bên ngoài bứt tường thành kia !

Nhưng ý định của Đức Chúa Trời là Hội Thánh của Ngài phải sống động và rung chuyển. Trước khi về trời Chúa Jêsus đã thốt ra những lời không thể nào quên được, “Những kẻ tin sẽ có những dấu hiệu này cặp theo . . .” (Mác 16:17). Có lẽ, với tư cách là truyền đạo, tôi bị câu hỏi gây rối nhiều nhất, đó là: Nếu Thánh Linh được sai đến để cho Cơ đốc nhân năng lực sống đời sống đất thánh, vậy tại sao có quá nhiều người ngã lòng và thất bại?

Khi tôi còn là một thầy truyền đạo, tôi tới Hội Thánh hướng dẫn buồn nhóm, cầu nguyện cho nhu cầu người ta, rồi trở về nhà mình. Tôi thật ra không biết hết điều xảy ra trong đời sống hằng ngày của họ. Nhưng bây giờ tôi là một mục sư, quan điểm của tôi hoàn toàn thay đổi. và bây giờ tôi rất bối rối về những điều mình thấy.

Tôi hiểu rằng, rõ ràng số người có nan đề lớn nhiều hơn là con số tôi có thể nằm mơ thấy. Có quá nhiều người tuyệt vọng, vợ, và con số trên bờ phá sản thuộc linh thì hầu như không thể đếm được. Tôi nhìn thấy hoài những nan đề nhỏ xíu cứ lên vào đời sống của con người, rồi một ngày nọ bỗng nổi cao lên như Gôliát hoạt như Êvôrét vậy

“Cha ơi”, Tôi hỏi, “Chiến thắng ở đâu, niềm vui ở đâu?” Mới tuần trước thôi dân sự của tôi đã kinh nghiệm được một sự đổi thay oai quyền của Thánh Linh vào tối chủ nhật. Khi tôi đang giảng cho người ta thì cảm thấy một sự xúc động đặc biệt. Trên đường về nhà tôi cứ la lên “Halêlugia” và tôi nói với Suranne, vợ tôi rằng: “Thật là buổi nhóm kỳ diệu là sao ! Đức Chúa Trời đang làm việc ở đó, xem có kỳ diệu chưa?” Nhưng khi vừa bước chân vào nhà thì chuông điện thoại reo lên, và ba mươi phút sau đó tôi được nghe một câu chuyện thương tâm của một người đàn ông vừa mới ở trong buổi nhóm ấy. Ông khóc mãi khi nói với tôi , “Tôi không biết phải quay về đâu nữa”

Và những điều như vậy cứ xảy ra dài dài

1- AI CÓ QUYỀN NĂNG?

Đã có điều gì sai trật? Tạo sao Hội Thánh đầu tiên có quyền năng đến vậy mà chúng ta lại có quá ít? Chỉ một lời thôi họ đã đuổi được quỷ, còn chúng ta thì dường như quá sợ hãi và cảnh giác. Chỉ cần ám chỉ đến ma quỷ thôi là các Cơ đốc nhân đã chạy xa hàng trăm dặm rồi. Có nhiều mục sư còn không dám nói đến chúng nữa, làm như cứ lơ về đề tài đó đi là đuổi được chúng ấy.

Thật là khó hiểu. Thay vì giảng cho chúng dân biết để họ có thể được giải thoát thì nhiều mục sư cứ im lặng mãi để nhiều người cứ phải ở trong xiềng xích. Thay vì thà vâng lời Chúa, “Họ sẽ đuổi quỷ” (Mác 16:17), thì các mục sư cứ nói với con chiên rằng không có gì đâu, thật ra là đang xảy ra rằng tất cả chỉ có trong trí óc của họ thôi. Và con dân Chúa cứ mãi trầm thì : “Chúa ơi ! con không tìm ra lời giải đáp. Con không tìm ra được sự giúp đỡ”

Thế thì có gì lạ đâu nếu những kẻ thờ cúng lại có quyền năng hơn nhiều Cơ đốc nhân? Chúng ta có nên ngạc nhiên không, khi những kẻ theo satan lại làm nhiều điều siêu nhiên theo những kẻ ở trong Đấng Christ? Làm sao mà như thế được? Nếu Đức Chúa Trời toàn năng và Satan chỉ, có một mảnh quyền lực nhỏ bé, thế thì tại sao một sứ đồ của quỷ lại có thể hoạt động với quyền năng?

Sự thực rất đơn giản. Một người sử dụng 100 phần trăm cái mảnh lực nhỏ bé ấy thì cũng có quyền năng hơn kẻ có thể chạm vào năng lực của vũ trụ nhưng mà không thè cố gắng. Tôi thật bối rối vô cùng khi về một tội nhân có thể nhận lấy nhiều điều từ Satan, hơn là kẻ tin Chúa mà không thêm xin Ngài gì cả.

Đã đến lúc bạn bắt đầu thực thi năng quyền của Đấng chí tôn rồi đấy. Bạn cần phải biết rằng Đức Chúa Trời lớn hơn ma quỷ, và chỉ cần một lời phán của Chúa Jêsus cũng hủy diệt được chúng. Chỉ cần một thiên sứ của Ngài thôi cũng có thể trói Satan vào trong hố (Khải 20:1-3). Đức Chúa Trời không yếu đuối chỉ có dân Ngài là yếu đuối thôi.

Tôi chỉ có thể đi đến một kết luận duy nhất như sau: Lý do khiến cho Hội Thánh và rất nhiều người trong Hội Thánh trở thành chiến bại là vì họ đã bỏ lơ Đấng quyền năng nhất của vũ trụ: “Đức Thánh Linh”.và một lần nữa “Ấy chẳng phải bởi quyền thế cũng chẳng phải bởi năng lực, nhưng bởi thần ta Đức Giê Hô Va vạn quân phán vậy” (Xachari 4:6). và những lời tiếp theo còn thú vị hơn nữa, “Hỡi núi lớn ngươi là ai? . . .ngươi sẽ trở thành đồng bằng . . .” (Cầu 7)

Muốn san bằng đồng đá khổng lồ sừng sững trước mặt, không phải chỉ một xe ủi đất là đủ. Đó là một ngọn núi vĩ đại của bất lực và sợ hãi, nên công tác khai phá cần

thiết cho bạn chỉ có thể thực hiện được bằng quyền uy mạnh mẽ, có năng lực của Thánh Linh thôi.

2-THẬT CHỨ KHÔNG PHẢI GIẢ

Đức Chúa Trời qua lời Ngài, đã kê đơn để bẻ gãy ách của sự trói buộc. Ngài biết đích xác phải làm sao để cất gánh nặng khỏi bạn. Điều đó được gọi là “sự xúc dầu”

Trong ngày đó gánh nặng nó sẽ cất khỏi vai người, ách nó cất khỏi cổ người, ách sẽ bị gãy vì sự béo mập” (Êsai 10:27)

Đức Chúa Trời cất gánh nặng khỏi Ysoraên thế nào thì Ngài cũng cất ách khỏi bạn thế ấy. Bởi vì, Chính satan là kẻ âm mưu đặt ách nặng nề lên bạn, nhưng Chúa Jêsus đã tuyên bố phá tan sự xiềng xích đó. Ngài nói, “Ách ta để chịu gánh ta nhẹ nhàng” (Mathiơ 11:30)

Ách từng trói buộc đó có thể được Thánh Linh bẻ gãy. Nhưng không phải chỉ bẻ gãy trong một giây phút nào đó rồi thôi. Không phải đó chỉ là một giải pháp giai đoạn, nhưng Ngài ở với bạn, cứ tiếp tục nhắc gánh nặng cho và hướng dẫn bạn trên một con đường mới. Sứ đồ Giăng khi nói về Thánh Linh, đã viết rằng, “Về phần các con sự xúc dầu đã chịu từ nơi Chúa vẫn còn trong mình, thì không cần ai dạy hết, Song sự xúc dầu của Ngài dạy cho con đủ mọi việc, mà sự ấy là thật, không phải dối, thì hãy ở trong Ngài, theo như sự dạy dỗ mà các con đã nhận” (I Găng 2:27)

Không cần phải tiến sĩ thần học mới có thể nhận thức được ai có thể xúc dầu và ai không. Ngay cả một tội nhân chưa được khôi phục, người sẽ tắt nút truyền hình cái béc khi gặp kênh phát về Chúa vào sáng chủ nhật, cũng hiểu ra sự chạm đến của Thánh Linh khi anh ta gặp nó nữa. Anh ta nhận ra được bởi vì, giống như kim cương, điều ấy rất hiếm quý.

Không có gì thân thương cho bằng những kẻ không có sự xúc dầu lại cố gấn tào ra nó. Họ cố gấn ép uống, nhưng sự chạm đến của Chúa không có ở trong đó. Đã bao nhiêu lần bạn đi đường xa đến nghe một diễn giả lớn hay một giáo sư Kinh Thánh nói chuyện, và rồi chỉ nhận ra rằng người đó chỉ là cái vỏ sò trống rỗng, chẳng có gì ngoài mớ khiến thức bên trong? Đây các dữ kiện vào thông tin, nhưng hoàn toàn không có sự sống, họ bước đi và mở miệng nói, nhưng lời của họ là ngôn từ chết.

Tôi không bao giờ quên được lần xảy ra tại một hội nghị miền Duyên hải phía tây mà tôi đã được dự. Trong một cuộc họp buổi chiều, một thanh niên giới thiệu một bài hát. Với một giọng nói rất mạnh và điêu luyện, anh hát bài “Vua đến”. Tất cả mọi người đều thích họ vỗ tay nhiệt liệt khi anh hát xong.

Tôi không hiểu vì sao trong buổi nhóm tối, một thiếu phụ lại hát ngay bài hát ấy. Thành thực mà nói cô ta không giống như một ca sĩ chút nào, giọng cô ta hơi hơi giọng mũi, và có vài nốt bị sai cung. Nhưng có một cái gì khác gấp một ngàn lần hơn những khiếm khuyết ấy. Khi hát tới điệp khúc thì mọi người đều đứng lên. Tay họ giơ cao lên trời. Quyền năng nơi ấy như có điện, và khi cô ấy hát xong vẫn không hết. Chúng tôi ngợi khen Chúa và ngợi khen mãi. Rồi chúng tôi vỗ tay, chưa lần nào vỗ tay lâu đến thế. Nhưng không phải chúng tôi đang khen tặng một ca sĩ đâu. Chúng tôi vỗ tay khen Đấng đã ban bài hát.

Điều gì đã làm nên sự khác biệt ấy? Các bạn ơi ấy là sự xúc dầu! Ấy là quyền

niếng Thánh Linh trong đời sống người thiếu phụ ấy.

Suốt thời gian thi hành chức vụ ở Canada, chúng tôi là một trong những nhóm bảo trợ chiến dịch truyền giáo Billy Graham. Khâu chuẩn bị cho các buổi nhóm được chuẩn bị chu đáo hết mức. Bản thân các buổi nhóm đó cũng thuận phục, nhuần nhuyễn so với các buổi nhóm mà tôi quen thuộc. Nhưng khi Graham khởi sự giảng, thì sứ điệp của ông được Thánh Linh chạm tới, không thể lằm lằm vào đâu được. Nội dung của sự điệp là Đấng Christ, nhưng tôi không dám nói là tôi đang ở cùng một nơi với một con người có một mối thông công cá nhân vô cùng sâu sắc với Đức Thánh Linh.

3- NHỮNG LỜI LÀM CẢ ĐÈN THỜ SÙNG SỞ

Từ thuở khai thiên lập địa, con người đã bị sự xúc dầu thu hút. Người ta lấy làm kinh ngạc trước sự xúc dầu, và sự xúc dầu được bày tỏ, và ngay cả bị bắt chước nữa. Nhưng sự xúc dầu thật thì luôn luôn, và vẫn còn, là một chức năng của Đức Thánh Linh

Mục đích của nó là gì? Để bạn có thể công bố sứ điệp cách quyền năng: “Thần của Đức Giê Hô Va ngự trên ta; vì Đức Giê Hô Va đã xúc dầu cho ta, đặt giảng tin lành cho kẻ khiêm nhường. Ngài đã sai ta đến đặt rịt những kẻ vỡ lòng, đặt rao cho kẻ phu tù được tự do, kẻ bị cầm tù được ra khỏi ngục, đặt rao năm ban ơn của Đức Giê Hô Va, và ngày báo thù của Đức Chúa Trời chúng ta; đặt yêu ủi những kẻ buồn rầu . . .” (Êsai 61:1-2)

Nhưng đó không phải là lời nói của một tiên tri thời cự ược. Chúa Giê-sus đã trích dẫn trước một cử tọa đầy kinh ngạc tại đền thờ của thành Naxarét. (Luca 4:18-19)

Để hiểu Đức Thánh Linh, bạn phải biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời, bạn không được quên điều ấy. sự diễn tả này có thể xa lạ với bạn, nhưng nó căn bản như chính lời Đức Chúa Trời vậy. Ngài là quyền năng của sự sáng tạo. Bạn có nhớ những lời trong sách Job chẳng?

“Thần của Đức Chúa Trời đã sáng tạo tôi; hơi thở Đấng toàn năng ban cho tôi sự sống” (Gióp 33:4)

Trong lúc Đức Chúa Trời ngồi trên ngôi vinh hiển ở thiên đàng phán, “Chúng ta hãy tạo nên loài người” thì Đức Thánh Linh liền thi hành công tác Ngài trên mặt đất. Ngay ở câu thứ hai cũng nói điều ấy về sự sáng tạo, “Thần của Đức Chúa Trời vận hành trên mặt nước” (Sánh thế ký 1:2)

Tác giả Thi thiên khi nói về các loài thọ tạo trên đất đã viết, “Chúa sai thần Chúa ra, chúng nó được dựng nên,

Chúa làm cho mặt đất ra mới.” (Thi thiên 104:30)

SỰ TẶNG TRƯỞNG THUỘC LINH

Nếu bạn muốn sự xúc dầu của Thánh Linh trở nên rõ ràng trên đời sống bạn, thì điều đó phải bắt đầu bằng sự hiểu biết Ngài là ai, Ngài điều hành công việc thế nào, và làm sao bạn có thể bước vào mối thông công với Ngài. Đức Thánh Linh không phải được sai đến để làm cho bạn cảm thấy dễ chịu. Tất nhiên Ngài sẽ làm việc đó, nhưng Ngài còn hơn thế nữa. Ngài có sự bình đẳng trong ba ngôi Đức Chúa Trời, và đáng cho chúng ta thờ phượng, y như đã thờ phượng Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con vậy, nhưng đó mới

chỉ là sự khởi đầu. Sự tăng trưởng thuộc linh của bạn không khác gì sự lớn lên của một cây sồi khổng lồ cả. Nó phải được nuôi ăn và được tắm bổ.

1- KẾ ĐẾN TÔI PHẢI LÀM GÌ?

Gần đây có một người nói với tôi, “Benny à ! tôi muốn cảm ơn ông vì đã giới thiệu Đức Thánh Linh cho tôi vào năm 1978”

Tôi đáp: “Tốt lắm. Thế bấy lâu nay có xảy ra điều gì nữa không?”

Mặt ông ta trống rỗng: “À ! thật ra thì chẳng có gì cả. Tôi chỉ còn nhớ cái cảm giác khi Ngài gặp tôi”

“Tại sao ông nghĩ là chẳng có gì xảy ra cả?” Tôi hỏi:

Và tôi không bao giờ quên được câu trả lời của ông ta, “Tôi thiết tưởng đó là tại vì sau đó tôi chẳng biết phải làm gì cả”

Tôi cứ ngỡ là mọi người được giới thiệu đến với Thánh Linh điều đáp ứng lại giống như tôi từng làm. Hồi ấy tôi đúng là tách mình hẳn đối với thế giới bên ngoài để sống với lời Chúa và với Thánh Linh và tôi hút hết những gì Ngài cung ứng cho giống như một tấn mứt vậy. Cần phải có thời gian, cả hàng trăm trăm giờ sống với Thánh Linh quý giá.

Tôi cũng hiểu rằng đối với nhiều người, gần như không thể nào tìm được thời gian để dò tìm, lục lọi trong Kinh Thánh. Nhưng đọc cuốn sách này chắc bạn cũng nhận được, một cách cụ thể và súc tích, những gì Đức Thánh Linh mất nhiều năm chia sẻ với tôi. Tuy nhiên có một điều duy nhất tôi không thể làm cho bạn, đó là tôi không thể vấy chiếc đĩa tiên thuộc linh lên đầu bạn và đặt sự xúc dầu lên đầu bạn được. Điều này chỉ đến cùng một sự gặp gỡ cá nhân, một cách sâu sắc riêng tư với Đức Thánh Linh mà thôi. Và nó cũng sẽ tiếp tục kéo dài và phát triển theo mỗi thông công, tương giao mà chỉ có bạn mới có thể thiết lập được.

Sự tăng trưởng theo Thánh Linh sẽ khởi sự khi bạn bắt đầu nhìn thấy rằng Đức Thánh Linh chính là Đức Chúa Trời. Tôi không biết phải nói sao cho vừa, vì bút tranh vẽ một thân vị thứ yếu trong óc chúng ta đã được khoét quá sâu vào tâm lý từ thời thơ ấu rồi. Tôi nhớ đã từng đọc một cuốn sách nói: “Đức Thánh Linh là dây tở của thân thể Đấng Christ” Chính là tôi đang đẩy cập đến sự sai lầm này đây: Thánh Linh không phải là dây tở. Ngài là người cai quản. Ngài là Đấng lãnh đạo thân thể Đấng Christ.

Tôi xin được chia sẻ một vài điều tôi đã hiểu ra. Thánh Linh không những chỉ là Đức Chúa Trời, mà Ngài còn là người sanh Chúa Jêsus ra. Bạn sẽ nói: “Benny à ! cần giữ miệng mình đấy nhé”. Nhưng trước khi nói như vậy, xin để tôi chỉ lời Chúa trước.

Bạn bảo: “Tôi nghĩ Đức Chúa Cha mới là Cha của Chúa Jêsus” chứ gì ? Bạn đúng lắm, nhưng không phải đúng hết, để tôi nói cho bạn hay vì sao như vậy. Trong đoạn một của các sách Tin lành, chúng ta được biết rằng chính Thánh Linh đã sanh Chúa Jêsus ra. “Và sự giáng sanh của Chúa Jêsus Christ đã xảy ra như vậy: Khi Mary mẹ Ngài đã hứa gả cho Giôxép, song chưa ăn ở cùng nhau thì người đã chịu thai bởi Đức Thánh Linh” (Mathiơ 2:18)

Ngay cả Mary cũng lo lắng nữa. Mary nói với thiên sứ, “Tôi chẳng hề nhận biết người nam nào, thì làm sao có được sự đó?” Và thiên sứ trả lời, nói với nàng rằng: “Đức Thánh Linh sẽ đến trên người và quyền năng của Đấng rất cao sẽ che phủ người dưới

bóng mình. Cho nên con thánh sanh ra phải xưng là con Đức Chúa Trời” (Luca 1:34-35). Đó bây giờ bạn đã được thấy rồi. Ngài được gọi là con Đức Chúa Trời, như chính Thánh Linh mới là Đấng đến trên mẹ Đấng Christ. Đấy chính là sự chặt chẽ của ba ngôi Đức Chúa Trời. Con trẻ của Đức Chúa Cha cũng chính là con trẻ của Đức Thánh Linh nữa.

Và ngay cả những đặc tính của Chúa Jêsus cũng là do Thánh Linh đã cho Ngài. Nói về sự giáng trần của Đấng Christ Êsai nói rằng:

Có mọi chồi sẽ nức lên từ gốc Ysai

Một nhánh từ rễ nói sẽ ra trái

Thần của Giê Hô Va sẽ ngự trên Ngài

Tức là thần khôn ngoan và thông sáng,

Thần mưu toan và mạnh sức

Thần hiểu biết và kính sợ Đức Giê Hô Va. (Êsai 11: 1-2)

2- AI SANH NGÀI RA?

Chúa Jêsus là con trẻ do Thánh Linh sanh ra. Và cũng giống như các bậc cha mẹ trên đất yêu con mình sanh ra thế nào, thì Đức Thánh Linh cũng yêu Chúa Jêsus thế ấy. bạn bao giờ thấy cảnh người cha hạnh diện ôm đứa con mới sanh vào lòng chưa? Ông ta ghì chặt và yêu mến nó. Tôi nghĩ chắc bạn quên rằng Thánh Linh cũng có tình cảm. Ngài biết yêu thương điều Ngài đã tạo ra chứ; cho nên vì sao Ngài cứ muốn đặt vòng tay Ngài quanh bạn đấy.

Bạn có thể thấy cảnh Đức Chúa Cha trên thiên đàng nói với Thánh Linh, “Hãy đưa con trai của ta đi và làm cho nó có thân xác!” Đó chính là phép lạ của phép lạ. Đức Thánh Linh lấy hạt giống ấy đi và đặt nó vào trong cơ thể Mary. Nhưng chẳng những Ngài sanh Chúa Jêsus ra mà Ngài còn xúc dầu cho Ngài nữa.

Nếu có thể, thì hãy vẽ ra bút tranh sau. Đức Chúa Cha đang ngồi trên ngai thiên đàng, còn Chúa Jêsus ở trên đất đang chữa lành kẻ đau và thi hành phép lạ. Còn Đức Thánh Linh thì sao? Ngài là kênh nối, liên lạc giữa hai thân vị. Bây giờ cha đang nhắc điện thoại lên (giả dụ Ngài cần nó) và nói, “A lô ! Thánh Linh phải không?”

“Thư vâng”, Thánh Linh trả lời nhắc ống nghe.

Đức Chúa Trời nói, “Ta muốn người dẫn Chúa Jêsus vào đồng vắng và ta đã định sai ma quỷ đến thử thách Jêsus”

Thánh Linh nói, “Thưa vâng” và chạy bỏ đến Jêsus. “Jêsus ơi ! đi theo ta” Thánh Linh nói

Vậy bạn đã biết Thánh Linh liên lạc giữa hai thân vị ra sao chưa? Hay hình dung như vậy: Chúa Jêsus đang đi qua một người bệnh nặng. Một lần nữa, Cha nhắc điện thoại và nói : “Thánh Linh hãy ngăn Jêsus lại đi ! Bảo người dừng lại ngay chỗ đó đi !”

Thánh Linh đáp: “O. K Jêsus ơi , dừng lại đi !”

Rồi Ngài nói vào điện thoại, “Cha ơi, Jêsus phải làm gì đây?”

“Bảo người chữa cho người đàn ông đó !” Giọng của Đức Chúa Cha. Chúa Jêsus lập tức đặt tay Ngài lên người đàn ông, quyền năng của Đức Thánh Linh tuôn chảy qua Ngài, và người đó được đỡ dậy một cách lạ lùng.

Bạn phải nhất thiết nhớ điều này, và khi bạn linh hội được nó, thì điều này sẽ nhất tảm màn liên quan đến vai trò của Thánh Linh ra khỏi mắt bạn. Đó là: Trên đất,

Chúa Jêsus chỉ là một con người. Một con người hoàn toàn. Không có giọng của Thánh Linh, Ngài không có một kiến thức khả thị nào cả. Và Ngài cũng không hành động nếu Thánh Linh không cảm động Ngài.

Có bao giờ bạn tự hỏi tại sao Chúa Jêsus đi ngang qua, có những người không được chữa lành không? Tại sao Ngài không cầu nguyện cho họ? Tại sao Ngài không đưa tay ra chạm vào họ? Đó là tại vì Cha không bảo Thánh Linh yêu cầu Jêsus làm điều đó. Đấng Christ nói, “Nhưng thế gian phải biết rằng ta yêu Cha, và làm theo điều Cha đã phán dặn” (Giăng 14:31). Chúa Jêsus nương cậy vào Thánh Linh. Thánh Linh là mạch sống nối giữa Cha và Đấng Christ.

3- ĐẤNG CHRIST CÓ KHẢ NĂNG PHẠM TỘI KHÔNG?

Ngay trước lúc Đấng Christ đối mặt trước đôi Gôgôtha, Ngài cũng nhờ Thánh Linh dâng chính mình cho Cha. So với huyết Chúa với con sinh tể, Thơ Hêborơ nói, “Huống chi huyết của Đấng Christ, là Đấng nhờ Đức Thánh Linh đời đời, dâng chính mình không từ tích cho Đức Chúa Trời, thì sẽ làm sạch lương tâm anh em khỏi công việc chết, đặng hầu việc Đức Chúa Trời hằng sống là đường nào” (Hêborơ 9: 14)

Nếu bạn không cậy Thánh Linh mà dâng chính mình; thì hẳn là trong mắt của Đức Chúa Cha; Ngài không được chấp nhận và Ngài hẳn sẽ không chịu nổi sự đau đớn trên thập tự giá. Nếu Ngài không cậy Thánh Linh để dâng chính mình thì huyết Ngài sẽ không còn thuần khiết, không từ tích.

Xin cho tôi được thêm điều này: Nếu Thánh Linh không ở cùng Chúa Jêsus, thì có lẽ Ngài có thể phạm tội. Thật đấy. Chính Thánh Linh Đấng có quyền năng, đã giữ Chúa Jêsus được trong sạch. Chúa Jêsus không những được sai xuống từ thiên đàng, nhưng Ngài còn được gọi là con người, và như thế thì Ngài có khả năng phạm tội chứ. Sự kiện Ngài không phạm tội, không có nghĩa Ngài không thể phạm tội.

Nếu bạn tin rằng Chúa Jêsus không thể phạm tội, thế tại sao Satan phí thời gian cám dỗ Ngài làm chi? Ma quỷ biết điều nó làm chứ. Nếu không có Đức Thánh Linh, Chúa Jêsus có lẽ không bao giờ giữ được điều đó.

Đức Chúa Jêsus thật sự cậy Đức Thánh Linh mà dâng chính mình để được vô tội. Ngài còn nhờ đến Đức Thánh Linh nâng dậy khỏi sự kìm kẹp của sự chết nơi mồ mả. Bạn còn nhớ Phao lô nói gì không? Đấng Christ “Theo Thần linh của Thánh đức, thì bởi sự sống của Ngài từ trong kẻ chết, được tỏ ra là Con Đức Chúa Trời có quyền phép tức là Đức Chúa Jêsus Christ Chúa chúng ta” (Rôma 1:4)

Chính là qua quyền năng của Đức Thánh Linh mà Đấng Christ được sống lại từ trong kẻ chết. Đây là điều Kinh Thánh nói, “Lại nếu Thánh Linh của Đấng Christ làm cho Chúa Jêsus sống lại từng trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết, cũng nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống” (Rô ma 8:11). Đức Thánh Linh không những làm cho Đấng Christ sống lại mà Ngài còn là người làm cho bạn sống lại nữa ! chúng ta có thể đặt hy vọng nơi Ngài.

4- KẾ HOẠCH HOÀN HẢO CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI.

Cho dầu ngay sau khi thay đổi dòng lịch sử bởi sự bước di khỏi mồ mà trống rỗng, Đấng Christ vẫn tiếp tục nương vào Thánh Linh. Thực tế Ngài bảo môn đồ đừng rời thành Giêrusalem cho đến khi nhận được điều ban cho từ trên cao. Ngài bảo họ nên “Chờ điều cha đã hứa là điều người đã nghe ta nói, vì Giăng đã làm phép báp tem bằng nước, nhưng trong ít ngày các người sẽ chịu phép báp tem bằng Đức Thánh Linh” (Công vụ 1:4-5)

Đấng Christ vẫn chịu sự điều khiển của Đức Chúa Trời khi Ngài nói ra những lời này. Ngài đang lập lại điều Cha đã bảo với Đức Thánh Linh.

Đấng Christ nương nhờ Thánh Linh đến nỗi trước khi ban mệnh lệnh cho các sứ đồ, Ngài cũng hướng về Đức Thánh Linh. Kinh Thánh nói Ngài được cất lên trời sau khi Thánh Linh “Cậy Thánh Linh” mà răn dạy các sứ đồ. (Công vụ 1:2)

Đừng đọc thấy tôi sai, các bạn ạ ! Tôi không hề nói Đấng Christ ở vị trí kém cõi hơn Thánh Linh chút nào. Chẳng hề như vậy bao giờ. Chúa Jêsus không thấp hơn Thánh Linh, mà Thánh Linh cũng không thấp hơn Chúa Jêsus. Trong ba ngôi Đức Chúa Trời, có sự bình đẳng tuyệt đối. Mỗi thân vị có những mục đích và cá tính riêng biệt, duy nhất.

Điều tôi muốn bạn biết là Thánh Linh không hề yếu kém chút nào. Ngài không phải là quá non nớt hoặc không có khả năng nói lên tiếng nói của Ngài đâu. Đức Thánh Linh rất toàn vẹn, uy quyền và vinh hiển.

Đức Thánh Linh đáng cho chúng ta thờ lạy. Chúng ta không nên áp dụng điều mà chúng ta đã hát trải qua bao thế hệ: “Tôn vinh chân thần nguồn ơn vô đối . . . . Ấy Cha cùng Con với Linh muôn đời”

làm thế nào bạn nhận ra Ngài ? Cũng đơn giản như giọng nói nhỏ nhẹ bên tai khi bạn sắp sửa ngủ thiếp đi ấy mà. Giọng nói đó nhắc nhở bạn, “Con hôm nay chưa cầu nguyện đấy. “Hoặc có thể nói, đang “giật giật” linh hồn bạn. Bạn đã biết Ngài rồi, nhưng Ngài khao khát bạn hiểu Ngài thêm nữa.

Chúa đã nói trước điều sẽ xảy ra cho bạn khi bạn dọn một chỗ cho Thánh Linh, rằng: “Kẻ nào tin ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh đã chép vậy” (Giăng 7:38) Ngài đang nói về sự xúc dầu nào vậy? “Ngài phán điều đó chỉ về Đức Thánh Linh mà người nào tin Ngài sẽ nhận lấy” (Câu 39)

Đức Chúa Trời có một kế hoạch hoàn hảo và tử mĩ cho đời sống bạn. Đức Thánh Linh và sự xúc dầu được gồm trong kế hoạch ấy. “Vả, Đấng làm cho bền vững chúng tôi với anh em trong Đấng Christ, và đã xúc dầu cho chúng tôi, ấy là Đức Chúa Trời. Ngài cũng lấy ấn mình mà đóng cho chúng tôi và ban của tin Đức Thánh Linh trong lòng chúng tôi” (II Côrinhtô 1:21:22)

Bạn đã dọn một chỗ cho Thánh Linh chưa? Ngài chỉ yêu cầu có một điều thôi, ấy là cho Ngài một chỗ trong lòng bạn.

CHƯƠNG THỨ MƯỜI

10

CHỈ CẦN MỘT HƠI THỞ RA

“Tại sao Đức Chúa Trời không trả lời tôi?”

“Tại sao tôi không nhận được sự cứu rỗi và sự chữa lành?”

Câu trả lời là nhu cầu cấp bách nhất của bạn đang ở sát bên bạn đấy. Còn hơn là bạn có thể tưởng tượng ra nữa. Chỉ cần một lời nói ra từ lòng bạn thôi, là có thể làm mất hẳn đám mây tối đen nhất trong đời bạn rồi. Đã đến lúc thôi nghĩ rằng Đức Chúa Trời là một thần linh không thể tới gần, đang ngụ cách xa ta hàng triệu dặm. Cha ở gần đây đến nỗi bạn có thể nói chuyện với Ngài ngay giờ đây, và thần của Ngài thì sát bên, đến nỗi Ngài có thể cho bạn sự an ủi, bình an và sự khuyến dạy. Bạn chỉ phải làm mỗi một việc là xin và tin tưởng rằng Ngài sẽ hành động.

Điều tôi tìm thấy trong Thánh Linh chẳng phải là một bí quyết có vẻ huyền bí. Chúng thật như chính cuộc sống, và gần gũi như nhịp đập của con tim bạn vậy. Cho nên tôi mới muốn chia sẻ với bạn.

CÔNG TÁC CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

1- YẾU ĐUỐI HAY CÓ Ý CHÍ ?

Chúng ta hãy bắt đầu với khía cạnh này của ba ngôi Đức Chúa Trời: không nhất thiết phải đem sự thật về một thân vị để đáp ứng cho cả ba thân vị. Đôi khi họ cũng khác nhau, khác trong cả cái cách họ hoạt động và trong cả cái họ nói. Chúng ta đã thảo luận với nhau về sự kiện rằng các nhân vật trong ba ngôi Đức Chúa Trời là những thân vị phân biệt, tuy nhiên họ là một. Nhưng một khi đã tiến đến mối quan hệ thông công với Đức Chúa Trời, thì cần thiết phải hiểu về Cha, Con và Thánh Linh.

Bất cứ khi nào bạn thấy Đức Chúa Trời hành động, thì bạn sẽ thấy ngay Ngài là một Đức Chúa Trời. Nhưng bạn cũng phải bắt đầu thấy sự phân biệt nào đó trong cái cách ba ngôi nghĩa là hành động.

Ví dụ, khi dân Do Thái dưới giao ước cũ cố tình phạm tội trước sự hiện diện của Cha thì nhớ chuyện gì xảy ra không? Kinh Thánh ghi lại rằng họ bị giết hoặc bị trừng phạt.

Nhưng Đấng Christ, Đức Chúa Con, xử trí với kẻ cố tình phạm tội theo cách khác. Ví dụ: Xem trường hợp người Pharisi xem. Đấng Christ có giết họ không? Không! Ngài quở họ.

Bạn sẽ nói, “Benny à, tôi lúc nào cũng tin là Đấng Christ đã tha thứ cho mọi người mà?” Nhưng Kinh Thánh không ghi lại Chúa Jesus có tha thứ tội cho người Pharisi hay không. Tuy nhiên Ngài có tha thứ cho tên phạm nhân trên thập tự khi hắn khóc từ

trong đáy lòng, “Tôi là kẻ có tội!”

Đừng hiểu lầm các bạn ạ ! Đức Chúa Cha thực có tha thứ, nhưng Ngài cũng giết và trừng phạt những kẻ không chịu ngưng việc chống đối Ngài. Tuy nhiên, Đức Chúa Con lại phản ứng cách khác. Thay vì giết chóc hoặc phán xét tội nhân cố ý phạm tội. Ngài chỉ giản dị quở trách họ.

Bạn sẽ hỏi tôi, “Nhưng còn Thánh Linh thì thế nào? Ngài đối xử thế nào đối với một người biết và rắp tâm phạm tội?” Ngài phải ứng khác với Cha và Con, các bạn ạ ! Đức Thánh Linh không diệt hay quở mắng họ. Ngài cáo trách” họ và rút lại sự hiện diện đầy quyền năng của Ngài

2- TÔI SẼ NHÌN VÀO ĐÂU ?

Ba ngôi, như chúng ta thấy đó, bao gồm ba thân vị riêng biệt và duy nhất nhưng bạn cần hiểu sự làm một của họ, sự hiệp nhất của họ. Bạn cần nhận ra rằng tính hiệp nhất bao trùm mọi mặt mà chúng đang đề cập đến đây là muốn nói đến công tác và tính túy của ba ngôi Đức Chúa Trời.

Kinh Thánh giải thích rõ ràng rằng có những sự dị biệt, hoặc sự khác nhau, trong khâu điều hành trong ba ngôi Đức Chúa Trời. Tuy nhiên cả ba là một. Phao lô giải thích như vậy trong thư Côrinthô: “Có các chức vụ khác nhau, nhưng chỉ có một Chúa.” Có tất cả các việc làm khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Chúa Trời là Đấng làm mọi việc như mọi người” (ICôrinthô 12:5-6) Ông còn viết “Đức Thánh Linh tỏ ra trong mỗi một người, cho ai nấy đều được sự ích chung” (Câu 7)

Phao lô đang bày tỏ công việc của Đức Chúa Trời. Ông giải thích rằng Chúa Jêsus là người quản lý; cha là người điều khiển; và Thánh Linh là Đấng bày tỏ. Có một vài chỗ trong Kinh Thánh, Chúa Jêsus được đề cập trước, kế đến là Cha, theo một thứ tự được công nhận.

Nhưng bây giờ chúng ta đặt trở lại thứ tự thông thường của Kinh Thánh đi. Công việc đầu tiên của Cha là gì? Ngài điều khiển. Còn Con thì sao? Ngài chăm lo thực hiện sự điều khiển đó. Còn Đức Thánh Linh thì bày tỏ ra sự thực hiện mệnh lệnh điều khiển này.

Nếu bạn cần sự sống thì bạn sẽ quay về với người nào? Bạn phải nhìn Cha vì Ngài là Đấng ban mọi tốt lành và hoàn hảo? Bạn sẽ bảo, “Benny à !tôi nghĩ là mình phải nhìn xem Chúa Jêsus chứ” Không phải đâu. Nguồn ở tại nơi Cha. Nhưng người ban phát nguồn đó chính là Đấng Christ. Và quyền năng của nguồn ấy chính là Đức Thánh Linh.

Vì vậy khi bạn cần sự sống thì sự việc sẽ như sau: Bạn ngửa trông Đức Chúa Cha rồi nói: “Cha ơi xin cho con sự sống” Hoặc sự chữa lành. Hoặc sự cứu rỗi, vì bạn thấy đó, Đức Chúa Trời là nguồn của những điều ấy.

Chúa Giêsus bảo: “Nhân danh Ta mà cầu xin” cho dầu bạn có nhận danh Con mà đến gần Cha đi nữa, thì Cha vẫn là người cho bạn được ân tứ, và yêu cầu bạn qua con mà đến được với Cha.

Ấn tứ ấy sẽ đưa đến chúng ta như thế nào? Giả dụ bạn xin được chữa lành đi, Đức Chúa Cha- phải nhớ rằng bây giờ Đức Chúa Trời phải kể cả ba ngôi, nhìn Đức Chúa Con bảo: “Con làm ơn chữa lành cho anh ta nhé !”

Đấng Christ bèn ban sự chữa lành. Tại sao? Vì ấy là vai trò của người trông coi

việc thực hiện. Đúng nghĩa chữ “trông coi” có nghĩa là đỡ đỡ hoặc phục vụ. Như thế Cha khai phóng sự chữa lành nơi Con, và Con đem đến cho bạn.

Bạn có thể vẽ lên bức tranh rằng bạn đang vương tới nhận sự chữa lành, và thấy rằng không hiểu sao sự chữa lành ấy vượt khỏi tay bạn. bạn vương tay ra đến hết cỡ, nhưng quà tặng dường như không thể nắm được. Rất gần mà cũng rất xa xôi, thế có chuyện gì đã xảy ra? Có một cái gì sai trật sao?

Bây giờ tới chỗ cho công việc của Đức Thánh Linh trong bức tranh này. Ngài tự mình bày tỏ sự chữa lành được Đức Chúa Cha cung cấp, và được Đức Chúa Con mang đến. Chính Đức Thánh Linh là người hoàn tất tiến trình chữa lành.

3- NGÀI BÊN BẠN

Sự việc bắt đầu từ ngày lễ ngũ tuần. Đức Thánh Linh từ thiên đàng xuống để chứng tỏ lời của Đức Chúa Trời. Ngày này chính xác Đức Thánh Linh đang ở đâu? Ngài cư ngụ ở nơi nào? Đức Thánh Linh không đứng bên cạnh Chúa Jêsus như nhiều người tin. Ngài cũng không đứng chực bên Cha. Ngài được ban cho chúng ta, là Đấng yên ủi hoặc là người đi bên chúng ta.

Đức Thánh Linh là người giúp đỡ bạn. Vâng Ngài là người giúp đỡ bạn nhận được sự sống, sự chữa lành hoặc sự giải thoát mà bạn vô cùng cần

Tôi hay bị ai đó hỏi, “Benny à, tôi nên cầu nguyện với ai?”

Câu trả lời của tôi là, “Xin đừng có lẫn lộn vấn đề chứ bạn cầu nguyện là cầu nguyện với Cha”

“À! thế sao”, con người tìm kiếm đó nói “Ông bảo chúng tôi trò chuyện với Thánh linh cơ mà”

Tôi phải bảo, “Có một sự khác biệt lớn lao giữa nói chuyện và cầu nguyện. Tôi chưa bao giờ cầu nguyện với Thánh Linh cả”

Bạn có hiểu ý nghĩa của sự cầu nguyện không? Cầu nguyện là khẩn xin nói cách khác, bạn đem nhu cầu đến, xin được trả lời. Bạn đến, ngửa trông, và chờ được nhận. Bạn không bao giờ ngửa trông Thánh Linh, Ngài là Đấng giúp bạn ngửa trông.

Cho tới hôm nay tôi chưa bao giờ nói, “Thánh Linh ơi hãy cho con” Nhưng không biết bao nhiêu lần rồi tôi nói: “Thánh Linh yêu quý ơi, xin hãy giúp con cầu xin”

Bạn đang bắt đầu hiểu rằng chỉ cần một hơi thở ra là bạn đã được trả lời chưa? Chỉ cần một lời thôi, một lời đang chờ được nói ra. Đó có lẽ là một nan đề thể chất đang giày vò bạn trong nhiều năm. Hoặc nó có thể là một thói quen không thể nào phá vỡ được. Câu trả lời cần thiết đang ở ngay nơi tay bạn

Há chẳng phải đã đến lúc bạn quay qua Thánh Linh và nói, “Thánh Linh ơi, Ngài là người giúp đỡ con. Con cần Ngài. Ngài giúp con chứ?” Ngay giây phút bạn thốt những lời này ra từ trong tấm lòng của bạn, thì Thánh Linh sẽ đặt tay Ngài lên bạn và một điều kỳ diệu nào đó sẽ xảy ra. Thánh linh bạn sẽ thấy mình đang trong sự hiện diện và trong thân vị của Ngài.

4-BA TỪ NHỎ BÉ

Khi Cha cho bạn điều gì, thì điều đó từ Cha. Khi Con cho bạn điều gì, thì điều đó

được diễn tả là: Tới “Qua” Chúa Jêsus. Nhưng khi Đức Thánh Linh cung ứng, thì điều đó được cho trong Ngài. “Từ” “Qua” “Trong”, chỉ ba từ nhỏ bé này thôi, có đủ uy quyền của năng lực.

Khi bạn đọc lời Chúa sẽ thấy mô hình này nổi bật. Bạn sẽ thấy khi nói về Cha, Kinh Thánh nói về “Tình yêu của Đức Chúa Trời”, “Quyền năng của Đức Chúa Trời”. “Ấn điển của Đức Chúa Trời” Đức Chúa Trời được giới thiệu lập đi lập lại nhiều lần theo cách đó.

Nhưng chân dung Đấng Christ được mô tả như sao? Chúng ta thường được dạy theo Kinh Thánh là “chúng ta qua Con mà dâng lời ngợi khen” “qua Con, chúng ta được nhận lãnh”... vân , ...vân...

Khi đến Đức Thánh Linh, thuật ngữ lại thay đổi. Từ “trong” được sử dụng “Hãy bước đi trong Thánh Linh, chớ hề làm trọn những điều ưa muốn của xác thịt” (Galati 5: 16) Và “Nếu chúng ta sống trong Thánh Linh thì chúng ta hãy bước đi trong Thánh Linh nữa” (Cầu 25)

Khi Đấng Christ nói với người đàn bà Samari tại bên giếng, “Nhưng giờ hầu đến và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật sẽ thờ phượng Cha trong Thánh Linh và lẽ thật; ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha yêu thích vậy” (Giăng 4:32) Ở đây, từ “trong” đơn giản có nghĩa là “làm một với”. Nói cách khác, Đấng Christ nói rằng Cha yêu thích, tìm kiếm những kẻ thờ phượng và hiệp làm một với Thánh Linh.

Bạn có bước đi cách “hiệp một” với Thánh Linh không? Bạn có đang sống “hiệp một” với Thánh Linh không? vươn tới mối liên hệ ấy chẳng khó chút nào. Cũng giản đơn như nói với Người đỡ đầu. Vĩ đại của mình rằng, “Giúp con đi” Lúc ấy, Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ chạm đến bạn khi bạn vươn tới để nhận lãnh điều Đức Chúa Trời muốn cho bạn.

Điều quan trọng hơn hết trong tất cả những chuyện này là bạn phải ý thức được ba ngôi thực sự đang làm việc để thực hiện một mục đích, thỏa mãn nhu cầu của bạn. Họ là Cha, Con và Thánh Linh, nhưng họ là một. Họ là một đội, thống nhất về bản chất, và làm việc cùng nhau trong sự thỏa thuận hoàn toàn và trong sự hợp điệu vĩnh cửu.

MỘT MỐI QUAN HỆ ĐƯỢC GIAO ƯỚC

Vì Đức Thánh Linh ở trên đất này và ở bên bạn nên bạn có thể giữ được sự chữa lành và sự giải thoát mà bạn đã nhận. Cho nên vì sao Chúa Jêsus có thể trở về thiên đàng mà bạn thì vẫn có thể ở lại trên đất và giữ được những ân tứ mà Ngài ban cho bạn. nếu bạn muốn biết làm cách nào để duy trì một mối quan hệ gần gũi với Đức Thánh Linh, thì hãy nghe lời của đại tiên tri Aghê, “Lời giao ước mà ta lập với các ngươi khi các ngươi ra khỏi Êđíphtô cùng thân ta ở giữa các ngươi; chớ sợ hãi” (Aghê 2:5)

Khi bạn xin Đức Chúa Con vào lòng mình, tức là bạn đang lập một giao ước cá nhân với Đức Chúa Trời đó. Và đó không phải là một cuộc đối thoại một chiều, mà là Đức Chúa Trời đang lập một “giao ước”, một “thỏa thuận” với bạn. Đó luôn luôn là cách làm việc của Ngài, Cha đã khởi đầu thực hiện sự giao ước với Adam, Nôê, Apraham, Isác, Đavít và nhiều người khác. Nhưng nếu Đức Chúa Trời sửa soạn bắt đầu giao ước đó thế nào, thì con người phải vươn tới Đức Chúa Trời thế ấy. Đây là điều chúng ta có thể khám phá thấy với Giacóp, Giôsuê, Êli, và dân Ysơraên

Khi dân Ysoraên xưng nhận tội lỗi của họ đối với Đức Chúa Trời, họ nói, “vậy bây giờ, hỡi Đức Chúa Trời của chúng tôi,
 Là Đức Chúa Trời rất lớn, rất quyền năng và đáng sợ,
 Hằng giữ giao ước và sự nhân từ . . . Chúng tôi đương bị hoạn nạn lớn” (Nêhêmi 9:32-37) Rồi Nêhêmi nói với Chúa,”

“Đầu các sự này, chúng tôi lập giao ước chắc chắn, và chúng tôi ghi chép nó; các quan trưởng người Lêvi, và những thầy tế lễ của chúng tôi đóng ấn cho “(Câu 38)

Nó được ký bởi không dưới tám mươi bốn người lãnh đạo, những người đã thề hứa đi theo luật pháp của Đức Chúa Trời đã cậy Môi se tôi tớ Ngài, ban cho và gìn giữ làm theo các điều răn của Giê Hô Va, là Chúa chúng tôi . . .” (10:29)

Giao ước của Đức Chúa Trời được chính thức ký kết bởi nhiều hành động khác nhau như: Đứng (Êxơra 10: 14) Cởi giày (Ruto 4:7-11) đãi tiệc (Sáng 26:30) dựng bia kỷ niệm (Sáng 31:45-53) và lời thề ước (Giôsuê 2:12-14)

Có lẽ giao ước quan trọng nhất trong tất cả là giao ước Đức Chúa Trời với bạn qua con Ngài khi Ngài “mang . . . Chúa Jêsus Christ chúng ta ra khỏi tử trong kẻ chết” (Hêborơ 13:20)

1- MỘT LỜI CẢNH CÁO

Ngay khi Đức Chúa Trời có một giao ước về sự cứu rỗi của bạn, thì bạn cũng đã có thể lập một lời hứa thề với Đức Chúa Trời liên quan đến nhu cầu cá nhân của bạn rồi. Tôi đã làm một số cam kết với Đức Chúa Trời, và tôi tin rằng Đức Chúa Trời nhận ra sự thành thực của giao ước khi chúng ta tuyên bố một cách cụ thể, rõ ràng điều mình sẵn lòng làm để đáp ứng lại ơn phước của Ngài.

Một sự kiện rất rõ ràng: Cột ước đầy những lời giao ước làm vui lòng Đức Chúa Trời. Và tại sao điều ấy lại quan trọng đối với bạn? Bởi vì Đức Chúa Trời làm việc, bởi và qua các giao ước ấy, và bạn có thể bước vào giao ước với Ngài về bất cứ nhu cầu đặt biệt nào của bạn. Bạn sẽ nhận ra rằng Cha sẵn sàng giữ lời của Ngài còn hơn cả bạn nữa.

Tôi đã đi đến chỗ tin rằng Đức Thánh Linh bước vào đời sống bạn như là kết quả của giao ước đời đời về sự cứu rỗi mà Đức Chúa Trời đã thiết lập với bạn,. Ngài là sứ giả của Đức Chúa Trời- và của Đấng Christ. Được giới đến bạn từ giây phút đó trở đi. Và thỏa ước đó được tiến hành một cách nghiêm túc. Hãy nhớ điều đã xảy ra cho Samsôn. Sau khi Dalila sai cạo đầu chàng trong lúc chàng đang ngủ, thì nàng ta la lên, “Ó Samsôn, người Philitin xông hãm đánh ngươi” Chàng thức dậy nói, “Ta sẽ ra như các lần trước, và gỡ mình ra khỏi tay chúng nó !” nhưng người chẳng biết rằng Đức Giê Hô Va đã lia khỏi mình. (Các quan xét 15:14) , thì chính Đấng ấy đã lia khỏi người.

Bạn có thể tưởng tượng mình đang ở chỗ ấy không? bạn nghĩ là bạn đã đầy dẫy, nhưng bạn không đầy dẫy. Bạn tin rằng bạn được xúc dầu , nhưng Đức Thánh Linh đã biến mất khỏi đời sống của ông.

Điều tương tự đã xảy ra đến với Saulơ. Chúa đã loại bỏ vương vị của Saulơ bởi vì : “Người đã xây bỏ ta, không làm theo lời ta” (I Samuên 15:11). Không những Thánh Linh đã rời nhà vua, nhưng một cái gì đó còn tệ hại hơn cũng đã xảy ra: “Thần của Đức Giê Hô Va lia khỏi Saulơ,

Đức Giê Hô Va bèn khiến một ác thần khuấy khuấy người” (I Samuên 16:14)

2- KHOẢNG TRỐNG SẼ ĐƯỢC LẤP ĐẦY

Bạn có biết rằng mọi kẻ không tin đều bị chi phối mạnh mẽ bởi ma quỷ không? Nghe thì có vẻ đáng kinh ngạc, nhưng Kinh Thánh đã nói điều đó, “Còn anh em đã đã chết vì lầm lỗi và tội ác mình, đều làm những sự anh em xưa đã học đòi, theo như thói quen đời này, vâng phục vua cầm quyền chốn không trung, tức là thần hiện đang hành động trong các con bạn nghịch” (Êphêso 2:1-2)

Bạn sẽ nói, “Nhưng điều đó không thể xảy ra với tôi ! Tôi đang đầy dẫy Thánh Linh mà” Điều đó đúng, nhưng nếu vì một lý do nào đó, sự hiện diện của Thánh Linh lìa khỏi bạn, tức thời một khoảng trống được lấp nên, và đó chính là điều Satan đang tìm kiếm. Rồi ảnh hưởng của nó sẽ chuyển thành sự áp đảo

Không người nào thích nói về ma quỷ cả. Mục sư không giảng về nó. Cơ Đốc Nhân không bàn đến nó. Và các tội nhân thì tẩy xóa đề tài để sợ đó ra khỏi đầu óc họ. Cũng giống như một chính trị gia tránh đề tài nghiện ngập và tội ác vậy; họ nghĩ rằng bằng cách nào đó tự nhiên chúng sẽ biến mất. Nhưng Đấng Christ nói về vấn đề đó không chút sợ hãi. Ngài nói về cách thức ma quỷ xâm nhập đời sống bạn như thế nào.

Chúa Giê-su phải nói với người Pharisi, “Khi tà ma ra khỏi một người, thì nó sẽ đi đến nơi khô khan kiếm chỗ nghỉ, nhưng kiếm không được thì nó nói rằng: Ta sẽ trở về nhà ta mà ta vừa ra khỏi; khi trở về thấy nhà không quét sạch và sửa soạn tử tế nó bèn đi, đem về bảy quỷ khác dữ hơn nó nữa, cùng vào nhà đó mà nghỉ, vậy số phận của người ấy sau lại xấu hơn trước” (Mathiơ 12:43-45) Hãy lắng nghe thật sát điều Chúa nói, “Và số phận người ấy sau lại xấu hơn trước” (Câu 45)

Kế hoạch tấn công của Satan là như vậy: Mỗi con quỷ đã phải rời đi sẽ quay lại thăm chùng, để xem cơ hội có sẵn đó không. Nếu thấy có cơ hội nó sẽ mang những con quỷ khác theo. Đó là một hoàn cảnh để sợ, nhưng bạn có thể tránh nó bằng cách cứ giữ cho được Thánh Linh trọn vẹn, đầy đủ và đừng bao giờ phá vỡ giao ước với Đức Chúa Trời.

Bạn có nhớ câu chuyện của các sứ đồ thất bại trong việc cố gắng chữa lành cho một đứa trẻ nhỏ không? Lúc ấy Đấng Christ đang ở trên núi hóa hình và được vinh hiển. Và khi thấy họ xuống núi, cha của đứa trẻ nói, “Lạy Chúa xin thương xót đến con trai tôi vì nó mắc bệnh phong điên, phải chịu đau đớn quá; thường khi té vào lửa và té xuống nước. Tôi đã đem nó cho môn đồ của Chúa, nhưng chữa không được” (Mathiơ 17:15-16)

Nhưng ở đây không chỉ cần đến sự chữa lành thể chất mà thôi. Đấng Christ bảo, “Mang con lại cho ta” Rồi Đức Chúa Jê-sus quở trách quỷ, quỷ liền ra khỏi đứa trẻ, và từ giờ đó đứa trẻ được lành” (Câu 17-18)

Chúa không những muốn đuổi satan và các quỷ của nó rời khỏi đời sống bạn mà Ngài còn muốn lấp đầy khoảng trống đó nữa

Đó là lý do vì sao Ngài gọi Đấng yên ủi tới: Vì Ngài muốn bạn đầy dẫy Thánh Linh.

Ngay giờ đây Đức Thánh Linh đang ở trên đất. Thực ra Ngài đang chờ đợi lời mời của bạn một cách kiên nhẫn.

Bạn chỉ cần tốn một lời thôi, một lời thì thậm cũng được, rằng : “Thánh Linh ơi xin hãy giúp con”

Chỉ cần một hơi thở ra là bạn được trả lời rồi.

CHƯƠNG THỨ MƯỜI MỘT:

11

“TẠI SAO NGÀI KHÓC”

“Benny ơi ! tội lỗi ngôn đối với Cha có được tha thứ không?” Một tín đồ mới gần đây hỏi tôi câu này.

“Được chứ” Tôi đáp.

“Còn phạm đến con?”

“Cũng có thể được tha nữa” tôi đáp

“Vậy ông có thể giải thích được tại sao phạm đến Thánh Linh thì không được tha thứ không?”

GIẢI THOÁT KHỎI SỢ HÃI

Đối với nhiều người, vấn đề này có vẻ rắc rối quá. Nhưng Đức Thánh Linh đã cho tôi sự giải thoát khỏi nỗi sợ phải phạm “Một tội không thể tha thứ được”. Ngài đã mở khóa cho cánh cửa hiểu biết của tôi bằng một khả năng khiến tôi không còn lo lắng về vấn đề này nữa.

1- NGÀI KHÓC LẶNG LẼ

Vào mùa đông năm 1974, Đức Chúa Trời mở mắt tôi về một lẽ thật to lớn liên quan đến bản chất Đức Thánh Linh, và lý giải vì sao Cha và Con đã đưa ra lời cảnh cáo “tuyệt đối” cho những kẻ nào sắp nói phạm đến Đức Thánh Linh.

Hôm ấy đang cầu nguyện thành linh tôi biết rằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang ở trong phòng tôi và tôi cảm thấy Ngài đang khóc. Tôi hiểu rằng nói ra thì nghe có vẻ lạ tai, nhưng thú thật là tôi cũng chưa hiểu hết điều này. Nhưng tôi nhớ rằng tôi quỳ gối thì cảm thấy sự hiện diện của Ngài và cảm nhận rằng Ngài đang khóc cách lặng lẽ.

Bạn sẽ nói, “Ừ làm sao bạn biết đó là Thánh Linh?” Đối với tôi chất vấn tính thực của giây phút đó thì cũng giống như chất vấn tôi về sự cứu rỗi của mình vậy; vì kinh nghiệm ấy thật quá đi, tôi không thể giải thích hay hiểu thấu, nhưng tôi biết là nó đã xảy ra.

Từng trải này thật đến nỗi lúc ấy tôi, nói theo đúng nghĩa đen, đã xây mặt qua trái và hỏi, “Chúa Thánh Linh ơi, tại sao Ngài lại khóc?”

Không có câu trả lời, và vào phút đó, nước mắt cũng bắt đầu chảy xuống má tôi. Qua đôi mắt đẫm lệ của mình, tôi hỏi Ngài lần nữa Chúa Thánh Linh ơi tạo sao Ngài khóc?”

Rồi đột nhiên toàn thể con người tôi bắt đầu khóc òa lên. Mà không còn chỉ là nước mắt thuần túy nữa, vì tính thực của điều tôi đang cảm nhận lạ lùng quá đi, đến nỗi

tôi bắt đầu khóc cách ai oán. Cảm giác đó đến từ sâu thẳm bên trong. Đường như là tôi đang cảm thấy thương tâm lắm, giống một người mới mất con trai hay con gái của mình ấy.

Con nức nở sâu thẳm ấy không ngừng; Cứ tối đến là tôi khóc không thể ngủ được. Điều này cứ tiếp diễn, không phải chỉ trong vài giờ, nhưng trong vài ngày. Nó không định trước và thành thực mà nói, tôi không hiểu sao nước mắt lại khó kiềm chế đến thế. Tổng cộng thì kinh nghiệm đó kéo dài hơn ba tuần.

Gánh nặng ngày càng nặng nề. Tôi có cảm tưởng như ai đó lấy một gánh nặng ngàn cân buột vào lưng tôi, thắt chặt dây, khoá nó lại, và để tôi chống chọi một mình. Nói cách khác giống như tôi bị chất quá tải với một gánh đau khổ quá sức nặng nề và cay nghiệt. Thật đó là cách duy nhất để diễn tả điều này; đúng là một trọng tải khổ đau.

2- ĐI TỐI ĐI LUI TRÊN SÀN:

Tôi thấy mình giống như tác giả Thi thiên khi viết,

“Tôi mồn sức vì than thở,

Mỗi đêm tôi làm trôi giường tôi

Dầm nó với nước mắt” (Thi thiên 6 : 6)

Và tôi đó đau đớn mà không hiểu tạo sao, đang đi tối đi lui trên sàn tôi tìm kiếm nguyên do.

Tôi ngừng lên và hỏi, “Chúa ơi ! Tại sao?” Tôi cầu nguyện xin được giải thoát khỏi gánh nặng trên vai không thể cắt nghĩa này. Và ngay lúc đó Đức Chúa Trời quyền năng đã chuyển gánh nặng đau khổ đó thành gánh nặng cho những linh hồn hư mất mà tôi chưa hề quen biết trước đây.

Sự kiện này khởi đầu khi tôi xây hỏi Thánh Linh “Tạo sao Ngài khóc?” Được kết thúc bằng gánh nặng thay đổi cả cuộc sống của tôi cho những kẻ hư mất, và nó không bao giờ rời tôi nữa, không phải chỉ một lần nhưng cho đến tận hôm nay.

Từ kinh nghiệm ấy, tôi đã ra đi, (mặc dầu tôi vẫn chưa hiểu trọn vẹn nó), tin rằng Đức Thánh Linh đau buồn cho thế giới. Tôi thật sự tin rằng Ngài đã tìm kiếm, trong nước mắt, các đấng tố truyền rao tình yêu của Đức Chúa Trời. Tôi tin rằng thần Linh trong lòng Cha đang đau đớn vì nhu cầu của nhân loại. Có lẽ tuần lễ đó, Ngài đã cho phép tôi thấy, một vẻ đáng thoáng qua của sự đau khổ mà Ngài đang mang, cho kẻ hư mất.

Thế là không còn phải thắc mắc gì về tương lai của Benny Hinn nữa. Tôi biết rằng tôi phải giảng rao sứ điệp của Cha, Con và Thánh Linh. Và từ tôi không ngưng làm công việc đó.

Đức Thánh Linh đặc biệt đến nỗi khi Ngài tìm thấy một người Ngài có thể dùng được, thì Ngài cho phép họ cảm nhận được nhịp đập của trái tim Ngài. Khi bạn cảm nhận được nỗi đau mà Thánh Linh đang cảm, thì điều này sẽ đeo theo lương tâm của bạn và sẽ không bao giờ rời bạn nữa. Không những bạn thấy nhu cầu của con người nhưng bạn còn thấy những nhu cầu này một cách cấp bách đến nỗi trước nay chưa bao giờ cảm thấy như vậy cả.

Nhưng tôi tin rằng còn có một lý do nữa khiến Đức Chúa Trời cho phép tôi chịu bài học đó. Nó đã mở mắt tôi lý do vì sao Đức Thánh Linh là một thành viên của ba ngôi mà vẫn khác với Cha và Con. Và nó khiến tôi có thể tổng hợp lại những mảnh rời rắm

về cái gọi là “Tội không thể tha thứ.”

3- KINH BỈ VÀ SỈ NHỤC:

Chính xác, Kinh Thánh nói gì?

Chúa Jêsus phán với người Pharisi rằng, “Ai không ở với ta thì nghịch cùng ta, ai không thân hiệp với ta thì tan ra. Ấy vậy ta phán cùng các người, các tội và lời phạm thượng cùng người ta đều sẽ được tha; song lời phạm thượng cùng Đức Thánh Linh sẽ chẳng được tha đâu” (Mathiơ 12:30-31). Rồi để làm rõ hơn, Ngài nói: “nếu ai nói phạm đến con người thì sẽ được tha song nếu ai nói phạm đến Đức Thánh Linh, thì dầu đời này hay đời sau cũng sẽ chẳng được tha” (câu 32)

“Nói phạm” bao gồm những gì? Từ này có nhiều nghĩa, gồm:

Nói những điều xấu xa về Ngài

Chì chiết (hoặc chế giễu)

Chưởi bới, hoặc lăng mạ, chỉ trích, hoặc nói những lời bất kính.

Hạ bệ Ngài, Hoặc nói là tổn thương danh dự Ngài.

Sỉ nhục, hoặc kết án Ngài một cách sai lầm.

Kinh bỉ.

Nhiều người sẽ hỏi, “hạ bệ Thánh Linh như thế nào?” Hoặc “Sỉ nhục Ngài là như thế nào?” đó là một hành động cố ý.

Thơ Hê bơ rơ đã nói thẳng về vấn đề này:

“Vì nếu chúng ta đã nhận biết lẽ thật rồi, mà lại cố ý phạm tội, thì không còn có tế lễ chuộc tội nữa, nhưng chỉ có sự đợi chờ kinh khiếp về sự phán xét, và lửa hùng sẽ đốt cháy kẻ bội nghịch mà thôi, Ai đã phạm luật pháp của Môi se, nếu có hai ba người làm chứng, thì chết đi không thương xót, huống chi kẻ giày đạp con Đức Chúa Trời, coi huyết của giao ước, tức là huyết mà mình nhờ nên thánh, là ô ướ, lại khinh lờn Đức Thánh Linh ban ơn, thì anh em há chẳng tưởng rằng người ấy đáng bị hình rất nghiêm đoán phạt hay sao?” (Hêbơrơ 10: 26-29)

Những lời này lại được thêm bằng một nhắc nhở rất nghiêm sau đây: “Vì chúng ta biết Đấng đã phán rằng: Sự trả thù thuộc về Ta; Ta sẽ báo ứng, ấy là lời Chúa phán, lại rằng; Chúa sẽ xét đoán dân mình. Sa vào tay Đức Chúa Trời hằng sống là sự đáng kinh khiếp thay” (Câu 30-31)

4- THẬT LÀ SỰ KHÁC BIỆT LÀM SAO !

Tại sao tội phạm đến Thánh Linh lại không được tha thứ? Suốt những trang sách này, tôi chia sẻ với bạn từ trong Kinh Thánh, rằng có một sự độc đáo, sự khác biệt, trong Đức Thánh Linh. Ngài không cao hơn hay thấp hơn Cha hoặc Con, nhưng chúng buộc phải đi đến chỗ hiểu biết tính cách của Ngài.

Đức Chúa Trời quyền năng, là Cha, là Đức Chúa Trời cao cả của các tầng trời phải được thờ phượng, ngợi khen, vinh hiển, và tôn cao Chúa Jêsus, Con của Ngài, là Chúa vinh hiển, ngay cả thiên sứ cũng không dám coi thường. Tôi cũng cảm thấy Đức Thánh Linh có khả năng cảm biết tình cảm của con người, đến cả nỗi đau đớn, thống khổ, giày vò, với một mức độ mà chỉ có Ngài mới biết.

Bạn sẽ nói: “Ông muốn nói là Thánh Linh có thể cảm thấy đau lòng theo một cách khác biệt hơn Cha và Con sao?” Kinh Thánh không nói, “Đừng làm Cha hoặc Con buồn lòng” nhưng luôn nói, “Đừng làm Thánh Linh buồn lòng” Tại sao vậy? Tôi tin rằng bởi vì Ngài có thể bị tổn thương một cách sâu sắc, thấm thía, và từng trải này của Ngài có phần khác với các thành viên khác trong ba ngôi Đức Chúa Trời.

Sự kiện Chúa Giê-xu nói rằng: “Phạm nghịch con người thì vẫn có thể tha thứ” nhưng “nói phạm đến Đức Thánh Linh sẽ không được tha thứ” ám chỉ rằng Thánh Linh có thể bị đau lòng.

Tại sao Cha hay nói: “Các người làm thân ta hao mòn” ? Nói cách khác Đức Thánh Linh biết đau khổ và giầy vò, và Kinh Thánh ghi lại rằng “Song họ đã bội nghịch, đã làm cho thân thánh Ngài buồn lòng, Ngài bèn trở làm cứu thù với họ, và chính mình Ngài chinh chiến với họ” (Êsai 63:10)

Tại sao Đức Thánh Linh dường như được bảo vệ đến đường ấy? Có lẽ bởi vì Đức Chúa Cha biết Thánh Linh dịu dàng dường bao. Dường như Đức Chúa Cha đang muốn nói, “Nếu các người làm Ngài tổn thương ta sẽ không bao giờ tha thứ cho các người”

Tại sao Đức Thánh Linh được Đấng Christ bảo vệ đến nỗi phải nói: “Huyết ta sẽ rửa sạch mọi tội ngoại trừ tội ấy?” Ngài còn nói nhưng ai sẽ nói phạm đến Đức Thánh Linh thì chẳng hề được tha, phải mắc tội đời đời” (Mác 3:29) Tại sao? Một lần nữa bởi vì Đức Thánh Linh rất khác, và trái tim của Ngài rất dễ bị tổn thương vì đau đớn.

Nhưng có lẽ tôi nên cho các bạn một lời an ủi. Trước khi Chúa Jê-sus nói về tội phạm thượng, Ngài có nói một câu rất quan trọng mà bạn nên đọc một lần nữa. Ngài nói, “Ai không ở với ta thì nghịch cùng ta, ai không thấu hiệp với ta thì tan ra” (Mathiơ 12:30).

Nếu bạn đang làm việc cho Đấng Christ, tức là bạn không rơi vào phạm trù của sự cảnh cáo này. Khi Chúa nói để nói về đề tài phạm thượng, ý Ngài muốn nói rõ, rằng Ngài đang nghiêm trách nhưng kẻ không làm việc với Ngài.

Bạn hãy tự hỏi mình, “Tôi có ở với Ngài không?” Nếu câu trả lời là có, thì hãy hỏi tiếp, “Thế tôi có đem các linh hồn về Ngài không?” Nếu câu trả vẫn là có, thì bạn có thể nói, “và thế thì tôi sẽ không bao giờ nói phạm đến Đức Thánh Linh”

5- “CÔ LO LẮNG Ơ”?

Một cô gái vị thành niên có lần tới với tôi, cứ khẳng khẳng là tôi đã nói phạm đến Đức Thánh Linh.

“Cô lo lắng ư “? Tôi hỏi cô.

“Vâng”, cô nói với một vẻ bối rối.

“Cô bé ơi ,” tôi bảo, “Chỉ sự kiện là cô đang lo lắng cũng đủ nói lên rằng cô không nói phạm đến Đức Thánh Linh”

Bạn thấy đó, tội phạm thượng là một hành vi của ý chí không bao giờ có ân hận đi kèm.

Tội nói phạm sẽ nguyên rửa Chúa Jê-sus và nói: “Tôi không thèm đếm xỉa đến điều Ngài làm. Nó cũng nói,” Ai mà thèm biết huyết ấy có quý giá hay không?” Tội nói phạm sẽ khinh bỉ điều Đức Chúa Trời làm, và cố ý phạm.

Bạn sẽ nói: “Thế Benny ơi, làm sao tôi biết là tôi sẽ không bao giờ phạm tội đó ? “Bao lâu bạn không bao giờ muốn phạm tội đó thì bạn sẽ không phạm.

Hãy nhìn kỹ điều Đấng Christ nói, Ngài nói rằng bất cứ ai “nói” nghịch đến Đức Thánh Linh thì sẽ không được tha thứ. Từ đó rất quan yếu trong sứ điệp của Đấng Christ. “Nói” ám chỉ đến hành động có suy xét. Nó không phải là một suy nghĩ vẩn vơ. Toàn thể con người của bạn dính líu đến hành động thốt ra lời đó.

Nếu Thánh Linh bị nói phạm, tức là Ngài đã bị lãng nhục bởi những kẻ đã “quyết định” phải nói phạm đến Ngài. Đó là một hành vi của ý chí, là một sự chọn lựa được ném ra.

Satan ở đâu trong tất cả những điều này? Khi giao thiệp với mọi người, với tư cách là một Mục sư, tôi đã hiểu ma quỷ đến với người ta như thế nào, và đã cố gắng làm đầy tâm trí của người ta bởi những ý nghĩ xấu xa về Đức Thánh Linh ra sao. Bạn nghĩa không đến nỗi vậy đâu, có phải không? Nhưng có lẽ bạn cũng từng bị rồi đấy.

Có bao giờ bạn thấy ý nghĩ, “Không thành đâu” tới với tâm trí bạn, nói rằng điều bạn ao ước không bao giờ đến với bạn nữa không? Ai đã đặt ý nghĩ xấu xa đó vào khuynh hướng của bạn? Dĩ nhiên là Satan rồi. Nhưng bạn đã nói ra ý nghĩ ấy chưa? Chưa, phải không? Lý do bạn giữ yên lặng chứng tỏ rằng đó không phải là tư tưởng của bạn.

Một người nói phạm nghịch cùng Thánh Linh tức là người quyết tâm nói phạm. Người đó nói rằng, “Tôi sắp nói phạm thượng đây. Tôi không cần biết Đức Chúa Trời nghĩ gì”

Saulơ phạm đến Đức Thánh Linh khi ông chối bỏ lời Đức Chúa Trời. Đема một người bạn đồng hành của Phaolô, đã phạm nghịch cùng ông khi ông xây lưng lại với Tin lành và trở về với những điều ham muốn của xác thịt. Phaolô viết : “. . . Đê ma lừa bịp ta rồi, vì người ham hố đời nầy và đi qua thành Têsalônica” (II Timôthê 4:10)

6- ĐỪNG ĐỂ NGÀI BỎ ĐI

Bạn sẽ nói, “Ông đã bảo rằng chúng tôi không thể phạm thượng. Thế còn Sau lor và Đê ma thì sao?” Điểm tôi vừa nói này tức có nghĩa là bạn không thể phạm nghịch bao lâu bạn còn quyết định sống cho Giêxu và bám chặt vào đó:

Con đường lên sự sống đời đời bị xả rác bởi những người bắt đầu với Đấng Christ và chất dứt với Satan. Có những người đi dọc theo những hàng ghế nhà thờ, bắt tay diễn giả như vừa có được một chính sách bảo đảm để có một toà nhà trên thiên đàng vậy. Nhưng tấm lòng họ không đi kèm theo hành động của họ. Chẳng bao lâu sau họ sẽ thấy, cũng những con người ấy, rơi trở lại sự yếu mến tư dục, hoặc tiền tài, hoặc sự vinh quang của thế gian. Và họ nói “Chúa ơi con đi đây.”

Có lẽ bạn sẽ nghĩ, “Làm sao tôi biết được Đức Thánh Linh có còn ở với tôi không?” Và “Làm sao tôi biết được khi nào và liệu Ngài có đi không?”

Đó là một phương kế Satan tấn công bạn, nó làm đầy tâm trí bạn với ý nghĩ, “Thánh Linh đã bỏ người. Ngài đã đi luôn rồi. Người chẳng bao giờ có Ngài lại nữa”.

Nhưng đừng chấp nhận điều ấy. Đây là cách bạn biết rằng Thánh Linh vẫn ở với bạn. Nó từng là sự giúp đỡ tuyệt diệu đối với tôi, và tôi tin rằng nó cũng sẽ thế với bạn. Trước hết Kinh Thánh nói cho chúng ta biết Đức Thánh Linh ở với mọi kẻ tin để làm người dạy dỗ và là nguồn bình an cho họ . . . Thứ nhì, bạn có ý thức được sự hiện diện của Chúa Jêsus trong đời sống bạn không? Nếu thế thì Đức Thánh Linh chưa có rời bạn.

Bạn có còn nghe Thánh Linh của Đức Chúa Trời bảo, “Hãy cầu nguyện!” không? Vậy là Ngài chưa rời bỏ bạn. Thỉnh thoảng bạn có cảm thấy phạm tội vì không đọc lời Ngài không? Ngài chưa đi đâu. Thực tế Ngài đang cáo trách bạn. Bạn có gặp một ai đó mà cảm thấy thúc giục muốn nói với họ về Chúa Jêsus không? Thế thì Ngài vẫn còn đó.

Chúa Jêsus không mâu thuẫn khi nói về Thánh Linh sẽ ở với bạn mãi mãi. Bởi vì Ngài đang nói đến vai trò thường trực của Đức Thánh Linh, cho đến vĩnh viễn. Bạn thấy đó, nếu bạn phạm nghịch Ngài, thì Ngài sẽ ra đi. Nhưng nếu bạn làm Ngài buồn lòng, thì Ngài vẫn không bỏ bạn. Ngài vẫn sẽ ở lại, cho dù bạn làm Ngài tổn thương. Tôi tin rằng hằng ngày các Cơ đốc nhân vẫn thường làm buồn Thánh Linh. Tôi là một người trong số có phạm tội đó.

Làm buồn Thánh Linh là tội lỗi của Hội Thánh. Cho nên Phao lô muốn nói với Hội Thánh, “Đừng làm buồn lòng Thánh Linh”. Ông không nói những lời này với kẻ không tin.

7- ĐIỀU GÌ XẢY ĐẾN NẾU TÔI THẤT BẠI?

Bạn sẽ hỏi, “Làm Ngài buồn lòng sao?” Bạn làm Ngài buồn khi bạn không tha thứ. Bạn làm Ngài buồn khi bạn nói điều gì không đẹp hoặc sai trái. Nhưng hằng ngày bạn nên cầu nguyện rằng, “Thánh Linh phúc hạnh ơi, xin giúp con hôm nay không làm Ngài buồn”

Và điều gì xảy ra nếu bạn làm không được? Ngài càng sẵn lòng hơn để nghe bạn nói, “xin tha thứ cho con” và ngài sẽ tha thứ và làm sạch bạn bảy mươi lần bảy

Đức Thánh Linh dịu dàng tạo nhã đến nỗi một sự tổn thương nhẹ nhất cũng làm Ngài đau đớn. Và càng biết Ngài lâu chừng nào, bạn sẽ hiểu những cảm xúc của Ngài thêm chừng ấy. Vì vậy nhiều lần, trong nước mắt, bạn nói, “Thánh Linh ơi, con rất tiếc đã gây cho Ngài đau khổ. Nhưng xin hãy cứ ở bên con”

Có những lần tôi nói với Ngài: “Ngài cứ sửa phạt con, nhưng đừng để con đi!” Vì Chúa sửa phạt kẻ Ngài yêu. Đó là cách nói,

“Ta yêu con”

Tôi tin rằng một người cứ ở trong tình trạng không tha thứ, thì Thánh Linh của Chúa sẽ cho phép thân giày vò nhập vào anh ta. Đó là điều Đấng Christ bảo Phierơ khi người sứ đồ này hỏi, “Thưa Chúa, nếu anh em tôi phạm tội cùng tôi, thì tôi sẽ tha thứ họ mấy lần? có phải đến bảy lần chăng?” (Mathiơ 18:21)

Chúa trả lời, “Ta không nói cùng người rằng đến bảy lần đâu, nhưng đến bảy mươi lần bảy.” (Câu 22). Rồi Ngài cho một ẩn dụ về một đay tớ không tha thứ, và ẩn dụ đó có phần cuối như sau: “Người há lại chẳng nên thường xót bạn làm việc người như ta đã thương xót người sao? Chủ nổi giận, phú cho kẻ giữ ngục cho đến khi nào trả xong hết nợ” (câu 33-34)

Đấng Christ kết thúc câu chuyện ẩn dụ như sau: “Nếu mỗi người trong các người không hết lòng tha tội cho anh em mình, thì Cha ta ở trên trời cũng sẽ xử với các người như vậy.” (Câu 35)

Chuyện này có ý nói rằng Đức Thánh Linh đã rút lui vĩnh viễn phải không? Không đâu. Chỉ có Đức Chúa Trời sẽ rút cánh tay bảo vệ của Ngài khỏi kẻ không chịu tha thứ thôi.

Một kẻ đã phạm nghịch hoàn toàn với Đức Thánh Linh, sẽ trở nên đầy dẫy ma quỷ thuộc Satan, nhưng nếu bạn hỏi, “Benny ơi, thế ông có nghĩ là ma quỷ có thể chiếm hữu một Cơ đốc nhân đang đầy dẫy Thánh Linh không?” Thế thì tôi sẽ trả lời là hoàn toàn không.

Tuy nhiên tôi tin rằng một người đã xưng nhận đức tin nơi Đấng Christ nhưng không sống cho Chúa, tức là sống trong sự không tha thứ, có thể bị ma quỷ ảnh hưởng. Họ có thể bị giày vò và thậm chí bị là khổ bởi quyền lực của tối tăm, nhưng không phải là bị chiếm hữu.

Phierơ chẳng hạn, đã nói “Đức Chúa Trời nào nở vậy, “Nhưng Chúa Jêsus đã trả lời, “Ồ Satan, hãy lui đằng sau ta.” Phierơ không bị Satan chiếm hữu, ông chỉ bị ảnh hưởng thôi. Ở đây có sự khác biệt rất lớn.

Chúa Jêsus bởi Thánh Linh nói, “Ta sẽ chẳng bỏ các người mồ côi đâu, “Các bạn ơi đó là một tin tốt lành. Vì Ngài đang ở với, nên việc hiểu điều Ngài sẽ làm cho chúng ta còn quan trọng hơn là biết điều Satan sẽ làm để nghịch lại chúng ta.

8- BẠN KHÔNG THỂ TỰ MÌNH LÀM ĐƯỢC:

Tôi chắc rằng ước muốn tốt đỉnh của các bạn là yêu mến Đức Chúa Trời với tất cả tinh thần, tất cả linh hồn và tất cả thể xác. Nhưng cho dù ước muốn của bạn có mãnh liệt đến đâu chẳng nữa, thì bạn cũng hoàn toàn không thể tự một mình hoàn thành mục đích của mình. Bạn rất cần phải nói, “Thánh Linh ơi, con đang xin Ngài giúp con đây”

Phao lô viết cho Hội Thánh La mã rằng, “Vả sự trông cậy không làm cho hổ thẹn, vì sự yêu thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh đã được ban cho chúng ta” (Rôma 5:5)

Đương nhiên là chúng ta muốn yêu mến Đấng Christ rồi, nhưng chúng ta chỉ có thể làm được nếu Đức Thánh Linh ban cho chúng ta tình yêu siêu phàm. Và làm sao bạn nhận được nó? Bạn chỉ cần giản dị nói, “Thánh Linh của Đức Chúa Trời ơi, con thuận phục Ngài” Bằng cử chỉ đó, Ngài sẽ ngập linh hồn bạn bằng một tình yêu đối với Chúa.

Càng hiểu sâu sắc về Đức Thánh Linh chừng nào, thì bạn càng hiểu sâu về Đức Chúa Jêsus chừng nấy. Tự động như vậy. Tại sao ? tại vì khi Thánh Linh hiện diện thì Đấng Christ được phô bày. Chúa Jêsus nói, “Ngài sẽ làm vinh hiển Ta”. Chúa không bao giờ bị đẩy sang một bên, nhưng đứng hơn Ngài kéo gần thêm.

Phaolô viết, “Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Chúa Jêsus Christ; là người không bước đi trong xác thịt nhưng bước đi trong Thánh Linh” (Rô ma 8:1)

Bạn có hiểu được ý nghĩa thật sự của việc bước đi theo Thánh Linh không? Khi bạn nói, “Cầu nguyện đi !” thì bạn làm theo liền khi Ngài nói, “Làm chúng đi, “thì đó là điều bạn sẽ làm theo. Đột nhiên thế là bạn đang bước theo Thánh Linh

NIỀM VUI CỦA SỰ TỰ DO TRONG THÁNH LINH

Bất tuân sẽ khiến ta cảm thấy cáo trách và tội lỗi. Nhưng nếu bạn chú tâm đến lời kêu gọi của Ngài, bạn sẽ hiểu niềm vui của sự tự do trong Thánh Linh: “Vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus buông tha tội khỏi luật pháp của sự tội

và sự chết” (Câu 2) Trong giao ước cũ, Cha là Đấng ban luật pháp, nhưng trong giao ước mới, Đấng ban luật pháp và Thánh Linh. Chúa Jêsus “cậy Thánh Linh” mà răn dạy (Công vụ 1:2), giống y như Đức Chúa Trời hồi trước “Cậy Môi se” mà ban luật pháp vậy.

Bây sự bày tỏ.

Thật là một niềm vui dường nào được sống trong những sự chiến thắng, mà Phao lô đã mô tả trong Rô ma đoạn 8. Thật ra, Phao lô đang chia sẻ bảy sự bày tỏ đặc thù trong mười sáu câu đầu của thư ông.

Có lẽ chẳng nơi nào trong Kinh Thánh, công tác của Thánh Linh được định nghĩa rõ ràng đến thế.

1- Có quyền năng chiến thắng tội lỗi: Trước hết ông bày tỏ rằng luật của Thánh Linh sự sống cho bạn sự tự do thoát khỏi tội lỗi và sự chết (Câu 1-2). Bạn sẽ có được thế thượng phong trên tội lỗi.

2- Ngài sẽ làm trọn luật pháp: “Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta . . . hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh” (Câu 3-4)

Đó chính là sự làm trọn luật pháp của Môi se, và điều này đã sản sinh ra sự tự do mà chúng ta có được trong Thánh Linh.

3- Ngài sẽ cho bạn tâm trí của Đức Chúa Trời, “Những kẻ sống trong xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống trong Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh, vả chăm về xác thịt thì sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh thì sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch cùng Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả những kẻ sống theo xác thịt thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời” (Câu 5-8)

4- Ngài sẽ ban cho bạn sự công nghĩa. “Về phần anh em nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết như cơ tội lỗi, mà thần linh sống hơn cơ sự công bình” (Câu 9:10).

5- Ngài sẽ ban sự sống cho thân thể bạn. “Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đấng Christ sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, Thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống” (Câu 11)

Nếu bạn theo bước chân của Thánh Linh, thì bạn sẽ đi trong sự khỏe mạnh. bạn sẽ có một thân thể năng nổ, Như tiên tri Êsai nói, “Nhưng ai trông đợi Đức Giê Hô Va chắc được sức mới” (Êsai 40:31). Các bạn ơi, bạn không thể có được sức mới mà không nhờ Thánh Linh, vì Ngài chính là người thúc đẩy thân thể hay chết của các bạn.

6- Ngài sẽ mang sự chết đến bản ngã. “Vậy hỏi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đặng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh làm cho chết các công việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thảy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời” (Câu 12-14)

7- Ngài sẽ ấn chứng cho sự cứu rỗi của các bạn, “Thật anh em chẳng nhận lấy

thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng A ba ! cha! Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời (Câu 15;16)

Từng câu một Phao lô cho chúng ta biết rằng chính Đức Thánh Linh là người thi hành công tác của Cha và Con. Và mỗi lần đọc những lời vinh hiển này, tôi đều thấy sung sướng: “Vì hết thầy kẻ nào nhờ Thánh Linh của Đức Chúa Trời dẫn dắt điều là con của Đức Chúa Trời”

Đức Chúa Trời không định để bạn lạc lối. Ngài đã sắp đặt kế hoạch cho bạn đi theo. Ngài không tạo ra bạn để rồi thấy bạn thất bại. Đó là lý do vì sao bạn không nên quá sức cảnh giác về khả năng phạm tội “không thể tha thứ”, phạm thượng tới Đức Thánh Linh.

Tình yêu của bạn dành cho Đấng Christ nặng cân hơn ảnh hưởng của Satan trong trận chiến đã được chiến thắng rồi. Đức Thánh Linh đang khao khát bạn bắt đầu một mối tương giao cá nhân, sâu đậm với Ngài.

Khi linh hồn tôi khóc nức nở một cách thật lòng dường như không dứt được, thì Đức Thánh Linh lại đợi một cách kiên nhẫn. Gánh nặng của Ngài trở thành gánh nặng của tôi, và kinh nghiệm ấy đã cho tôi một niềm cảm thương cho các linh hồn, mà dường như niềm cảm thương ấy không bao giờ giảm đi hoặc rời bỏ tôi .

Ngài đang chờ đợi để cho tôi quyền năng, sự làm trọn, sự công nghĩa và đời sống được Thánh Linh dẫn dắt, và còn nhiều nữa.

Và bây giờ Ngài cũng đang chờ đợi bạn

CHƯƠNG THỨ MƯỜI HAI

12

THIÊN ĐÀNG TRÊN ĐẤT

“Bài giảng” đầu tiên của tôi vào năm 1974 và đầu năm 1975 không có nội dung bao nhiêu. Chúng chủ yếu chỉ là những làm chứng của tôi về công việc của Thánh Linh, về việc Ngài đã khiến cho Ngài trở nên hiện thực đối với tôi như thế nào. Vào thời gian đó, thực ra tôi không hiểu biết gì nhiều, và còn phải học hỏi nhiều lắm.

ĐI THEO TIẾNG NÓI CỦA THÁNH LINH

Nhưng suốt năm 1975 tôi nghe được một giọng nói không thể lầm lẫn được của Đức Thánh Linh, bảo tôi rằng đã đến lúc tôi phải bắt đầu hướng dẫn các buổi nhóm hàng tuần ở Toronto rồi. Ngài nói, “Hãy theo ta, Hãy nghe giọng nói của ta, và con sẽ dẫn nhiều người về với Đấng Christ”.

Và như thế là tôi bắt đầu. Vào các buổi nhóm thứ hai, chúng tôi lên chương trình cho một loạt các buổi thờ phượng sẽ liên tục thực hiện trong năm năm liền chúng tôi bắt đầu trong một hội trường của trường trung học, và đám đông trở nên đông đến nỗi chúng tôi phải dời tới một cơ sở lớn hơn. Có cả hàng trăm người dự.

Các buổi nhóm hoàn toàn được Thánh Linh hướng dẫn và tôi được nghe giọng Ngài rất gần. Người ta được cứu thoát bởi rất nhiều bệnh nghiện ngập khác nhau. Các gia đình được hàn gắn lại. Chúng tôi có những hành ghê “chữa lành” và nghe nhiều lời làm chứng về các phép lạ. Nhưng luôn luôn, luôn luôn rằng các buổi nhóm ấy dẫn đến sự cứu rỗi cho các linh hồn hư mất.

Rồi một điều gì đó đã xảy ra. Người ta bắt đầu nhận phép lạ, sự cứu rỗi và sự chữa lành ngay nơi ghế của họ. Không còn những hàng ghê “để đặt tay” nữa. Đức Chúa Trời bắt đầu làm công việc của Ngài khắp cả hội trường- một cách tự do đến nỗi không còn thì giờ để nghe làm chứng nữa.

Thông tấn xã bắt đầu chú ý. Trên trang đầu tờ “Toronto Star” và “Toronto Globe and Mail”, cùng các tờ báo khác khắp Canada đều có những câu chuyện về “Những buổi nhóm phép lạ” mà chúng tôi đang hướng dẫn.

Vào tháng 12 năm 1976, tờ “Globe and Mail” gửi phóng viên đến một trong các buổi nhóm để mô tả chi tiết về điều đang xảy ra. Anh ta viết về sự chữa lành và những lời làm chứng, rồi kết thúc bài viết bằng cách trích câu tôi nói: “Tôi không muốn đề cao Benny Hinn- Bây giờ và mãi mãi. Chúa Jêsus là người . . . được khen ngợi và đề cao. Chúng tôi muốn tìm kiếm các linh hồn cho Chúa Jêsus. Tôi muốn thấy nhiều, nhiều, nhiều linh hồn được cứu. Các bạn có hiểu điều ấy không?”

Dưới hàng tít “Sự chữa lành bởi đức tin có thật sự xảy ra không?”, Tờ Toronto Star đã đưa ra bốn trường hợp nghiên cứu về những người đã được chữa lành trong các buổi

nhóm của chúng tôi. Người ta kể về một công nhân làm ca ở nhà máy GM ở Oshawa bị ung thư cổ họng. “Tuần này, theo một sự khám nghiệm tại bệnh viện ung thư, người ta bảo với anh rằng không có hiện tượng di căn nữa”

Người ta cũng đang chuyện một người lái xe tải ở Beaverton: “Một con người không biết đi nhà thờ là gì, bị bệnh bệnh nghẹt tim và bệnh phổi nhẹ đã 7 năm, sau cùng nghe bạn bè đến dự một chiến dịch chữa bệnh. Anh ta nói: Xem kia, có nhiều điều xảy ra trên thế giới này mà chúng ta không thể biết hết được”

Đài truyền hình bắt đầu chiếu phim tài liệu về đề tài những gì thượng đế đang làm. Đài CBC (Canadian Broadcasting Corporation), đài Global TV, và một đài độc lập lớn ở Toronto, trên kênh 9, chiếu chương trình đặc biệt. Chúng tôi kéo dài chương trình hàng tuần của chúng tôi cả một năm rưỡi, mà thời gian đầu nó được chiếu trên 60 phút.

1- CHIẾC XE TAXI VÀNG Ở PITTSBURGH

Bỏ thành phố lớn Toronto vào năm 1979 thật chẳng dễ dàng đối với tôi chút nào. Đó là nơi tôi được cứu, được chữa lành, và được tiếp xúc với thần linh quyền năng của Chúa. Thông tấn xã toàn là đăng những tin tốt lành tường thuật về chức vụ của tôi. Nhưng một lần nữa tôi hứa đi theo sự hướng dẫn của Thánh Linh.

Tôi biết Ngài muốn tôi xây một nhà thờ và thiết lập một chương trình truyền giáo thế giới. Ngài đã bảo tôi làm điều này từ mấy năm trước, từ 1977. Tôi còn nhớ chính xác điều ấy xảy ra ở đâu. Hôm ấy tôi về lại Pittsburgh, vừa lái chiếc taxi lớn màu vàng tôi vừa nói chuyện với Thánh Linh về nó. Về công cuộc truyền giáo, Ngài nói, “Nó sẽ chạm cả thế giới”

Tôi tự hỏi, “Sẽ ở đâu bao giờ? New York? hay Los Angeles? Nhưng bạn biết đó, Thánh Linh có một đường lối lạ lùng để hướng dẫn bạn.

Vào tháng 7 năm 1978 tôi đi tới Orlando, bang Florida để nói chuyện thay cho mục sư Roy Hartherr. Ông nói với tôi về con gái của ông, Suzanne, đang học trường Kinh Thánh ở Springfield, bang Missouri. Còn độc thân nên tai tôi vểnh lên liền.

Tôi bèn tự trở lại để dự lễ giáng sinh với họ. Trong những ngày lễ này Suzanne có ở nhà lần đầu gặp nàng Chúa đã nói, “vợ con đó” y như vậy. Tôi cảm thấy như thế mà nàng cũng cảm thấy như thế.

Nhưng tôi phải biết chắc nên tôi bắt đầu cầu xin Chúa “Những dấu hiệu” Tôi trải những “lớp chiên” ra. Và cứ mỗi tám đều được trả lời. Tôi nghĩ đây chỉ là một sự trùng hợp, hay thực sự Chúa muốn tôi cưới cô gái trẻ này?”

Rồi tôi bèn cố gắng một dấu hiệu chót, một dấu hiệu khá khó.

Từ San Jose, bang California, tôi bay trở về Orlando vào ngày một tháng một năm 1979 Tôi phải bay nhanh về đó để nói chuyện vào buổi nhóm tối đầu năm. Trên máy bay tôi nói chuyện với Chúa. Tôi nói: “Nếu nàng thật sự là vợ của con, xin hãy khiến nàng nói như sau khi con trở về đó, “Em đã làm cho anh một chiếc bánh kem đấy”. Đó là điều thử nghiệm gay go nhất mà tôi có thể nghĩ ra được.

Suzanne ra gặp tôi ở phi trường Orlando, và lời đầu tiên ra khỏi miệng nàng là. “Benny ơi em làm cho anh một chiếc bánh kem đấy”. Rồi nàng nói, “Đừng trông đợi nhiều quá nơi nó nha, vì trước nay em chưa bao giờ làm bánh kem cả”

Chúng tôi đính hôn trong vòng hai tuần và cưới nhau trong năm đó.

Thời gian trôi qua, tất cả các dấu hiệu đều chỉ đến thành phố Orlando, bang Florida, là nơi chúng tôi sẽ bắt đầu một công cuộc truyền giáo thế giới. Với chỉ một nhóm người ở trung tâm Cơ đốc Orlando lúc khởi sự năm 1983, nhưng nay công cuộc ấy đã chạm đến đời sống của hàng ngàn người mỗi tuần, cộng thêm số người xem truyền hình trên toàn quốc nữa.

2- NGÀI KHÔNG PHẢI LÀ NGƯỜI PHÔ TRƯƠNG:

Thánh thực mà nói, khi bắt đầu mối tương giao với Thánh Linh, tôi không biết gì cả về việc Ngài sẽ dẫn cuộc đời của tôi đến đâu. Tôi chỉ biết mỗi một điều là Ngài có thực, và khao khát sự thông công với tôi. Ngài muốn là thầy giáo và là người hướng dẫn tôi.

Nhưng đây là điều tôi đã hiểu được. Đức Thánh Linh sẽ không bao giờ phô trương chính Ngài; Ngài chỉ phô trương Chúa Jêsus. Ngài sẽ không bao giờ tạo nên một chỗ lớn lao cho chính Ngài. Ngài đem vinh dự đến cho Chúa.

Tôi cũng học được rằng Thánh Linh không phải là nguồn ân tứ của Đức Chúa Trời. Ngài là người giúp bạn nhận được từ Đấng ban cho, đó là Đức Chúa Cha. Ngài cũng là người giúp bạn có thể tiếp nhận được Đức Chúa Con làm Chúa và Cứu Chúa

QUYỀN ĐÒI HỎI THÁNH LINH CỦA BẠN

Ngay cả một người không tin cũng nhận ra quyền năng của Đức Thánh Linh ! Tôi từng nói chuyện với cả hàng trăm người về kinh nghiệm trở lại đạo của họ, và nhiều người đã nói với tôi, “Hồi ấy có một cái gì đó xảy ra mà tôi không giải thích nổi. Tôi cảm thấy không ổn trên tôi những gì tôi đang làm”. Đó là quyền năng cáo trách của Thánh Linh.

Chúa nói, “Thần của ta sẽ không ở với con người mãi mãi” (Sáng 6:3) Có một sự “vật lộn” dai dẳng khi Thánh Linh cố gắng làm cho bạn biết rằng bạn cần Chúa. Cho nên vì sao người ta thấy không ổn trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời trước ngày họ được cứu.

Đức Thánh Linh thật sự là chứng nhân cho Chúa Jêsus, “Khi nào Đấng Yên ủi sẽ đến, là Đấng ta sẽ bởi Cha sai xuống, tức là thần lễ thật ra từ Cha, ấy chính Ngài sẽ làm chứng về Ta” (Giăng 15:16). Mục đích cốt yếu của Thánh Linh là dẫn người ta về với Đấng Christ.

Đức Thánh Linh cáo trách và thuyết phục. Tôi từng gặp những người sau khi rời khỏi buổi nhóm giảng phúc âm thì cảm thấy, phải dùng chữ “bị đeo đuổi”, bởi Thánh Linh. Họ cảm thấy khổ sở trong tội lỗi của họ. Trong lòng mình, họ cảm thấy một sự nhắc nhở liên tục. Thánh Linh sẽ không để họ đi cho tới chừng nào họ làm hòa với Đức Chúa Trời qua Con của Ngài.

Ngài sẽ bước vào tâm trí của bạn và bày ra lẽ thật của Kinh thánh, thuyết phục bạn tin vào sự công hiệu của phúc âm.

Và sau khi bạn dâng tấm lòng cho Đấng Christ, thì Thánh Linh vẫn còn ở đó, giúp bạn làm chứng cho Chúa. Tiên tri Michê viết, “Nhưng ta, ta được đầy dẫy sức mạnh, sự xét đoán là lòng bạo dạn bởi thần của Đức Giê Hô Va, để rao ra cho Gia cốp về sự

phạm pháp nó, cho Ysoraên về tội lỗi nó” (Michê 3:8)

Ngài ban cho bạn quyền năng để nói. Thực tế, thật là vô ích nếu cố gắng tuyên bố lời Chúa mà không được Thánh Linh ngự trên mình.

1- “HÃY GIÚP CON !”

Khi bạn nói, “Thánh Linh ơi hãy giúp con biết Chúa Jêsus”, thì Ngài sẽ không làm bạn thất vọng. Ngài luôn luôn sẵn lòng giúp đỡ. Hãy nghe tác giả Thi thiên nói: “Xin chớ từ bỏ tôi ở trước mặt Chúa; Cũng đừng cất khỏi tôi Thánh Linh Chúa” (Thi thiên 51: 11) Rồi trong lời tiếp theo, ông nói: “Xin hãy ban lại cho tôi sự vui vẻ về sự cứu rỗi của Chúa; Và dùng thần linh sẵn lòng mà nâng đỡ tôi.” (Câu 12). Đức Thánh Linh rất sẵn lòng.

Bất cứ khi nào bạn nói, “Hãy giúp con” thì Ngài sẽ nói “Ta sẽ giúp con”

Và khi bạn nói, “Hãy dạy con”, thì Ngài nói: “Ta sẵn sàng”

Và khi bạn nói, “Xin hãy giúp con cầu nguyện”, thì Ngài nói “chúng ta hãy bắt đầu đi”

Ngài ở ngay đó, ban cho bạn niềm khao khát cầu nguyện. Ngài là sự thúc giục đứng phía sau niềm khao khát được nói chuyện với Cha và với Con của bạn. Phao lô đã viết những dòng mạnh mẽ sau: “Bởi đó tôi tỏ cùng anh em, chẳng ai cảm Thánh Linh của Đức Chúa Trời mà nói rằng: Đức Chúa Jêsus đáng nguyên rủa ! Nếu không cảm Thánh Linh, cũng chẳng ai xưng Đức Chúa Jêsus là Chúa ! (I Côrinhtô 12:3) Khi bạn hát “Ngài là vua, Chúa muôn đời”. Tôi muốn nói, hát bằng tấm lòng của bạn, thì đó là một bằng chứng rằng Thánh Linh ở với bạn. Ngài sử dụng bạn để tuyên xưng Jêsus Christ là Chúa của cả thế giới.

Giây phút bạn xưng nhận sự chết, sự chôn và sự sống lại của Đấng Christ tức là bạn đậu kỳ sát hạch của Thánh Linh đấy. Kinh Thánh nói, “Bởi điều này hãy nhận biết Thánh Linh của Đức Chúa Trời: phạm thân nào xưng Đức Chúa Jêsus Christ lấy xác thịt mà ra đời, thân đó là bởi Đức Chúa Trời; còn thân nào không xưng Đức Chúa Jêsus Christ lấy xác thịt mà ra đời thì chẳng phải bởi Đức Chúa Trời” (I Giăng 4:2-3) Ông nói, “Ấy bởi đó chúng ta nhận biết thân chơn thật và thân sai lầm” (Câu6)

Sự cứu rỗi của bạn là trọng tâm của công tác Thánh Linh. Thực tế, Ngài đã nhận bạn vào gia đình của Đức Chúa Trời rồi. Phao lô viết, “Vì hết thầy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn đều là con của Đức Chúa Trời. Thật anh em chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đâu đang còn ở trong sự sợ hãi, nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi” (Rôma 8: 14-15)

Và bạn sẽ diễn tả điều này như sau. Bởi Ngài, “Chúng ta kêu lên rằng, Aba ! Cha !” Chính Đức Thánh Linh mang sự ấn chứng cho tinh thần của chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời và sẽ là kẻ kế tự - “kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài” (Câu 15-17)

2- ĐEM VỀ NUÔI

Đức Thánh Linh nhìn bạn và thấy đó là đứa trẻ mồ côi. Ngài nói: “Ta sẽ nuôi con” Vậy Ngài là Cha của bạn rồi. Tại sao ? Vì Ngài là thần của Cha. Bạn có nhớ bài hát của

Dottie Rambo không? “Thánh Linh ơi, Ngài được đón mừng ở chốn này”? Cô được cảm động viết, “Cha toàn năng đầy từ ái và ân điển” Đức Thánh Linh là thế đó.

Không có Ngài, bạn không thể tới gần Cha được. Phaolô bảo chúng ta rằng, “Vì ấy là qua Ngài mà chúng ta cả hai đều được phép đến gần Đức Chúa Cha, bởi Đức Thánh Linh” (Êphêsô 2:18) Qua ai? Qua Chúa Jêsus, mà cả người Do thái lẫn người ngoại đều có thể đến gần Đức Chúa Cha bởi Đức Thánh Linh.

Nhưng đây là phần thú vị hơn hết thảy. Kinh Thánh nói rằng Đức Thánh Linh đã được ban cho bạn như một sự bảo đảm về cuộc sống đời đời “Ấy cũng trong Ngài mà anh em đã tin được ấn chứng bởi Đức Thánh Linh làm Đấng đã hứa. Đấng ấy là của cầm về cơ nghiệp của chúng ta, cho đến kỳ chuộc lấy những kẻ mà Ngài đã được, để khen ngợi sự vinh hiển Ngài” (Êphêsô 1:13-14)

Không còn nghi ngờ gì về điều ấy cả. Đức Thánh Linh đang sửa soạn bạn cho nước thiên đàng, và bạn không được thối chí về chuyện bạn có được hưởng cuộc sống đời đời hay không.

Hãy để tôi diễn tả chuyện này theo cách sau. Giả dụ sáng mai bạn đi vào một cửa tiệm và phát hiện thấy mấy bộ áo và một đôi giày, nhưng bạn không đủ tiền, bạn bèn đi tới quầy đặt cọc và đặt trước món tiền nhỏ để mua chúng. Bạn nói: “Tuần sau tôi sẽ lấy nói đi” Tên bạn được ghi trên hóa đơn, và bạn mang biên nhận về nhà. Rồi tuần sau bạn đến lấy của cải đã mua đó

Chúa Jêsus cũng làm y như thế khi Ngài đến rồi ban cho bạn Thánh Linh. Điều khác biệt duy nhất là Ngài đã trả hết giá trên đôi Gôgôtha rồi. Nhưng đây là điều Ngài nói, “Ta đã trả xong giá cho sự sống của con rồi, nhưng ta cũng vẫn để một số tiền cọc để bảo đảm điều đã thuộc về ta vậy. Thế là Ngài gửi Thánh Linh đến, và nếu bạn có Ngài, tức là bạn đang trên đường đi đến vinh hiển.

Khi Đấng Christ trở lại Ngài sẽ đón bạn lên và đưa bạn về nhà. Điều này đang cho bạn hét to lên lắm chứ, phải không? Bạn là của cải đã được chuộc mua của Chúa. Đó là lý do vì sao bạn có thể nói vào cái bản mặt xấu xí của Satan rằng: “Đứng đứng đến Ta ! Ta là của cải của Đấng Christ” và đừng sợ nói lời Chúa. Đuổi nó đi, và nó sẽ trốn khỏi bạn.

Bạn có Đức Thánh Linh, “Của cầm” về quyền kế tự của bạn. Tạo sao Ngài được ban cho chúng ta như một sự đặt cọc trước?

Phao lô nói, “Đấng Christ đã chuộc chúng ta khỏi sự rửa sả của luật pháp, bởi Ngài đã nên sự rửa sả vì chúng ta (vì có lời chép: Đáng rửa sả thay là kẻ bị treo trên cây gỗ)” (Galati 3:13) và rồi ông viết lẽ thật tuyệt diệu này! Ngài cứu chuộc chúng ta để các phước lành ban cho Ápraham nhờ Đức Chúa Jêsus Christ mà được rải khắp trên dân ngoại, lại hầu cho chúng ta cậy đức tin mà nhận lãnh Đức Thánh Linh đã hứa cho” (Câu 14)

Vì có Đấng Christ đã trở nên một sự rửa sả, nên Thánh Linh đã được ban cho như đã hứa.

3- BẠN CẦN ĐƯỢC GIÚP ĐỠ:

Từ giây phút bạn chấp nhận Chúa Jêsus làm cứu Chúa, thì chính Đức Thánh Linh là người cho bạn ý chí, sức khỏe và lòng khao khát vâng lời Đức Chúa Trời và sống đời

sống Cơ đốc. Không có Ngài, không thể có được điều đó.

Sứ đồ Phierơ bảo bạn, “Anh em đã vâng theo lẽ thật làm sạch lòng mình, đừng có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu nhau cách sốt sắng hết lòng (I Phierơ 1:22)

Lý do khiến người ta, ngay cả các Cơ đốc nhân, thất bại, chính là vì họ nương cậy trên sức mạnh của họ. Bạn không thể vâng lời Đức Chúa Trời bằng cách nói, “con sẽ tự mình làm nó”, đã bao nhiêu lần rồi bạn nói, “Con sẽ cầu nguyện” nhưng bạn làm không được? Hoặc “Con sẽ đọc Kinh Thánh” nhưng rồi lại quên đi? Tại sao? Tại vì bạn đang nương dựa tâm trí của bạn. Bạn cậy trên xác thịt và nó làm bạn thất bại liên tục.

Ngài sẽ cho bạn sức mạnh và sự sống, nhưng Ngài cũng sẽ cho bạn một điều nữa cũng quan trọng như vậy. Ngài sẽ cho bạn sự yên nghỉ. Êsai nói, “Thần của Đức Giê Hô Va đã khiến dân sự yên nghỉ, như bầy vậy xuống nơi trũng. Cũng vậy Ngài đã bắt dân mình đi đường, để cho rạng danh vinh hiển mình” (Êsai 63: 14)

Ngay sau khi khởi sự bước vào giảng Tin lành, tôi được gặp Davít Duplessis. Ông được mệnh danh là “ông ngũ tuần”; kết quả của việc bày tỏ về Đức Thánh Linh cho giới lãnh đạo tôn giáo. Ông là một người “có quyền năng” trước khi người ta được biết ý nghĩa của từ ấy là gì.

Tôi đang đi xuống trên cùng một lối hành lang với con người được xúc dầu này tại một đại hội ở Brockville, bang Ontario, lúc ấy tôi thu hết can đảm chặn ông ta lại để hỏi một câu hỏi. Tôi khích động hỏi ông, “Tiến sĩ Duplessis ơi, làm thế nào có thể thật sự làm vui lòng Đức Chúa Trời?”

Ông già đó, bây giờ thì ông đã về với Chúa Giêxu rồi, ngừng lại, để cặp táp xuống, ấn ngón tay ông vào cằm tôi, và đẩy tôi dựa vào tường. Tôi thật sự không ngờ một diễn giả ốm yếu như ông lại có thể làm được điều ấy. Tôi chỉ hỏi có một câu là, “Làm sao có thể làm đẹp lòng Đức Chúa Trời?” Vậy mà ông dường như đóng đinh tôi vào tường. Rồi ông nói có hai chữ mà tôi không bao giờ quên được. Ông nói, “ĐỪNG GẮNG !” Rồi ông nhặt cái cặp nhỏ lên và đi xuống hành lang.

Tôi bắt kịp ông và nói, “Tiến sĩ. Duplessis, tôi không hiểu” Ông nhẹ nhàng quay qua nói, “Anh bạn trẻ ơi, điều đó đâu nằm trong khả năng của anh đâu. Đó là khả năng của Ngài trong anh cơ mà,” Rồi ông nói, “Thôi chào” và đi vô phòng.

Khi vào phòng mình, tôi vẫn còn rối rắm. Tôi nằm xuống giường và nghĩ về những lời này, “Điều đó không nằm trong khả năng của anh, Đó là khả năng của Ngài trong anh”

Vào giây phút đó, tôi hầu như không biết cầu nguyện gì, nhưng Đức Thánh Linh bắt đầu mở khóa cho tôi về lẽ thật của những lời lẽ này. Làm thế nào để đẹp lòng Đức Chúa Trời? Bằng cách thuận phục ! Bằng cách không dùng ngay cả sự cố gắng. Đúng như “ông ngũ tuần” đã nói với tôi. Đức Thánh Linh sẽ thực hiện công việc. Điều đó không phải là sức lực của tôi; đó là sức Ngài. Ngược lại, thì chỉ khiến tôi khoe khoang về thành quả của riêng mình thôi.

4- SỰ CHẠM ĐẾN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI:

Khi bạn gặp Chúa Jêsus mặt đối mặt, bạn sẽ không nói, “Chúa xem những gì con làm này” Mà bạn sẽ nói, “Chúa xem những gì Ngài đã làm với con người tở tôi này” Hãy

bắt đầu tập điều ấy đi các bạn ạ. Hãy mở rộng vòng tay và nói, “Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống ơi, hôm nay con muốn sống cho Jêsus. Con dâng cho Ngài tâm trí, tình cảm, ý chí, tri thức, mỗi miện g của con, tai con và mắt con, xin hãy sử dụng chúng cho sự vinh hiển của Đức Chúa Trời”

Khi tôi thức dậy và cầu nguyện những lời ấy, thì sự xúc dầu ngập tràn tôi giống như biển lúc thủy triều lên cao, vào giây phút tôi thuận phục hoàn toàn ấy, Đức Chúa Trời bắt đầu tuôn chảy qua chức vụ của tôi. Sẽ chẳng phải là gì cả.

Tôi thường tự hỏi tại sao trong những buổi nhóm riêng, Đức Thánh Linh cứ hướng dẫn tôi xin sự chữa lành mãi. Và tôi thường tự hỏi tại sao chức vụ của tôi cứ hay đi đôi với cảnh người ta bị té ngã bởi quyền năng Đức Thánh Linh. Nhưng khi tôi nhìn kết quả của những buổi nhóm ấy, tôi thấy rằng mọi sự bày tỏ bởi Đức Thánh Linh chỉ cho một mục đích: mang người ta về với Đấng Christ

Đó là bằng chứng rằng Đức Chúa Trời đang sống, rằng Ngài đang “vận động” trong đời sống con người. Tôi đã từng thấy hàng ngàn người, nói đúng theo nghĩa đen, đã té dưới quyền năng của Đức Thánh Linh, và tôi tin rằng họ chỉ mới cảm nhận được một phần nhỏ của sự chạm đến bởi quyền năng của Đức Chúa Trời thôi. Nhưng nó chứng tỏ quyền năng đáng sợ của Đấng uy quyền, và nó kéo người ta lại với Cứu Chúa.

Được sự chữa lành hoặc ngay cả “bị giết trong Thánh Linh” không phải là điều kiện tiên quyết để bước vô thiên đàng. Bởi chỉ có một cánh cửa duy nhất: chúa Jêsus Christ. Nhớ đừng bao giờ lơϊ sự chú ý khỏi mục đích của Thánh Linh trên đất này. Ngài là Thánh Linh của Cha, và là Thánh Linh của con Ngài; dẫn người ta đến chỗ xưng nhận rằng Đấng Christ là Chúa.

Khi mới bắt đầu chức vụ của mình, tôi chưa bao giờ ngừng lại kinh ngạc trước quyền năng của Thánh Linh cả. Ngài rất dịu dàng nhưng cũng rất quyền oai.

“Cỏ khô, hoa rụng

Vì hơi Đức Giê Hô Va thổi qua

Phải dân nầy khác nào cỏ ấy” (Êsai 40:7)

Đức Thánh Linh không phải là một tính cách yếu đuối đâu.

Với tư cách là một Cơ đốc nhân trẻ cũng như truyền đạo mới mẽ, tôi thường đứng đằng sau và nhìn xem Chúa làm việc. Tôi biết chẳng phải tôi đang chạm đến những cuộc đời ấy. Đó chính là quyền tối thượng của Đức Chúa Trời và sự vận hành của Đức Thánh Linh. Tôi chỉ ngắm xem với lòng ngưỡng mộ thôi.

Nhưng tôi nghĩ, trong đời tôi chưa bao giờ phải sợ hãi như các buổi tối chủ nhật vào tháng tư năm 1975 ấy, lúc ấy tôi đang đứng trên bục giảng của một nhà thờ ngũ tuần nhỏ ở phía tây thành phố Toronto, thì ba mà tôi. Costandi và Clemence_ bước vào cửa.

Trái tim tôi gần như ngừng đập, và tôi có thể cảm thấy mồ hôi ứa ra nơi trán. Một cơ ác mộng dễ sợ nhất cũng không thể so sánh với điều này. Tôi bị choáng váng, quá đột ngột không thể cười nổi và quá bất ngờ không thể khóc lên được.

6- HỌ HẸN ĐANG NGHĨ GÌ ?

Tôi giảng suốt 5 tháng trời mà cha mẹ tôi chẳng biết gì cả. Trước nay căn nhà của chúng tôi đã quá căng thẳng về vấn đề Chúa rồi, không cần đến sự bùng nổ của tin tức đó về tôi. Nhưng họ (cha mẹ tôi) đã thấy tờ quảng cáo mà ông mục sư đăng trên báo,

và thế là họ bước đến ngôi nhà thờ nhỏ đó.

Tôi không dám ngay cả liếc về phía họ. Nhưng giây phút tôi mở miệng giảng thì sự xúc dầu của Đức Thánh Linh đầy ngập tòa nhà. Một cách vô cùng mạnh mẽ. Lời Chúa bắt đầu tuôn chảy ra khỏi tôi như một dòng sông. Tôi thấy mình thật sự “đang lắng nghe” những gì Thánh Linh hướng dẫn tôi nói.

Khi tôi kết thúc bài giảng, tôi cảm thấy được dẫn dắt phải giúp đỡ những người cần được chữa lành. Tôi nghĩ, “không biết ba má nghĩ gì về tất cả những chuyện này nhỉ?” thì lúc ấy họ đứng dậy và bước ra lối cửa sau.

“Jim ơi !” tôi nói sau khi nhóm xong, “Anh phải cầu nguyện đấy” Tối đó, Jim Poynter đã cố mặt với tôi trên bục giảng và hiểu được sự nghiêm trọng của hoàn cảnh. Tôi thậm chí còn nghĩ đến chuyện nghỉ đêm ở nhà anh để tránh cuộc đối đầu không thể tránh khỏi đó.

Nhưng thay vì làm vậy, tôi lại chui vào xe và chạy khắp các đường phố ở Toronto. Tôi nghĩ, “Nếu mình về nhà lúc nửa đêm, hẳn ông bà già đã ngủ rồi” Và mãi đến hai giờ sáng tôi mới lạng lẽ đậu xe trước cửa nhà và khóa máy.

Tôi đi nhón lên bật thang và mở khóa cánh cửa trước nhà. Tôi mở cửa ra hết hồn. Ngay trước mặt tôi, trên ghế trường kỷ, là cha và mẹ tôi.

Khi họ bước vào nhà thờ, tôi đã sợ điếng hồn rồi, nhưng giây phút này thì còn để sợ hơn nữa. Đầu gối tôi bắt đầu run lên, và tôi lo tìm một chỗ để ngồi xuống.

Cha tôi lên tiếng trước, tôi nghe mà không tin vào tai mình nữa.

“Con ơi” Ông nói nhỏ nhẹ, “Làm sao để hai chúng ta cũng được giống như con đây?”

Có thật là tôi đang nghe đúng những điều mình đang nghe thấy đây không? Có phải đây là người đã chưởi mắng tôi thậm tệ vì sự trở lại đạo của tôi không? Có phải đây là người cha đã tuyệt đối ngăn cấm không được nói đến danh của “Jésus” trong nhà chúng tôi không ?

“Chúng ta thật sự muốn biết,” Ông nói, “con hãy nói cho Cha biết là thế nào để cha mẹ đây có được điều mà con đang có đó !

Tôi nhìn người mẹ yêu dấu của mình và thấy nước mắt rơi xuống đôi má xinh đẹp của bà. Vào giây phút ấy, tôi không thể chứa niềm vui của mình nổi nữa. Tôi bắt đầu khóc. Và một tiếng đồ hồ sau, vào cái đêm không thể quên được đó, Tôi mở Kinh Thánh và đưa cho cha mẹ tôi tới sự hiểu biết mang đến sự cứu rỗi về Chúa Jésus Christ.

Cha tôi nói, “Benny ơi, con có biết điều gì đã chinh phục ba không?” Ông kể lại rằng khi tôi khởi sự giảng, ông quay qua mẹ tôi, nói: “Đó có phải là con của em đâu. Con trai của em đâu biết giảng ! Đức Chúa Trời của nó chắc có thật đấy” Ông không biết rằng tôi đã được chữa khỏi tật cà lăm một cách hoàn toàn rồi.

Sự trở lại đạo lạ lùng của ba mẹ tôi đã cho phép Chúa quét nốt các phần tử còn lại của gia đình. Heney chường mặt ra, và đã được cứu. Em trai nhỏ Mike của tôi được tái sanh. Rồi đến phiên Chris. Nếu bạn có nghe về câu “cả nhà được cứu” thì chính là đây.

Cả nhà họ Hinn đã được chuyển vào “Thiên đàng trên đất !” và sự thay đổi này không phải phút chốc. Nó là cả một sự làm việc không ngừng nghỉ của Thánh Linh. Ngày nay, Chris, Willie, Henry, Sammy và Mike, toàn bộ đều tham gia vào việc truyền giáo. Mary và Rose là những Cơ đốc nhân sốt sắng và đang sống cho Chúa. Còn Benny

thì các bạn biết hết những gì đã xảy ra với anh ta rồi phải không?

7- NHỮNG BƯỚC BAN ĐẦU:

Y như Thánh Linh đã chạm vào đời sống của tôi và kéo cha mẹ tôi về với Đấng Christ thế nào, Ngài cũng muốn cho bạn đều tương tự. Công việc lớn lao nhất của Thánh Linh không phải là dẫn bạn vào những niềm ngây ngất thiên thượng ở ngay trên mặt đất này. Điều đó có xảy ra, nhưng mục đích của Ngài là cáo trách về tội lỗi và dẫn người ta đến với Jêsus.

Này giờ đọc cuốn sách này, bạn hẳn sẽ nói, “Điều này là dành cho tôi đây ! Tôi muốn có một mối thông công, liên hệ cá nhân đầy hứng thú như vậy với Đức Thánh Linh” Nhưng bạn đã sẵn sàng chưa? Điều đã xảy đến với tôi trong cái đêm Đức Thánh Linh bước vào phòng ngủ của tôi, không phải là bước đầu tiên đâu. Nó đã bắt đầu sớm hơn rất nhiều. Bạn phải bước đi những bước đầu tiên và chạm đến mỗi nấc trên chiếc thang thuộc linh của bạn.

Bạn yêu dấu ơi, nếu bạn chưa bao giờ xin Đấng Christ bước vào lòng bạn, thì bây giờ đã đến lúc rồi đấy. Nó là bước quan trọng nhất mà bạn sẽ phải bước. Ngay giờ đây, hãy nói, “Chúa Jêsus ơi, con thú nhận rằng mình là một tội nhân. Con tin rằng Ngài là con Đức Chúa Trời, rằng Ngài đã đổ huyết báu trên thật tự giá vì con. Hãy tha thứ tội lỗi cho con. Xin hãy rửa sạch lòng con khỏi mọi sự không công nghĩa. Cám ơn Ngài giờ đây đã cứu con Amen”

Nếu bạn nói những lời cầu nguyện đó bằng cả tấm lòng, tức là bạn sẵn sàng bắt đầu cuộc sống mới trong Thánh Linh rồi đó. Và mỗi ngày khi bạn cầu nguyện, khi đọc lời Chúa và nói cho người khác biết về tình yêu của Ngài, bạn sẽ thấy được sự hướng dẫn thích thú của Đức Chúa Trời.

Tôi đã đi đến một kết luận rằng giờ đây tôi đã hoàn toàn nương nhờ nơi Thánh Linh. Ngài là tất cả những gì tôi có. Ngài là tất cả những gì bạn có. Chúa Jêsus đã hứa ban Ngài, và Đức Chúa Trời đã gọi Ngài đến, để bạn có được sự hiểu biết, quyền năng, sự thông công và sự tương giao. Ngài sẽ xúc dầu bạn, giúp đỡ bạn, hà hơi trên bạn, ai ủi bạn, cho bạn yên nghỉ, lãnh đạo và dẫn dắt bạn, giúp bạn cầu nguyện, và còn nhiều nữa.

Ngài đang chờ đợi để có thể bắt đầu một mối quan hệ với bạn, và mối quan hệ này sẽ thay đổi cuộc sống của bạn mãi mãi. Nhưng tùy nơi bạn có phát triển thêm sự mời gọi ấy hay không.

Khi mặt trời mọc lên vào buổi sáng, Ngài sẽ rất khát khao nghe bạn nói, “Xin chào Đức Thánh linh”

